

Тем, что эта книга дошла до Вас, мы обязаны в первую очередь библиотекарям, которые долгие годы бережно хранили её. Сотрудники Google оцифровали её в рамках проекта, цель которого – сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Эта книга находится в общественном достоянии. В общих чертах, юридически, книга передаётся в общественное достояние, когда истекает срок действия имущественных авторских прав на неё, а также если правообладатель сам передал её в общественное достояние или не заявил на неё авторских прав. Такие книги – это ключ к прошлому, к сокровищам нашей истории и культуры, и к знаниям, которые зачастую нигде больше не найдёшь.

В этой цифровой копии мы оставили без изменений все рукописные пометки, которые были в оригинальном издании. Пускай они будут напоминанием о всех тех руках, через которые прошла эта книга – автора, издателя, библиотекаря и предыдущих читателей – чтобы наконец попасть в Ваши.

Правила пользования

Мы гордимся нашим сотрудничеством с библиотеками, в рамках которого мы оцифровываем книги в общественном достоянии и делаем их доступными для всех. Эти книги принадлежат всему человечеству, а мы – лишь их хранители. Тем не менее, оцифровка книг и поддержка этого проекта стоят немало, и поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые меры, чтобы предотвратить коммерческое использование этих книг. Одна из них – это технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас:

- **Не использовать файлы в коммерческих целях.** Мы разработали программу Поиска по книгам Google для всех пользователей, поэтому, пожалуйста, используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- **Не отправлять автоматические запросы.** Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого рода. Если Вам требуется доступ к большим объёмам текстов для исследований в области машинного перевода, оптического распознавания текста, или в других похожих целях, свяжитесь с нами. Для этих целей мы настоятельно рекомендуем использовать исключительно материалы в общественном достоянии.
- **Не удалять логотипы и другие атрибуты Google из файлов.** Изображения в каждом файле помечены логотипами Google для того, чтобы рассказать читателям о нашем проекте и помочь им найти дополнительные материалы. Не удаляйте их.
- **Соблюдать законы Вашей и других стран.** В конечном итоге, именно Вы несёте полную ответственность за Ваши действия – поэтому, пожалуйста, убедитесь, что Вы не нарушаете соответствующие законы Вашей или других стран. Имейте в виду, что даже если книга более не находится под защитой авторских прав в США, то это ещё совсем не значит, что её можно распространять в других странах. К сожалению, законодательство в сфере интеллектуальной собственности очень разнообразно, и не существует универсального способа определить, как разрешено использовать книгу в конкретной стране. Не рассчитывайте на то, что если книга появилась в поиске по книгам Google, то её можно использовать где и как угодно. Наказание за нарушение авторских прав может оказаться очень серьёзным.

О программе

Наша миссия – организовать информацию во всём мире и сделать её доступной и полезной для всех. Поиск по книгам Google помогает пользователям найти книги со всего света, а авторам и издателям – новых читателей. Чтобы произвести поиск по этой книге в полнотекстовом режиме, откройте страницу <http://books.google.com>.

WIDENER

HN VAS9 W

2088
9F (6)

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
(Class of 1862)

ΕΙΣ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΝΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρῖν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΣΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆ τοῦ Τοπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

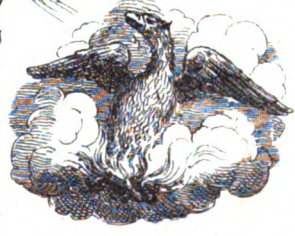
Ἀναθωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ Νῦν ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1863

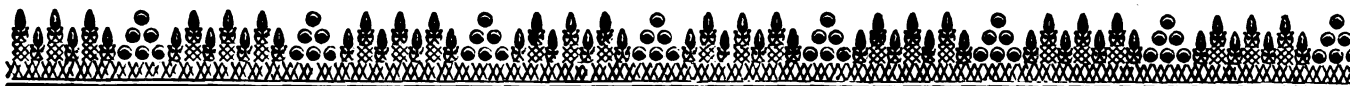

C. 9088.9 F

J

Treatise

Μ Η Ν

Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου του Φιλοσόφου, καὶ ἑτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ο ὅτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμὸς, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρεαῖαις ἐχθροῦ, καὶ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδῶλων πληθὺς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζέσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκκενοῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τοῦ ἴδιον αἷμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Π έων, ὁ γενναῖος ἀθλητὴς, Βαλλεριανὸς καὶ Χαρίτων, καὶ Χαριτῶ σὺν αὐτῷ, θείος Ἰουστίνός τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἰέραξ ὁ ἔνδοξος, στολὴν ἐξ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρώσαντες, καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Ο ὅτε, ἐπινεύσει θείκῃ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ῥωννύμενοι, τοῦ Παντοδυναμοῦ, πῦρ οὐκ ἐπτοήητε, οὐ ξίφη τέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακαρίον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Γίγνο.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ, τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἄνθρωπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες, ἐν πίστει ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελόνων ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πᾶσης φεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοὶ Θεόνυμφε. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ και Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντίνες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἱμικρον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, θείων ῥύσασθαι, τῆς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς παναγία Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν ἐκ τῶν ἰλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαῖσμένοι φαιδρότητι καθαρῶ παρίστασθε, Μάρτυρες τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἡμῖν ἀμαρτηρίων λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ εὐσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον ἁγανικῶ πρὸ βήματος, ἀγωνισαὶ ὁμοφρόνως καθεῖλον, τὴν πλάην τοῦ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Δί αίκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων, οἱ εὐσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, ἐν ἣ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται.

Θεοτοκίον.

Κατοικτειρῶν, σοῦ τῶν χειρῶν τὸ πλαστέριον, ὃ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτραν κατήκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στερέωμα Χριστὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, κατέχων ἀνδρείως ἀντικατέστης, Ἰουστίνε τῷ δικαίῳ, ἀνομεῖν παρανόμως σε προσάπτοντι.

Χορὸς θεολαμπῆς στρατὸς θεόλεκτος, Ἀγίων Μαρτύρων ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεῖς νῦν κατεπάλασε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ σώματος.

Τὸ σῶμα αίκισμοῖς οἱ μεγαλόψυχοι, ἐκδόντες ἠγάλλοντο προορῶντες, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν αἰεὶ, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις Ἀειπαρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ιουστίνος Χαρίτων, Πέων Εὐέλπιστος, Χαρίτω καὶ Ἰεραξ καὶ Βαλλερνανός, οἱ φωστῆρες οἱ φαιδροὶ οἱ καταυγαζόντες, τὰ πληρώματα τῆς γῆς, ταῖς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν, ἀγῶνων μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν πάντες, Χριστῷ πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ηθερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, αἰεπαρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκέτευσεν ἅγαν, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγγνα ἔλεγεν Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς περ κακῆργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζῶσαι θελῶν ὡς ὑπεράγαθος!

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιουστίνου Χαρίτωνος, καὶ Χαριτοῦς καὶ Πέωνος τοὺς ἄθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα, τοῖς αίκισμοῖς τὴν θείαν προεξέτει, τοῖς γενναιοτάτοις μακαριότητα.

Ευελπίστου Ἰερακος, τῶν ἀκλινῶν Μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν, οἱ τοῦ σκότους ἄρχοντες ἐπταθήσαν.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τῆ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πνεύματος θείου πλησθεῖς, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ πνεύματα, τοῖς ὀχετοῖς, Μάρτυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ἰουστίνε, ἀπέπνιξας μάκαρ, ἀθλήσας στερρότατα.

Ηχαριτώνυμος, χάριτος ἐμπλεως Θεοῦ γεγόνε, καὶ γυναικῶν, ἐπιλαβομένη σαφῶς τῆ ἀσθενεῖς, ἠθλήσε νομίμως, καὶ δόξης ἠξίωται.

Χαριτωθεῖς τὴν ψυχὴν, ὁμολογίαις ἱεραῖς ἠμβλυνας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κακίαν Χαρίτων ἀθλητὰ, θείων ἀθλοφόρων, σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή, χαῖρε ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ ε΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ουρανόθεν τὴν κλησιν δεξάμενος, ὡς περ ὁ θεσπέσιος Παῦλος θεόσοφε, εὐθυδρομήσας ἄριστα, μαρτυρίου τὸ σταδίων ἤνυσας.

Ακυμάντως βασιάνων τὸ πέλαγος, θεία κυβερνήσει διήλθετε Μάρτυρες, καὶ πρὸς λιμένα εὐδῶν, τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἐφθάσατε.

Απλανεῖς ὡς ἀστέρες ἐμπρέποντες, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, φωταυγείαις τῶν ἄθλων φωτίζετε.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρος Παρθένη ἐκύησας, καὶ διαωνίζεις Παρθένης ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Μην Ἰουνίος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε. καὶ ἡ νύξ ὥρας θ΄.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Στίχοι.

Ἰουστίνον κώνειον ἦρεν ἐκ βίου,

Ὡς εἶθε πρῶτον τοὺς πιεῖν δεδωκότας.

Πρώτη Ἰουνίου Ἰουστίνε ἔλλεβορίζη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Φλαβίας Νεαπόλεως τῆς Συρίας, υἱὸς Πρίσκου τοῦ Βαρχαίου. Ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ, Ἄντωνίνῳ τῷ βασιλεῖ, κατὰ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ ὁμολογίας, λιβέλλους ἐπιδέδωκε, τὴν μὲν κρατύνων, τὴν δὲ καθαίρων γραφικαῖς ἀποδείξεσι. Φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Κρήσκεντος, ἀναιρεῖται, πολλαῖς πρότερον βασάνοις καθομιλήσας. Οὗτος, διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ ἀκατάγνωστον, εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐλάσας, σοφίας τε πάσης ἐμπλεως γεγωνὸς τῆς τε θείας καὶ ἀνθρωπίνης, καταλείπει πᾶσι τοῖς πιστοῖς συντάγματα, πάσης σοφίας καὶ ὠφελείας γέμοντα· ὑπερφυῖ γὰρ τὴν γνῶσιν τοῖς ἐντευξομένοις παρέχουσι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Γέρακος, Πέωνος, καὶ Βαλλεριανοῦ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Ῥωστικοῦ τοῦ Ἐπαρχοῦ· καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, τὰς κεφαλὰς ἀπετηθήσαν. Λέγεται δὲ, πρὸ τῆς ἐκτομῆς, εἰπεῖν τῷ Ἁγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν Ἐπαρχον: Εἰ οἴεσθε, ἀναιρεθέντες, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, ἀγαθὰ τινα ληψόμενοι; Τὸν δὲ Μὴ οἴεσθαι εἰπεῖν, ἀλλὰ πληροφορίαν ἔχειν, ὡς αὐτίκα ἡμᾶς χρησταί τινες ἀντιδόσεις καὶ φιλοφροσύναι ἐκδέξονται. Καὶ οὕτως τὰς κεφαλὰς ἀπετηθήσαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φίρμου τοῦ Μάρτυρος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθεὶς, ἄγεται πρὸς Μάγον (τὸν Ἠγεμόνα Ἰσως, οὕτω καλούμενον,) καὶ μὴ πεισθεὶς σπουδὰς προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, γυμνωθεὶς, μαστιζέται νεύροις· καὶ ἀναρτηθεὶς, ξίεται, καὶ ξυρῶ τὰ νεῦρα τέμνεται, καὶ ἐξαρθεῖται τὰς ἀρμονίας, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰς κνήμας καὶ τοὺς μηρούς μαχαίραις κατατέμνεται, καὶ λίθοις βάλλεται· καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται καὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως δέχεται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεσπεσίου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς παρὰ Συμπλικίου, ἀρχοντος Καππαδοκίας, Καππαδὸξ ὦν καὶ αὐτός, ἄγεται ἐπὶ τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ πεισθεὶς οὖν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον μυκτηρίσας τὰ εἰδῶλα, κρεμασθεὶς ξίεται, καὶ εἰς κλίβανον πυρωθέντα ἐμβαλλεται. Τῆ δὲ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβῆς διαμείνας, ἄγεται πάλιν εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, ἐνθα θυσίας προσῆγον οἱ Ἕλληνες· καὶ πλησιάζας, τὸν βωμὸν καταβάλλει. Παραχρῆμα οὖν εἰς τήγανον ἐμβαλλεται πεπυρακτωμένον, ἐλαίῳ καὶ πίσση καὶ στέατι μεστόν, καὶ ἐπὶ δύο ἡμέραις ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ἐξέρχεται

ἀβλαβῆς, μηδιστοῦν καύσεως ἐν τῷ σώματι καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετήγαγε, διὰ τὸ τοῦ θαύματος μέγεθος. Ἐξά τὸν ὁ Ἄρχων ἐξω τῆς πόλεως, καὶ τῆ τοῦ θανάτου δικάζει τομῆ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Εὐκλόνοιο χρυσῆς.

Ἀπάτης βυθὸν, τῶν αἱμάτων ποταμῶν ἔξηράναντες, κρουνοὺς θαυμάτων σατε, κατασβεννύοντες ἀνθρακας, λειψάνων παθημάτων, τῶν βωόντων ἐκλύοις εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων σοφία Θεοῦ, Ἰουστίνος ὁ σοφὸς κενός, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεμώρανε, φῖαν ἐν χάριτι, πείσας προσκυνεῖν τὴν ὀρθοδόξως κραυγάζειν τε· Εὐλογητὸς εἰ ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνθέῳ πυρὶ, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὑλικίας, γενναιοφρόνως τατεπλέξαι ὡς πυρσοὶ ἀναλάμπαντες, πάντων τῶν καρδίας, εὐσεβῶς ἐφωτίσατε· Εὐεῖ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σιναιτικῷ πολουμένην, προθεώρει τὴν ἐνέργειαν ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην ῥήτου οὐσίας, ἐνθωείσης παχύτητι, μῖας τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ πυρὶ, τῶν βασάνων τερωδῶς δοκιμασθέντες, ἄθλοφόροι ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βωόντες ἡμεῖς· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνες.

Σὺν Ἰουστίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνεῖσθω Πέων Χαρίτων, καὶ Ἰέραξ ὁ μέγας Βαλλεριανῶ, ἀθλήσει τὴν πλάνην μειώσας καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, χορείαις συναφῶς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐπειγόμενοι γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει ὁμοιοῖα ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκλίνατε Μάρτυρα καθαίπερ, Θεῷ προσενεχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν κνοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, θεοπνεύστοις ὁδοῖς· διό σοι τὸ Χαῖρε γάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑλλήνων τοῖς παισὶ συγκαταβάνα, καὶ

- » φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θεῖα λαμπόμενοι δόξῃ, τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, ἐλύσατε γενναῖοι Ἀθληταί· καὶ κοινωνοὶ χρηματίσαντες, ἱερῶν παθημάτων, τῆ σάρκα εἰληφότος δι' ἡμᾶς, σὺν αὐτῷ αἰωνίως, εἰς οὐρανοὺς ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ἰουστίνου σοφίαν, Χαριτοῦς τὴν ἀνδρείαν, Χαρίτωνος τὴν τόλμαν ἀληθῶς, Πέωνός τε Ἰέρακος, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, καὶ Βαλλεριανοῦ πρὸς τὰ δεινὰ, τὴν πολλὴν καρτερίαν, οἱ Ἄγγελοι ἐθαύμασαν.

Ωσπερ ἐν ἄρματι θείῳ, ἐπιθάντες ἐνδόξως, τῷ αἵματι ὑμῶν πρὸς οὐρανόν, χαρμονικῶς ἀνεδράμετε, καὶ χειρὶ ζωφόρῳ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε Σοφοί, τοὺς στεφάνους ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες. **Θεοτοκίον.**

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πάντα γενε Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰῶνων ἀπάντων, ὁ πρὶν Πατρὶ συνάναρχος Υἱός, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα. **Ὁ Εἰρμός.**

- » **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- » βρῶσι φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας
- » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- » οἱ πισοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύναμεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αληθείας ἑδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογματῶν πρόβολον σὲ γινώσκωμεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε σκηνώμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα θεόπνευστε.

Αποστόλων διαδόχον, Ἀθλοφόρων ὁμότροπον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον εὐφημοῦμέν σε, καὶ Διδασκάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκ-

τύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγόν, Ἱεράρχα μακάριε, καὶ θεόρρυθτον, ποταμὸν ἰαμάτων τὰς ἀνόμους, καὶ βλασφήμους διανοίας, κατακαλύπτοντα πάνσοφε.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, πλεονάσας Πανόλβιε, τῆς χαρᾶς ἠξίωσαι τοῦ Κυρίου σου, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ τῇ αἴγλη νοητῶς, ἀποστείλθων τῆ Πνεύματος, νῦν παρίστασαι, δεξιᾷ ζωφόρῳ λαμπηδόσιν, οὐρανίοις αἰενάως, καταστραπτόμενος ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοῦς ἀφάρπασασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως· ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν αἰμακάριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνή, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, σ' ἄλλα σπεύσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τῆς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν Νικηφόρον ὡς νικηφόρον ἄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν πράξιν τῆς θεωρίας ἔδειξας, σαφῶς ἐπίβασιν· τὴν γὰρ ψυχὴν ρυθμίσας πρακτικῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἄριστον, τὴν ἀκροτάτην ἀνεπτέρωσας.

Ο λόγος ὠραῖσμένος πράξεσιν, ὁ βίος λόγῳ δέ, κεκοσμημένος ὠφθη σου λαμπρῶς, Νικηφόρε θεόληπτε· διὸ ἐπὶ τοῦ θρόνου σε, τοῦ ὑψηλοῦ Χριστὸς ἀνέθετο.

Νοσήσας τοῦ Μαμώνᾳ τὴν αἴρῃσιν, Λέων ὁ δειλῆος, καὶ τῇ στερόρῳ σοὶ πέτρα προσβαλὼν, Νικηφόρε συντέτριπται, καὶ θαυμασθή τις γέγονεν, ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σου. (*)

(*) Ἐν χειρογράφοις κεῖται: Νικηφόρε θεόληπτε, διεσκορπίσθη τάχιστα, παρὰ τὸν Ἄδην ὁ παράφορος.

Κόρη ἀπειρογάμωσ, συλλαβοῦσα, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην καὶ Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆσ αἰνέσεωσ Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἶκτον, ἐκ τῆσ πλευρᾶσ
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἰχθὺσ δ'. Ἐπεφάνησ σήμερον.

Τὸν τῆσ νίκησ στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόνθεν σήμερον, ὡσ εἰληφῶσ παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺσ πίστει τιμῶντάσ σε, ὡσ Ἱεράρχην ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Συναξάριον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνόσ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοισ Πατρός ἡμῶν Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεωσ, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τοῦ Πατριάρχου Πατριάρχησ πλησίον,
Θεοῦ γέροντοσ Ἀβραάμ Νικηφόροσ.

Δευτερὴ Νικηφόροσ εἰσ Ἐδέμ εὔρατο μοίρην.

Οὗτοσ ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆσ βασιλείασ Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦσ Κοπρωνύμου, γέννημα καὶ ἄντρον τῆσ Βασιλείασ τῶν πόλεων· πατέρεσ δὲ αὐτῷ ἐξ εὐπατριδῶν καὶ περιωνύμων, Θεόδωροσ καὶ Εὐδοκία. Οὗτοσ ἔθεόδωροσ γέγονεν ἀπογραφεὺσ τῶν βασιλικῶν ἐνταλμάτων. καὶ διαβληθεὶσ ὡσ προσκυνητήσ τῶν θείων εἰκόνων, μάστιγι καταξάινεται, καὶ ἐπὶ Μύλλασαν στέλλεται τὸ δεινότατον φρούριον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνακληθεὶσ, καὶ μὴ εἶξασ τοῖσ βασιλικῶσ προσταγμάσιν, πάλιν ὑπὲρ τὴν Νίκαιαν ὑπερορίζεται· κἀκεῖσε διαρκέσασ χρόνουσ ἐξ ἐν κακῶσ πολλῆ, τὸν βίον καταλιμπάνει.

Ὁ δὲ τοῦτοσ παῖσ ὁ τίμιοσ Νικηφόροσ, τοῖσ τῆσ ὀδοξίασ σπαργάνοισ ἐξ αὐτῆσ τῆσ λοχείασ ἐνεπίσσειται, καὶ εὐσεβείασ γαλακτι τρέφεται· καὶ τὸ νηπιῶδεσ παραμειψάμενοσ, καὶ καλῶσ παιδευθεὶσ, εἰσ τοὺσ ὑπογραφείσ κατατάττεται. Ἐπειτα, σκύβαλα πάντα καὶ ὡσ ἀράχνην λογισάμενοσ, ἀναχωρεῖ τῆσ πόλεωσ, καὶ τὴν Προποντίδα τοῦ ἁστέοσ καταλαμβάνει· κἀκεῖσε μόνωσ μόνω Θεῷ προσανεῖχε, πλείστοισ πόνοισ καὶ ταλαιπωρίαισ προσομιλῶν. Ἐπεὶ δὲ Ταρασίοσ ὁ μέγασ Ἀρχιερεὺσ ἀπεβίω, Νικηφόροσ οὗτοσ, ὑπὸ Νικηφόρου ἀνακτοσ βιασθεὶσ, καὶ παρακληθεὶσ, τὸν θρόνον ὑπεισέρχεται Κωνσταντινουπόλεωσ. Καὶ μετὰ μικρόν τοῦ αὐτοῦ Βασιλέωσ ἀναπαυσαμένου, καὶ Σταυρακίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διαδεξαμένου τὴν βασιλείαν, καὶ αὐτοῦ τάχιον ἀποβίωσαντοσ, Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατοσ τῆσ Βασιλείασ τὰ σκῆπτρα διαδέχεται.

Τοῦτοσ δὲ καθελὼν Λέων ὁ Σηριώνυμοσ τῆσ βασιλείασ, καὶ ταύτησ ἐγκρατήσ γενόμενοσ, κατὰ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων χωρεῖ, καὶ κατὰ τῆσ εὐσεβοῦσ ἡμῶν πίστεωσ. Ὅσα δὲ καὶ ὁποῖα ὁ σεβάσμιοσ Πατήρ ἡμῶν Νικηφόροσ πρὸσ τὸν ἀσθεῆ καὶ ἀλιτήριον διεξῆλθε παρρησιασάμενοσ, ἀθάνατον λέγειν καὶ γράφειν. Ὁ δὲ Θεομισθῆσ, παρατυπικῶσ καθελὼν αὐτόν τοῦ θρόνου, καὶ ὑπερορίσασ, καὶ εἰρκτῆσ τοῦτοσ ἀπορρίψασ, μηδεμιᾶσ παραμυθίασ παρ' οἰουδάπετε προστάττει τοῦτοσ μεταλαβεῖν. Καὶ οὕτω διήρκεσεν ὁ γεννάδασ ταλαιπωρούμενοσ, μέχρισ ἂν ὁ δειλάιοσ οὗτοσ τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν, ὑπὸ τῶν οἰκείων μαχαίραισ μελεθῶσ κατακοπέισ ἐν τῷ τοῦ Φάρου νεῶ. Ὁ δὲ μακάριοσ οὗτοσ,

χρονίαισ ταλαιπωρίαισ καὶ κακοπαθείαισ καταπονηθείσ, ἐβδομηκοστόν που χρόνον πληρώσασ, εἰσ χείρασ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο, ἐννέει ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ δατελίσασ χρόνουσ, δεκατρεῖσ δὲ ἐν ἐξορίᾳ.

Ταῖσ αὐτοῦ ἀγίαισ πρεσβείαισ, ὁ Θεὸσ ἐλέησον ἡμᾶσ. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναὸν σε ζῶντα, Θεοῦ τοῦ ζῶντοσ ἐπιστάμεθα, ἔνδον ὡσ λυχνίαν ἔχοντα χρυσαυγῆ, τὴν Τριάδα καὶ κραυγάζοντα· Εὐλογημένοσ εἰ ἐν τῷ Ναῶ, τῷ τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Αίρετιζόντων, ταῖσ γλωσσαλγίασ καταλέλυκασ, πείθων τὴν εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ Χριστοῦ, Νικηφόρε τοὺσ κραυγάζοντασ· Εὐλογημένοσ εἰ ἐν τῷ Ναῶ, τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Σοφίασ πλοῦτον, καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον, πᾶσαν διαβάσ τὴν αἴσθησιν νοερῶσ, τῷ Χριστῷ ψάλλον παρίστασαι· Εὐλογημένοσ εἰ ἐν τῷ Ναῶ, τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαιροῦντεσ, τὰ ἠνωμένα μηδὲ συγγέοντεσ, ἕνα τὸν Χριστόν δοξάζομεν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Λόγον κράζοντεσ· Εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεισ Πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Παῖδασ εὐαγεῖσ.

Αἵματι Χριστοῦ λελυτρωμένοσ, τῇ γνώμῃ τὸν δι' αὐτόν ὑπέσθησ θάνατον· τῆσ γάρ συνειδήσεωσ, ἠνεγκασ μαρτύριον, ὁμολογίασ χάριτι καταλαμπόμενοσ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῶτε εἰσ πάντα τῆσ αἰῶνασ.

Σῶμα καὶ ψυχὴν κεκαθαρμένωσ, τὸν λόγον τῷ παντεπόπτη Λόγῳ τέθεικασ, τοῦτοσ πρὶν ἀσώματον, ἀναρχον δεικνύοντα, καὶ σωμαθῶσ γενόμενον ἄνθρωπον ὕσερον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῶτε εἰσ πάντα τοὺσ αἰῶνασ.

Ἰνα κληρουχίασ οὐρανίου, καὶ δόξησ ἀδιαδόχου τύχησ ἔνδοξε, δόξαν τὴν εὐμάραντον, Πάτερ καταλέλοιπασ, ὑπερορίασ ἅπασαν φέρων πικρότητα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῶτε εἰσ πάντα τοὺσ αἰῶνασ.

Θεοτοκίον.

Μόνην καθαρὰν ὁ καθαρὸσ σε, νυμφίοσ ὁ νοητόσ εὐρῶν Πανάμωμε, κρίνον εὐδῶδεσάτον, ἄνθος ὠραιότατον, καὶ φωτοφόρον θάλαμον νύμφην προσήκατο· διὸ σε τὴν Παρθένον ὑμνεῖμεν, καὶ ὑπερυψῶμεν εἰσ πάντα τοὺσ αἰῶνασ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδασ εὐαγεῖσ ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκοσ τῆσ
» Θεοτόκεσ δισώσατο, τότε μὲν τυπούμενοσ, νῦν δὲ ἐνεργούμενοσ, τὴν οἰκουμένην

» ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ-
 » μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
 » τοὺς αἰῶνας.

Ῥοδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Εὕρες τὸ μακάριον τέλος, ὑπεξεληθόντων τῶν
 ἐσόπτρων, καὶ τῆς ἀληθείας φανείσης, τῇ
 θεωρίᾳ τοῦ ἀκηράτου καλλοῦ· οὐπερ νῦν ἐμ-
 φορέμενος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Λάρνακα κυκλοῦντες τὴν θείαν, τοῦ θεο-
 φόρου Νικηφόρου, δεῦτε χριστοφόροι προ-
 δύμως, ὡς νικηφόρον τοῦτον ὑμνήσωμεν, καὶ
 τὴν αὐτοῦ πανήγυριν, μετ' εὐφροσύνης ἐορτά-
 σωμεν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν
 ἀγώνων, τῆς ὁμολογίας τῷ στέφει, Ἱερο-
 μάρτυς ὠφθης κοσμοῦμενος· ὧ καθωραϊζόμε-
 νος, τῷ σῶ Δεσπότη νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ως ρίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας
 σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμέ-
 γοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ
 τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 » σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χρι-
 » στὸς συνάψας ταῖς διεσώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
 » γαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοί, παῖδες προδεδω-
 κασι, φθόνῳ τηκόμενοι ἐνδοξε· καὶ ἀνδρι-
 σάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσῃ εἴληφας,
 ὧ Λουκιλλιανέ τὴν ἀπόλαυσιν· διὸ ἰκέτευε,
 δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι πατρὶ, ὡς περ πειθα-
 ροῦντές σοι, σὺν σοὶ ἀθλοῦσι στερρότατα,
 καὶ ἡ αἰοίδιμος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς ἀ-
 ξιαγάσθε· μεθ' ὧν νῦν κατοικῶν τὰ οὐράνια,
 Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
 τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γάσεων ναίματα ἢ σὴ, θήκη τοῖς προ-
 σιν, ἀναπηγάζει ἐκάστοτε, Μάρτυς πα-
 καὶ ἐκπλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγγα
 μόνων συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· διὸ
 δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
 τὸ μέγα ἔλεος. **Δόξα**, καὶ νῦν. Θεο-

Εμέ τὸν κατάκριτον ἐμέ, τὸν ἀνα-
 τον, τὸν ἀπώσμενον καὶ ἄθλιον,
 λήσον, καὶ μὴ καταισχύνης, ἀλλὰ τάχ-
 φθασον, καὶ ῥῦσαι ὅταν μέλη ὁ Κύριος,
 τὰ σύμπαντα, καὶ κολάσεως ἐξάρπασσον
 θέλεις, Σεμνὴ καὶ γὰρ δύνασαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱέ, ἡ Παρθένος
 ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν
 μενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράτ-
 ποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν
 ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν
 ρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ
 ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος μελπω κλέος.

Ποίημα Ἰγνατίου.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσασ

Λόγου σε τοῦ θείου θεραπευτὴν, Μα-
 τὸ κλέος, ἀνυμνῶ Λουκιλλιανέ·
 πρεσβείαις σου παράσχου, τὸν ἰλασμα-
 κακῶν καὶ τὴν ἴασιν.

Ολὴ διανοία τε καὶ ψυχῇ, ὅλος ἀνεκ-
 τῇ ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ
 εἰδῶλων ἐξαπάτης, καὶ ἀσθενείας Σοφεί-
 φρόνησας.

Υπερ πάσαν δόξαν τὴν ἐπὶ γῆς, τῆς
 βασιάνων, δόξαν θείαν ἐπιποθῶν,
 γῆρω δόξης Θεομάκαρ, τῶν οὐρανῶν τε
 κατετρύφησας. **Θεοτοκίον.**

Κλίμαξ ἦν ἐώρακεν Ἰακώβ, σὺ εἶ Θεο-
 διά σου γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς, ὁ Λόγος
 φῆθι καὶ πρὸς ὕψος, τὴν τῶν ἀνθρώπων
 ἀνείλκυσεν.

Ῥοδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ποῦδας προδεδωκε, τὸν λυτρωτὴν Χρ-
 Κύριον, θεοκτόνοις, σέ δὲ τοῖς ἀνόμοι-
 δαῖοι προέδωκαν.

Λόγοις σε ὁ βάσκανος, ἐξαπατᾶν θω-
 πειρώμενος, ὠφθῆ τοῖς σοῖς, λόγοις
 λίθων, Ἀθλοφόρε βαλλόμενος.

Λύχνος φαινότατος, τοῖς συναθλοῦσί σοι γέγονας, φωταγωγῶν, ἐν ταῖς θείαις τρίβοις, τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Πλέων γενέσθαι μοι, σὲ δυσωπῶ ταῖς σαῖς Δέσποινα, παρρησίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἰρμός:

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
» νων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεπλέχθης, ὦ Λευκιλλιανέ, ἀθλητὰ γενναιοφρον' τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησα, τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἤνυσας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ νηπίων Ἁγίων, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μάγνην Πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οῤῷσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μητήρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συναναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Α'παστράπτεις τοῖς λόγοις σου, καὶ φωταγωγεῖς τὸν κόσμον τοῖς ἀθλοῖς σου, τῶν τυράννων δὲ τὴν ἔνστασιν, ὡς ἀχλὺν διώκεις ἀνυπόστατον.

Νέος ὠφθης ἐκ πίστεως, Ἀβραάμ ὡς πάλαι δικαιοθεῖς ἐν Χριστῷ· ἐπιγνώσει γὰρ τοῦ Κτίστου σου, ἀπηνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

Ολετήρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν ἰατῆρα πιστοὶ, κεκτημένοι Μάρτυς ἔνδοξε, ἐντρυφῶμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ νοῦν τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου Μητροπάρθενε· ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβοῦσα Θεόν, ἀνεκφράστῳ λόγῳ ἀπεκύησας.

Ὡδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνε ἰατρε, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντεῦξesi, τῶν παθημάτων τὴν ὀδύνην μου θεράπευσον.

Α'νθος ἱερὸν, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἔνδοξε, τὴν εὐκαρπίαν ἐν τοῖς ἀθλοῖς προβαλλόμενος.

Ρήματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος Σοφέ, τῶν τυράννων τὰ θωπεύματα, τῆ σῆ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀρράγες, καὶ λιμένα καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομητορ ἀγνή, καὶ θείον ὄπλον, κεκτημένοι σε σωζόμεθα.

Ὡδή ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υψώσας σου νοητῶς, τὸν τῆς ψυχῆς θείον ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικόν, θαρρῶν ἠντομόλησας, καὶ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σὺν παισὶν ἐθάλφθης, Ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

Ρῶσθεῖσα Μάρτυς σοφέ, καὶ Παῦλα ταῖς ὑποθήκαις σου, ἠνδρίσατο καρτερῶς, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ στέφανον ἤρατο τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

Οῤῶν σου τὸ ἀκλινές, ὡς ὄρος Σιών ἀσάλευτον, οὐκ ἠνεγκεν ὁ ἐχθρός· ἀλλ' ὅμως αἰσχύνεται, καὶ πρὸς γῆν πατούμενος, ὑπὸ σοῦ Θεοφρον, ἐν τῷ σκαίμματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον.

Συνεἴληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, καὶ τέτον ὑπερφυῶς, Πανάχραντε, τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
» μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου.

Στίχοι.

Λουκιλλιανὸς σὺν τε Παῦλα νηπίοις,
Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων στέφη.

Σταυρῷ ἀμφὶ τρίτην Λευκιλλιανὸς τετάνυσο.

Οστος ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἀυρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἱερεὺς τῶν εἰδώλων πρότερον, γηραιὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τρίχα λευκός, τὴν οἰκίαν ἔχων οὐ πόρρω τῆς πόλεως Νικομηδείας. Μετατεθεὶς δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ προσαχθεὶς Λιβανίῳ τῷ Ἀρχοντι, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, καὶ τὴν προτέραν ἐλεῖσθαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόνας, καὶ τύπτεται ῥάβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, κάκειαι παιδία τέσσαρα, διὰ τὴν

εἰς Χριστὸν πίστιν τεθέντα, εὐρών, μετ' αὐτῶν αὖθις τῷ Κόμητι ἐμφανίζεται· καὶ ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, εἰς κείμενον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων, ἐμβάλλεται. Ἄνωθεν δὲ ἐπιχεθέντος ὄμβρου, καὶ τῆς φλογὸς οβσεθείσης, ἐξέρχονται ἀβλαβεῖς. Καὶ δεξάμενος ἅμα τοῖς παισὶ τὴν ἀπόφασιν, ἤχθη εἰς τὸ Βυζάντιον, τοῦτο τοῦ Κόμητος προστάξαντος. Καὶ τὰ μὲν παιδία ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Λουκιλλιανός, σταυρῶ ἀναρτηθείς, τῷ Θεῷ παρέθετο τὴν ψυχὴν, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπαρούσης, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν μωλώπων αὐτοῦ ἐπιμελησαμένης, καὶ ἐν τῷ τελειωθῆναι, τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα συναγαγούσης· ἦν γὰρ ἐκ προγόνων πιστὴ, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ὀποιεῖτο· ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσιέναι, καὶ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντας θεραπεύειν, καὶ ἰατρῆυειν, καὶ διατρέφειν.

Ἦτις κατασχεθεῖσα, ἤχθη πρὸς τὸν Κόμητα· καὶ μὴ πεισθεῖσα ὄσαι τοῖς εἰδώλοις, πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἰμάσι τύπτεται, εἶτα ράβδοις. Ἐνθα δὴ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωβηθεῖσα, ἐπιστασία Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής, καὶ θαρσοποιεῖται πρὸς τὸ μαρτύριον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμητι, κατὰ τοῦ στόματος τύπτεται, εἰς αὐτὸν ἐξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. Καὶ ἐν καμίνῳ βληθεῖσα, ἀβλαβῆς ἐξῆλθε καὶ ἀφλεκτος. Δεξαμένη δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα, κατὰ τὴν τοῦ Κόμητος πρόσταξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τέπον, ἔνθα ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανός ἐτελειώθη σὺν τοῖς παισὶ, τὸν αἰχένα ἐτμήθη καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίσατο στέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὁξείᾳ. (Νῆσος δὲ αὕτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔρημος ἦδη).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Παύλου ἐβόας· Οὐ χωρίσει με, Μάρτυς, ἐκ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐ κίνδυνος οὐ λύπη, λιμός τε οὐδὲ ξίφος· διὸ καὶ ἀνεκραύαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ πέτρα ἐρείσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τῆς Δείους πόδας σου, ἀτίνακτος ἐδειχθης, τῷ σαλῶ τῶν κυμάτων· διὸ καὶ ἀνεκραύαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθῆναι πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγιοις, Θεομήτορ κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Παρά ταῖς Δείας ὡς ἀληθῶς διεξόδου, φυτευθεῖς τῆς πίστεως Κυρίου, ξύλον ἀνεδείχθης, Παμμακάρι ζωηφόρον.

Ὁραιοθένητες οἱ ἀθληταὶ ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, στέφος οὐρανίου, ἐδέξαντο ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Κατακλιθέντα τοῖς ἀλγεινοῖς καὶ τῇ διανάσθησόν με Θεομήτορ· ὅπως ζῶ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Οἱ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὄντα στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε· περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Μεγαλύνομέν σε.

Λογικοῦ λειμῶνος, ἄνθη βλέποντες, Σαυδδέστατα, τοὺς Μάρτυρας σήμερ μαῖς μεγαλύνωμεν.

Ἐσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ Μάρτυρες λαοὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ φωτός.

Ὁ παθῶν ὀδύνας, ταῖς εὐχαῖς τῶν ἁγίων ἰώμενος, κάμου νῦν θείαπει ἀλγος Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τείχος καὶ σκέπη, καὶ ἀχείμαστα Παναίμωνε, οἱ πιστοὶ κεκλιμένοι δὲ ἡς καὶ σωζόμεθα.

ᾠδὴ θ'. Οἱ Εἰρμός.

Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ δοξαζόμεν σε Θεοτόκε Παναγία, ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν· Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολόγητον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροπολίτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Στιχολογῆμεν τὴν ἀ. εἰσὶν τῆ Μακαρίου ἁγίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχῶν καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια (*).

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, εὐσεβεῖ πρόβολον, ὄργανον τῆς χάριτος τοῦ πνεύματος, τῶν Ἀποστόλων διαδόχον, Ἀγίου συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκόλουθον, Δεμέλιον, ἀρράγεστατον, Ἱεράρχην τὸν

(* Σημειῶσαι, ὅτι τὰ πρῶτα ταῦτα Προσόμοια, τὰ ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς, καὶ οἱ Αἶνοι ἐμοῦ φέρουσιν Ἀκροστιχίδα: Τοῦ Θεοῦ, ἐξ οὗ δεικνύεται ὁ τούτων ποιητής. Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου ἐστὶν ἐτι καὶ ὁ ἄ. Κανὼν, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς πρώτης σημειωθείσης Ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἐρτάσιμον Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου τούτου φάνους ὁ αὐτὸς ἐμελούργησε Μαλαξίος, περὶ οὗ ἔρα τερν ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμνωδίαις, ἀνευφημήσωμεν σήμερον.

Οτε σκῆπτρα βασιλεία, ἢ τῶν πόλεων Ἀνασσα, κατ' ἀρχαῖς καὶ στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σοῦ πρώτου ἠύμοιρησε, παμμακάρο Μητρόφανες, Δεῖα ψήφω τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχη Θεόφρονος, προεξάρχοντος, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας καταλλήλως, τῇ ἐνθέῳ βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Υπὲρ ἡλίον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτίσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μητρόφανες καὶ λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογματῶν σου, τῶν Δείων καὶ ἅπαντας, κατεφώτισας λαοὺς, ἐκδιδάσκων τρανότατα, ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων τὰς Ἀρείου, ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἱερώτατος, καὶ Θεόφορος ἐδείχθης, χρίσμα Δεῖον ἅγιον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ παιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν Ὅσιε, τῶν Ἀγίων εἰς τὰ Ἄγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς Θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μουύμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης εὐκλεῆς, καὶ παρῶσις δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηστραφεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, παμμακάρο Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν· ἀληθῶς ὠφθης γὰρ, φωταυγῆς ἡλίου, Ἱεράρχα παμμακάρισε· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, τὴν Δείαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτήν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφανες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ονοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Θεόφρον, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς Θεούμενος παναοίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι, καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκλήσατο, τὴν τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαδείχ κοσμήμενος, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες λαμπρότατε φωστῆρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες ἠλαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σε δόξαθει· ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλίεωσαι, Πάτερ ἀγιώτατε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκία τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάλτος, οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· Ἀντὶ στυλοῦ πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τῆ Ὑψίστου, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρ, ἔρεισμα τῆς πίσεως, καὶ πύργος ἄσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος στύλος, κανὼν ἀκριβέστατος, ἀρχιερέων Χριστοῦ· ὅθεν εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερον μνήμην, ἱερώς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Αγεῖ κατὰ χρέος ἡ σεπτή, Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανευκλεῆ ἑορτήν, ἐν τῇ Δείᾳ μνήμῃ σου, πιστοὺς εὐφραίνουσαν, καὶ λαοὺς διεγείρουσαν, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σε δόξασαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ, ὃν δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυτροῦσθαι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας πανσεβάσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Λύμην τῆς Ἀρείου δυσσεβοῦς, Πάνσοφε αἰρέσεως σθέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθαίπερ ὕδρασι, ποταμῶν αἰεὶ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας· οἷς περ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἠδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιαζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικὴν. Ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, χάρτας νέμων πνευματικῆς, ὁ μέγας φωστῆρ, χριστομύστης Μητροφάνης, ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτίσι, καὶ τὸ σκότος διώξας τῆς Ἀρείου μανίας, ἐκ τῆ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ἡ ἀξίως ἐτέθη, τῇ ἀνωθεν προμηθείᾳ, τὰς αὐγαῖς ἐξαστραπτῶν τῆς χάριτος· οὐ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντες αὐτὸν κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ θρόνου κοσμητόρα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τῷ λίθῳ σφραγισθέντος.

Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διεισάγων πᾶσιν, ὡς ποιμένην ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τῆς νοσητοῦς, καὶ τὰ θρόνα τῆς τούτων, φθοροποιῶν λύμης σώσας βοῶντα· Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι· δόξα τῷ βεβαιούντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ἐπεστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς Μητρόφανες καταισχύνας τὸν Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοῦσιον, ἀνακηρύξας πιστὸς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενώς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεωφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρόφανες· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα ἀγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς· καὶ τὴν Βασιλεύσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἰρέσεων Ὅσιε, βακτηρίᾳ λόγων, τῶν θείων θεόπνευστε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτη-

τον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα φανες· διὰ τῆτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωροῦν τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλιν καὶ Κιβωτόν, τὸν γιον Ὄρος τὴν φωτεινὴν, Νεφέλην σωμεν, Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν Παράδεισον, τὴν τῆς Εὐσας ἀνάκλησιν, κουμένης πάσης, τὸ μέγα Κεϊμήλιον· ὁ τρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄.

Προκείμενον· Τὸ στόμα μου λαλήσει σο

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη

Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχας.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Τ

Θεοτόκε. Εἶτα τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ε

β΄. Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγελον. Ζῆτει εἰς

σπερινόν. Τὸ Κύριε ἐλέησον β΄.

Οἱ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμ

ς· καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς ἡ.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὐ ἡ Ἀκροστιχίς

Τὸν ἀρχιθύτην Μητροφάνην αἰνέσω.

Εἴν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις· Ὁ Μαλαξός.

Ῥαδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μ

Τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἐξ

παράσχου μοι, Θεοῦ Λόγε ἀναρχε,

ζουσάν μου τὸν νοῦν, εὐφημησαί σου, τὸν

Ἱεράρχην, τὸν σὲ ὁμοούσιον Πατρὶ κηρύ

Οβίος σου ἐνθεος, ὁ τρόπος δὲ σου

πτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος

πρεπές, ὁ δὲ λόγος σου, ζωῆς πλήρης θε

ὅθεν ἀναδέδειξαι φωστήρ Μητρόφανες.

Ναὸς ἐχηρημάτισας, τῆς τρισηλίου Θεο

καὶ πόλις σὺ ἐμψυχος, εὐφραينوμένη

ὡς περ ὕδασι, ταῖς δόγμασι Παμμακάκρ

κατεφαιδρυνας κόσμου τὰ πέρατα.

Ανοιξας τὸ στόμα σου, λόγῳ Θεοῦ π

εἴλκυσας, καὶ ῥήματα ἐβλυσας, τῆ

νίου ζωῆς, καὶ ἐκύρωσας, ἐνώπιον Συνόδο

στιν τὴν ὀρθόδοξον, σοφῆ Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ὁ ἀναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συν

νος, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, νῦν ἐπ

των ἐκ σῆ, σὰρξ γεγένηται, καὶ ἐν ἡμῖν

κτον, ἐσκήνωσεν Ἀχραντε, ὡς περ νηδύν

κτον, ἐσκήνωσεν Ἀχραντε, ὡς περ νηδύν

κτον, ἐσκήνωσεν Ἀχραντε, ὡς περ νηδύν

κτον, ἐσκήνωσεν Ἀχραντε, ὡς περ νηδύν

κτον, ἐσκήνωσεν Ἀχραντε, ὡς περ νηδύν

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Μέγιστον ὕμνῳ τοῦ Μητροφάνους κλέος.
Θεοφάνους

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἀνω χορείας ὡς ἱερεὺς, ὡς Θεῷ δια-
κονος, παρεσῶς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτενῶς ἰκέτευε
τυχεῖν, αἰωνίων ἀγαθῶν, Πάτερ Μητρόφανες.

Εκλελεγμένος Κυρίῳ ἱεουργεῖν, τὸ σεπτὸν
μακάριε, Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, εἰς Θεῷ ἐπί-
γνωσιν λαοὺς, παραινέσεις σοφαῖς, Πάτερ ἐπέ-
στρεψας.

Γνωῶσιν τὴν θείαν πλετήσας λόγον ζωῆς, ἐκ
καρδίας ἐβλυσας, καταρδεύοντα ψυχὰς,
χερσωθείσας πάθει σοφῆ, Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ,
θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Γερωτάτη χορεία τῶν Προφητῶν, προεδήλη πόρ-
ρωθεν, ἐσομένην σε Θεοῦ, ἀληθῆ λοχεύτριαν
Ἀγνῆ, ἀνωτέραν Χερυθίμ, καὶ πάσης κτίσεως.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ρῆτόρων ἀπάσας φληναφίας, διέλυσας Μά-
καρ ταῖς στερραῖς, ἐνστάσεις τῶν λόγων
σου, καὶ ἀδρανεῖς ἀπέδειξας, ἰσχυῖ τῇ θεόθεν
σοι, χορηγηθείση θεόσοφε.

Χριστοῦ ὀπαδὸς γεγεννημένος, τὸν θρόνον
τὸν τούτου ἐπὶ γῆς, ἐκληρώσω Μητρόφα-
νες, πρῶτος εἰς πόλιν Ἀνασσαν, Πατριαρχῶν
δεικνύμενος, ἀξίως θεομακάριστε.

Γδῶν σου τὸ εὐθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶτος
Ἀνάκτων εὐσεβῶν, τῷ θείῳ ἐφεπόμενος,
βουλήματι Μητρόφανες, Πατριαρχῶν σε πρό-
κριτον, θεία Συνόδῳ ἀπέφηνε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λάμπη-
σαν χάριν τῶν ἐν σοί, δωρημάτων τοῦ
Πνεύματος, τῇ θείᾳ ψήφῳ Ὅσιε, Θεοῦ καὶ τῇ
τοῦ Ἀνακτος, ἀκολουθοῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλων χαρίτων ἠξιώθης, Μαρία Κυρία τῆ
παντός, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασα, ἐν σαρκὶ
ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν ἐν ταυτῷ σε δείξαντα, Παρ-
θένον καὶ Θεομήτορα.

Ἔτερος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Σταλαζῶν θείον γλυκασμόν, ἐκ χειλέων σου
Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀθείας, ἀπεξήρανας
κρουνούς, πατίσας τοὺς εὐσεβεῖς, θείον ὕδωρ,
μάκαρ ἐπιγνώσεως.

Τῇ θείᾳ ψήφῳ προκριθείς, Ἱεράρχης ἐχρί-
σθης, ἀναιμάκτους θυσίας, ἀναφέρων τῷ
Θεῷ, τυλέντι ὑπὲρ ἡμῶν, θεοφόρε, Πάτερ Ἱε-
ρώτατε.

Ο τάφος ἐνθα τὸ σεπτὸν, σοῦ κατάκειται
σῶμα, εὐωδίαν ἐκπέμπει, ὡς Παραδει-
σος Θεῷ εὐωδιάζων ἡμᾶς, Ἱεράρχα, ἐνδοξε Μη-
τρόφανες.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τοῦ τόκου σου Ἀγνῆ, τὸ ἀπόρρητον
βάθος, ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς
γὰρ ἑαυτὸν, κενώσας δι' οἰκτιρισμοὺς, ἐν γαστρί
σου, ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Αποστόλων τοὺς τρόπους καὶ ταῖς φωνάς,
ἐκμιμούμενος ὠφθῆς παναληθῶς· ὡς Πέ-
τρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Συνόδου ἐκήρυξας, τῷ
Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοούσιον, Ἰωάννου
πλουτήσας, θεόφθογα ῥήματα· ὥσπερ δὲ ὁ
Παῦλος, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ποιμένης, τέθυκας αἰοί-
διμε· κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθοῦμε-
νον ἔδειξας. Διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χρι-
στῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς
μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι,
καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἷ μοι τί ποιήσω,
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν
μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος;
τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστά-
της θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος
δοῦλός σου.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Υψωθείς ἐπὶ καθέδραν, ἀκροστότην ἐκάθι-
σας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ περιφανῶς
ἐχρημάτισας, ὕμνολογῶν καὶ δοξάζων, τὸν δε-
σπότην σου, ἐκβοῶν αὐτῷ· Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου.

Τὴν πρὸς Πέτρον ἐκληρώσω, τοῦ Χριστοῦ
φωνὴν Ὅσιε· ἐν τῇ σῆ γὰρ πέτρα, τῆς
ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας τὰ βάθρα,
ἧς οὐδέποτε, κατισχύσαι πύλαι τοῦ Ἄδου δυ-
νήσονται.

Η θρησκεία τῶν εἰδώλων, διδαχαῖς ταῖς
ἐνθείαις σου, εἰς Θεοῦ λατρίαν, Πάτερ
προφανῶς μετενήνεκται· τὰ εἰδωλεῖα δὲ τού-
των εἰς ναοὺς σεπτῶν, μεταβέβληνται, θείαν
στολὴν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Απόρρητως τὸν Δεσπότην, τῶν ἀπάντων γε-
γέννηκας, καὶ τεκοῦσα τοῦταν, Κόρη αἰε-

πάρθενος ἔμεινας, καὶ Θεοτόκος ἐδείχθη κατ' ἀλήθειαν· ὅθεν Δέσποιναν, σὲ τοῦ παντός καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Χριστός μου δύναμις.

Υπάρχων ἔμπλεως, τοῦ Δείου Πνεύματος, ἱερώτατε Πάτερ τὰ πονηρὰ, πνεύματα ἀπήλασας, καὶ Θεοῦ οἴκους τοὺς βροτούς, διδάχαῖς σου ἀπετέλεσας.

Μονάδα ἀκτιστον, ἐθεολόγησας, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι διαιρητὴν, ἀτμητον ἀσύγχυτον, φωταγωγῶν τοὺς εὐσεβεῖς, ἱεραῖς Θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήματα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, Δείος ἐχηματίσας, ἱεουργὸς τοῦ Πλαστούργου, ἱερώτατε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ως πύλην φέρουσαν, πρὸς Δείαν εἴσοδον, ὡς Παραδείσων Δεῖον ὡς νοσητόν, τόπον ἀγιάσματος, ὡς καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

ᾠδὴ 6. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νυκτὶ προσκαθήμενον, καὶ σκότει λαὸν Πάνσοφε, εἰδωλομανίας τῷ φωτί σου, τῶν διδαγμάτων ἐφωταγώγησας, καὶ Θεογνωσίας ἀσπραπαῖς, πάντας κατεφαίδρυνας, ὡς λαμπτήρ παμφαέστατος.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοῦσιον, μίαν Θεαρχίαν ἐν προσώποις, τρισὶν ὑπάρχουσαν ἀδιαίρετον, ἀτμητον ἀσύγχυτον ἀπλήν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, ὀρθοδόξως Τρισόλβιε.

Ηλίθ λαμπρότερον, ἐξέλαμψας Μητρόφανες· σὺ γὰρ τῆς ἀπάτης σκότος λύεις, καὶ δραπετεύεις ζοφώδεις δαίμονας, νύκτας τῶν παθῶν ἀποσοβεῖς, καὶ δεινὴν σκοτόμαιναν, φυγαδεύεις αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Λυτήριον εὗρατο, τὸν τόκον σου Θεόνυμφε, φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρας, καὶ εὐλογίας Θεοπρεποῦς πλουτισμόν· ὅθεν εὐλογοῦμέν σε πιστοὶ, πάντες καὶ δοξάζομεν, Μαριαῖμ παντευλόγητε.

Ἔτερος. Τῷ Δείῳ φέγγει σου.

Τὰ Δεῖα Δείως ἐπιτελῶν, καὶ καθάρωτάτω λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐφαπτόμενος, ἀμεμπτος ἐδείχθη ἱεργῶν τῷ Θεῷ, ἀπλότητι καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Οὶ τῶν εἰδώλων Θεραπευταί, ὠφθησαν Θεῶν νῦν λατρευταί, σοῦ ταῖς σεπταῖς παραινεσεσιν· οὓς ἐξ ἀναξίων ἀξίους ἐξαγαγὼν, Θεράπων ἀνεδείχθη τοῦ Παντοκράτορος.

Υπὸ τῆς χάριτος προσκληθεῖς, ἔλυσας εἰδωλικόν, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν λαοῦ καὶ κεχερσωμένας καρδίας· Ὅσιε, γονί πειργάσω Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύησιν τὴν φρικτὴν, ἔμεινας Δένος ὡς τὸ πρὶν· Θεὸς γὰρ ἦν τε μενον, ὁ μετασκευάζων πάντα βουλήμ νύμφευτε Μαρία Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ 5. Τὴν Δείαν ταύτην.

Τὸ Δεῖον σκεῦος τοῦ Πνεύματος, τὸν πον Θεοῦ τὸν ἕράνιον, ἐνσαρκον Ἄθεραρχίας ἀγλαῖσμα, τὸν σοφὸν Μητρῶν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ρημάτων Δείων ἡ δύναμις, καὶ φθόγγ ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδρα οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὀρθοδοξίαν πᾶν καρ κηρύττοντα.

Ο πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, γινώσκων Θεὸς ὦ Μητρόφανες, σὲ ἐκ κοιλῆς τρός, προεγνωκῶς καθηγίασε, καὶ Πνευδοχεῖον σὲ ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Απόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνέκφραστόκος Θεόνυμφε, καὶ ἀνερμήνευτῆς ἀγνείας μυστήριον· διό σε πιστεῖ με δοξάζομεν.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Η γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένην ὡς γραμματέως κάλαμος, καλλι καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, τὸν λόγον τῆς χι ἱερώτατε Πάτερ Δείῳ πνεύματι.

Τὰ Δεῖα μνούμενος, ὡς χωρῶν πρὸς τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, μυσταγωγ Πνεύματι τοὺς πιστοὺς, Τριάδος τὴν ἔλλ ἱερώτατε Πάτερ τελεώτατα.

Ροαῖς τῶν δογμάτων σου, κατακλύσσου λερὰ, τῆς ἀθείας ὕδατα, ὡς ποταμὸς τῆς τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων συστήματα, τῶν ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, παχυνθεῖς σποράς, βροτὸς ὠραίθη τέλειος, καμῶν ταῖς φύσεις Θεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐταῖ, Θεοκόσμητε Κόρη παναμώμητε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτήρ ὁμοούσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν μέσῳ ξαντα, Θεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφι

χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ο μυστολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρρήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, πόρρωθεν προβλέπων τὸ μέλλον, προέγραψε τὸν ἄξιον τοῦ θρόνου τῆς τῶν πόλεων Βασιλίδος· Ταῖτος ἡμῖν, φάσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὁσιος καὶ ἀκακος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἠνωμένος τῷ πνεύματι ταῖς ἀνω οὐρανίαις Δυναμέσιν· ὅς, ἔχων παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, παρίσταται αἰεὶ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτέμενος δοθῆναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ χάριν εὐρεῖν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Γῆς μητρός ἐκσάς, Μητρόφανες παμμακάρα,
Ἐκεῖ μετήρας, οὐ Πατὴρ πάντων μέγας.

Μητροφάνης δὲ τετάρτη ἔδου χθόνα βωτιαί-
νειραν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ πρώτου ἐν βασιλεῦσι Χριστιανῶν, υἱὸς ὑπάρχων Δομετίου. Ὁ δὲ Δομέτιος ἀδελφὸς ἦν Πρόβου τοῦ βασιλέως· ἐγέννησε δὲ δύο υἱούς, Πρόβου καὶ Μητροφάνην. Οὗτος, λογισμῶ σόφρονι τὴν τῶν εἰδώλων θρησκίαν κατανοήσας, ὡς πεπλανημένην καὶ ψευδῆ, προσῆλθε τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐβαπτίσθη. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῆν Τίτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀνδρὶ Ἁγίῳ καὶ Θεοφόρῳ· ὅς αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐνέταξε κληρὸν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἐπισκόπου τελευτήν, ὁ Δομέτιος καθίσταται πρόεδρος· ὃν διαδέχεται Πρόβος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Κατασχὼν δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη β'. πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ εὐθὺς Μητροφάνης, ὁ τοῦ Πρόβου μὲν ἀδελφός, τοῦ δὲ Δομετίου υἱός, εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον.

Τοῦτου εὐρῶν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ τὸ τῶν τρόπων εὐθές, τὴν τε περικεκρίμενην αὐτῷ ἀγιωσύνην κατανοήσας, οὐχ ἥττον λέγεται δι' αὐτὸν, ἢ διὰ τὴν τῆς πόλεως θείαν, εὐφυῶς πρὸς τε κρασίῳ ὠρῶν ἔχουσαν, καὶ καρπῶν ἀφθονίαν, καὶ θαλάσσην ἀρδευομένην, καὶ ἅμα προσκαθημένην τῶν δύο τῆς οἰκουμένης τμημάτων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ἐρασηθῆναι τε τοῦ χωρίου, καὶ φιλοτίμως διατεθῆναι περὶ αὐτό, καὶ φείσασθαι μὲν ἕδενός ἀναλώματος, ἀνεγείραι δὲ πόλιν, πάσας τὰς παρὰ ἀνθρώπων γεγενημένας νικῶσαν, καὶ τῶν ὑπερκεκρίμενην, εἰς ἣν τὸ κράτος καὶ τὴν βασιλείαν ἔταξεν, ἀπὸ τῆς Προσδυτέρας Ῥώμης ταύτην μεταγαγῶν.

Τῆς δὲ κατὰ Νίκαιαν πρώτης Συνόδου συναθροισθείσης,

ὁ μὲν μακάριος Μητροφάνης, διὰ γῆρας καὶ νόσον, ἀπελείφθη· καὶ γὰρ ἤδη κλινοπετιῆς ἦν, τῷ χρόνῳ τῆς φυσικῆς μαρανθείσης δυνάμειος. Τὸν δὲ πρῶτον ἐν πρεσβυτέροις Ἀλέξανδρον, ἄνδρα τίμιον, ἐξαπίστευεν, ὃν καὶ διάδοχον ἀπεφῆνατο. Ἐπανελθόντος γὰρ τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῆς Συνόδου λυθείσης, ἐκ Θεοῦ λέγεται ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ τὸν τε Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Παῦλον ἐπιτηδείους ὄντας, καὶ Θεῷ ἀρισκοντας, πρὸς τὴν τοιαύτην διακονίαν. Κοιμηθεὶς δὲ καὶ ἀναπαυσάμενος ὁ μακάριος, πρὸς τὸν Θεὸν μετατίθεται. Τελείται δὲ ἡ αὐτῆ Συναξίς ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φ ὡς ἀνέτειλε τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ εὐθέτῳ καιρῷ, τῆς ἱεραρχίας σου· διὸ καὶ ἔψαλλες· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Α πεκάλυψας τοὺς μέλλοντας τῷ Ἄνακτι, ἐμπνευσθεὶς ἄνωθεν, καὶ μέχρι τρίτου Σοφῆ, διαδεξαμένους σου, θρόνον καὶ φρόνημα, εὐσεβέστατον, ὡς τῆς Τριάδος γνήσιος, καὶ πιστότατος θεράπων.

Νέον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνστερνισάμενος, Θεοφορούμενον, καὶ ἱεράρχην σοφῆ, καὶ Μάρτυρα ἔδειξε· σὺ δὲ μιμούμενος, τοῦτον Πάνσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἔσσεσθαι, σοῦ διάδοχον προέφης.

Η τῷ Πνεύματι σοὶ χάρις ἐνοικήσασα, προφήτην ἔδειξε, προβλέποντα τὰ μακρὰν, καὶ σαφῶς προλέγοντα· ὅθεν προεῖρηκας, τοῖς αἰτοῦσί σε, περὶ πολλῶν Θεσπέσιε, καὶ σῆς θείας ἐκδημίας.

Θεοτοκίον.

Εἰλου βρώσεως γευσάμενοι προπάτορες, ἀπεστερηθήσαν, τῆς Παραδείσου τρυφῆς· ἡμεῖς δὲ γευόμενοι, σαρκὸς τοῦ τόκου σου, Θεογνώμφευτε, τὴν ἐν Ἐδέμ ἀπόλαυσιν, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον.

Φ ωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεσι, καὶ μεθέξεσι, φωτοβόλος γέγονας ἀστήρ, φωτιζὼν τοὺς ψάλλοντας Σοφῆ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α γιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσι, σὺ μενόμενος, ἐνοικοῦσαν ἔσχες ἱερώς, ἐν σοὶ τὴν Τριάδα ἐκβοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ν υσαγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσαίμενος, ταῖς θείαις ἐργηγόρσεσι, θείαν ἔλλαμψιν εἰσε-

δέξω, ἄγγελον φωτός, καὶ στύλον καὶ ἔρεισμα πιστῶν, καὶ Ἱεράρχην ἀποτελοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἀπεριγράπτως Ἀχραντε, ἐν τοῖς κόλποις σου καθέζεται νῦν περιγραπτῶς, τὴν σὴν περικείμενος μορφήν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, νέος Ἀδάμ γεγονώς.

ᾠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος Θεόφρον, ὡς πλήρης ζωοπαρόχων ἀναβλύσεων, ποταμὸς ἐξέχεας, εὐσεβείας ὕδατα, ψυχὰς πιστῶν δὲ ἠρδευσας, ψάλλειν διδάσκων αἰεὶ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανήρ ἐπιθυμιῶν Πνεύματος ὠφθης, καὶ σκεῦος ἐκλελεγμένον Ἱερώτατε· ὅθεν ἐρωτήσαντι, ἱεράρχῃ εἶρηκας, Ἀλεξανδρέων πρόεδρον, προοπτικῶς μετ' αὐτόν, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἶναι, τὸν πολὺν τὰ θεῖα, καὶ λαμπρὸν ἀριστέα.

Ιθύνας τὸ σκάφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὄρμον ὀρθοδοξίας γαληνότατον, οἷα ἐμπειρότατος, κυβερνήτης Πάισοφε, τὴν ἄνω πόλιν ἐφθασας, γέρα ληψόμενος, τῶν πόνων καὶ ἰδρώτων σε μάκαρ, παρὰ τῆ Δεσπότη, Χριστῆ εἰς τὴς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολὴν προσλαβὼν τὴν ἀνθρωπίνην, οὐσίαν ἐκ σοῦ Σεμνῆ ὁ ὑπερούσιος, ὅλον με τὸν ἀνθρωπον, ἔσωσε βουλήματι, καὶ κοινωνὸν ἀνέδειξε, νῦν θείας φύσεως· διό σε γεγηθότες ὑμνεῖμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐκ φλογός τοῖς ὀσίοις.

Υπερήφανον ὄφιν τῆ ταπεινώσει σου, ἐταπεινώσας Μάκκρ προσανυψούμενος, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν καθαραῖς σε ἐντευξέσιν (*)· ὅθεν σε τιμῶμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας πλάνης διέσωσας, τὴν εἰδωλικὴν, ἀπελαύνων δυσσέβειαν, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἀρμύζοντα, καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέποντα, πλήρης ἡμερῶν, γεγονώς τῶν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ πρὸς ταῖς ἄνω, μετέβης κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς πρώην ἀρᾶς τῷ τόκῳ σου, Παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν

τοῦ Γαβριὴλ, φωνὴν σοὶ ἀναμελπομεν· Σαίτια, τῆς πάντων σωτηρίας.

ᾠδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Νόμος ὁ γραπτὸς, παρῆλθε τῆς χάριτος ἐπιφανείσης Χριστοῦ· ἡ Ἀαρωνική ἱερωσύνη τῆ σῆ Μητρόφανες, ἱεραρχία φε, παραχωρεῖ ἐμφανῶς, ὡς ἡλίου, τὴν ἐκλάμποντος, τὸ ἀστέριον φέγγος σκεπτεται.

Εἰρήνη πολλή, ἐκ Θεοῦ γεγένηται σοὶ τατε, οὗ ὠραῖοι ἔδραμον, πόδες ὁδὸν κηρύττοντος, εἰρήνην ὑπερέχουσαν, τα λόγον καὶ νοῦν, καὶ εἰρήνης, τόποις νώσαντος, καὶ εἰρήνην λιταῖς ἡμῖν νέμοντος.

Σὺν Πατριαρχῶν, καὶ Μαρτύρων τῶν ὀσίων καὶ Προφητῶν, καὶ ταῖς ταπεινῶν δὲ, ταξιαρχίαις ὡς παριστάμενος θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀπαύστως κραταιοῦσθαι, ἄτρωτον τὸ κήρυγμα, εἰς αἰῶνων τῆς πίστεως.

Οπαμβασιλεῦ, Θεὲ Τρισυπόστατε εὐλάτος, γενοῦ ταῖς θεαῖς λιταῖς Ἱεράρχου καὶ παῦσον ἅπαντα, τῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα, καὶ τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέλων θρῶν ἐξαφάνισον, καὶ εἰρήνευσον πάντῳ κόσμῳ σου.

Θεοτοκίον.

Σῶζε πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων γνή Μητρόθεε, ἅπαντας τοὺς δούλους καὶ αἰωνίου ρύσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀξίωσον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς ἐκ σου, σε ὕμνοις γεραίροντας, καὶ τὴν τιμῶντας εἰκόνα σου.

Ἔτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Εν γῆ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, Ἀρχιεραῖς ἐν ἀκακίᾳ γεγόμενος, καὶ ἄνω συνήφθης στρατεύμασιν, ὅλος ὠραῖος θεαῖς λαμπρότησιν, ὅλος τῷ φωτὶ τῶν ἀφαιρούμενος.

Ορᾶς Ἀγγέλων θείας λαμπρότητας, Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μητρόφανες, σὺν αὐτοῖς δυσωπῶν τὸν φιλόνητον ἀφαιρῶν τῶν πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σταγῶν καθάπερ ἡ ἐπουράνιος, τῆ σῆ γῆ Παρθένε ὑετός καταβέβηκε, καὶ ξηρῆς τῆς πλάνης τὰ ρεύματα, ὠμβρῖσεν ἀφθαρῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σοῦ Θεοχαρίτωτε.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει: συννεύσεις.

δύσως φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου ῥύσαι με, δεῖξασα καρποφόρον, Ἄχραντε, τῷ Υἱῷ σου τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐξελουσίως, ὄδυρομένη γοερῶς· Οἶ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Δῶρον Θεῆ σε παμμάκαρ Πάτερ σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δῶρον Θεῷ παμμάκαρ, σεαυτὸν προσῆξας καθαρῶτατον, διὰ βίου τελείου, καὶ σεπτοῦ μαρτυρίου Δωρόθее.

Ωρίμον ὡς περ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τοῖς πιστοῖς διδαγμάτων προέθηκας.

Ρεύματα τῆς ἀπάτης, ἔστησας Δωρόθее τῷ ρεύματι, τῆς πανσόφου σου γλώττης, καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδευσας. *Θεοτοκίον.*

Ομβρισὸν μοι Παρθένε, δέομαι σταγόνα κατανυξέως, τὸν ἐνόντα μοι ῥύπον, ἀποπλύουσαν, ὅπως δοξάζω σε.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νύκτα ἀπεδίωξας, τῆς ματαιότητος ἀπασαν, ταῖς ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱεράρχα, τοῦ πανσόφου κηρύγματος.

Θαύμασιν ἐστήριξας, καὶ ἱεροῖς Σοφῆ δόγμασι, τὰς τῶν πιστῶν, πάντων διανοίας, ὡς ποιμὴν ἱερώτατος.

Εχρισέ σε Κύριος, τῷ ἱερῷ Σοφῆ χρίσματι, καὶ τῆς αὐτοῦ, θείας Ἐκκλησίας, ποιμενάρχην κατέστησεν. *Θεοτοκίον.*

Ολὴν τὴν καρδίαν με, τῷ θείκῳ φωτὶ λάμπρυνον, πύλη φωτός, τὸν τῆς ἀμαρτίας, σκοτασμὸν ἐκδιώκουσα. *Ὁ Εἰρμός.*

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνευμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν αἰεὶ ἐκλάμπων, δῶρον ἅγιον σεαυτὸν προσῆξας, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ

δι' ἀθλήσεως, καὶ κατοικεῖς νῦν αἰεὶ μενος, τῶν πρωτοτόκων τὴν ἄνω μη Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτεσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σάριος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ θῆρωπῆσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξιμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θῆρεμαζόμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλάστησαν, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥυπαθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψομένου κατέπτυσας, Ὅσιε χεῖρας ἀθεότητος, καὶ τῇ θέρμῃ θείᾳ Πνεύματος ἀβλαβεῖς καρδίας συνετήρησας.

Συνετριβῆ Δωρόθее, μάκαρ πρὸ πύλου σου ὄρη βίαια, τῶν δαιμόνων κατασταν, δυσμενῶν ἀνθρώπων τὰ φρονήματα.

Εκαρτέρεις θλιβόμενος, πόλεως ἐκδιωκόμενος· μακαρίας ὅθεν ἔτυχε Μαρτύρων δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Πειρασμῶν με διάσωσον, καὶ τοῦ ψυχροῦ τῶν παθῶν κλυδωνος, ὅπως μακαρίζω σε, παναγία Κόρη Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Αποσκοπῶν ἐμφρόνως, τὰς ἀντιδόσεις θείας Δωρόθее, τοὺς μεγίστους κινδύνους καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐκαρτέρησας.

Μοναδικῶς τὴν θείαν, ἀνακηρύττων δα Δωρόθее, πολυθέου μανίας, ἐδιέλυσας φρυαγμα.

Μὴ προσκυνήσας Μάρτυς, ἔργα χεῖρων νομούντων ὑπέμεινας, πειρασμοὺς κινδύνους, καὶ μαστίγων πόνους Δωρόθее.

Θεοτοκίον.

Ανατολὴ ἠλίου, πρὸ ἐωσφόρου ἐκλάμπων γέγονας, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, ἄδαιμόνων ἐθεάσαντο.

ᾠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Καρδίαν πυρωθεῖσαν ταῖς πνοαῖς, ἐκτενωῶσθαι Πνεύματος, πνευμάτων Δωρόθее, ἐν τῷ κρυμῶν διαλύουσαν.

Αγίων πολιτείας ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλωσας, Πάτερ θεόπνευστε, θεῖα γνώσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμενος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος καὶ τερπνῶν, δογμάτων ἢ δύνამις, πᾶσαν ἐπέδραμε, Παμμακάριστε τὴν γῆν θεῖα χάριτι. *Θεοτοκίον.*

Παρθένε ὃν ἐκύησας Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον, τοῦτον ἰκέτευε, λυτρωθῆναι με πυρὸς καὶ κολάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ορθοδόξοις δόγμασιν, Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον θεῖον ἅγιον, σαυτὸν προσῆξας τῷ Κτίστῃ, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, ὕστερον τῷ μαρτυρίῳ σεβρῶς ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,

Συναξάριον.

Τῆς Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχοι.

Ὁ Δωρόθεος, Κἄν φραγγέλλωμαι, λέγει,

Δείψῃσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστῆ μου πάθη.

Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγῆσι δαμάσθη.

Ος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Αἰκινίου, Τύρου Ἐπίσκοπος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανῶ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν, καταλιπὼν τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν ἰδίαν παροικίαν, ἀπῆλθεν ἐν Δυσοπόλει. Μετὰ δὲ τὴν τούτων καταστροφὴν, κατέλαβε τὴν Τύρον, καὶ ἦν ἰθύνων τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν μέχρις Ἰουλιανῶ τοῦ παραβάτου. Τότε δὲ πάλιν, τὴν Δυσοπόλιν κατέλαβεν, ἐνθα συσχεθεῖς ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰουλιανῶ Ἀρχόντων, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐν βαθυτάτῳ γήρα ἐκομίσασατο στέφανον, ἐν αὐτῷ τῷ πάσχειν τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἥδη τυγχάνων ἐτῶν ἑκατὸν ἑπτὰ. Καταλείπει δὲ διάφορα συγγράμματα Ἐκκλησιαστικά, καὶ ἱστορίας, ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν ἦν γὰρ ἑκατέρων ἔμπειρος τῶν γλωσσῶν, σπουδῆ συντόνῳ καὶ φύσεως ἐπιτηδεύωντι.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς μετὰ φιλάνθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπίδρομῃ, ὅτε, μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Μαρκιανῶ, Νικαῖνδρος,

Υ' περεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γοργίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης, καὶ Παμβωνος.

Οῦτοι διὰ Χριστὸν καὶ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντος, λιμῶ καὶ δίψει καὶ κρύει ταιλαιπωρηθέντες, τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου ἐτέλεσαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Αστρον πολύφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἄθλων σου φωτίζων, ταῖς ψυχᾶς τῶν πιστῶς, Δωρόθεε βωόντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβης εὐθείας διοδεύων, ὑπεξέκλινας τὰ βάραθρα τοῦ πλάνου, καὶ ὁδοὺς πρὸς ζωῆς, ὠδήγεις τοὺς βωόντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εσβέσας ὄμβροισ τῶν αἱμάτων, Παναοῖδιμε τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ πρὸς ὕδωρ ζωῆς, ἐσκήνωσας κραυγᾶζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δεσμῶν τῆς ἀμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογεννητορ, καὶ ἀγάπη Θεοῦ, ὑπόζευξον τελεία, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Σοβαρευόμενον ὄφιν ἐν κακίᾳ, ταπεινωθεῖς ἐν Κυρίῳ, Πάτερ βωὼν ἐταπεινώσας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν βαθυτάτῳ σε γήρα πρὸς ἀγήρους, ἀναπαυσόμενον τόπους, ὁ πλαστοουργὸς κατεσκήνωσεν, ἱερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Βίον ἰσαγγελον ἔχων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ταῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, ἀναβοῶν νῦν παρίστασαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οραιοτάτη Παρθένε ἀνεδείχθης, τὸν ὠραιότατον Λόγον, κυφοροῦσα ὡς ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ιθυνας τὴν ποιμνην, Χριστοῦ θεῖους πρὸς λιμένας, ἀβλαβῆ τηρήσας αὐτὴν χειμῶνων ἐναντίων, ὡς πανάριστος Ἱεράρχης καὶ θεῶν Πάτερ, πληρωτῆς σοφῆ προσταξέων.

Ως ἱερούργος ἱερός, ὡς Μάρτυς γενναῖος, ὡς θαυματουργός θαυμαστός, ὡς θεῖος λογογράφος, ὡς τῆς πίστεως ἀδιάσειστος στύλος, δόξης αἰωνίου Πάτερ ἔτυχες.

Σέ ὡς θεῖον δῶρον, Δωρόθεε ὁ τὰ δῶρα, ὡς Θεός παρέχων, πλουσία χρηστότητι τοῖς θεομένοις, εἰς πιστῶν ἐναργῆ σωτηρίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδωρήσατο.

Η θεοφεγγῆς μνήμη σου ἀνέτειλε κόσμῳ, καταυγάζουσα πιστοὺς, ἀκτίσι χαρισμάτων, ἣν δοξάζοντας κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον Πάτερ, τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν χερσὶ, τὸν φέροντα τὰ πάντα, νεύματι τῷ θείῳ Ἄγνῃ, αὐτὸν αἰεὶ δυσώπει, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰς ἐπάρσεις εὐθύ-
και, τούτου ὡς θυμίαμα ἐνώπιον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν
» πυρὶ καὶ βράτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀειπαρ-
» θενοῦ, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις
» ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

*Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία συνήθως,
καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἰγουμενοῦ τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θεῖαν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ὡς ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, εἰλαία ὄντως Θεῷ κατὰ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἐτέραν Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν σημερινὴν τοῦ Ὁσίου Βησσαρίωνος, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα: Ἄδω μάκαρ συ τὸν βίον τὸν φωσφόρον. Ἰωσήφ.

καρπος, εἰλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἰλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶν εὐφημούντων σε.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπινεύσεις, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγεῖς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος φωτοειδέξαστος τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νῦν μου καθάρισσον, τὸν ἐσπηλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις· καταγαῶγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἐκείνης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σε ὡς ἐθεάσαστο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἀμέτρον, νῦν Υἱέ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδοεύσας.

Εν φωτὶ αὐλῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰλαρίων Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Εκ βρέφους θηλάσας τὴν ἀρετὴν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ ἰδρωσιν ἀσκητικοῖς, εἰς ἀνδρα κατήνησας καὶ μέτρον, πνευματικῆς τῆς ἡλικίας Χριστοῦ.

Τῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθὼν, καὶ ταῖς τρικυμίας, τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν, εἰς λιμένα ὠρμησας ἀβρόχως, τῆς ἀπαθείας Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Αὐτὸν τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τέτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνῃ Θεομήτορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ἐνδοξε, τὴν τῶν παθῶν, ἀκανθαν καὶ θάλπεις, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

Οπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν ὡς περ θώρακα, καθοπλισθεὶς, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω ταῖς φαλαγγας.

Παρθενίας ἔρωτι, δαψιλευσάμενος Ὅσιε, καὶ ἀρεταῖς ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἰλαρίων κατώρθωσας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σε Πάναγνε, ταῖς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνευμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῶ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμακάαρ ζωὴν, γενόμενος ἀριστὸς ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους, χαίρων εἰς ταῖς αὐλούς, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σε, φθареῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως· φέρε σταυρὸν, τοὺς ἦλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φυτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας Πάτερ μακάριε, κλημα ὡφθης εὐθαλέστατον, εὐσεβείας βότρυον προβαλλόμενον.

Ολος ἐνθους γενόμενος, καὶ πνευματοφόρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῶ (*), Ἰλαρίων παμμακάριστε· διὸ μετ' Ἀγγέλων συγχορεύεις αἰεὶ.

Εν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἔστησας τὰ βήματα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος διέμεινας, προσβολαῖς δαιμόνων μὴ πτοούμενος.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάχραντε· ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

(*) Ἐν χειρογράφοις: ἐξέστης Θεῶ.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θείαις, ἐντολαῖς ἐτήρησας, ἀκαταγνώστως Ἀοίδιμε.

Εἰς ὄρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, Θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς θεωρίας ἐπίβασιν.

Τὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον οὐράνιον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Τὸ λόγου κιβωτὸν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὁ τῆ νόμου Κύριος, ἐν ἧ ἀφράστως ἐσκήνωσεν.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν νοητὸν Γολιάθ, κακία ὑπεραιρόμενον, ἀόπλω σου συμπλοκῇ, πιστῶς ἐσφενδόνισας· καὶ τούτου σπασάμενος, τὰ τῆς ἥττης ὀπλα, ὡς μεγάλαυχον ἀπέτεμες.

Τὸν μέγαν εἰς ἀρετὴν, ἐζήλωσας Ἰλαρίωνα, καὶ τούτου πνευματικῶς, κατ' ἴχνος ἐπόμενος, ἐγκρατείας Ὅσιε, κορυφαῖος ὡφθης, καὶ τῆς ποιήνης ὑποτύπωσις.

Ιδρωσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἀνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ὀλικῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἱρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Συνεἴληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, καὶ τούτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν κυρίως, Θεοτόκον ἀνυμνοῦντων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσον
» μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Πυρὶ προσομιλῶν, ἐδ' αμῶς κατεφλέχθης, Ἰλαρίε σοφέ, ἀθλητὰ γενναιόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἠνυσσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὀσίων Θεόφρον, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμαμάτων.

Στίχοι.

Ἰλαρὸς ὢν πνεύματι σὺ Ἰλαρίων,

Ἰλαρὸς ἐν σώματι ἦς καὶ καρδίᾳ.

Βῆ δ' εἰς ὄλυμπον Ἰλαρίονος κέαρ ἀγνὸν ἐν ἕκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ἀττάλος, τῷ βίῳ ἀποταξάμενος, καὶ τὸν μονήρῃ βίον ὑπελθὼν, πᾶσαν ἀσκησιν ἐπέδειξατο, νηστείαν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοπάθειαν μετιῶν· καὶ γὰρ ἐπὶ δυοῖ καὶ τρισὶ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν τροφῆς μετελάμβανεν. Οὐποτε δὲ ἐπὶ πλευροῦ, ἢ ἄλλως ἐξέπιτηδες ἀνεκλίθη ποτέ, ἀλλὰ κατήμενος καὶ ἰστάμενος τὴν φύσιν παρεμυθεῖτο. Ἐκ τούτου οὖν πολλὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδρέφατο τὴν ωφέλειαν, καὶ πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐντεῦθεν ἐπλούτησεν. Οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ ψυχῶν λογικῶν τὴν συμπάθειαν ἐπέδεικνυτο, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ ἀλόγων καὶ ἀψύχων καὶ ἀναισθητῶν τὸ συμπάθει ἐπέδειξατο. Καὶ τοὺς παρόντας προτρεψάμενος δοῦναι αὐτῷ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Κόρας φρονίμης πέντ' ἔφη Θεὸς Λόγος,
Προΐστωρῶν σοι τὰς δε πέντε Παρθένους.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εν τῇ χλῆθι τῆς ἀνω, βασιλείας τὴν ποιμνὴν Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ῥάβδῳ τῶν δογματῶν, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἰρέσεων ἐψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην, ἐφαπλώσας σκεδάσεις τὴν τῶν νοσούντων ἀχλὺν, καὶ ῥώσεως ἀκτῖνας, παρέχεις καὶ ἡμέραν, εὐεξίας κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Εν τῇ ἀνω εἰσηλθες, νυμφικῇ εὐωχίᾳ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τοῦ καλοῦντος, ἐκβοῶν Παμμακάριστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενωῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς τῶν δακρῶν ρεύμασι, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ τοὺς ἀκαθέκτους, λογισμοὺς κατέκλυσας, καὶ πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Ὁσιε, πρὸς γαλήνην ἄγων, ἰλαρὰν τοὺς βοῶντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως καρτερόν ἀδάμαντα, τῆς ἀσκήσεως ἐχοντες, τὰς σὰς παραινέσεις, Ἰλαρίων Ὁσιε, καρδίαν στομοῦμεθα, καὶ τῶν παθῶν τὰς

φαλαγγας, τρέπομεν ὡς ἔθνη, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δι' ἐγκρατείας Ὁσιε, τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ὑποπιασμοῖς τε κατατηξάσας πάνσοφε, ἐπλήρωσας Πνεύματος, τὴν ψυχικὴν ἐνεργεῖαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τρίβους ἐφθασας κρᾶζων· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σκέπην Δέσποινα, τῶν Ἁγίων πτερύγων σου, οἱ κεκακωμένοι πάντες καταφεύγομεν, δεινοῖς ἀμαρτήμασι, καὶ πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι· σὲ γὰρ προστασίαν, κερκτημένοι βοῶμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» ταύτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Πηγὴν σε τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χριστὸς ὡς Τρισμάκαρ ἀνέδειξε, τοὺς ἀλγεῖνους, ῥύπους ἐκκαθαίρουσαν τῶν παθῶν, καὶ νοσημάτων ἐνδοξε, πόνους κατακλύζουσαν εὐχερῶς· διὸ καὶ ποταμόν σε, ψυχικῶν καθαρσιῶν καλοῦμεν πάντες παμμακάριστε.

Εξήνηθησας ὡς φοῖνιξ πνευματικῶς, ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ παναοίδιμε, καρποφορῶν, πόνους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμόν, ἐν ᾧ καρδίας ἠδυνας, Πάτερ τὰς τῆς ποιμνῆς σου λογικῶς· διὸ καὶ τῶν στεφάνων, τῆς οὐρανοῦ δόξης, ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεκας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν Θεόφρον ἐτήρησας· διπλοῦς τε νῦν, στέφανος ἐπλάκη σοι ἀληθῶς, ὃν κατὰ τὴν διάγνωσιν, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ, νομίμως ἀπολήψη, καὶ εἰς τὴν ἀνω λῆξιν, ἐναπολαύσεις σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ λιμένα καὶ τεῖχος ἐν θλίψεσι, καὶ θυρεὸν, ἐν πολέμοις ἔχομεν νοητόν, καὶ μέγα ἰλαστήριον, ἐν δειναῖς πταισμάτων ἐπιδρομαῖς· διὸ σε Θεοτόκον, τιμῶμεν κατὰ χρέος, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,

» ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γὰρ
 » στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρα-
 » νῶν· διέ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
 » πων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου
 Ἀγκύρας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγαλλομένη καρδίᾳ, καὶ σταθερῶ λογισμῶ,
 πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ἠτομολήσας
 ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων τὰ ἀλγεινά, οὐ
 τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν νομίμως ἀθλήσας πε-
 ριφανῶς ἐστεφάνωσαι Θεόδοτε.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σου κατετραυ-
 μάτισας, τοὺς πολεμίους Μάκαρ, καὶ κα-
 τέξανας τούτων, ἐλέγχοις ταῖς καρδίας· τοῖς
 δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, ταῖς
 διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθείας παμ-
 μακάριστε.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι περικαιόμενος, καὶ
 ταῖς πληγαῖς τὸν κῶτον, συντριβόμενος
 Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων· Τῆς τῆ Χριστῷ,
 ἀγαπήσεως ὅλως με, οὐδὲν χωρίσει οὐ θάνατος
 οὐ ζῶν, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βίασanos.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τῶν ἑρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν
 ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία,
 ἀχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ κα-
 ταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ ταῖς ἐλπίδας μετὰ Θεόν,
 Θεοτόκε ἀνεθέμεθα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, ἐπὶ τοῦ ξύλου
 Σωτῆρ, ἡ σὲ ἀγνῶς τεκοῦσα, ὡς ἑώρα Θεέ
 μου, θρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τοῦ
 κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὀρῶ σε τοῦ
 σταυρικοῦ, ὡς κακουργὸν ἀναρτώμενον;

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
 Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκρο-
 στιχίς:

Θεοῦ δόσις πέφυκας εἰκότως μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Θεολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας
 ἡλίος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας
 ἅπασαν τὴν γῆν, ἀστραπαῖς Μάκαρ τῶν σῶν,
 ἄθλων ἐφαίδρυνεν.

Ε'κ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθεῖς, τῷ Θεῷ Θεό-
 δοτε, θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν ἐλάμ-
 πρυνας σαφῶς, καὶ τὸν κόσμον τοῖς σεπτοῖς
 ἄθλοις ἐφαίδρυνας.

Ο' περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς
 πλάνης δίκτυα, ἐφαπλούμενα ἐν γῆ, παν-
 ταχοῦ διήρχετο ψυχᾶς, διδαχαῖς τῶν εὐσεβῶν
 στηρίζων χάριτι. Θεοτοκίον.

Υ'περβολῆ εὐσπλαγγνίας τῆς οὐρανοῦς, κλι-
 νας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τῆ Θεοῦ, καὶ
 ἐκ σοῦ σεσάρκωται Ἀγνή, διασώζων τοὺς βρο-
 τοὺς πλάνης τοῦ ὄφους.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Διὸς νεύων πρὸς Θεόν, ὀφθαλμοῖς διανοίας,
 παναοίδιμε Μάρτυς, οὐκ ἠσθάνου ταῖς
 πληγαῖς, τοῦ σώματος ὀμλῶν, καὶ βασάνοις,
 πάντοθεν κυκλούμενος.

Οὐδόλως Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεινῶν ἐ-
 σαλεύθη, οὐ θωπείαις ἀνόμων, ἐπὶ πέ-
 τραν ἀσφαλῆ, τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἠδρα-
 σμένος, ἐνδοξε Θεόδοτε.

Συντρίβει σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ διώκτης αἰ-
 κίαις, οὐκ ἰσχύει δὲ ὅλως, σοῦ τὸν τόνον
 τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θείᾳ στοργῇ, τοῦ Σωτῆ-
 ρος, Μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον.

Ἰδὼν σε πόρρωθεν χορὸς, Προφητῶν θρηγῶρων,
 μυστηρίᾳ τὸ βάθος, πολυτρόποις ἐν φωναῖς,
 Θεοῦ Μητέρα ἀγνήν, σὲ κηρύττει, πάντα γενε Θεό-
 νυμφε. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
 » ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
 » ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
 » τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Πολύφωτος ἀσῆρ, δαδουχίαις θουμάτων, καὶ
 ἄθλων ἱερῶν, καταυγάζων τὴν κτίσιν, Θεό-
 δοτε μακάριε, ἀληθῶς ἐχρημάτισας· ὅθεν σήμε-
 ρον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἑορταίζομεν, ἐν
 κατανύξει καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
 θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν,
 οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
 τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν·

σέ κεντήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο ρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

Ῥδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφία λόγων σου, καὶ ἔργων χάριτι, τὸν τοῦ σκότους προστάτην περιφανῶς, ἤσχυνας Θεόδοτε, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρὶ τῶν ἀθλῶν σου, σαφῶς ἐνέπρησας, τὴν πολυθεὸν πλάνην καὶ ὡς λαμπὰς, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, Μάρτυς ἀνάψας μυστικῶς, τὴν ὑψηλὸν ἐφώτισας.

Εὐτόνωσ ἐνδοξε, πλευραῖς ξεόμενος, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσιν ὡς ἀληθῶς, πάντοθεν κυκλούμενος, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, ἐγνωρίσθης δια πίστεως. Θεοτοκίον.

Φυλάξας ἄφθορον, σέ μετὰ κῆσιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον ὁ πλαστοουργός, ὥκησεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοὺς φθαρέντας τῇ πλάνῃ, ἐκαινούργησεν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ῥδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου.

Υπομονῇ σε Μάρτυς σοφέ, τῶν παρανομημένων τὰς ὀρμαῖς, καὶ τῶν βασιάνων τὴν κἀκωσιν, καὶ τὰς πυρακτώσες σαφῶς ὑπήνεγκας, τῇ Δεῖᾳ συμμαχίᾳ περιφραττόμενος.

Κηρύττων λόγον τὸν εὐσεβῆ, τὰς ὁδοιπορίας τὰς μακρὰς, Μάρτυς Δεόφρον διώδευσας, καὶ τοὺς πλανωμένους πρὸς φῶς ἐπέστρεψας, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς ματαιότητος.

Αναρτηθεὶς οἷά περ ἀμνός, Μάρτυς ἐπὶ ξύλου σιδηρῶν, ὀνύχων φέρεις σπαράγματα, ἄσαρκος καθάπερ μακαριώτατε, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀποδυσάμενος.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τὸν ἀληθῆ Λόγον, τοῦ Πατρὸς ἐκ τῶν σεπτῶν, ἀγνή Παρθένε αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δύο τελείαις φύσεσι, μιᾷ δὲ ὑποστάσει Δεοχαρίτωτε.

Ῥδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Επῆλειψας λόγοις σου, ἱεροῖς τὰ ἱερά, πρὸς τῆς ἀγῶνας γύναια· καὶ καθελόντα Μάρτυς τὸν δυσμενῆ, ἀνδρείοις παλαισμάσιν, ἀφθαρσίας στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Ισχυῖ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν περιφραχθεὶς, τῆς πονηρίας πνεύματα, ὑπομονῇ κα-

τέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διαδῆμα, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω Ἀξιάγαστε.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τῶν εἰδῶλων τὴν πυρᾶν, Μάρτυς Χριστοῦ κατέσβεσας, καὶ δροσισμῷ τῶν πόνων σου εὐσεβῶς, ψυχὰς κατεδρόσισας, ἐκ φλογὸς τῆς ἀπάτης λυτρωσάμενος. Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ἀληθῶς, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ παναληθῶς, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, τῆς βροτῶν ἀναπλάττων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε·

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Στίχοι.

Χεὶρ Θεόδοτον, ἦν Θεοῦ χεὶρ ξηραῖνοι,
Θεῷ δοτὸν τίθησι πλήξασα ξέφει.

Θεόδοτος ἐβδομάτῃ τμηθεὶς ἔλεν οὐρανὸν εὐρύν.

Ούτος, διαβληθεὶς Θεοτέκνῳ τῷ Ἡγεμόνι, ὅτι τὰ σώματα τῶν Ἁγίων παρθένων, τὰ ριφέντα τῇ λίμνῃ, αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἔθαψεν, ἤχθη πρὸς αὐτόν· καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, τύπεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμάται δις ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται καὶ διορύττεται, καὶ λαμπάσι φλέγεται, καὶ λίθοις τὰς σιαγόνας συντρίβεται, καὶ πρὸς τούτοις τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ· καὶ τῶν Ἁγίων γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἀγιοτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Στίχ. Ἄφωνος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,
Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἀρνίον.

Ούτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, πόλεως Ἐρμού. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθεὶς, ἄγεται εἰς ἐξέτασιν. Καὶ παραστάς τῷ Ἀρχοντι, ἀναγκάζεται τὸν Χριστὸν ἐξομῆσαι. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἐν ζοφῶδει καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι προστάσσεται. Μετὰ δὲ τινος ἡμέρας ἐξενεχθεὶς, ξέεται σιδηροῖς, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεται. Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται καὶ μαστίχεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ράβδοις σιδηραῖς, πυρωθείσαις, κατὰ τὸ στήθος ἐκκαίεται. Εἶτα εἰς κάμινον ἐκκαυθεὶσαν ἐμβάλλεται· καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται, ἃ

καὶ καταφαγῶν, ἀνεύρηγτα φανέντα, τὸν ταῦτα κερασάμενον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἐπεσπάσατο, ὃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκοπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ ἐν λίθῃ ἐκκαέντι ἐμβάλλεται, καὶ τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται τῆς κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν διὰ ξίφος δέχεται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ταράσιος καὶ Ἰωάννης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰωάννην τέμνουσιν σὺν Ταρασίῳ,

οὐ πρὸς τὸ τέμνον ἐκταραχθέντας ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,

ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀνθιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθην ἐνεγκῶν Ἀνθιμος χριστοῦ βίου,

πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν φύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῆς, ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου

σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κείμενον.

Τῷ πυρὶ θεομακάριστε τῶν πόνων σου, πυρὰν εἰδῶλων ἐσθεσας· τῶν αἱμάτων δέ, τοῖς κρουνοῖς ἐθύθισας ἐχθροῦς, ἀσάρκους Θεόδοτε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω θυμίαμα εὐῶδες προσενηνεξαι, σοφὴ τῷ ἀθλοθέτῃ σου, θεία χάριτι, τὴν δυσῶδη πλάνην καθελών· διὸ μελωδεῖς περιχαρῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτος Ἅγιος, τῷ θεοφόρῳ φρόντωνι, ἀποδέδοσαι, εἰς ναεὶ ἀνέγερσιν σεπτοῦ, εἰς κάθαρσιν πάντων εὐσεβῶν, εἰς περιποίησιν ψυχῶν, Μάρτυς Θεόδοτε.

Θεοτοκίον.

Μίαν φέροντα ὑπόστασιν ἐκύησας, τὸν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔχοντα, τὰς θελήσεις καὶ τὰ φυσικὰ, αὐτοῦ ἰδιώματα σαφῶς· Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ βροτὸς, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Αδιάσειστος στύλος πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος βάσις τῆς πίστεως, δόσις θεϊκῆ, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καὶ δαιρέτης, ἐδείχθης Ἀθλοφόρε.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος Πάνσοφε, τῶν βασάνων παρηλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνοὺς, ἀγαλλόμενος ἔφθασας, ἐνδοξε λιμένας, τῆς ἀνω βασιλείας.

Αὶ πορεῖαι καὶ τρίβοι σου κατευθύνθησαν, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καὶ Κύριον, οὗ ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ τὸ πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Θεόδοτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται· Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, πανάγνε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ὁ Εἰρμός.

Ε'κ φλογὸς τοῖς Ὅσις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἀ πορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ινα τῆς δόξης τύχης, τῆς ἐκεῖ Ἀθλοφόρε, τῆς ὀρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καὶ θεία ἐπινεύσει, πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρησας μὴ δειλιάσας, κολαστηρίων εἶδη καὶ θάνατον πικρόν· ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

Ωράθης οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῆς Τριάδος, οἰκοδομία πράξεων Θεόδοτε, πανόλβιε ἐνθέων, ἀθλων τε λαμπρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος· δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφῆ, θεία τοῦ Παρακλητοῦ δυνάμει, σαφῶς κατέστρεψας.

Σταλάζον ὄρος θεῖον, γλυκασμὸν ἀνεφαίνης, πηγὴ θαυματῶν πέλαγός τε ἐνδοξε, ἐνδέων χαρισμάτων, ρεῖθρον διαυγῆς τοῦ Πνεύματος ψυχᾶς ἀρδεῦον, καὶ κατακλύζον πάθη, καὶ πᾶσι προξενοῦν, Μάρτυς τοῖς σὲ ὕμνουσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἀναρχον Λόγον, λαβόντα σάρκα ἐννοῦν τε καὶ ἔμψυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τοὺς ἀσάρκους, ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

Α' πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὕμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἐνθεὸν ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστατίς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σὺνήθης,

καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ωε γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αθλητῆς γενναϊότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφὴ, καρτεραῖς ἐπιδείξαι· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὀμηγύρσαι συνήφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας ἔξομένος, ὀξύτατοις βέλεσι τιρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς, ἀλγηδόνων κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὦφθης τῇ δυνάμει, τοῦ σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυζάμενος, καὶ ἱερεῖον ὀλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἀγίαν σου μνήμην καὶ θαυμαίων, θαυσαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου, καταισχύνας Δικινίου τὸ ἀπάνθρωπον. Διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστόν, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ πολλῶν βασάνων ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν εὐράνιον,

βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ἡ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρανα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῇ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· πύργος ὁ μέγας διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξαι, τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγχη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀριστεύσας μεγαλῶς, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Οπλῳ τοῦ ζωφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδωλῶν συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλῳ ταθεῖς, σπαραγμοὺς παμμακάρε ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλόμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὄπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς· ὅθεν σε πίστει, αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

[ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τοῦ Ἁγίου
οἱ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Μέλπω σε δῶρων ἐνθέων ἐπώνυμε.
(ἀνευ τῶν Θεοτοκίων). Ποίημα Θεοφάνους.
ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλω-
πιζόμενος, καλλοποιῶ παρίστασαι Χρι-
στῷ, παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐ-
πώνυμος, τῶν τοῦ Θεοῦ Μάρτυς Θεόδωρε.

Ενθέοις θωρακισθεῖς Θεόδωρε, ὅπλοις τῆς
πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς συνέκοψας στερ-
ρῶς, ψυχοφθόρου τὰς φαλαγγας, καὶ νικητῆς
γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀνάστημα, ἐπι-
δεικνύμενος, τῷ δυσσεβεῖ Θεόφρον βασι-
λεῖ, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σε, καὶ τῇ τῶν ἔργων
χάριτι, τοῦτον κατήσχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείλη-
φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πα-
τρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ΄. Ὑψφαίνεται ἐπὶ σοί.

Παράταξιν δυσσεβῆ, ὡς στρατηλάτης δυνα-
τὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιοῦ δράκοντος, πά-
σας μηχανὰς ἐξεφύλισας.

Ως πρόθυμος τὴν ψυχὴν, δι' ἐπινοίας εὐσε-
βοῦς Ἐνδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὠλεσας, τὰ
γενοθευμένα σεβάσματα.

Στερόρητι λογισμοῦ, τῶν δυσμενῶν ἐπιφο-
ραῖς ἠνεγκας, ζωποιοῦν νέκρωσιν, τοῦ ἀ-
γωνοθέτου μιμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἑψφαίνεται, ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστέ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἦν σοφίαν καὶ λόγον.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηनुκῶς, ὑπὲρ φύσιν
ἐπάθλων παρὰ Θεοῦ, ἀξίως ἐπέτυχες,
Ἀθλοφόρε πολυάθλε· ὡς οὐδὲν γὰρ θέμενος, τὸ
ἄθεον πρόσταγμα, σεαυτὸν βασάνοις, προθύ-
μως ἐξέδωκας ὅθεν ὑπομείνας, σπαραγμοὺς
καὶ στρεβλώσεις, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τῷ
Χριστῷ συνδεδοξασαι, ἀρμοζόντως Θεόδωρε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων

ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρ-
τιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς
πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον
Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον
παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει
κραυγάζω σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεςιν· σέ γὰρ
ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ετραυματίσας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦσθαι,
καὶ καρτεραῖς ἐνστάσει, Μάρτυς ἀνε-
δείχθης, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σέ δυναμώ-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαῖς αἰκίαις,
τὸν λογισμὸν ἀκλόνητον, ἔσωσας Τρισμά-
καρ, μέλπων προθυμότερα, τῷ σέ δυναμώσαν-
τι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωραιώθης τοῖς παθήμασι τῷ Δεσπότη, σοῦ
τὰ σεπτά παθήματα, Πάνσοφε συναΐψας,
καὶ καταξιούμενος, αὐτῆ τῆς λαμπρότητος, καὶ
τῆς ποθουμένης φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὡ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ραντίσματι σαρκὸς, τῶν αἱμάτων ἀπέπαν-
σας, δαιμόνιον ἐπ' ὀλέθρῳ, προσαγόμενον
λύθρον, ἀήττητε Θεόδωρε.

Ωγνώμης εὐσεβοῦς! ὦ γενναίου φρονήμα-
τος! ὦ πίστεως θερμοτάτης, τοῦ σεπτοῦ
Ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχε!

Νοῦν ἔχων τῷ φωτὶ τοῦ Θεοῦ ἐλλαμπόμε-
νον, τὸν πρόμαχον τῆς κακίας, ἀπημαύ-
ρωσας ὄφιν, πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
θα· σέ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ενίκας, προθυμίᾳ συντόνω τοὺς ἄφρονας,
ἐπὶ σταυροῦ ἠπλωμένος, καὶ τοῖς ἦλοις
Μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκονίζων, τὸ σωτήριον
πάθος τοῦ κτίσαντος.

Νομίμως, ἐναθλοῦντι Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐν τῇ φρενῇ κεκλεισμένῳ, ἐπαλείφων οἷα ἀγωνοθέτης, πρὸς ἀγῶνας, πρὸς ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα Ἐνδοξε.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἀγίαν καὶ ἄμωμον, τῷ διὰ σέ ἐκσιῶς, ἑαυτὸν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγου, σεαυτὸν ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Ωσαύμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβῆσα οὐκ ἐστενοχώρησεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦγος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς τὴν πίστιν θυρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις πιστοὶ, Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον γὰρ Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμπεισι ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐνικησας Βελίᾳρ ἄθλοισι σεπτοῖς, ὀμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρεύματα· σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

Νικηρόν με Θεόδωρον ἡ πατρίς δέχου,
Ὁ ν ζῶντα πλυτεῖ Μαρτύρων πατρίς πόλος.

Ὁ λθιον ὀγδοατῆ Θεοδώρου σῶμα κομίσθη.

Ούτος ἦν ἐπὶ Λικινίου, ἐν Εὐχαίτοις μὲν γενωνῶς, καὶ τὸ γένος ἐκεῖθεν ἔλκων, ἐν Ἡρακλείᾳ δὲ τῇ κατὰ Πόντων κειμένη τὰς διατριβὰς ποιούμενος, ὡραῖος τὸν σωματικὸν χαρακτήρα, καὶ τὴν ψυχὴν ὡραιότερος, λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ λοιπῇ σοφίᾳ κεκοσμημένος· ὄθεν καὶ τινες αὐτὸν, Βρυοῦρήταρα ἀνηγόρευον. Οὗτος, διὰ πάντων τῶν κολαστηρίων ἐργάνων, διελθὼν τὸ μὲν μακάριον αὐτοῦ σῶμα τῇ γῆ καταλελοιπῶς, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ρεῖθρα· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ

πνεῦμα ἐν οὐρανοῖς αὐλίζεται· οὐ τις οὐ τιμίῳ καὶ ἀγίῳ σώματος τὴν μετακομιδὴν ἐορτάζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Σωσθeneίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ.

Οὔτοι, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐπὶ Μαξίμου τοῦ Ἡγεμόνος ἐξητάσθησαν, καὶ φρουρᾷ ὑπεβλήθησαν. Μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν, ἀναγκασθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ μὴ πεισθίντες, ξέονται δυνεῖσι σιδηροῖς, καὶ ἐπὶ ξύλοις ὀρθοῖς μετεωρίζονται, καὶ κατακεντῶνται σιδηροῖς, καὶ πυρὶ καταφλέγονται· καὶ κατενεχθέντες, ἐπ' ἀνδράκων πυρὸς ἐφαπλοῦνται, καὶ ράβδοις ἀνωθεν τύπτονται· καὶ ὀξάλμη ταῖς πληγαῖς ἐπιχυθέντες, ὀστράκοις ὀξέσι συντριβόνται, καὶ λίθοις τὰ στόματα καὶ τὰς ὄψεις συνδλώνται, καὶ τὰς γλώσσας μαχαίρᾳ ἐκτέμνονται, καὶ τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ὡρα σώματος καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα. Συσχεθεῖσα οὖν, ἀναγκάζεται ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης καὶ πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης ἀντείχεται, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τοὺς μασοὺς κόπτεται, οὐς Ἄγγελος ἐπιστάς ὑγίει ἀπέδειξεν. Εἶτα ἐπ' ὀστράκου κεκομμένου σῦρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ τὰς καταφλεχθείσας σάρκας ἄλατι ἐπιπάσσειται, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι κατατρίβεται. Εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς ἔνδοξε, ὕλην ἀσεβείας ἐφλεξας, καὶ πυρσὸς, εὐσεβείας ψάλλον γέγονας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως στρατηγέτης, ὡς νουνεχῆς καὶ νηφάλιος ἔργῳ, βασιλέα ἀφρονα δυσσεβῆ, ἐξεφαύλισας καὶ ἔδειξας, τοῦτον ἀνίσχυρον, ἐνίσχυθεις τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νόμος ἠττάται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου· σὺ γάρ, φανοτάταις ἔλαμψας ἀστραπαῖς, μαρτυρίου τῷ Δεσπότη σου, βῶν Θεόδωρε· Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Χ. εἶρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Εν σοὶ πεποιθὼς τῷ δι' ἐμέ, σταυρὸν καὶ θάνατον, καθυπομείναντι, σταυρῷ ἀνήρηται Δέσποτα, καὶ τιτρώσκουμαι τοξεύμασι, καὶ χαλεπαῖς προσομιλῶ αἰκίαις Κύριε, ἀνεβόας, Μάρτυς ἀθλῶν γενναίῳφρον Θεόδωρε.

Προσήγαγες Δύμα καθαρὸν, σαυτὸν τῷ Κτίστη σου, χαίρων Θεόδωρε, καὶ προσεχώρησας ἔνδοξε, βασιλείαν πρὸς οὐράνιον, μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν κραυγαῖζων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω'ς κρίνον, ὡς ῥόδον νοπτόν, ὁδμαῖς τῶν ἄθλων σου εὐωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ παρορμῶν ἀναβοᾶν εὐωδестаτῆ ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνημφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξ· πυρός δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νῦν τῶν μακαρίων ταῖς δῆμοις, καὶ τῶν Μαρτύρων ταῖς χορείαις, ὡς ἠγλαῖσμένος τοῖς ἄθλοις, συναγελαῖζων καὶ συνηδόμενος, σεφηφορῶν παρίσασαι, τῷ ποθιμένῳ σοι Θεόδωρε.

Υ'ψος πρὸς οὐράνιον ἦρθης, τῶν ἐπὶ γῆς καταφρανίσας, καὶ τοῦ ποθιμένου σοι τέλους, κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν Θεόδωρε, κατειληφῶς ἐπαγαλλόμενος.

Μόνον σε ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα καὶ θανέντα, Μάρτυς ὁ Θεόφρων ποθίσας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχεν, ἐν οὐρανοῖς σκηνοῦμενος, Κτίστα τῶν ὄλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδηῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγκωτέραν πάντων εὐράχμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**υθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ταῖς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· δια-

σώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διὸ σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξαζόντες, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦμεν· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλων ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει, εἰπέ εἰς τοὺς Αἴνους ἐκ τῶν Στιχηρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ· εἶδ' οὐ, εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Α'γισύνης δωρεᾶ, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γὰρ σου σοφὴ τὴν μνήμην ἐδόξασε· ἐν ἧ συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικᾶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Ὁ Ἀπόστολος:

Τιέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι.

Ζήτει Ὀκτωβρίου ΚΣ'.

Εὐαγγέλιον, Ζήτει Σεπτεμβρίου Κ'.

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φρυκτωρίαις τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεῖς τὴν δαίνουσαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχρημάτισας, ὡς περ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐφαπλῶν καὶ τῶν πιστῶν, καταυγαῖζων πληρώματα, Παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος Θεοφόρε, τῶν αἰρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται (*), ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ

(*) Ἐν χειρογράφῳ κίται: ἀγαλλομένη τοῖς δόγμασι, ὠραίοις ὡς κάλλεσι....

τιμᾶ σου ἱερώς, τὴν ἀγίαν μετάνοιαν, παναοίδιμε, ἱερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Τοῖς πυρίνοις σου δάγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται σρατευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, ἱερώτατε Κύριλλε· τοῖς διδάγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πιεπτικώτων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τῷ Θεῷ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοήμενον, τὴν Δεῖαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σῆ, σαρρικῶν ὑποστάσεων ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τῆς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην εἴσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τῆς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῷ Ἁγίου ὁ παρῶν ἢ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θεωρωτῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα. Θεοφάνους.
(ἀνευ τῶν Θεοτοκίων)

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Θεοφάνους τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγῆς φωστήρ ἀναδειχθείς, λογικᾶς ἀπαστράφαις ἡμῖν, μαρμαρυγαῖς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Επλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, τοῦ Δείου Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ως ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἐνδοξε, ταῖς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διέλυσας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ιάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντός,

τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρράγέντας πτώματι, τῶν προπατόρων θεονύμφευτε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρωννύμενος ἐν Χριστῷ, ταῖς μηχαναῖς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμη στερρᾶ Κύριλλε, ὡς ἰστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Γλῦν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελῶν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ως εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ ἐξέκλινας σερρώς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλαγημένην ὡς Θεοῦ σκηνῶμα, πανευπρεπὲς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τὴν Δεῖαν πεπλουτηκῶς, ἐξηρεῦξω δογματῶν Πάτερ πηγᾶς, πλυνούσας αἱρέσεων, δυσωδέστατον βόρβορον, καὶ πιστῶν καρδίας, ἀρδευθῆσας ἐν χάριτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ταῖς αὐλακᾶς Κύριλλε, ἤδη μεθυσκούσας· διὰ τοῦτό σε πίστει, τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ἐκτελοῦμεν θεόπνευστε, Ἱεράρχα πανεύμημε. Πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πτόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα. Ὅθεν δυσωπῶ σε Παναγία Παρθένε, ρύσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστη με. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ πομμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσ-

σος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ἐ παρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῶ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστός, τῆς θείας σε πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διαδόχος, τοῦ θεῖο τοῖς ἰχνεσιν, εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστῷ μὲν ὡς πρόβατον ἐποίμανθης, ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἀνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἐκ σοῦ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος· ὅθεν ἀσιγήταις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγαζόμεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμάρρου ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος, τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ισως τὴν βδελυράν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιανάν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιούς, ὡς χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυρούς δέ, ὑπὲρ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τὸν γὰρ κτίσει, μὴ χωρούμενον πάση, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Λαβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἀνθρακᾶ τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις ἱερομύστα, τὸ ἐκ θεοῦ, πυρὸς ἠνδρακωμένον καθάρσιον.

Ομόρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφυλοὺς οὐκ ἐθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσσεβὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλω πνεύων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορας.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε, περιστεράν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγὲς εὐρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἰμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. ἰ ἦν ὑπὲρ ἡμῶν.

Αβυσσον ἡμῖν, δογματῶν θεολογίας, ἐβλυσας σαφῶς, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τὰς αἱρέσεις κατακλύζουσιν μακάριε, καὶ τὸ ποίμνιον ἀλώβητον, τρικυμίαις διασώζουσιν τῶν περάτων καὶ γὰρ Ὅσις, ὑπάρχεις καθηγητῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Κυρίλλον ὑμνῶ τοῦ Κυρίου μου φίλον,
Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένου.

Εὐρατο τυμβοχορὴν ἑνατον Κύριλλος ἐς ἡμᾶρ.
Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι.

Εν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ παλαι γνόφον εἰσδύς, νόμον εἶλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γραύματος· σὺ δὲ ἀνέπτυσξας, τὸ κεκρυμμένον βάθος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγματῶν ὡς νηπίαις τὸ πρὶν, Πάτερ δεδομένης καλύξει καλυπτᾶ, ὡς περ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκαλύψας, ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς, τοῦ ἐκείνου ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κυρίλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσαφίσας.

Εν ἀσυγχύτῳ, ἐνώσει θεῖα καὶ αἰτητῶ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσεις τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἕφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δέ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Επί τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθημένος, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ,

εύρηκώς σε ἀνεπαύσατο. Εὐλογημένη σύ, Θεογεννήτορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ἐδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ως κύμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἢ τῆς σοφίας πηγή· καὶ γὰρ ἀέννοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογματῶν εὐσεβῶν, καθὼς προσῆπε Χριστός· ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τεύχη τὰ σατὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, ταῖς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας καὶ ὡς ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σύ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἔνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, ταῖς ἐφ' ἑκάτερον ῥοπαῖς, ἴσως ἐκκλίνας βοᾷς· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως Πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύσασα φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν αἰπισοὶ, ὅθεν δοξαζόμεν, Θεοτόκον σέ· θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυναμὶν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσαίμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαζόντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐδὴ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Υψωμα Χριστοῦ κατεπαρθέν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομητορος, Κύριλλε ἄπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὸ ἄθεον, Υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ρᾶσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριαδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὄφθεις τε Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν ταῖς ὑψίστοις νῦν δεδοξασαι.

Ανωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνηταῖς αἰοῖδιμε, ἐπὶ πτεύοις Πάτερ Ἰλεως, Ἄνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τὸ κέρας ὀρθοδόξων φωτίζων τε, τοὺς τὴν σὴν μήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ανθρακα τὸν νοητὸν Ἄγνη πανάμωμε, Ἡσαΐας ἐν θεΐαται, φέρεις ἀγκαλάις Θεο-

μήτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρα ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σύ δὲ Παρθένε θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τριαδος τὴν ἔλλαμψιν δυαῖς, Ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, θεῖος Ἀλεξάνδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστοῦ ὑπομείναντες· ὧ νῦν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἀγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐξ Ἰεροῦ νικήσασα, ταῖς μηχανουργίας, καὶ πρό τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εν ξύλῳ ὑψήμενοι σοφοί, χειραῖς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ, λαϊκῷ συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, Ἀθληφόροι ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὄλων, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανάγιον τέμενος Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ Χερουβὶμ ἀγιώτερον, θεοχαρίτωτε, Παναγία Κόρη, τὸν νοῦν με χαρίτωσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ ὄμματα, παρεχομένη μοι, εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου, τῶν πταισμάτων, τὴν ἀφῆσιν δέομαι.

(*) Ἀντὶ τῆς τῶν Μαρτύρων τούτων Ἀκολουθίας, τὸ Χερουβουβίον ἔχει τὴν τῆ Ἁγίας Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Πρεσβυτέρου, τοῦ ἀναφερθέντος μόνον ἐν τῷ Συνάξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν ἐστὶν Ἀρσενίου Ποίημα, φέρων Ἀρσεντιχίδα· Αἶνος Τιμοθέου λόγων Ἀρσενίου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἦμνοι ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος ἀ. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ἦμνοι ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν, προθυμουμένω πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι χορηγήσατε, τὸν σκοτασμὸν σκεδάζοντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ αἰεὶ παριστάμενοι.

Μόνα δι' αἰῶνος· Ἀθληταί, τὰ διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τὰ ὄρατὰ καὶ πρὸς ποινὰς καὶ μάλιστα, γνώμη στερρότατη, περιφανῶς ἐχωρήσατε.

Νόμιμον ἀνύοντες σεπτοί, τῆ μαρτυρίᾳ ἀγωνά τὸν Κύριον, εἴχετε συλλήπτορα, τῶν ἀλγεινῶν ὑμᾶς ἐπικυφίζοντα, καὶ κατὰ τυράννων, ἀνδρείους ἀπεργαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Ο' δημιουργήσας ὡς Θεός, ταῖς ἀόρατους Δυναμεις βουλήματι, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἀναπλασεως. Τοῦτον οὖν δυσώπει, τὸν κόσμον σῶσαι Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἰδεῖν Ἀντωνίνα τὸν Χριστὸν, ποθοῦσα καλλιπάρθενε, τὸ θεῖον τούτου πάθος ἐζήλωσας· ῥαπίσματα γὰρ ὡς αὐτὸς ἠνεγκας, ἐναπορραπίζουσα, τὰ ζοφώδη πρόσωπα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στερρόως ἀντετάξω τῷ ἐχθρῷ, μαστιζεσθαί σε Πάνσεμνε, προστεταχότι γνώμης στρεβλότητι· φρουρὰν οἰκεῖν δὲ καταδικάζει σε, φρουρουμένην ἄνωθεν, προσταγαῖς τοῦ Κτίστου σου, ὑφ' ἀγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαῖς σου βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, ἐξ ὕψους ἐκατεφέροντο, καὶ φῶς ὠράθη μέγα θεόθυμφε, φωνή τε θεῖα λαμπρῶς γεγένηται, σὲ παραθάρρύνουσα, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, καὶ τρυφῇ λογικῇ ἐνισχύουσα. Θεοτοκίον.

Παρθένος κυήσασα Θεὸν, ὠράθης μετὰ γέννησιν, καὶ σοῦ τὸ θεῖον Ἀχραντε πρό-

σωπον, χοροὶ παρθένων νῦν λιτανεύουσι· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, ἰλασμὸν καὶ ἔλεος, καὶ δεινῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ο' μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος ἀ. Ἦν τάφον σου Σωτήρ.

Δυὰς ἡ θαυμαστή, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἐνέγκασα στερρόως, τὴν πυρὰν τῶν βασάνων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τριαδὶ πρεσβεύσασα, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, τοῖς τὴν ἐνδοξον, αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην, δοθῆναι ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ε'λπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμεισιν, δῆναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίβη τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξαῖζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνησά ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Ἰέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια παῖθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὡδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Α'δεταί εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ ἄθλησις, καὶ τὰ παλαίσματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χριστέ, δι' ὧν ἐτροπώσασθε, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ πικρὰς δυνάμεις ἐν χάριτι, καὶ νικηταὶ κατ' αὐτοῦ ἀπεφάνθητε.

Ἰστησι παγίδας κατὰ σοῦ ὁ παμπόνηρος· ἐν ἀνδρικῷ δὲ λογισμῷ, καὶ στολισμῷ τὰς προσταγὰς, αὐτοῦ ἀπηχεῖσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν Σεμνὴ κατηδάφισας, θεῖα χειρὶ σκεπομένη θεόσοφε.

Νόησιν καὶ σύνεσιν Χριστός σοι χαρίζεται, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν δυσσεβῶν, ἄσπιλον ἀμωμον τηρεῖ, καὶ λῦτρον ἐκπέμπει σοι, τὸν ἱερὸν ὦ Ἀντωνίνα Ἀλέξανδρον, καθάπερ θεῖον ἐξ ὕψους Ἀρχάγγελον.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἔχουσα Πανύμνηνε ἰσχύν σε καὶ στηριγμα, ἡ Ἀντωνίνα καρτερεῖ, τὰ δυσαχθῆ καὶ θλιβερά, καὶ ῥίπτει τὸν τύραννον, καὶ συμπατεῖ ποσὶν ὠραίοις τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλάμψαντος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Τεινόμενος, ἐπὶ ξύλου καὶ κατατενόμενος, Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδοσί κυκλιόμενος, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινες, σῶζειν δυνάμενον τὸ ἔμμα, τῆς διανοίας πανεύφημε.

Νεκρούμενοι, ἐν γυμνώσει σωμάτων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφθαρσίας στολὴν καὶ ἀθάνατον, δόξαν ἐκκληρώσαντο, ἀντὶ προσκαιροῦ ἀτιμίας· ὅθεν αἰεὶ μακαρίζονται.

Θεοτοκίον.

Κατάβαλε, τοὺς αἰεὶ πολεμῶντάς με δαίμονας, καὶ ἄπρακτον, τὴν βουλὴν αὐτῶν ποίησον ἄχραντε, ἄτρωτόν με σῶζουσα, τῆς προσδοκίας τέτων Κόρη, ὅπως αἰεὶ μακαρίζω σε.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Αγῶνας ἀνδρικούς καὶ πλήρεις θαύματος, ἐνθίως διανύοντες, μυριάδας Αἰθιοπίων νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἐτροπώσασθε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν συνευφραίνεσθε.

Ααμπόμενοι φωτὶ τῷ θείῳ Μάρτυρες, ἀγνεΐας ὠραιότητι, ὠμοιώθητε αὐλοῖς λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότην θεραπεύσαντες, καὶ πρὸς αὐτόν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ηγάλλεσθε φρουρᾷ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ὑμῖν ἀστράφαντος, καὶ φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθείσης ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, πανευκλεεῖς, στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν· ἐπίσκεψαί με ζώωσον, ἢ ζωὴν ἀποκνήσασα Χριστὸν, ὃν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεὸν, Παρθενομήτορ καθωμολόγησαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
• ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἢ ἀξίεπαινος μνήμη, ἣν πισοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστέ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Στίχοι.

Εύρατο Ἀλέξανδρος ἀμ' Ἀντωνίνῃ, τὸν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.

τῇ δεκάτῃ μόρον Ἀντωνίνα ἐμπυρόπισσον.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ἀπὸ κώμης Καρδάμ, ἢ Κροδάμων. Ἡ μὲν ἔν Ἁγία Ἀντωνίνα σεμνῶς καὶ ὁσίως τὸν βίον διάγυσα ἐτύγχανε. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ Φήστου, καὶ μηδὲ πειθεῖσα ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, μηδὲ λατρεῦσαι τοῖς δαίμοσιν, ἐν οἰκίῳ πορνικῷ ἀποτίθεται. Ἐπὶ τρισὶν δὲ ἡμέραις ἀποσίτου διαμεινάσης αὐτῆς, παρίσταται φῶς ἐν νυκτὶ, καὶ βροντῆς καταρράγεισης, αἱ τοῦ οἰκίματος θύραι ἐρράγησαν, καὶ φωνὴ πρὸς αὐτὴν οὐρανόθεν γέγονε, προτρεπομένη ἀναστῆναι καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν. Αὐτήσασα δὲ καὶ φαγοῦσα, ἐξῆλθεν αὐθις παραστῆναι τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ πειθεῖσα τοῖς εἰδώλοις θύσαι, περνεῖται καὶ σπαθίζεται, καὶ πάλιν ἐπὶ πορνικὸν ἀπάγεται οἰκημα· ἐν ᾧ, δι' ἀποκαλύψεως Ἀγγέλου, ὁ Ἀλέξανδρος εἰσελθὼν, καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, (ἦν γὰρ ὡσεὶ χρόνων εἰκοσιοκτώ,) δόξας ἐπὶ πράξιν ἔσειμον παραγενέσθαι, λαθὼν, τὴν μὲν Ἁγίαν τοῦ δώματος ὑπεξήγαγε, τῷ χλανιδίῳ τὴν αὐτῆς καλύψας κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ ἐκεῖσε διέμεινε.

Μετ' ὀλίγον δὲ φανερῶς γενομένου τῆ πράγματος, στρατιωτῶν τινῶν εἰς τὸ ἐνυβρῆσαι τὴν Ἁγίαν παραγενομένων, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ πρῶτον μὲν σπαθίζεται, εἶτα, συσχεθείσης καὶ τῆς Ἁγίας, ἀμφοτέρω τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἀποτέμνονται, καὶ ἔσως, ἐν βέθρῳ πυρὸς, ὅλον τὸ σῶμα πίσση ἐπιχρισθῆναι ὑγρᾷ, ἐξωθεῖνται καὶ ἀπορρίπτονται· καὶ ἐν τῷ τῷ μακάριον τέλος δέχονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ Μαξιμίῳ, διακειμένη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνθα κατάκεινται τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, ἐξ ὧν καὶ πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις ἀναπηγαῖζουσι.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, Ἐπισκόπου Προύσης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουλιανῷ τοῦ παραβάτου, τὴν λαχεῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἰθύνων καλῶς, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν ποιμαίνων πνευματικῶς. Βρῶν δὲ παντοίως θαύμασι, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ἐς τῆ τῆ ἐμφωλεύοντος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κακία, φημί δὴ τῆ βροτοκτόνος καὶ ἀρχαῖς δράκοντος, τοὺς τε παριόντας ἀνθρώπους ἀνήρει, καὶ τὰ κτήνη φυσήματι μόνον ἐλυμαίνετο, καὶ ὅλως ἀβατεν τὴν μεταξύ τῆς πόλεως Προύσης καὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐδὸν ἐπεδείκνυε· τοῦτον δὴ τὸν δράκοντα ὁ Ἅγιος, τῇ ἐπιβολῇ τοῦ τῶν ἱερῶν ἄρτων καλύμματος, διέβρηξε καὶ ἐνέκρωσεν. Ἀπετμήθη δὲ τὴν κεφαλὴν, Ἰουλιανῷ τῆ παραβάτου μαθόντος περὶ τῶν θαυμάτων, ὧν ἐτίλει, καὶ ἀποστείλαντος καὶ ἀνελόντος αὐτόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ εὐαγοῦς Ξενώνος ἐν τῷ Δευτέρῳ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Θεοδοτοῦ καὶ Θεοφανοῦς υἱός, τὰς οἰκήσεις ποιουμένων ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρα, εὐλαβῶν ὄντων καὶ σεοφιλῶν. Λέγεται δὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ παντοίας τροφῆς ἀπέχεσθαι παχυτέρας, καθ' ὃν καιρὸν τοῦτον ἐν γαστρὶ ἔφερε· τεχθέντα δὲ, ἀπέχεσθαι τῆς ἀριστερᾶς θηλῆς παντελῶς· εἰδὲ ποτε θαψιλεστέρως τροφῆς ἐνεφορήθη ἢ μήτηρ, οὐδὲ τῆς δεξιᾶς θηλῆς ἤπετο ὅλως. Βαπτισθεὶς ἔν καὶ ἀπογαλακτισθεὶς, καὶ τὰ τῆς πρώτης ἡλικίας παραμειψάμενος, χαίρειν πᾶσιν εἰπὼν, τὸ ὄρος καταλαμβάνει

Καὶ μικρὸν ἄντρον ὑπείσθλων, ἐν αὐτῷ ἑαυτὸν ἐγκαθίρ-
ξας, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἅπαξ
τῆς ἐβδομάδος βραχυτάτων ὤμων λαχάνων ἀνευ ἄλων ἀ-
πογεύμενος, διήρκεσε χρόνους τρισὶ καὶ ἐβδομήκοντα. Ἐ-
πεὶ δὲ πάνυ ἦν καταφορὸς ὁ τόπος ὕδασι, καὶ τὸ ἄντρον
ὑπὸ πολλῆς νετίδος πολιορκούμενον, διεφθάρησαν αἱ τρί-
χες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πώγωνος. Οὕτως οὖν
διαρκείας ὁ μακάριος ἐπὶ πολὺ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους,
καὶ Πανσέμνης.**

Ο ἴσιος Θεοφάνης τῆς Ἀντιοχείων πόλεως ἦν, ἐξ ἀπί-
στων καὶ ἡυσιθῶν γεννηθεὶς γονέων. Γυναικὶ δὲ
συζευθεὶς, καὶ τρία ἔτη συνῶν, ἐκείνης ἐξ ἀνθρώπων γε-
γενυίας, αὐτὸς προσελθὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τὸ
Ἅγιον Βάπτισμα δέχεται· καὶ πλησίον τῆς πόλεως στε-
νώτατον κελλίον εἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, διὰ πάν-
των καθαιρόμενος, ἃ πρὸς τελείωσιν καὶ τὴν ἄκραν ἀρε-
τὴν συντελεῖ.

Μαθῶν δὲ πρὶ δημοσίας τιμῆς πόρνης, Πανσέμνης
οὕτω καλουμένης, ὅτι πολλοῖς αἰτία ἀπωλείας καθίσταται,
εὐξάμενος καὶ παραθεὶς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, πρὸς ἐκείνην πα-
ρεγίνετο· καὶ τσαυτὰ διεξῆλθεν αὐτῇ καὶ τοιαῦτα, οἷα
εἰκὸς πόρνην καὶ ἀκόλαστον πεῖσαι, ἃ μετέρχεται κατα-
λιπεῖν, καὶ σώφρονι καὶ κοσμίῳ βίῳ ταύτην ἐκδοῦναι.
Τῷ ὧν φωτισθεῖσα τὴν διάνοιαν, καὶ εἰς κατάνυξιν ἐλ-
θούσα, τὸ δεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ καλῶς τὰ καθ'
αὐτὴν διαθεῖσα, τῷ μακαρίῳ Θεοφάνει ἠκολούθησεν· ὅς
τῇ κέλλῃ, ἣ αὐτῇ ὠκοδόμησε, ταύτην κατακλείσας, παν-
τασίας ἀρετῆς ἐργάτην εἰργάσατο· ἥτις τοσοῦτον Θεῷ εὐη-
ρέστωσεν, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοῖα νοσή-
ματα θεραπεύειν. Ἐπιβίωσασα δὲ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ μῆ-
νας δύο, ἅμα τῷ ὁσίῳ Θεοφάνει, πρὸς Κύριον μεθίσταται.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀπόλλω-
νος Ἐπισκόπου· καὶ Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βι-
θυνίας.**

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ᾠδὴ ζ'. Σε νοητὴν Θεοτόκε.

Ξενοπρεπῶς, χεῖρας ἀφαιρέμενοι, τὰς αἰρα-
μένας πρὸς τὸν Θεόν, τὸν τῶν ὄλων Κύ-
ριον, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, δύναμιν δεχόμενοι,
ἐξ οὐρανοῦ καὶ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Υπομονῇ, ἀνυποίστων Μάρτυρες, κολαστη-
ρίων ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ὡς χρυσὸς,
κόσμος ὠραιότατος, ὦφθητε κραυγάζοντες· Ὁ
αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νεανικῶς, ξύλω ἀναρτώμενοι, καὶ σπαθιζά-
μενοι δεινῶς, οὐκ ἠσθάνεσθε ἀληθῶς, πό-
νων τῶν κολάσεων, ἄκωθεν δεχόμενοι, τὴν ἀρ-
ρώγην καὶ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Οσπερ τὴς τρεῖς, Παῖδας οὐ κατέφλεξε, καί-
μινος ἢ χαλδαϊκῆ, οὕτως Ἀχραντε σὴν κη-
δὺν, πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἀφλεκτον ἐτήρησεν·

ἀλλὰ βοῶ σοι· Κατάφλεξον, ὕλην πικρὰν τῶν
παθῶν μου, Ἀγνή ὅπως δοξαῖζω σε.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ρήτορεύει πάνσοφος δυάς, ἐνώπιον ἀνόμων,
τὴν σάρκωσιν τοῦ ὀφθέντος, δι' ἡμᾶς ἐπὶ
τῆς γῆς, Λόγου ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ βασάνων πᾶ-
σαν πείραν ὑποσᾶσα, Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις,
νῦν συναριθμεῖται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γερεῖα ὡς περ ἱερά, ὀπτόμενοι λαμπάσι, τὸ
ῥῆμα πρὸς τὸν Θεόν, σώζειν δυνάμενον ὑ-
μᾶς, ἐτείνατε Μάρτυρες, μελωδοῦντες· Πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεδεμένοι Μάρτυρες σοφοί, καὶ πίσση κε-
χρισμένοι, ἐν βόθρῳ πυρακτωθέντι, ὑπε-
βλήθητε ὁμοῦ, ἐνθέςως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως τέτοκας Θεοῦ, ἡμῖν ὁμοιωθέν-
τα, Παρθένε· ὃν ἐκδυσώπει, παναμώμητε
αἰεὶ, σῶσαι τῆς κραυγάζοντος· Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
• τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
• ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλθον λέγοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
• ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ινα στέφος ἀμαράντινον, καὶ φωταυγῆ πα-
σταῖδα καὶ ὄλθον ἄσυλον, Μάρτυρες Χριστοῦ,
ἐν οὐρανοῖς ἀπολάβητε, ἐν καμίνῳ καὶ λάκκῳ
ἐβλήθητε, ἐν τούτῳ μακαρίως, τελειωθέντες ἀ-
ξιάγαστοι.

Οσπερ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ
τῶν ὄλων ἀνεκομίσθητε, Μάρτυρες Χρι-
στοῦ, διὰ πυρὸς τελειούμενοι, καὶ λαμπρᾶ ὀ-
μηγύρει συνήφθητε, τῶν ἄνω στρατευμάτων·
μεθ' ὧν ὑμᾶς αἰεὶ γεραίρομεν.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄντως
ζῶσαν Μεγαλομάρτυρες, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν,
Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σκηναῖς πρω-
τοτόκων εὐφραίνεσθε, Ἀλέξανδρε θεόφρον, καὶ
Ἀντωνίνα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φῶς μοι τῷ κειμένῳ Πάναγνε, ἐν ἀμελείας
σκώτει νῦν ἐξανάτειλον, τὰ τυφλοῦντά

μου, τὸν λογισμόν νέφη λύουσα, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν πανάμωμε, αἰεὶ ἐργαζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξάζειν σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολομένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ σαγήνη τῆς γλώττης σου, θεωρῶν Ἀπόστολε, ἐκ βυθῆ ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοι, δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς ἐνθέῳ, μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ο τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτῖνα ἐνδοξε ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλαύνουσαν, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ φωτίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθευδοντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὓς ἐργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαῖε Θεόσοφε.

Καθυπείκων τοῖς νεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπεῖκει τοῦτόν τε ἐκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγαλλόμενος ἔπιες, καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροαίτῳ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορευόν, Βαρθολομαῖε αἰοίδιμε.

Τοῦ Ἀγίου Βαρνάβα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εἴληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήτητον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστῷ ἐν ὀνόματι, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, τούτων ἀπελαύνειν· καὶ διεληλύθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθάπερ ἥλιος· καὶ Ῥώμην τὴν αἰοίδιμον, κατα-

λαβῶν πρῶτος ἐνδοξε, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκήρυξαι τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυσικὴν καὶ ὑπέροχον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ ἐχρυσάτις, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετυσίαν, καὶ παρακλήσεως Υἱοῦ, διαφερόντως ὀνομαζόμενος τῶν τρόπων σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμνεῖν τῇ χάριτι.

Ο ὄργανον εὐάρμοστον, τῇ δεῖκῃ κυβερναζόμενον, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, Βαρνάβην γενόμενος, τῶν Ἐθνῶν τὴν κλῆσιν, σὺ κατεπεστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ πάντας κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ παμφαεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρες, ὑμνοῦντες ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Βαρθολομαῖον καὶ Βαρνάβην, τοὺς τῶν πιστῶν διδασκάλους, καὶ μισθόστας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετανοίαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητος· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τὸ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστὸν προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκευὴ καὶ θαυράτα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στύλοι οὐρανοὶ περιδοχοὶ, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Εθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκῆσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον.

νατον, θελήσει ὑπομείναντος ἔνδοξοι· ὧ νῦν
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἡ διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σω-
τῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων,
ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,
ταῖ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν
γνώσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Δόξα. καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ὁ προγνώστης πάντων καὶ Θεός, τὸ τῆς
διανοίας σου, θεοειδὲς καθορῶν ἐξελέξα-
το, καὶ σὲ συνηρίθμησε, τῇ χορείᾳ Βαρθολο-
μαῖε πανεύφημε, τῇ τῶν Ἀποστόλων, χάριτι
λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.

Ἀρετῶν εἰς ὕψος ἀναβαίς, γλῶσσαν τὴν πυ-
ρίπνοον, πυροειδῶς μερισθεῖσαν ἐπλούτη-
σας ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, παρουσία τοῦ
Παρακλητοῦ Πανάριστε, τὴν τῆς ἀσεβείας ὕ-
λην, δαπανῶσαν καὶ κουφότητα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Βαρνάβα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ὡδὴν πλέκω σοι Βαρνάβα θεηγόρε· (ἄνευ τῶν
Θεοτοκίων). Ὁ αὐτός.

Ὁς ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ τῆς παρα-
κλήσεως, υἱὸς φανείς τῆς ψυχῆς μου τὴν
κάκωσιν, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ψυχόλε-
θρον ἀθυμίαν ἀπέλασον· ὅπως εὐφροσύνης,
ἔμπλεως γενόμενος ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος μάκαρ τὸ σεπτὸν, φέγγος τοῦ
βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰουδα
πανόλβιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, ἐκ Λευί-
τιδος συγγενείας ὀρμώμενος, τῆς ἱερωσύνης,
νόμου τε μετάθεσιν ἐκήρυξας.

Ἡ λαμπρά σου πάνσοφε ζωὴ, πρώτης ἀγα-
θότητος, καὶ φυσικῆς μετουσίας παρέδει-
ξεν, ἀγαθὸν σε δεῦτερον, ταῖς ἐκεῖθεν ἀγαθυνό-
μενον χάρισιν, ἔνδοξε Βαρνάβα, γέννημα τῆς
θείας παρακλήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν
γυναιξὶ σὲ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε
Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραῖζομένην Θεότητος· τὸν
καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ Λόγον ἀπεκύησας.
Ὡδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὁ πηγὴ προεληλυθας, σωτηρίου νάματος,
Βαρθολομαῖε πάντιμε, καὶ πολύχουν τὸν
καρπὸν ἠνεγκας, ἐθνῶν τὴν σωτηρίαν ἀξιάγαγε.

Τῷ ἄλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἔπαυσας,
τὴν σηπεδόνα Πάισοφε, τῷ νοσίμῳ λόγῳ τῆς
πίστεως, ταῖς καρδίαις ἠδύνων τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Νεφέλη τὸν ἐκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέρουσα,
ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης
Βαρνάβα ἔνδοξε, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν
ποταμιζουσα.

Ποικίλαις δαδουχούμενον, λαμπηδόσι βλέπ-
σα, ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος ἐξουσία,
τῶν μυστηρίων Χριστοῦ λειτουργὸν ἀφορίζει,
σὲ Πανσεβάσμιε.

Λαμπόμενοι τῇ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ σου
Δέσποτα, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ
τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ βαρνάβας καὶ
Παῦλος οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Εφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα,
τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς
παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
τῶν ἐθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
παρουσίᾳ σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁς οὐρανὸς περικαλλῆς διηγήσω, Βαρθολο-
μαῖε ἐπὶ γῆς θείαν δόξαν, τῆς τοῦ Θεοῦ
σαρκώσεως πανεύφημε, φαίνων ὡσπερ ἥλιος,
τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, λύων τὴν σκοτόμαιναν,
τῶν κακίστων δαιμόνων· ἀλλὰ εὐχαῖς σου φωτι-
σον ἡμᾶς, σὲ τὴν φωσφόρον τελῆντας πανήγυριν.

Τῆ Βαρνάβα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀ ὑλῶν ποιμενικῶν.

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπὼν ὡς ἐχέφρων,
τῇ χάριτι φοιτᾶς, θεοφόρε Βαρνάβα, κα-
τὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων
τὸ ὄνομα· θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπει-
θῆντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας ὡφθης
ἐν Χριστῷ, τοῦ κόσμου παρακλήσις.

Θεοτοκίον. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀ-
νερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα,

Θεοτόκε ἰκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῇ οἰκουμένη ἐίλικρινῇ, βραβεῦσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Κατήργησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραξάμενος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρθολομαῖε πανάριστε, τούτων τὴν ψυχόλεθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι.

Φῶς τοῦ Κόσμου, τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χριστὸς σε ἀνέδειξε, Βαρθολομαῖε θεόληπτε· πᾶσαν γὰρ κατηύγασας, θεογνωσίᾳ τὴν κτίσιν παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Επόμενος, προσταγαῖς τοῦ Δεσπότη Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανεύφημε, τοῖς πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὑπαρξίν, καὶ χριστοκήρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

Κατέλαβες, ἀρετῶν λαμπροτάτην ἀκρότητα, καὶ Παῦλον εὐράμενος, τὸν θεηγόρον Ἀπόστολον, πᾶσι κατηγγείλατε, τοῦ μυστηρίου τὸ βάθος, τὸ ἀπόρρητον.

Ως ἥλιος, διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψεσι, Παύλῳ ἐφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Συμμέτοχος τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος γενόμενος, Βαρνάβα πανεύφημε, ἐν ἕρανίοις σκηνώμασι, τούτῳ συνδεδόξασαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης ἐμφορούμενος.

Θεοτοκίον.

Ητῆς Εὐας, Θεομήτορ κατάρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται πανάμωμε· σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν αἰδίδιον, τὸν εὐλογίαις τὸν κόσμον στεφανώσαντα.

ᾠδὴ ε΄. Μισίτης Θεοῦ.

Ακτίστῳ φωτὶ, δι' ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανέντι Χριστῷ, πρωτουργῶς ὠμίλησας, τούτῳ συγγινόμενος Ἀπόστολε, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, ταῖς παρ' αὐτοῦ λαμπόμενος.

Ως δρόσος Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις ἴαμα κομίζουσα, ἐν τῷ κόσμῳ πέφνησας, ὡς Βαρθολομαῖε παμμακάριστε, καὶ γῆν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέστρεψας.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ονόμου σκιάν, ὑπερβάς καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεόφρων Βαρνάβας, τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

Ισχὺν κραταιὰν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀπόστολε, σαφῶς περικείμενος, πονηρία πνεύματα κατέβαλες, τῆς αὐτῶν κακουργίας τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Βωῶντος φωνῇ, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου σοφέ, τῆς θείας σαρκώσεως, τὸ ὑπερκατάληψιν μυστήριον, ἀναγγέλλων τοῖς πᾶσι Βαρνάβα παμμακάριστε. **Θεοτοκίον.**

Ιδού ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον Θεογεννήτορ τέτοκας.

ᾠδὴ ε΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, καὶ τῶν ἰαμάτων πληθήσας ἐνέργειαν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας ἐζώγησας.

Ηπυρίνη σε γλῶσσα Πανεύφημε, πᾶσαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέφλεξε, τῶν δὲ πιζῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καρδίας τῷ θείῳ κηρύγματι.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ανατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός, τῆς δικαιοσύνης ὁ ἥλιος Δέσποτα, ὡσπερ ἀκτῖνας λάμποντας τὸν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

Ρίζοτόμος ἀξίνη γεγένησαι, τὴν ὑλομανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖς ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβα δεσπέσειε.

Νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος, ὡς τῆς παλαιᾶς διαθήκης τὰ σύμβολα, πρὸς ἀληθείας ἐμφασιν, μεταπλάττων Βαρνάβα θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀνέδειξε, σὲ Θεομήτορ ἀχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδαγματῶν λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Εμυθήης, τοῦ Λόγου μαθητὰ, τοὺς λόγους τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς παλαιὰ ἀλογίᾳ δεινῶς καθυπαχθέντας τέκνα εἰργάσω τοῦ φωτός. Ἦπλωσας εἰς βάθη ἀγνωσίας τὰ σεπτὰ καὶ ἱερά σου δίκτυα, καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπὲρ

κοα. Τὰς κεχερσωμένας ἀπάτη διανοίας ἐνέωσας τῷ θεῷ ἀρότρῳ. Ἐξήρανας τὸν φλογμὸν τῆς πολυθείας, δροσισμῷ σου τῆς φαιδρᾶς θεηγορίας, υἱοῦ Θεοῦ τοὺς πρὶν ὀργῆς τέκνα ἐργασάμενος, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Στίχοι.

Καὶ σὸς μαθητῆς, Χριστέ, Βαρθολομαῖος, μιμούμενος σέ, σταυρικὸν φέρει πάθος.

Υπὲρ λίθον σάπφειρον, ὡς Γραφή λέγει, τοὺς συντρίβοντας εἶχε Βαρνάβας λίθους.

Ενδεκάτη σταύρωσαν ἐρίφρονα Βαρθολομαῖον.

Τούτων ὁ μὲν Ἅγιος Βαρθολομαῖος εἰς ἦν τῶν δώδεκα μαθητῶν. Ὃς, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας, καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον αὐτοῖς παραδούς Εὐαγγέλιον, σταυρῷ παραδοθεὶς ἐν Ἀλβανουπόλει, τελειοῦται ἐν δόξῳ· καὶ ἐν μολιβδίνῃ λίθῳ τεθεὶς, τῇ θαλάσῃ ἐναπορρίπτεται. Ὑπὸ δὲ θείας προνοίας, μέχρι Σικελίας, ἐν Λιπάροι τῇ νήσῳ κοιμηθεὶς, καὶ φανερωθεὶς, ἐκεῖ θάπτεται, πολλῶν θαυμάτων, ὡς ἐκτινος πηγῆς, ἐκ τῆς ἀγίας καὶ τιμίας αὐτοῦ σοροῦ ἀναδιδόμενων, καὶ πᾶσι τοῖς πιστῶς προσερχομένοις ταχεῖαν διδόντων τὴν ἴασιν, καὶ πρὸς τὰ οἰκεία μετ' εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας ἐπανιέναι ποιοῦντων.

Ὁ δὲγε Βαρνάβας, ὃς καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἀναγέγραπται, εἰς τῶν ἐβδομηκοντα ὑπάρχων, συνέκδημος Παύλου χειροτονεῖται, (ἐρμηνεύεται τοῦτο τὸ ὄνομα, Ὑἱὸς παρακλήσεως,) ἐκ φυλῆς μὲν Λευὶ ὀρμώμενος, κατὰ τὴν Κύπρον δὲ νήσον γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Οὗτος πρῶτον ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶτα καὶ ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀπελθὼν ἐν Κύπρῳ, ὑπὸ τε Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων λίθοις κτείνεται, καὶ πυρὶ παραδίδεται. Ὁν Μάρκος ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς συγκαμίσας, ἔθετο ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἐκπεύσας εἰς Ἐφεσον πρὸς Παῦλον, ἀνήγγειλε αὐτῷ τὴν τελειώσιν Βαρνάβα· ἐκλαυσε δὲ αὐτὸν Μάρκος ἐπὶ πολὺ. Οὗτος λέγεται τεθάφθαι ἅμα τῷ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντι κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίῳ, τῷ καὶ ἐσῴθηρον εὐρεθέντι μετὰ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Ὅθεν καὶ προνόμιον ἔλαβον οἱ πιστοὶ, μὴ ὑποκειῖσθαι τινὶ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων ταύτην τὴν νήσον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου χειροτονεῖσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τελεῖται τῷ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Στίχ. Ἦσας Γαβριὴλ πρὶν τὸ Χαῖρε τῇ Κόρῃ.

Ἄδεις δὲ καὶ νῦν Ἄξιον σέ ὑμνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ. Ἀντίθεσον πρόσταγμα.

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς θείας σαρκώσεως, τῷ κόσμῳ ἐφανέρωσας, τὸ

πᾶσιν ἀχώρητον καὶ ἀκατάληπτον, μόνοις δὲ χωρούμενον πιστοῖς, ἀνερμηνεύτως καὶ πιστευόμενον.

Ῥὸς λίθος πανάγιος Βαρθολομαῖε, ἀγνώως κυλιόμενος τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, εὐτόνως κατέσρεψας· τῆς Ἐκκλησίας δὲ, ἀρρήκτος θεμέλιος φανείς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ἀγίως τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἀγίοις, ἐπαναπαυόμενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Υἱὸν τὸν συνάναρχον, Πατρὶ καὶ σύνθρονον, ἄνθρωπον γενόμενον ἡμῖν, τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσαι, τὸ θεῖον φέγγος, Βαρνάβας ὁ πάντιμος, καὶ Παῦλος ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς ἐξεπορεύθησαν, καταλαμπρύνοντες λόγῳ, τῷ τῆς χάριτος ἔθνῳ, τὴν παγκληρίαν οἱ χρηστοκήρυκες.

Ἀγάλλεται σήμερον, ἡ θρεψαμένη, εὐῶδες θυμίαμα, κυπρίζοντα τῆς πίστεως, Χριστῷ σε βλαστήσασα Θεομακάριστε, ἦν περ ἀμειβόμενος, τῆς νῦν αἰχμαλωσίας, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἰθύουσα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κηύσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ῥδὴ η. Κάμινος ποτὲ, πυρός.

Μέγα καὶ μικρὸν, πολὺ τε καὶ ὀλίγον, τὸ τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανσόφως ἐδάδαξας, τὰ μεγάλα καὶ παραδόξα, συντετμημένοις ῥήμασι, πᾶσι διασημαῖνον, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Ῥὸσπερ ποταμὸς, Σιών ἐξωρμημένος, τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ποτιζὼν Πανόλβιε, τὸν χειμάρρουν τῆς θείας τρυφῆς, ἐξέπιες φανότατα, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Θάλασσαν ἔθνῳ, ταραττεῖν σου τοὺς ἵππους, ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνάβαν τὸν ἔνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέσιον, τὴν πλάνην τὴν πολύθεον, δόγμασι ζωοδότα, τῆς εὐσεβείας ἐλαύνοντας.

Εἴθου ὡς Θεὸς, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα, τὸ πανουργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου, φωστῆρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρύττοντας, Υἱοῦ τε καὶ Γεννητῶρος, κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηστραψας φαιδρῶς, ὡς ἥλιος ἐν κόσμῳ, τῷ νοητῷ προσομιλήσας σαφῶς, ἠλίῳ Θεόληπτε, ποιωθεὶς γὰρ τῇ λαμπρότητι, φῶς δευτερον γεγένησαι, ἅπασιν ἀναφαίνων, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν.

Γῆν ταῖς διδαχαῖς, τὴν σύμπασαν φωτίσας, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος, ἀξίως τετύχηκας, οὐρανόις ἐν σκηνώμασι, Βαρνάβα πανσεβάσμιε, στέφανον εὐπρεπείας, πρὸς τῷ Δεσπότου δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ινα τὴν ἀράν, τὴν πρώτην ἀφανίσης, καὶ τῷ θανάτῳ τὸ κατάκριμα, τῆς παλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεῷ γεγέννησαι, πᾶσι δωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, αὐτόπτης καὶ διάκονος, μαθητῆς τε καὶ κήρυξ θεοπτικώτατος, ἔνθα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος, σὺ κατοικεῖν, ὄντως ἠξιώθης, ὡς αὐτὸς ὑπέσχετο, ἀψευδῶς ὁ ὑπεράγαθος.

Ὡς νῦν παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ἐκεῖθεν ἀκτίσι περιλαμπόμενος, ὧς Βαρθολομαῖε θεόφρον, τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ὁί φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νῦν παριστάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ τὴν ὑμῶν, σῶζειν Ἐκκλησίαν, ἣν περ συνεστήσαθε, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσατε.

Ρητόρων δεινότητα, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσθεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν θείων, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος· διὸ τὴν πανίερον, ἑορτὴν σου μεγαλύνομεν.

Εἴν πίστει τὴν μνήμην σου, τελούντες νῦν Ἀπόστολε, πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότη σὲ προβαλλόμεθα, λύσιν ἐξαιτοῦντες πταισμάτων, διὰ τῆς σῆς λαβεῖν μεσιτείας, Βαρνάβα πανέντιμε, θεοκήρυξ ἱερώτατε. **Θεοτοκίον.**

Ὡς ὀρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτι, παρθενίας ἀκτίσι περιαστραύπτου-

σα· τὴν ἀνατολὴν γὰρ ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆ δικαιοσύνης ἡμῖν ἐφανέρωσας, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐφανέρωσας, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖς τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκητίσθητε.

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παριστάμενος, ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσατε, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ προσθεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἰσχυρὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐκινῶσεν, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σὺν τῇ Κόρῃ, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁτὴς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν τῷ κόσμῳ ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡς περ ἀκτῖνα πολύφωτον, θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίας, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, Βαρθολομαῖε πανόλθιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγέννησαι ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος, καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἑλλάμψιν, παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμὸν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις, καὶ φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας θεόληπτε.

Ὡς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα ὑπέτον ἐρράνατε τὸν ἕρᾶνιον, καὶ ταῖς ψυχὰς καταρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, ταῖς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ησοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναῖδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφορα κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν θεί-

πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον· Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Βαρκάθα υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενώς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειρον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προσασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ᾠδὴ γ' καὶ δ'.

Ὁ Ἀπόστολος:

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους, ἐσχάτους ἀπέδειξεν.

Ζῆτει Κυριακῇ Δεκάτῃ.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει Ὀκτωβρίου ΙΗ'.

Κοινωνικόν: Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁνούφριου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, ἐν ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παθῶν αὐλιζόμενον, εἰς ὁδὸν εὐθειᾶν με, ἀρετῶν χειραγώγησον, πρὸς μετανοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον τῶν καλῶν ἀπολαυσιν, ὅπως τὸ σὸν, χαίρων παναοίδιμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπιδὶ Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας· τὰ ἐπὶ γῆς σου, μέλη νεκρώσας γὰρ, τῆς οὐρανοῦ, ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γενόμενος, τῆς πασταδὸς Ἁγίε περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, τῆς κοσμικῆς σε αὐτὸν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν υπερκόσμιον, ἀνιενέχθης ἀκρότητα, αὐτὴν ποδήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἐφθασας· οὐ ταῖς ἐλλάμπεσι, μάκαρ πυρσευόμενος ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον (*).

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ Κανόνα, οὕτως ἀκροστιχίζοντα: Ἄλλον σε Πέτρον εἰκότως σέβω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενώς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστῆ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε θεο-νύμφευτε, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον!

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφήν τὴν ἐγκρατεῖαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἀγίων Ὁνούφριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοὶ ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καὶ νῦν ἡμᾶς ρύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Πᾶσαν ἠδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σε, ἀπληρήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφήν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ὁνούφριε· δια σου γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειᾶν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῆ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνέμιλε, Ὅσιων συμμετόχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέψασα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἱ μοι! ἀνεβόα προθιγνότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι ἐκ σῆ παμφίλτατε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ἦς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης, καὶ τῆ Ἁγίᾳ Ἔτος, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς: Ὀνούφριω τὸν αἶνον ἐξάδω πόθῳ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ὀλον Χριστὸν, εἰσοικισάμενος ἐνδοξε, καὶ κόσμου παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὀνούφριε ἀξίως, χάρας αἰοῖδιμε.

Νόμῳ Χριστοῦ, ἐμμελετήσας Θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταῖς δεδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς κατορθώμασιν.

Θεοτοκίον.

Ὀἶκος Ἀγνή, ὁ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι· ἐκ τῶν αἱμάτων σάρκα γάρ, τῶν σῶν ἀγνῶν λαβὼν, καὶ Σταυρῷ ὀμιλήσας, Θεὸς τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἦπῆλθες τὸν Χριστοῦ ζυγὸν Ὀνούφριε, ἐρήμοις ἀβάτοις σὺ καταμόνας, ὀμιλεῖν ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τοῦ κάλλους τρυφᾶν, δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, καὶ γνόφον σκεδάσας τῶν παθημάτων, ἐν πλαξὶ ταῖς τῆς καρδίας σου, ἀπαθείας τὸν νόμον Πάτερ εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Ρᾶνιδι συμπαθῶς τῇ τῆς πρεσβείας σου, τὴν φλόγα κατὰσβεσον τῆς ψυχῆς μου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, συμπαθείας πηγὴν μοι ἐπαρδεύουσα.

Ὁ Εἰρμός.

• Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἐν ἐρήμοις σαφῶς, ἐνήλισθης τὸν Κύριον, ῥύομένον σε δεινῶν,

Giugno.

6

αἰεὶ ἐκδεχόμενος· ὅθεν εὐαρεστήσας, τῷ Δεσπότη παμμάκαρ, εἴληφας τὴν ἀγήρω, οὐρανῶν βασιλείαν· ἐν ἧ νῦν αὐλιζόμενος, μνήσθητι τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντα ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξαμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἦψούμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμέ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως· φέρε Σταυρὸν, τοὺς Ἠλούς, καὶ τὸν Σπόγγον, τὴν Λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβευσας.

ᾠδὴ δ΄. Ἐσακῆκοα Κύριε.

Ἦδρυμένος ἀκλόνητος, παρὰ Χριστῆ δαιμόνων τρικυμίας, ὡς ἀφρόν Ὀνούφριε διαλέλυκας.

Ὀς ἀδάμας τοῖς θάλπεσι, καὶ τοῖς κρυμοῖς στερρόως ἐγκαρτερήσας, τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κίκωσιν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τῇ λάμπει Θεοτόκε, ἀφελούσα σύναψον σωτηρίᾳ με.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ὀλοκαυτώσας τὸν νοῦν, τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, διὰ Σταυροῦ κεκαρτερηκότι, ἀξίως κοινωνός, καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης γεγένησαι.

Ναὸν εἰργάσω σαυτὸν, ὀλολαμπῇ ταῖς ἀρεταῖς Ὅσιε, διαφανεῖς βολίδας ἐνθέους, ἀστράπτων τηλαυγῶς, θείων θαυμασίων παμμάκαρ Ὀνούφριε.

Θεοτοκίον.

Αγαθοδότην Χριστὸν, Θεοκυῆτρια ἀγνή τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τρικυμίας, κλονούμενόν με νῦν, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ Παρθένε θεράπευσον.

ᾠδὴ ς΄. Ἐν ἀθύρσῳ πταισμάτων.

Ἦθυνόμενος αὖραις τοῦ Πνεύματος, ὀρμῶ γαληνῷ προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βᾶρος παρωσάμενος, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεῖα Ὀνούφριε.

Νεύσει θεία θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάννου γάρ, καὶ Ἡλιοῦ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε.

Θεοτοκίον.

Ὀδυνώμενος πάθεισιν Ἀχραντε, καὶ συμποδίζόμενος τοῖς παραπτώμασιν, ἢ τὴν χα-

ράν κηύασα, τῶν κακῶν μοι λύσιν παρᾶσχου δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐπλαγγνίας σου, ἐ-
• πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Πίστιν Χριστοῦ.

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαθὼν ἐν
καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δο-
χεῖον ὠφθης Ὁνόφριε· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων
ἠρίθμησαι, κραυγάζων Ἀλληλουῖα.

Ὁ Οἶκος.

Ω ἀγάπη, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον! ὦ πα-
σῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον! ἢ αἰεὶ τὰ οὐ-
ράνια τάγματα εὐφροσύνης πληροῦσα καὶ χά-
ριτος· ἢ ἐνοικήσασα τοῖς ἀγίοις, Πατριάρχαις
Προφήταις καὶ Ἀποστόλοις ὧν ταῖς εὐχαῖς καὶ
ἡμῖν ἐνοίκησον, ἵνα σὺν αὐτοῖς μελωδῶμεν τῷ
Θεῷ· Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ὁνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Καὶ τὴν ἐνὸς χιτῶνος ἐντολήν, Πάτερ,
ὑπερβέθηκας, γυμνιτεύσας εἰς τέλος,

Δωδεκάτη ἀχίτωνα Ὁνούφριον ἐκ βίβη ἦραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, ἐν κοινοβίῳ κειμένῳ ἐν Ἐρμου-
πόλει Θεσῶν. Καὶ ἀκούσας Ἥλιου καὶ Ἰωάννου τοῦ
Προδρόμου τὸν βίον, ἐξῆλθε τοῦ κοινοβίου, καὶ τὴν ἐρη-
μον ὠκησεν ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, ἀνθρώπων μὴ ἐωρακῶς τὸ
σύνολον. Ὁν εὗρεν ὁ μέγας Παφνούτιος, εἰς τὰ ἐνδότερα
τῆς ἐρήμου χωρήσας τοῦ εὐλογηθῆναι ὑπὸ ἀγίων Ἀνδρῶν.
Ἐπτακαίδεκα οὖν ἡμέρας διηनुκῶς, καὶ τὸν τόπον, εὐθα
ἦν ὁ Ἅγιος, καταλαθὼν, καὶ πλησίον αὐτοῦ γεγονῶς, πα-
ρεκάλεσε τὸ, τε ὄνομα αὐτοῦ εἶπεῖν, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐ-
τοῦ ἐξηγήσασθαι. Ἄ καὶ μαθὼν, ὕστερον τοῖς ἐν τῇ ἀ-
σκήσει μοναχοῖς ἀνήγγειλεν, οὐ μόνον περὶ αὐτοῦ τοῦ Θεο-
φόρου Πατρὸς Ὁνουφρίου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἑτέρων, οὓς διο-
δεύων εὗρε παρὰ τὴν ἐρημον.

Τότε δὲ, ἐν τῷ παρεῖναι αὐτὸν, τοῦ Ὁσίου πρὸς Κύ-
ριον ἐκδημήσαντος, διελὼν τὸ ἑαυτοῦ τριβῶνιον εἰς δύο
μέρη, τὸ ἐν ἐπέβαλε τῷ Ἁγίῳ λειψάνῳ, (καὶ γὰρ γυμνὸν
ἦν, θριξὶ μόναις λευκαῖς σκεπόμενον) τὸ δὲ ἕτερον εἰς
τὴν ἑαυτοῦ ἐπικάλυψιν παρακατίσχε. Θάπτει οὖν τὸ Ἁ-
γίου λειψάνον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, καὶ παραχρῆμα ἡ καλύ-
βη κατέπεσε, καὶ ὁ φοῖνιξ ἐξηράνθη, καὶ τὸ ὕδωρ ἀπέ-
σχε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐ-
τοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Μενῇ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχ. Καὶ σοὶ προτείνει δεξιᾶν Χριστὸς Πέτρε,
Σωθέντι γυμνῷ ἐκ θαλάσσης τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἀντωνίνης.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, κατὰ
τούς χρόνους Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Πρι-
σκιλιανοῦ Ἀρχόντος· πρὸς ὃν ἀχθεῖσα, διὰ τὴν εἰς Χρι-
στὸν ὁμολογίαν, τύπτεται μάστιγι κατὰ μαζῶν. Καὶ τότε
μὲν τίθεται ἐν φυλακῇ· αὐτὴς δὲ ἀχθεῖσα, ἀναρτᾶται ἐν
ξύλῳ, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ πυρακτωθεί-
σης ἐσχάρας τίθεται, καὶ διαπεύρεται σουβλαῖς πεπυρακτω-
μέναις τὰς χεῖρας, ἐξ ὧν εὐδία, ὡς περ ἐκ Στύρακος,
ἀπεπέμπετο. Διατρηθεῖσα δὲ ὁμοίως καὶ τοὺς ἀστραγάλους,
ὀβελίσκοις ἐκκαυθεῖσιν, ἀπήχθη πάλιν ἐν τῇ φρουρᾷ· καὶ
ἐν δυοῖ χρόνοις ἐν αὐτῇ ταλαιπωρεῖν ἐαθεῖσα, αὐτὴς ἐξά-
γεται· καὶ ἐν θαλάσῃ ῥιφείσα, βαρύτερον λίθον κατὰ
τοῦ αὐχένος περιδεθείσα, ἀπεδόθη τῇ γῇ ἀβλαβῆς. Συλλη-
φθεῖσα δὲ, καὶ προσαχθεῖσα τῷ Ἀρχοντι, λίθοις βληθῆναι
κελεύεται· εἴθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποσηπθῆναι, καὶ οὕτω
τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Στρατιώτου· καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ
Τρυφυλλίου Ἐπισκόπου· καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰου-
λιανοῦ τοῦ ἐν τοῖς Δαγάτου (ἢ Δαγαζου).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνας χρυσῆς.

Νεώσας ψυχὴν, τῷ ἀρότρῳ προσευχῆς Πά-
τερ Ὁνούφριε, καὶ κατασπείρας τὴν ἐγ-
κράτειαν, στάχυν ἀγνείας ἐθέρισας· ἡ συνδια-
τώμενος μάκαρ, σὺν Ἀγγέλοις ἐκραύγαζες· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εμάκρυνας μὲν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαί-
της Ὁσιε, ἐν ἐρημίαις δ' αὐλιζόμενος, ἄρ-
τον οὐράνιον εἴληφας· εἶχες γὰρ Χριστὸν σιτο-
δότην, ὃ γεγηθῶς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ενίζει βροτοὺς, καὶ αὐλοὺς Πάναγνε τῆς
σῆς λοχείας, θεῖον μυστήριον· μόνη γὰρ,
ἀνευ σπορᾶς Λόγον τέτοκας, σάρκα γεγονότα
δι' οἶκτον, ὃ σωθέντες κραυγάζομεν· Εὐλογη-
μένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύασα.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σαφῶς, πυρσευόμενος
τὸν νοῦν φωστῆρος δίκην, θεωριῶν ἀκτί-
νας, καὶ ἰαμάτων αὐγᾶς, ἀστράπτεις παμμα-
καρ Ὁνούφριε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς
τούς αἰῶνας.

Δυναμίει θεῖα εὐσθενῆς, γνωριζόμενος αἰεὶ
δαιμόνων θράσος, καθελὼν τῶν ἀλθῶν,
ζῶων τὴν φύσιν σαφῶς, κραυγάζων ὑπέταξας
Ὁσιε· Σε ὑπερυψῆμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωσπερ νεφέλη φωτεινὴ, τὸν ὑπέρθεον Χρι-
στὸν ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκαλῆσιν σου Μη-

τερ· δι οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὐγάσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννήτορ.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
- » τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
- » φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
- » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
- » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 3'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πυρὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἠδοναῖς καταφλέξας σαρκός, καὶ ὠραίσας τὴν ψυχὴν, οἷα ἀστήρ Πάτερ ἔλαμψας, ἐν ἐρήμῳ, φωτίζων τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐμφανῶς, τοῦ σοῦ βίου ἀκτίσι, καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων.

Ολος Θεῷ κεκραμένος, δι ἀγάπης τρισμάκαρ, μετέσχες βασιλείας τῆς αὐτοῦ· καὶ τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χειμαρρῶν, καὶ τῶν ἐρταζόντων τὸν χορὸν, καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπέιληφας Ὀνούφριε.

Θεὸν εὐΐλατον ἔχων, σῆς ἀσκήσεως πόνοις, ἰδρῶσί τε καμάτων νῦν τῶν σῶν, τοῦτον ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πᾶσι, λυτρούμενος σοφὴ ἐκ συμφορῶν, καὶ παθῶν καὶ ὀδύνης, Ὀνούφριε αἰδίμει.

Θεότοκίον.

Ως προστασίαν σε μόνην, καὶ ἰσχὺν Θεοτόκε, καὶ τεῖχος καὶ προπύργιον στερρὸν, ἔχων τροπῆμαι ἐχθρῶν προσβολαῖς, καὶ παθῶν ἐπικλύσεις· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου αἰεὶ, ἀνεθέμην τῇ μόνῃ, φθορᾶς ἀπαλλαττούση με.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σο-
- » φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι ἡμᾶς,
- » αἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἑξαποσειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ο ὑψηλός σου βίος τοῖς μονοτρόποις, κανὼν θεοσεβείας τελειοτάτης· σὺ γὰρ λογισμῷ ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὀνούφριε τούτους, εὐπαρακλήτως ὀδεύειν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν· σοῖς ἑξαπράστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τοῦ Ἡλιοῦ μιμητῆς, χρηματίσας ἐν πνεύματι, μετανάστις γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν ἐρήμῳ συναυλιζόμενος, χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἔνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Οσὶε Πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν, θεοφρόνως κητσάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θεία πίσει ῥωννύμενος, καὶ δι ἀγάπης Θεῷ ἐνήμενος, τῇ τῶν πραέων γῆ κατεσκήνωσας, ὠραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραϊνόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ παμμακάκαρ Ὀνούφριε, τὰς ὑπὲρ νῆν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθῆσι τρισόλβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τῆ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εζήτησας θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερπνότητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομιλεῖν ἐπεπόθησας. Ὅθεν κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων, καὶ διαιτώμενος ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεδυμένος, χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος· μεθ' ἧ εἰσῆλθες εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος, Ὀνούφριε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπισθεῖσαν ἐν Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ γνωσκόντες, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν τῶν λειψάνων ἀγίαν λάρνακα, τὴν ῥῶσιν ἀρυόμενοι,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Τριφυλλίου, Ἐπισκόπου Λευκασίας τῆς Κύπρου.

τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, Ἀκυλίνα πανεὐφήμε, οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Εῤῷτι πανεὐφήμε, κεκρατημένη τοῦ Κτίζου σου, τὰ ἐκείνου παθήματα, σαρκὶ ἐξεϊκόμισας πᾶσαν τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκούσα, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, ἄπονον δόξαν καὶ στέφος φέρουσα, ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεωροῦσι γηθόμενα, τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευστε.

Προϊκα προσεηγήσασ, τῶν σῶν μελῶν τὰ λακίσματα, τῷ νυμφίῳ σου πάνσεμνε· διὸ τῶν θαλάμων σε, τῶν φωτεινοτάτων, αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ φωτὶ, τῆς θείας δόξης ὁ ὑπερούσιος· ὧ παρεστῶσα χαίρουσα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων νῦν, Ἀκυλίνα τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία Θεόνυμφε, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἀποπλύνουσα βόρβορον, ρείθρω τοῦ ἐλέους σου, ξήρανον πελάγη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἀγνή, τὸν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισον· λιμένα εὐσπλαγχνίας γάρ, ὡς τετοικία πανάμωμε, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα μὲ, ἀνατίθηναι πάντα γενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγες· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλαίμψας ὡς Παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμῶσαι τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἄ· ἔχου τὸν ὕμνον καλλιπαις Ἀκυλίνα. Ἰωσήφ.
Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Δεδοξασμένη Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ἐν ἔρανοῖς ἀληθῶς, χαίρουσα παρίσασαι· διὸ σε ἐπὶ γῆς τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, εὐχαῖς σου ἀντιδόξασον Σεμνή, καὶ σοῦ μετόχους ποιήσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εἰσεποιήσω τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν ψυχὴν καθαρὰν, Ἐνδόξε τελέσασα, καὶ στίγμασι σαρκὸς ὠραιότατη πέφνησας· διὸ σε ὁ νυμφίος τῶν ψυχῶν, ἀγνή τελείως ἄμωμον, ὄλην χρηματίσασαν, ἱρμόσατο πανεὐφήμε.

Χειμῶνος πλάνης τῆς γῆς τὰ πληρώματα, πληροῦντος παλαι δεινῶς, πλήρης οὔσα Πνεύματος, ὡς Μάρτυς ἀπλανῆς Κυρίου παντοκράτορος, ἐπέφθασας τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς, καὶ νίκης ἥρας τρόπαιον, Ἀκυλίνα ἐνδόξε, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συννοούμενος, ὑπέδου μῆτραν τὴν σὴν, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, κακία ὑποκύψαντας, καὶ πλάνη δουλωθέντας τοῦ ἐχθροῦ, Μαρία Θεονύμφευτε· διὰ τοῦτο πιστεῖ σε, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.
Ωδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Υφανασι ἐν χάριτι, καταστολὴν φωτὸς ἐνδόξε, αἵματι σῶ, ταύτην Ἀκυλίνα, ἱερῶς ἐπιχρῶσασα.

Τέτρωςαι τῷ ἔρωτι, τῷ θεϊκῷ σαφῶς Πάνσεμνε· ὅθεν στερρόως, τρώσεις τε καὶ πόνοους, χαλεποὺς ἐκαρτέρησας.

Ο λην σε ἠγίασεν, ὁ λυτρωτὴς σεμνὴ Κύριος, ὀλοσχερῶς, τοῦτον Ἀκυλίνα, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσασαν.

Θεοτοκίον.

Νύμφην σε ἀνύμφευτον, καὶ καθαρὸν Ἀγνὴ σκηνώμα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ ἀγιωτέρων, Χερουβὶμ ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοὶ
» Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Αρετῶν πυρσευθεῖσα θείῳ φωτὶ, Ἀθλητῶν ἐκοσμήθης πανευκλεῶς, σεμνὴ διαδήματι, καὶ ὠραία ἐν κάλλει, γεγονυῖα πίστει, τῷ πάντων δεσπότη, ἐνυμφεύθης ὄντως, ἀμίαντος ἄφθορος· ὅθεν οὐρανίων, ἠξιώθης θαλάμων, καλῶς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δόλιον κτείναςα. Ἀκυλίνα θεόσοφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πίστει, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴσασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξά, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνων ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκά οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τῆς ἀθλίου μὲ σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θρωοῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἠλαλάζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς θέλοισ σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υπερήφανον δράκοντα, σὺ δὲ ἀσθενείας σαρκὸς κατέβαλες, ἀριστεύσασα λαμπρότατα, καὶ τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίου λαμπρότησι, καὶ τῆς παρθενίας θείοις ἐν κάλλεσιν, Ἀκυλίνα ἐχρημάτισας, τοῦ Δεσπότητος νύμφη περιδέξιος.

Νικρωθὲν τὸ σαρκίον σου, ταῖς πολυειδέσι σρέβλαις Θεόπνευστε, τὴν ζωὴν σοι προσέξηνσε, τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν.

Οὐ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τῶν θαυμάτων δὲ τὰ ρεύματα, τῶν βροτῶν ἐκπλύνει τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῶ ἀμελείας με, ὑπνος ἀμαρτίας Κόρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Κυμαינוμένης ὡσπερ, ἀγριαίνουσας θαλάσσης τῆς πλάνης ποτε, ὠφθης κυβερνωμένη, Μάρτυς Ἀκυλίνα Χριστοῦ δεξιᾷ.

Αποσκοποῦσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βραβεῖα ὑπέστης στερρότατα, σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, καὶ τὸν βιαϊότατον θάνατον.

Λαμπροφανὴς ὠραίης, τοῖς πολεμίοις αὐτοὺς καταπλήττησα, τῷ ὠραίῳ σου κάλλει, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀναστήματι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, προγονικῆς καταδίκης τῷ τόκῳ σου, Χαῖρέ σοι προσφωνοῦμεν, Κεχαριτωμένη πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει.

Ιχνηλατεῖν τῷ Χριστοῦ τὰ ἐνδοξά, ἐπόθησας παθήματα, Παρθένε καὶ ἀνδρειοφρόνως, ὑπέστης τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ σπαραγμοὺς τοῦ ἀγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδεῖς πόνης ἐκαρτέρησας, πυρὸς τε κατεφρόνησας. Παρθένε ὅθεν Ἀκυλίνα, καὶ

ταῖς ὀδύνας ἡμῶν, διαπαντὸς κουφίζοις πρεσβείαις σου.

Αποσκοπῶν ἄνωθεν ἐθαύμασε, χορὸς Ἀγγέλων ἐνδοξε, Παρθένε τὴν ὑπομονὴν σου, ὅπως ἀσάρκους ἐχθροὺς, μετὰ σαρκὸς ἐνίκησας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ινα Θεὸς ὁ ἄνθρωπος γένηται, Θεὸς ὠραίη ἀνθρώποις, Παρθένε ἐκ τῶν σῶν λαγόνων, ἀνερμηνεύτως τεχθεῖς, καὶ ὅπερ ἦν μείνας ἀναλοιώτος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον
• κατώκισας ἐμέ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν
• ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκείνου
• διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ραντισμοῖς αἱμάτων σου, καθηγησιμένην παρθένε, καὶ Μαρτύρων σέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα στεφθεῖσαν, δέδωκε, τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν, καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς νυμφίος, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστὸς ὁ βρῦων ζωὴν αἰώνιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Στίχοι.

Τὸν παστὸν εὐτρέπιζε λαμπρὸν, Νυμφίε.
Ἀκυλίνα σοι τέμνεται Νύμφη νέα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην κεφαλὴν τμήθη Ἀκυλίνα.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ Βύβλου πόλεως τῆς Παλαιστίνης, θυγάτηρ περιφανοῦς ἀνδρός τινος, ὀνόματι Εὐτολμίου. Ἐβαπτίσθη δὲ ὑπὸ Εὐθαλίῳ Ἐπισκόπου. Πενταετῆς δὲ καὶ δέκα γενομένη, τὰς συντρόφους καὶ ὁμηλικὰς κόρας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐχειραγῶγει, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν εἰδώλων ἐδίδασκεν. Ὅθεν διαβάλλεται τῷ ἀνθυπάτῳ Οὐλοσιανῷ παρὰ Νικοδήμου τιός. Καὶ ἀχθεῖσα εἰς ἐρώτησιν, ὁμολογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Διὸ τύπτεται, καὶ σούβλαις σιδηραῖς πυρωθείσαις, τὰς ἀκοὰς διελαύνεται ἐπὶ τοσούτου, ὡς καὶ αἱμάτων ῥύσιν ἐκ τῶν μυκτῆρων γενέσθαι, καὶ ἔλην τὴν κεφαλὴν ἐνδοθεν πυρωθῆναι. Εἶτα λαβοῦσα τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τμηθεῖσα τὴν κεφαλὴν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Ἀγιοτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φιλοξένου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἁγνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σώματος πάσχοντος θεόφρον, ἔκ ἐφρόντισας σκοποῦσα ταῖς ἐκεῖθεν, ἀντιδόσεις σαφῶς, καὶ δόξαν Ἀκυλίνα, καὶ τοῦ Θεοῦ τερπνότητα, καὶ τὴν θεῖαν εὐφροσύνην.

Α"σπιλον φέρουσα τὸ σῶμα, τὴν καρδίαν τε Κυρίῳ ἠνωμένην, πρὸ βημάτων Ἄγνη, δικαστικῶν παρέστης, ἀσυνετοῦντα τύραννον, διελέγχουσα θεόφρον.

Κόσμου ἠλλάξω φθειρομένου, ὑπερκόσμιον ζωὴν μὴ φθειρομένην, καὶ προσκαίρου τρυφῆς, τὴν μένουσαν Παρθένε, τοῦ σαρκικοῦ μνηστῆρός τε, τὸν ἀθάνατον νυμφίον.

Τριαδικόν.

Υμνοῖς τὴν θεῖαν Μοναρχίαν, τρισσομένην μὲν προσώποις παραδόξως, τῇ δὲ φύσει ἀπλήν, ὑπάρχουσαν τιμῶμεν, ἀναβοῶντες· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Λελαμπρυσμένη τῷ φέγγει τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, διηθισμένη παρίστασαι, Ἀκυλίνα παρθένε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Πρωτάτη θυσία προσηνέχθης, καὶ προσφορά λαμπροτάτη, καὶ ὡς εὐῶδες θυμίαμα, θεόφρον Ἐκυλίνα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Νόσους ἀνθρώπων θεραπεύει, καὶ ἀπελαύνει δαιμόνων, λῶβην τὸ ἅγιον σῶμά σου, Ἀκυλίνα ἐν τάφῳ, πανένδοξε κείμενον. Θεοτοκίον.

Αδιάφθόρως τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, καταφθορᾶς ἡμᾶς πάσης, ἀπολυτρούμενον τέτοκας· διὰ τῆτό σε πάντες, Παρθένε δοξάζομεν.

ᾠδὴ θ'. Οἱ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃν, καταπατοῦντες ὑπέφαλλον· εὐλογεῖτε Κυρίου, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Κυρίῳ προσπαγέντι, Σῶτερ ἢ Παρθένος, συνεσταυρωθῆ σοι γνώμη ἀθλήσασα, καὶ τὴν ταῦ δράκοντος κέραν, καταπατήσασα.

Ωραϊόν σου τὸ κάλλος, καὶ ὑπερφερῆς σου, ἢ τῆς ψυχῆς ἀπεφάνθη εὐγένεια, θεοειδῆς Ἀκυλίνα, ἀξιοθαύμαστε.

Συνουῖσα ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς δήμοις πανεύφημε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὄλων Θεὸν ἰκέτευσέ.

Η ἐνδοξός σου μνήμη, πάντα συγκαλεῖται, περιχαρῶς Ἀκυλίνα ὑμνήσαι σου, τοὺς εὐκλεεῖς Μάρτυς πόνους, καὶ τὰ παλαιίσματα.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ Ἀγγέλου, Πάναγνε βοῶμεν· Χαῖρε ἀνθρώπων ἀπάντων διάσωμα, καὶ πανενδόξων Μαρτύρων, θεῖον στεφάνωμα.

ᾠδὴ θ'. Οἱ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

~~~~~

Τῆ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων. Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε· σὺ γὰρ καθάρσας τὸν νοῦν, ἠδυνῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἐνδοξε, τὰς αὐγαῖς τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ὠφθης, φωτοειδέστατος· ὅθεν ἐσηκώσασα, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Σὲ Ἐλισσαῖε μακάριε, ὁ ζηλωτῆς Ἡλιοῦ, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αἰθέριος, ἀρματηλάτης, ὄντως ἐδείκνυτο· οὐ τῇ μιμήσει, ρεῖθρα ποτάμια, χαριτι ἐστήσας, καὶ διήλθες ἐνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παιῖδα χαρίζη εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἐνθεός, ἱερῶς θαυμαζόμενος· ἀλσι δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγωνα, σαφῶς μετάγεις εἰς γονιμότητα· θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς τῇ χάριτι τοῦ παντεργῆ, Πνεύματος μακάριε· ὅθεν ὑμνῆμέν σε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον σέ γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε σηκώμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαχ-

μάτων και κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· τῇ πυριφθόγγῳ γάρ γλώττη σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, και κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, και Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, και τῆς ἀχράντου Μητρός αὐτοῦ.

Περέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, και χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρι αἵματος, στερόρως ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, και προσάγματι ἀσεβῆς βασιλέως ἐν μνημείῳ, κειραχθεῖς Πάτερ θεόφρον, διετηρήθης ἀλώθητος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέποτε χωρίζη, και ἐκάστω ἀσθενούντι αἰεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε θεομήμφευτε, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου και Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου. Εἶτα τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος δ'. Ποῖημα Φωτίου Πατριάρχου. Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εὐφροσύνως σήμερον, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἐσολίζεται, ἀγαλλομένη και κράζουσα· Ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν· ἰδοὺ γάρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἔνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποιήσατο. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες περὶ τὴν θεῖαν λάρνακα, ἰαμάτων πλημμύραν λαθόντες παρ' αὐτῆς, ἰκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, τοῦ ῥυσθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἀπό πάσης αἰρέσεως. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, και παμφασεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοὶ, Ἠλίαν και Ἐλισσαῖον, και Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς· Εὐσπλαγχνά

Κύριε, παράσχε τῷ λαῷ σε, ἰκεσίαις τῶν Προφητῶν σε ἄφεισιν ἀμαρτιῶν, και τὸ μέγα ἔλεος.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μητὴρ ἀνύμφευτε· και ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὄδυρομένη γοερῶς· Οἶμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεῦτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἀνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, και λεπρούς καθαρίζει· διὸ και τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρῖει ἰάματα.

Δόξα, τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε και σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφέ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, και οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, και τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροσυχίς: Χαῖρε Προφήτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις ὦ Ἐλισσαῖε, ἐπίδεδειγμένος τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν σαρκί τε βιώσας ὡς ἄριστος.

Αὐλόν σε τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφήτα φυλαξάμενος, τῇ τῆ Πνεύματος αἴγλῃ, προορᾶν ἠξιώθης τὰ μέλλοντα.

Ἰᾶμα τοῖς νοσοῦσι, και πλημμελημάτων κειρατῆριον, ἐκ Θεοῦ Ἐλισσαῖε, τοῖς γνησίως ὕμνοῦσί σε αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Α ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν και λύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀρχιερεῖα Θεοῦ, Μεθόδιον ἄσμασι μέλπω. (*)
Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Αφ' ἀρπαγῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας
με, τῆς ἀμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς
μετάνοιαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμον, προνόμεισον
ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ρεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὴν τὴν καρδίαν σου,
τῇ Ἐκκλησίᾳ γέγονας ὡς ποταμὸς Θεοῦ,
πληρωθεὶς διδαγμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύ-
σας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Χαλιναγῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα,
τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχείωσας,
τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας
Πάτερ ἀκρόωριαν.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ φησὶν, ὁ Ἡσαΐας Παρθένη ἀγνή, βουλῆς
μεγάλῃς Ἄγγελον ἐν τῇ νηδύϊ σου, συλλα-
βοῦσα ἀσπύρωσ, καὶ τέτοκας καὶ σῶζῃ μετὰ
τὸν τόκον ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρῆσει Θεοπνευστῶ σε, χρηματισθεὶς σαφῶς
ἔχρισεν, Ἐλισσαίε, ἐνδοξε Προφήτην, Ἡ-
λιοῦ ὁ Θεσπέσιος.

Εὔρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκηνώσεν ἀφθο-
νος, χάρις ἐν σοὶ, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισ-
σαίε αἰοδίμε.

Πόνοις σὲ νεώσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς εὐρῶν
παῦλακα, προφητικὴν, χάριν ὁ Δεσπότης,
Ἐλισσαίε ἐνέσπειρεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτῆμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖ-
χος ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν,
ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλῳ πίστεως, Πα-
τέρων σὺ γέγονας κορυφαῖος, τῶν Ἐ-
βραίων τε τὴν ἐνστασιν, ὡς ὑπάρχουσαν Ἄ-
δου πύλην ἔθραυσας.

Οβίος ἱερός ὁ λόγος ἐνθεος, ἡ πράξις τῷ
λόγῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ
σου, ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισεν.

(*) Τῆς Ἀκροστιχίδος ταύτης μόλις φαίνονται ἔχνη τινὰ ἐν
τοῖς Τροπαρίοις· καθότι ἐλλείπουσι μὲν τὰ ὑπ' αὐτῆς ἀπαι-
τούμενα, ἕτερα δὲ ἀντ' ἐκείνων τίθενται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
Θεοτοκίοις, ἀπὸ τῆς γ'. μέχρι τῆς δ'. Ὡδῆς, μηδεμίαν σχέσιν
ἔχοντα πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα: Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ κακό-
ζηλα εἰσὶ, καὶ πρὸς τὸν ῥυθμὸν βεδικομένα — Σημειῶσαι δὲ,
ὅτι τὸ Χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ παρόντος, ἔχει ἕτερον Κανόνα,
ἀκροστιχιστὸν μὲν, ἀρμονικώτερον ὁμοῦ. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν
Προφήτην Ἐλισσαίου, ἕτερον, πείρημα Ἰωάν. τοῦ Δεμασκηνοῦ
ἐπιγραφόμενον καὶ ἐκεῖνον, μετ' Ἀκροστιχίδος: Ἄδω γεγηθῶς
τὴν Ἐλισσαίου χάριν (ἀνεῖ τῶν Θεοτοκίων).

Θεοτοκίον.

Ο ξένος τοκετὸς ἡ ξένη πρόοδος, ἐν μήτρᾳ
ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀ-
λισθήσασαν, εἰς φθορὰν ἐξ ἀπάτης ἀνεγήσατο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω γε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, καταυ-
γάσας ἤλασας, τὴν τῶν αἰρέσεων ἀχλύν,
ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρύττων Χριστὸν εἰ-
κονίζεσθαι.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προβλέπει Δεικῆ, Ἡλιοῦ σε ὁ μέγας, σοφῆ
Ἐλισσαίε, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην
δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σῆ-
μερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν,
εὐσεβοφρόνως τιμώντες, σὺν τούτῳ σε ἐνδοξε.

Ἔτερον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Οσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογματῶν, καὶ
θαυμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διὰ παν-
τός, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομούστα,
παμμακάαρ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενο μήτορ,
ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας
ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι
παράσχου, Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρίζοτόμον ἀνέδειξε, πάσης σε κακίας Πνεῦ-
μα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισσαίε δὲ, ἀ-
ρετῆς ἀπάσης, παμμακάριστε.

Ο προγνώστης τοῦ μέλλοντος, καὶ καλῶν
ὡς ὄντα τὰ μὴ ὑπάρξαντα, Ἐλισσαίε σὲ
ἐπάξιον, προσιδῶς Προφήτα προωρίσατο.

Ηκουλούθει τῷ βίῳ σου, ἡ τῶν ἀρετῶν Προ-
φήτα ὁμήγυρις· ὅθεν νῦν πανηγυρίζουσιν,
οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἀχραντε Παρθένη τοῦ-
τον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσα-
σθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὑμῶ σε ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Ιδρωσί, τοὺς ἀγῶνας ἔσπειράς, ἐν τῇ χώρᾳ
τῆς μετανοίας, καὶ θερύσας ἄσταχυν Μεθό-

νιε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῆ, τῶν πραέων κατεσκήνωσας, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐορτάζεις αἰεί.

Ο ῥθρίσας, προσευχαῖς συνέλαβες, Δεῖον φόβον ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ τέτοκας Πνεύματι τῇ ποιίμνῃ σου, δογμάτων ὄρους, διῶν τὰς αἰρέσεις ἀποφράττουσα, εἰς γῆν ὀρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

Α νάψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ἐλαίῳ τῆς εὐποιίας, ἀνύστακτος γέγονας, τοῖς πένησι λαμπὰς Παμμακάρ· διὸ τοῦ νυμφῶνός σοι τὴν εἴσοδον, Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησεν.

Θεοτοκίον.

Α σπόρως, χωρηθεῖς Πανάμωμε, Δεῖος Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, προέρχεται σύμμορφος, ἀτρέπτως τοῦ βροτείου γένους· διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἴκτον Δειοτέραν προεξένησεν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ἐ. Φώτισον ἡμᾶς.

Τ ῖς τὰς πρακτικὰς, ἀρετὰς σου διηγῆσεται; τὰς ἀναβάσεις δὲ τοῦ Πνεύματος, τίς καταγγεῖλαι Προφήτα, Θεοῦ δυνῆσεται;

Α βυσσον εὐρῶν, Ἐλισσαῖε χαρισμάτων Θεῷ, τοῖς προσιοῦσί σοι ἐπήγασας, προρρήσεις Δείας, ἰάσεις ψυχῆς καὶ σώματος.

Τ άφος τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν οὐκ ἐπεκαλύψεν, Ἐλισσαῖε νῦν κατορθώματα, ἀλλ' ὑπὸ πάντων ὑμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον.

Δ υσώπησον αἰεί, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνή, τοῦ καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ρ ἄβδω τῇ τῆς πίστεως, τὰ τῶν αἰρέσεων σοβεῖς θήρατρα, καὶ τῷ δεσμῷ συζευξας τὴν ποιίμνην, τῆς Δείας ἀγάπης, ἐλπίδι καὶ πίστει φυλάττεται ἀκλόνητον.

Α ποσεισάμενος, τῇ ἐγκρατεῖα τὴν τρυφήν ἔθρεψας, σοῦ τὴν ψυχὴν ὀψώνιον ἔχων, συντόνους προσευχὰς, μελέτην τε Δείαν, ὑψούσαν ταπεινώσιν.

Σ ὑ τὸν χιτῶνα Σοφῆ, τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς ὕφανας, ἐν ᾧ Χριστοῦ σεπτὸν χαρακτῆρα, στηλώσας τῇ πίστει, τῆς ὀρθοδοξίας ἐτραίνωσας δόγματα.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ προσασίαν Ἀγνή, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφαλῆ ἀγκυραν, καὶ συνοχὴν καὶ σκέπην καὶ τειχος, κεκτήμεθα πάντες, καὶ πρὸς βασιλείαν εἰσάγουσαν γέφυραν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ζ'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ο νοῦς σου εἰλικρινής, ὁ λόγος σου διειδέσαστος· πηγῆς γὰρ ἐκ καθαρᾶς, ἀθόλωτοι βρύουσι, Προφήτα μακάριε, προχοαὶ ὑδάτων, θριαμβεῦσαί σου τὰ κρύφια.

Υ πέστης μὴ χωρισθεῖς, τοῦ διδασκαλοῦ Πανεύφημε· καὶ ξένην ἑωρακῶς, πορείαν ποιούμενον, ὑψώθης τῷ ἔρωτι, Ἐλισσαῖε μάκαρ, συμμετέωρος γεγόμενος.

Θ ροῆ μὲν Ἐλισσαιέ, ὀρώμενος τὸν διδάσκαλον, τεθρίππῳ τῶν ἀρετῶν, πυρίνῳ τῷ ἄρματι, καὶ ἵπποις αἰρόμενον· ἀλλ' ἐδέξω κληῖρον, μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Ρ ὑσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τυχοῖμεν πάνταγε, τῆς Δείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἐν ἀθύσσω πταισμάτων.

Ι ρεῖον καὶ Δύτης γεγόμενος, ἔσπεισας σαυτὸν τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, καὶ συντηρεῖς ἐν ἀπάσι, τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

Ν ῦν εἰς αὐλον δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν· Ὅσιε, τῇ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρετθείας ψυχὴν μου θεράπευσον.

Α ποξέσας τὸν ὄγκον τῆ γραμμάτος, τῇ τῶν νοημάτων σου Δεία λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὄξυγράφος Μεθοδῆ κάλαμος.

Θεοτοκίον.

Α πορία καλύπτει τὸν τόκον σε· ξένως γὰρ Παρθένε θηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γαλουχεῖς τὸν αὐλον, καὶ ἀγκαλαῖς συνέχεις τὸν κτίσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** ἴν ἀθύσσω πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• **Ε** ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Δ ιπλῆν τὴν χάριν εἰληφῶς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὠφθῆς θαυμασὸς πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ὑμνητὰς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προσρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως, καὶ βοῶσί σοι· Χαίροις Προφήτα Δεσπέσιε.

Ὁ Οἶκος.

Η ἴλιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδιώξε πᾶσαν ἀχλὺν ἀμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε

Προφήτην σε φαιδρότατον· έντεϋθεν και ήμεις κρρίζομεν οϋτως·

Χαίρε, Θεοϋ ό μηδέν προτιμήσας· χαίρε, βοϋν κατασφάζας τὰ ζεύγη.

Χαίρε, ό καταλείψας τόν βίον σου άπαντα· χαίρε, ό πλουτήσας τόν πλῆτον τόν άσυλον.

Χαίρε, ότι ήκολούθησας τῷ καλέσαντι Θεῷ· χαίρε, ότι νϋν άπειλήσας παρ' αϋτοϋ τὰς δωρεάς.

Χαίρε, ότι τήν μηλωτήν 'Ηλιῒ έκομίσω· χαίρε, ότι έν τάχει διασχίζεις τὸ ὕδωρ.

Χαίρε, περῶν άβρόχως τὰ ὕδατα· χαίρε, ψυχῶν πολλῶν ό έπίκουρος.

Χαίρε, μαθῶν τήν άπόκρυφον γνῶσιν· χαίρε, θανῶν και ὡς ζῶν έποπτεύων.

Χαίροις, Προφήτα θεσπέσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοϋ αϋτοϋ μηνός, Μνήμη τῆ 'Αγίῃ Προφήτου 'Ελισσαίου.

Στίχοι.

'Ηλίαν ἴπποι· τόν δέ διπλοϋν 'Ηλίαν,
Εἰς οϋρανούς άνήγον ὡς ἴπποι Νόες.

Πότμον 'Ελισσαῖος δεκάτη λάχεν ήδὲ τετάρτη.

Οϋτος ήν υἱός Σαφαί, έξ 'Αελμουθ, εκ τῆς γῆς 'Ρουβίμ. Καί επί τούτῳ γέγονε τέρας· ότι, ήνίκα έτέχθη έν Γαλγάλοις, ή δάμαλις ή χρυσῆ, ή εκεί προσκυνουμένη, όξϋ έδόσηεν, ὥστε άκουσθῆναι έν 'Ιερουσαλήμ. Εἶτα δὲ ό 'Ιερεϋς διά τῶν δήλων, ότι Προφήτης έτέχθη έν 'Ιερουσαλήμ σήμερον, ός καθελί τὰ γλυπτά, και συντρίψει τὰ χωνευτά. Πολλά δὲ τεράστια έποίησεν ό Θεός διά χειρός 'Ελισσαίου τοϋ Προφήτου. Θανῶν δὲ, έτάφη έν Σαμαρεία έν Σεβαστουπόλει. Οϋτος προεφήτευσε περί τῆς τοϋ Κυρίου παρουσίας, και τὰ ὕδατα 'Ιεριχῶ, άτεκνοϋντα και άλμυρά όντα, ίάσατο. Τά δε λέγει Κύριος, έπὼν, ἱαμαί τὰ ὕδατα ταῦτα· και ίάθησαν. 'Αλλά και νεκρούς ήγειρε· και λεπρόν όντα Νεμάν τόν Σύρον έκαθάρισε τῆς λέπρας· και Γιεζή, τόν έαυτοϋ ύπηρέτην, λεπρόν έποίησε γενέσθαι, διά τήν φιλαργυρίαν αϋτοϋ, και τήν παρακοήν· και νεκρός ὢν, νεκρόν ήγειρε· και τὰ 'Ιορδάνεια ρείθρα, τῆ τοϋ 'Ηλιού μηλωτῆ πατάξας, διέρρηξεν.

Τῆ αϋτῆ ήμέρα, Μνήμη τοϋ έν 'Αγίοις Πατρὸς ήμῶν Μεθοδίου, 'Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Μεθόδιον φωστῆρα τῆς 'Εκκλησίας,

Τὸ τῆς τελευτῆς σθεννύει στυγρόν νέφος.

Οϋτος ό 'Αγιος, τήν πλάνην τῶν αίρέσεων, και Εἰκονομάχων, σοφαῖς άποδείξει και γραφικαῖς ρήσεσι, παντοίως ανατρέψας και καθελών, και τήν όρθόδοξον πίστιν ταῖς τοϋ Θεοϋ 'Εκκλησίαις βραβεύσας, και πολλάς κακώσεις παθῶν ὑπὸ τῶν αίρετικῶν, έν τῷ προσκυνεῖν τὰς 'Αγίας και σεπτὰς Εἰκόνας, άνεπαύσατο αἰωνίως,

λύτρωσιν τῶν άνιαρῶν ήμῖν έξαιτούμενος. Τελεῖται δὲ ή αϋτοϋ σύναξις έν τῷ 'Αγιωτάτῳ οἴκῳ, έν ὃ τὸ τίμιον αϋτοϋ κατακειται λείψανον, τῷ όντι ένδον τῶν 'Αγίων και Πανευφήμων 'Αποστόλων τῶν μεγάλων.

Τῆ αϋτῆ ήμέρα, Μνήμη τοϋ 'Αγίου 'Ιερομόρτυρος Κυρίλλου, 'Επισκόπου Γορτύνης τῆς Κρητῶν νήσου.

Στίχ. Εἰ και γέρων Κύριλλος ήν ό Γορτύνης, 'Ηβῶσαν εἶχε πρὸς ζίφος τήν καρδίαν.

Ταῖς αϋτῶν άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός έλέησον ήμᾶς. 'Αμήν.

Τοϋ Προφήτου. 'Ωδή ζ'. Παῖδες 'Εβραίων.

Εἶλησας μάκαρ 'Ελισσαῖε, έν τῷ Πνεύματι διπλά τῆ διδασκαλίου, και έν τούτῳ θεοφορούμενος έβόας· Εϋλογητός εἶ Κύριε, ό Θεός εἰς τοὺς αἰῶνάς.

Οἶλον τόν βίον έκαρπώσω, και τήν άφθονον χάριν τῆ διδασκαλίου, παρθενίας δειχθεῖς κειμήλιον και μέλπων· Εϋλογητός εἶ Κύριε, ό Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υδωρ διήλθες 'Ιορδάνου, ό έπάταξας μνησθεῖς τοϋ διδασκαλῆ, και διέθης άνήγκαις ἴχνεσι κραυγάζων· Εϋλογητός εἶ Κύριε, ό Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ότι έτεκες Θεόν σαρκί τῷ κόσμῳ, τόν εκ πλάνης άγνήν λυτρούμενον τοὺς πίστει, σε Θεοτόκον Δέσποιναν, αληθῆ δοξολογοϋντας.

Τοϋ 'Ιεράρχου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Σοφίας κρατήρ, άνεδείχθη άρεταῖς σοφὲ πληρούμενος, και συγκαλέσας τῷ κηρύγματι, τῆς ὕψηλῆς πολιτείας σου, ἴθυνας τήν ποιίμνην θεόφρον, και σύν αϋτῆ Πάτερ εκραζες· Εϋλογητός εἶ ό Θεός ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Μονάς τὰς εκεί, και τὰς λήξεις έν τιμῆ Πάτερ προέφθασας, και συναγάλλη τῷ Κυρίῳ σου, και συνευφραίνῃ και γέγηθας· 'Οθεν σε τιμῶμεν παμμάκαρ, τῷ δοξαζοντι κρρίζοντες· Εϋλογητός εἶ ό Θεός, ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Ανδρεία φρενῶν, έξωσμένος τήν όσφύν Πάτερ Μεθόδιε, και δια βίου στολισάμενος, τήν άμπεχόννην τῆς πίστεως, έν τῆ εϋωχία τῆς άνω, βασιλείας εισέδραμες, Εϋλογητός εἶ εκβοϋν, ό τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Απάτωρ εκ σοϋ, ό άμήτωρ εκ Πατρὸς 'Αγνή προέρχεται, και τῆς άγνείας σου τὰ σήμαντρα, διατηρήσας αλώθητα, έδειξεν αλόχευτον τόκον, και παρθενίαν άμόλυτον· καινοτομοϋνται γάρ έν σοί, νόμοι τῆς φύσεως.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.

Αγλας θεῖον, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, Ἐλισσαῖε ὑπῆρξας θεοφόρε, καὶ ἐν ἀλσί ἰάσωνάματα ἀτεκνα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παίδων, τὴν ἀτακτον κακίαν, ἀναξέλων θηρσί τοῖς αἰμοβόροις, Ἐλισσαῖε Προφήτα βορὰν δέδωκας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λελομένως, Ναιμάν, δι' Ἐλισσαίου, καὶ τῆς λέπρας πλυθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τοῦ Βαπτίσματος ἐδήλου θεῖαν καθαρσιν, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐν κόλποις Πατρὸς ἀκαταλήπτου, καὶ ἀγκάλαις Μητρὸς ἀπειρηγάμῃ, ἀνερμηνεύτως ἐφανισθέντα ἅπασι, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ ἐν τῷ ὄκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος σοφὴ δειχθεὶς ἐλαία, εὐποιῖας ἐλαίῳ καὶ ἐγκρατείας τρυφῇ, πενήτων καρδίας ἐλίπανας, καὶ φαειρὰν ἀνῆψας, τῇ σῇ ψυχῇ λαμπαδα.

Ιεραρχίας τὴν στολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου φωτὶ λαμπρύνας ὠφθης, σωφροσύνης κλειδοῦχος, τῆς ἐγκρατείας τρυφῇ, τῆς ὄντως προσευχῆς διδάσκαλος, καὶ τῆς μετανοίας ὁδὸς καὶ νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας τὸν καρπὸν προβάλλεται σοι, καὶ συκῆς τῆς ἀκάρπου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖ· ψυχῇ μου τὴν ἀρὰν πτοήθητι, θρέψον δὲ Χριστὸν ἀρετῶν τῇ εὐκαρπία.

Θεοτοκίον:

Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς, προστασία φοδερὰ τῶν ἰκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης ὀδύνης, ταῖς μεσιτείαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς ἐξάρπασον· κάμπει γὰρ ἡ σὴ μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Βωῶσαν καταικτείρας, καὶ ὀδυνωμένην, τὴν Σωμανίτιν τὸν παῖδα ἀνέστησας, μετὰ τὴν στείρωσιν λύσας, μάκαρ τὴν νέκρωσιν.

Ιθύνετο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας· ἐδυναμούτο ὁ λόγος δὲ Πνεύματι, δι' ἐναρέτου σου βίου, Προφήτα ἐνδοξε.

Ε'ν λήξει πανολβίῳ, μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἀναπαυόμενος νῦν καθικέτευε, τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας, ἀξιώθῃναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ε'νήργησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτὴρ μου, καθ' ἑκατέρας τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ε'ναπεμάρανας Πάτερ, μεθοδεῖας καὶ βέλη, πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς ἀγνείας τῷ ἀνθρακι, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη, μανίαν πυρπολήσας ἀληθῶς τῆς ἐκεῖ φωταυγίας. Μεθόδιε ἠξίωσαι.

Λειποτακτῆσας οὐδόλως, ἀσθενεῖα σαρκὸς σου, τοῖς θεοῖς ἐνετρύφας δαψιλῶς· οὐδὲ τὸ γῆρας προέκρινας, τὴν καθέδραν προβλέπων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τοῦ Παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερείδες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀσθενεῖαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, αὐλιζόμενος μέλπεις, τὸ ἄσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα, προῖον ἀμεριστῶς. Τριάς Ἁγία δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μητὴρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν· δέξαι καμὲ ἡ ἐλπίς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδამ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ε'ξ ἀροτῆρος ὠφθης, προφήτης ὡς Ἐλισσαῖε· καὶ Ἡλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, πνεῦμα δισσωῶς ἐπεσπείσω· καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Ἐτερον τοῦ Ἱεράρχου. Τῶν μαθητῶν.

Ο'ς ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑφᾶς, ἔδυσ εἰς τὰ ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει· νῦν δὲ κατεφώτισας τὸν κόσμον, σοῖς πάσσοφε διδάγμασι. Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε, διὸ ἡμῶν ὑπερευχου.

Θεοτοκίον.

Η'μεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Φωτίου Πατριάρχου.

Αστήρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος· καὶ τὴν ἀχλὺν διατμήξας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καί κεισε ταῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεσῶς τῆς Τριάδος, ὡς Ὁσίος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θρωρία, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλκος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἱρημέρος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κησασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυσηρίον Υἱέμου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εὔρεν, ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγή, τῆς σῆς διανοίας Προφήτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον· καὶ τὸν κόσμον κατηύγασε, τῆς θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστράψασα, καὶ προτυπώσασα, θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθῆσθαι θεσπέσιε.

Στόμα, χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διηλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς καὶ ἄφυκτον, ἀπαρτήσας Πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐπόμενος, καὶ θείοις κρίμασιν· ὅθεν τῶν σοφῶν σε ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἔκβασιν μάκαρ, ὑμνοῖς ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης, τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ, γεγονός κριμάτων Προφήτα, θεομακάριστε· ἔθνη

γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμῶς θρωγόρε· ὅθεν σε τὴν ἐνδοξον, μνήμην γεραίρομεν· Ῥῦσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, πάντας τοὺς πιζῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υδωρ, ὡς τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τῆς ἀθανασίας τὸ νέκταρ, Χριστὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πάναγνε, ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, νοήμασι θείοις, ὅπως τὰ σωτήρια, πράττω προστάγματα· ἵνα σωτηρίας πρὸς ὄρμον, διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας, φθάσω καὶ δοξάζω σε τὴν ἄχραντον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔσενε δακρῦουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς! Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἔλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Προφήτου σου Ἀμῶς.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀμῶς σε μέλπω τὸν Προφήτην τὸν μέγαν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος βαρὺς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ανακαθάρας μου τὸν νοῦν, τοῦ τῶν παθῶν ἀχλυώδους λογισμοῦ, τὸν Προφήτην σου Ἀμῶς, Δέσποτα μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγός ἀναδειχθεῖς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἠξιώθης προοράν, Ἐνδοξε τὰ γενησόμενα.

Ὡς ἀκηλίδωτον Θεοῦ, καὶ καθαρὸν οἰκητήριον φανείς, τὴν τοῦ Πνεύματος Ἀμῶς, εἴληφας θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν πεσοῦσαν τοῦ Ἀδάμ, προφητικῶς ἐξάνεστησας σικνή, τὸν Σωτήρα καὶ Θεόν, Ἀχραντε κυφορήσασα.

Ὡδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Σὺ παρανόμους ἐλέγχων, Ἀμῶς τὴν τοῦ Κυρίου, δικαιοσύνην ἐδείκνυς, βοῶν θεοφάντορ· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ετέθης στύλος Προφήτα, τῆς καινῆς διαθήκης, ἀνέχων ταύτης τὴν στέγην, καὶ πίστες κραυγάζων· Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Μεμνημένοι τὰ Δεῖα, Προφήτα Δεηγόρε,
Ἄμωσ ἐνθέως φωτίζων, λαοὺς ἐμελώ-
δεις· Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Ε'στερεώθην τὸν Δεῖον, τόκον ἐπεγνώκως
σου, καὶ προσασίαν Παρθένε, πλουτῶ σε
κραυγάζων· Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ σῶζων τὰ ψυχὰς
ἡμῶν.
Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'στερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
• σία· καὶ γὰρ ἀπαύσως ἐν ὕμνοις, βοᾷ
• μελωδοῦσα· Ἄγιος εἶ Κύριε, καὶ σέ ὕμνεῖ τὸ
• πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον, τοῦ Παρακλήτου, ἐχηματί-
σας, ταῖς τούτου μάκαρ, διηνεκέσι πνοαῖς
ὑπηρετούμενον· ἀναφωνεῖς γὰρ ἀδήλων τὴν δηλω-
σιν, καὶ καταυγάζεις τοὺς πίσει προσρέχοντας,
Ἄμωσ ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρω-
πήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μη-
τέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε,
μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρήσα-
σθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η'ἀμίαντος ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν·
Οἴμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις Δέλων ῥύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρωπον!

Ὡδὴ δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λατρεύοντα κωφοῖς εἰδώλοισι, τὸν λαὸν τοῦ
Ἰσραὴλ ἠλεγξας· ὄθεν αἰχμάλωτον γενέ-
σθαι, τοῦτον ἔφησ' Ἀξιάγαστε.

Προφήτην σε τὸν πρὶν ποιμένα, ἔδειξεν ὁ
Θεὸς ἀναλαβὼν, ἱεροφάντορ Ἄμωσ· διό σε
πάντες πίσει μακαρίζομεν.

Ο'ς ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δε-
δεγμένος ἀστραπαῖς, τὰς φωτοβόλους Ἄ-
μωσ, πᾶσι προφαίνεις, χαίρων τὴν εὐσεβείαν.

Τὴν ἀμεμπτόν σου πολιτείαν· Ἐνδοξε, θεα-
σάμενος Θεός, κήρυκα δόξης αὐτοῦ προ-
βάλλεται σε, Δείας τε σαρκώσεως.

Θεοτοκίον.

Ο' Λόγος σοὶ κατασκηνώσας Ἀχραντε, τὴν
οὐσίαν τὴν ἐμὴν, ἀνεμορφώσατο διαπε-
αῦσαν, ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ὡδὴ ε'. Πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Νενεκρωμένους, τρυφῆς βολίσι μάκαρ ὠνεί-
δισας, ὡς λογιζομένους, πεπηγέναι τὰ ῥευ-
στά, τὰ τρεπτήν κεκτημένα, καὶ φθειρομένην
τὴν ἀπόλαυσιν.

Πλουσιωτάταις, φωτοχυσίαις περιχεόμενος,
ὠφθης θεορῶῆμον, καὶ συνόμιλος Θεοῦ,
διαγγέλλων τοῖς πᾶσι, τῆς ἀσεβείας τὰ ἐπίχειρα.

Ρυσθῆναι πάντας, τοὺς σέ ὕμνουντας Μάκαρ
δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων, καὶ τῶν
βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φωτὶ λαμπρυνθῆναι,
τῆς οὐρανίου προφητείας σου. Θεοτοκίον.

Οὶ Θεοτόκον, ὁμολογοῦντές σε Μητροπάρθε-
νε, τῆς ἀδιαδόχου, βασιλείας καὶ τρυφῆς,
διὰ σοῦ Θεομήτορ, ἐπιτυχεῖν ἀξιοθείημεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Ἰωνᾶς, ἐκ κοιλίας.

Φωτιστικαῖς, ἀληθείας ἀκτίσιν ἐκλάμπων,
ἐρράπισας τὸν τοῦ ψεύδους προφήτην, εὐ-
τόνως διελέγχων, καὶ προλέγων τὴν αὐτοῦ ἐξο-
λόθρευσιν.

Η'μαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα Προ-
φήτα, ὡς ἥλιος εὐσεβείας τὴν αἴγλην,
τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων, ὡς τοῦ Πνεύματος αὐ-
γὴν εἰσδεξάμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀχραντον, παρθενίαν ὕμνω σου Παρθένε,
τὸν ἀφθαρτον καὶ σεβάσιμον τόκον, τιμῶ
σου Παναγία, δι' οὗ σέσωσμαι φθορᾶς καὶ νε-
κρώσεως. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**' Ἰωνᾶς, ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐβόα· Ἀνά-
• γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς
• δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτῆρ ἐλέησον
• ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Ἄμωσ.

Στίχοι.

Ἄμωσ, ὁ συκαίμινα κνίζων αἰπόλος.

Ἐ δέμ τρυγᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.

Πέμπτη ἐκ βιότοιο Ἄμωσ δεκάτη τε ἀπέπτη.

Οὗτος ἦν πατὴρ Ἡσαίου τοῦ Προφήτου (*), καὶ ἐγεν-
νήθη ἐν Θεκουεῖ, ἐν γῆ Ζαβουλών, καὶ προεφήτευσεν
ἔτη πενήτηντα. Ἀρμεσίας δὲ ὁ ἱερεὺς Βαιθήλ, συχρῶς
αὐτὸν τυμπανίσας, ἐνήδρευεν αὐτὸν καὶ ἐλοιδορεῖ. Εἰς τέ-
λος δὲ ἀνείλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς Ἀρμεσίας, ῥοπαλῶ πλήξας αὐ-
τὸν κατὰ τοῦ κροτάφου, ὅτι ἠλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν
δαμάλεων τῶν χρυσῶν. Ἦλθε δὲ ἔτι ἐμπνέων εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοιμήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ. Τὸ δὲ Ἄμωσ, ἐρμηνεύεται καρτερός.

(*) Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ὁ Προφήτης οὗτος Ἄμωσ, βρα ἐν τῷ
Μ. Ὁρολογίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλαῖ.

Στίχ. Δουλαῖς, ξοάνοις δουλικὸν μὴ δούς σέβας,
Ἦνεγκε σαρκός, ὡς Θεοῦ δοῦλος, ζέσεις.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ζεφυρίου Πραιτωριάδος, Ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας· διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν σέβειν καὶ προσκυνεῖν, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μάξιμον, καὶ τύπτεται βάβδοις. Διεξελθὼν δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δάφυνην, ὅτι ἐρασθεῖς, αὐτῆς καὶ καταδιώξας, οὐκ ἐπίτυχε τῆς ἐπιθυμίας, ἐξεκαλίσσατο εἰς πλείονα θυμὸν τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργήν. Ὅθεν πάλιν τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς ὑπτίως· καὶ ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς ἐπιτεθείς, καὶ αὐθις ἐν ἑτέρᾳ ἐξετάσει ἀχθεῖς, ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ ἀνθρακας πυρὸς ἐπ' αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὄξει καὶ ὀστράκῳ κατατρίβεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτῆρων ἐγγέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται.

Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομιζέται, πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεῖς δὲ εἰς τρίτην ἐξέτασιν, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογεύσασθαι, ὡς ἐκὼν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν βία σπονδὴν τῷ αὐτοῦ στόματι ἀπέπτυσεν, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τσοῦτον, ὡς τε τὰς μὲν παρειὰς αὐτῷ καὶ τὰ ὀστά τῶν σαρκῶν γυμνωθῆναι, τὰ δὲ ἔγκατα προελθεῖν. Εἶτα ἐλασθεῖς ἕως εἰκοστοῦ μιλίε, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερση· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ηῦν προηγόρευσας θείαν σωτηρίαν, ἐφανερώθη, Ἀμὼς Προφήτα θουμάσιε, φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπουσα κόσμῳ· Εὐλογητὸς εἰ κρᾶζοντι, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενευρωμένους τῇ θείᾳ δυναστείᾳ, τοῖς ἀντιθέοις, ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας, καρτερῶς ὡς ἀδάμας μείνας κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον τῆς Παρθένου, δοξολογοῦμεν, δι' οὗ θανάτῳ ἐρρύσθημεν, δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν, Εὐλογητὸς εἰ κρᾶζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Οἶλος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, καὶ ἐμυήθης τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν, καὶ γέγονας μηνυτὴς τῆς τοῦ Λόγου, σαρκώσεως Ἀμὼς· διό σε ἀνυμνεῖμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Νοὸς ὀξύτητι τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἠξιώθης, μουσντά σε τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν κραυγάζων εὐσεβῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μακαριότητος καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ὡς προφήτης, ἐπέτυχες ἑβραίων ἐπόπτα, κραυγάζων εὐσεβῶς Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εἰν δύο φύσει τῆς Τριάδος, τὸν ἕνα θεοπρεπῶς ἄνευ σπορᾶς Θεομητορ, ἐγέννησας τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· διό σε οἱ πιστοὶ, πῶθῳ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ
» φρίττησι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱε-
» ρεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας, θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ θεῖα φθηγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλεις Ἀμὼς, τὴν θείαν εὐσπλαγχνίαν· Διὸ πάντες σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ανέκφραστος τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τούτοις κατοικήσαν, τῆς φωτοχυσίας αὐτοῦ, ἀνέδειξε μετόχης, ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς μου τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ανύμνητε τῶν ἑβραίων ὑψηλοτέρα, εἰ, τὸν
» ἀναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα,
» καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκῆσα τοῖς ἀνθρώ-
» ποις. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες,
καὶ Ἀπόλυσις.**

Τῆ ΙΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος,
Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Εἰχων πολιτείαν ἰσαγγελον, ἀποχῆ τῶν ἡδονῶν, σκεῦος ἐδειχθῆς τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο σέ σοφέ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τὸ θεῖον ἀρμοζόντως προχειρίζεται, καὶ στύλον, καὶ ἐδραίωμα τῆς πίσεως, Τύχων δεικνύει θεόπνευ-

στε, ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τὴν ποιμνὴν ἱερώτατε.

Θείας πεπλησμένοι συνέσεως, ποιμνὴς ὠφθῆς λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην ἀληθῶν, δογματῶν πάνσοφε ποιμνὴν διό σου τὴν ἀγίαν νῦν πανηγυριν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζοντες. Τύχων θεόφρον πανόλβιε, ἰκέτευε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θαύμασι Θεός σε ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτόν, Πάτερ δοξάζοντας πιστῶς ἐν καιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σοφῆ, ὁράται, βότρυσ πέπειρος γινόμενος, ὑμνούντων, τῶν παρόντων τὰ παραδόξα· ἐξ οὗ οἱ πιστεῖ μετέχοντες, ἀγιασμόν καὶ ὠφέλειαν, εἰσδέχονται, ἐπαξίως σε γεραίροντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἀνύμφευτε ἀγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν, τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν; εὐρίσκει, βοηθὸν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε καὶ πύργον ἀρράγιστατον. Θεογεννητορ πανάμωμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώσκειτο τῆς λύπης, τῇ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, τὰ σπλάγχνα ἐδονεῖτο θρήνους πλέκωσα, καὶ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο. Οἴμοι! Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; Δοξάζω σου, τὸ μακρόθυμον φιλόανθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῷ θαυματουργῷ προσλαλήσω ποιμένι.
Ἰωσήφ. (*)

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶς στεφηφόρος, ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς, ὀσίως καὶ φωτὶ, ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, φωτίσόν μου τὴν καρδίαν, καὶ τὸν νῦν ἀνυμνήσαι σου, τὸν ἰσάγγελον βίον Μακάριε.

(*) Καὶ ἐνταῦθα τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα πρὸς τὸ, Ἀρματηλάτην Φαραῶ, τοῦ Θεοφάνους ποιήμα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς; Θεοῦ τύχοιμι σαῖς δεήσεσιν Τύχων. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ῥαίθης εὐκλεοῦς, μακαρίας τε ρίζης, ἐκβλαστάνων ἱερώς, ὡς κλάδος ἀληθῶς, εὐκαρπίας πληρούμενος, πίσεώς τε καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης καὶ χάριτος, παραδόξων θαυμαίων Θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτὸν, καθαρὰν καὶ τελείαν, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, προσήγαγε Χριστῷ, τὰ ψυχὴν ἀποκτείνοντα, πάθη ἐναπονεκρώσας, διαπόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως.

Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας ἡμᾶς, ἀπωλείας εἰς βλάβην, πεπτωκότας τὸν Χριστὸν, κυήσασα Ἄγνή, ἐξ ἀχράντων λαγόνων σου· τοῦτον οὖν ὡς παρρησίαν, κεκτημένη ἰκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Υλὴν κακίας, ἐκτεμὼν τῆς καρδίας σου πρόρριζον, τῇ δρεπάνῃ τῶν εὐχῶν, ὡς γῆ κατάκαρπος Ὅσιε, στάχυν ἐγεώργησας, ἐκατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας, τὰ πρὸς θείαν ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιᾶς, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Αγίων βίης, ἐμιμήσω θεόφρον ὡς Ἅγιος, καὶ ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκτήσω Τύχων θεόπνευστε, οἶκος θείου Πνεύματος, ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος, ἀπεκύησας ἕνα Πανάμωμε, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς, τῆς συντριβέντας τὸ πρότερον, κακία τοῦ ὄψεως, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄ-
» γιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄.

τὴν ὠραιότητα.

Τῷ θείῳ μύρω σε, ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν ποιμάναντα καλῶς, ἐν πάσῃ ὀσιότητι· ὅθεν σε καὶ θαύμασιν, ἱερώς κατεκόσμησε· νόσους γὰρ ἐκάστοτε, θεραπεύεις τῶν πίστει σου, τοῦ ζῶντος προσιόντων λειψάνοις, Τύχων ἀιμακαίριστε.

Θεοτοκίον.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου, ψυχὴν τοῖς πάθεσι, ζώωσον Πάναγνε, μόνη πανάμωμε, ὡς παρρησίαν μητρικὴν, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἔχουσα· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-

ματι, ζων καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ, διδόντα αἰεὶ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Τὸν ἐπονείδισον, οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν τεκούσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐτιρώσκειτο, σπλάγχνα κοπτομένη τε, μητρικῶς ἐπωδύρετο. Ἡς ταῖς παρακλησεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέησθ, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὃ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν ἐνάρετόν σου βίον, τὰ περιδοξα θαύματα, τὴν βεβαίαν πίστιν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πραότητα, οἱ εὐσεβεῖς καθορῶντες ἱερέα σε, καὶ ποιμένα σαφῶς προχειρίζονται Ὅσιε.

Οὐκ ἠλάττωται ὁ σῖτος, ἐνδεέσι διδόμενος, τῇ χειρὶ σου Μάκαρ, μᾶλλον δὲ πλειόνως ηὐλόγηται, τῶν κενωθέντων δοχείων θεία χάριτι, πληρουμένων σαφῶς παναοίδιμε.

Υπανοίγων τὴν καρδίαν, συμπαθῶς Τύχων ἐνδοξε, πενομένοις πλοῦτος, καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὀρφανῶν τε προστάτης ἐχηματίσας, θεραπεύων ἐν τούτοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρᾶθυμία συσχεθέντα, καὶ παθῶν ἀμαυρότητι, ὅλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ δουλεύσαντα, τὸν ἀναμάρτητον Λόγον ἢ κηύσασα, φωταγώγησον, καὶ πρὸς ζωνὴν χειραγώγησον.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Γεωργὸς ὡς ἄριστος, ἐνέωσας ψυχὰς, χερσῶν θείσας Πάτερ σοφὲ, καὶ ὡς σπόρον ἄριστον, ἐνθεῖς τὸν λόγον σου, γεωργεῖν οὐράνια, παρεσκευάσας νοήματα.

Οὗς τοῦ θείου Πνεύματος, δοχεῖον γεγονῶς, τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, ἱεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καὶ παθῶν καθάρσιον καὶ νοσοῦντων ἰατήριον.

Ποταμὸς πληρούμενος, ναμάτων μυστικῶν, ἐγνωρίσθης Ἱεουργέ, καὶ πηγὰς ἐξήρανας, παθῶν ἐν χάριτι, καὶ ψυχὰς κατήρδευσας, βλαστανοῦσας τὴν εὐσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ρυομένη φάνηθι, ἐχθρῶν ἐπαγωγῆς, καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς, τοὺς σοὺς δούλους Ἀχραντε, τοὺς κερκτιμένους σε, κραταιὰν ἀντίληψιν, καὶ πρεσβειὰν ἀκαταίσχυντον.

ᾠδὴ ς'. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐκ ἔσεισε Πάτερ τῆς ψυχῆς σου, ὃ πονηρός τὸν οἶκον· ἐν τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀληθείας, ὡς ἀληθῶς ἴστασο θεόπνευστε, θείῳ σθένει κρατυνόμενος.

Σοφία Θεοῦ κεκοσμημένος, καὶ ἀρετῶν εἰς ὕψος, ἱερώτατε φθάσας καθεῖλες, τοῦ πονηροῦ ταῖς ἐπάρσεις χάριτι, τὴν καρδίαν ταπεινούμενος.

Λειμὼν εὐανθῆς Τύχων ὠραίθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, τῶν θαυμάτων τε τὴν εὐωδίαν, πᾶσι πιστοῖς ἱεράρχα ὅσιε, θεοκρίτως προβαλλόμενος. Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, ἣν ὁ ἐχθρὸς ἀδολίως, κατεσπίλωσε τῇ ἀμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ δυσωπῶ ἀγαθύνον, καὶ φωτὶ σου καταλάμπρυνον. Ὁ Εἰρμός.

• **Ἡ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωνὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγῶν Τύχων,
Ζωῆς τυχῶν γέγηθε τῆς ἀνωλέθρου.

Ἐκτη καὶ δεκάτη κατερύκανε γαῖα Τύχωνα.

Οὗτος, εὐσεβεῖς καὶ φιλοχρίστους ἔχων γονεῖς, ἀφιερῶθεις τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἱερά μεμαθηκῶς γράμματα, καὶ ταῖς γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας, πρῶτον μὲν ὑπαναγινώσκειν τῷ λαῷ ἐτάχθη λόγια καὶ διδάγματα· ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσιν αὐτοῦ ἀξίότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου καθαρὸν τε καὶ ἀνεπίληπτον, παρὰ Μνημονίου, τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, χειροτονεῖται Διάκονος. Ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον παρὰ τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου. Ἐπιστρέψας δὲ πολλοὺς ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης καὶ ματαιότητος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν πίστιν, καὶ πολλοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων καθελὼν καὶ ἀνατρέψας, καὶ θείους ναοὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀναθήμασι θείοις κατακοσμήσας, καὶ τούτους καθαγιασας, πρὸς Κύριον μετετέθη, θαυματουργίας πολλὰς ἔτι τε τῷ βίῳ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἐργασάμενος· ὦν ἐν ἡ δύο, δεῖγμα τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός, ἐκθέσθαι ἱπάξιον.

Ἐτι γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἄρτους πρὸς τὸ διαπωλῆσαι ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰληφῶς, (τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ ἐπιτήδευμα·) τοὺς ἄρτους αὐτοῦ τοῖς ἐνδεέσι παρεῖχε. Μαθόντος δὲ τοῦτο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὠνειδίετο παρ' αὐτῶν· αὐτὸς δὲ τῷ Θεῷ τῶν ἄρτους ἔφη δανεῖζειν, καὶ γραμματεῖον παρ' αὐτοῦ κατεχεῖν τῆς ἀπολήψεως. Καὶ εὐθὺς τῶν λόγων ἐναργῶς περὶσταται, ἢ ἀπόδειξις, τῶν σιτώνων πλήρειων εὐρεθέντων μᾶλλον, ἢ ὅτε τὴν συγκομιδὴν τοῦ σίτου, πρὸ τῆς ὀψοῦς ἐξαγωγῆς, ὁ πατὴρ ἐποίησατο. Καὶ τοῦτο μὲν τοσοῦτον ἦν· ὅμως ἔχει λόγιον τινα τὸ καὶ ἑτέρους τοιοῦτον πεποιθέναι, καὶ ὡς ἂν τὸ τῆς εὐποιίας εἶη σαφιλίς, τοῦ Θεοῦ τὸν σῖτον ἐπιμετροῦντος καὶ ἐπιβάλλοντος. Ἐκείνο

δὲ περιφανῶς εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ αἰτίαν ἢ σύγκρισιν μὴ δεχόμενον.

Κληματαῖδα γὰρ ξηρὰν τῇ γῇ παραθεῖς, εὐθὺς βρίζω-
θῆναι, εἶτα καὶ βλαστῆσαι πρὸ καιροῦ· ποῦ γὰρ κατὰ
τὴν ἐκκαιδεκάτην τοῦ Ἰουνίου μηνός, ἐν ἣ ἢ τοῦ Ἁγίου
μνήμη τελεῖται, ὠριμος βότρυς; Ἡ δὲ, τέως τῷ καιρῷ
προσφόρους ἔχουσα τοὺς καρπούς, τῆς Δείας ὑμνωδίας καὶ
λειτουργίας ἀρχομένης, περκάζοντας ἀποδείκνυσι. Τελει-
μίνης δὲ τῆς ἱεράς Δυσίας, πεπαίρους καὶ τελεσφόρους καὶ
εὐχαρίστους ἀποδείκνυσι πρὸς μετάληψιν, εἰς δόξαν Πα-
τρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Λόγοις Δείοις κατηρδεύθη, ἄμπελος, ὡς ἀ-
ληθῆς, Τύχων ἡ καρδιά σου, καὶ καρπο-
φορῆσασα βότρυ, Θεογνωσίας ἐβλυσε, γλυ-
κασμὸν ἰαμάτων ἡμῖν.

Ἡνθησας καθαίπερ ῥόδον, ἔλαμψας ὡσπερ
ἄστηρ, ἔφανας ὡς ἥλιος Πάτερ, τοὺς
βοῶντας φωτίζων· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στέφανος χαρίτων Πάτερ, σοῦ τῇ Δείᾳ κο-
ρυφῇ, ἐτέθη ὡς γέγραπται, νίκην κατ'
ἐχθρῶν ἀραμένου, καὶ μελωδοῦντος· Κύριε, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠφθη σου τὸ θαῦμα μέγα, Τύχων πάτερ
θαυμαστὲ, χρόνοις λαμπρυνόμενον· ἄμ-
πελος γὰρ σοῦ ἐν τῇ μνήμῃ, περκάζει βότρυ
φέροντα, γλυκασμὸν εὐφροσύνης πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Ἦάντων ὠφθῆς ἀσωμάτων, οἷα Μήτηρ τοῦ
Θεοῦ, ὄντως ὑπερέχουσα· ὄν ἐκδυσωποῦ-
σα Παρθένε, ὑπέρτερόν μὴ δεῖξον, τὸν λογισμὸν
σαρρικῶν ἡδονῶν.

ᾠδὴ η'. Αυτρωτὰ τοῦ παντός.

ᾠδαμῶς ἡδοναῖς ἀπενύσταξας· ἐγρηγόρως
δὲ μᾶλλον παρέδραμες, νύκτα τοῦ βίου
ὄσιν· καὶ κοιμήσας τὰ πάθη σαρκός, πρὸς φέγ-
γος ἀπαθείας, ἐνθέως κατήνησας.

Γατρεῖον παθῶν ἀναδέδεικται, ἡ σορὸς τῶν
ἀγίων λειψάνων σου, ἣν περ κυκλοῦντες μέλ-
πομεν, ἱερώτατε Τύχων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μεγαλύνεις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπα-
κούσας φωνῆς πρὸς τὰ ἄνω σε, περιφα-
νῶς βασιλεία, παναοίδιμε Πάτερ προσκαλου-
μένης, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντα.

Εγνωρίσθη σοι Πάτερ ἡ ἔξοδος, ἡ τοῦ βίου·
Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, δικαιοσύνη λάμποντα,
τοῖς δικαίοις σε πᾶσι, Τύχων συνάπτει ὑπὲρ
πάντων αὐτὸν ἰκετεύοντα.

Ἡπιῶδες ἐξέκλινας φρόνημα, ἐκ παιδός, καὶ
τελείοις νοήμασι, τὸν παλαιὸν κατέβαλες
εὐρετὴν τῆς κακίας, Τύχων κραυγαῶν· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Γερεῖς καὶ λαοὶ εὐφημοῦσί σε, παντευλόγητε
Κόρη πανάμωμε, τὴν εὐλογίαις ἅπαντας,
στεφανώσασαν πίστει τοὺς μελωδοῦντας· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Α**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ἐὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γδοῦ σοι τὸν δρόμον τὸν καλὸν τέλεσαντι,
καὶ τὴν πίστιν νῦν τηρήσαντι, Πάτερ θεό-
φρον ἱεράρχα, ἐράνια ἠνοίχθη σκηνώματα, καὶ
τόπος φωταυγῆς σε ἐδέξατο, ἀγίωσύνῃ δια-
λάμποντα.

ᾠς μύστης ὡς Δεῖος ἱερεὺς ὡς ἄριστος,
ποιμενάρχης ὡς ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλη-
σίας ὡς θαυμαίων, Παμμακάαρ αὐτουργὸς με-
μακάρισαι, καὶ δήμοις ἱεροῖς συνηριθμησαι,
πάντων ἀγίων ἀγαλλόμενος.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίθ
σηλαυγέσερον, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων,
φωτίζουσα πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ σκότος
τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, Τύχων θεόφρον ἱε-
ρώτατε.

Ἡ Κύπρος τὸ σῶμά σου σοφὲ τὸ ἅγιον,
ἰαμάτων κρήνην κέκμηται· πᾶσα δὲ πό-
λις τε καὶ χώρα, κηρύττει σε τὸν βίον, τὰ θαύ-
ματα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην οἰκειώσιν,
Τύχων παμμακάαρ ἀξιάγαστε. **Θεοτοκίον.**

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ πανάμωμε, Παναγία
μήτρα γέγονεν, ὧ φωτιζόμενοι τῆ σκότους,
λυτρώμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦντές σε, καὶ πόθῳ
ἀληθεῖ μακαρίζοντες, μόνῃ ἀνθρώπων ἐπα-
νόρθωσις. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὁρθρῆ, ὡς συνήθως,
καὶ Ἀπόλυσις.**

ΤΗ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγρίνου· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενούμενοι, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, οὐκ ἀπηνήσασθε Χριστὸν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἤξιώθητε, τῆς οὐρανίης λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων Μακάριοι.

Ἰσαυρος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ σερρὸς Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ θεῖος Βασιλείος, Φήλιξ ὁ θαυμασίος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρίνος, οἱ οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυματίων θεαῖς λαμπρότησι, πιστῶς μακαριζέσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα, ἡ σορὸς ὑμῶν δέδεικται, ἐξ ἧς ἀρρῶμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τὸν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῶν Ἁγίων Μανουὴλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (*).

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἀστέρες πολὺφωτοι, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεῖα καὶ λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκθμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαιρόντες· ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ αἰγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ὑμῶν πανήγυριν ἐνδοξοί.

Μανουὴλ ὁ θαυμασίος, καὶ Σαβέλ ὁ μακάριος, Ἰσραὴλ ὁ πάνσοφος μελωδήμασιν,

(*) Τῶν Μαρτύρων τούτων μόνον τὰ Προσόμοια μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ ἔχει τὸ Χειρόγραφον· ὁμοίως καὶ ἕτερον Δοξαστικὸν τῶν αὐτῶν εἰς τὸν Στίχον· καὶ ἐφεξῆς τὸν εἰς τούτους μόνους Κανόνα, ποίημα τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ. Ὁ δὲ ἐνταῦθα Κανὼν, καὶ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια ἐλλείπουσι διόλου.

ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρύξαντες, καὶ πολὺθεον, ἀποσθέσαντες πλάνην, τῶν αἱμάτων, ταῖς προσχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστατάοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε νέμειν ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ἡσχύνετε, Μανουὴλ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ Σαβέλ μεγαλώνυμοι· καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίον.

Εἰλικρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν εἴσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σῷ φωτὶ κατηυγάσθησαν· θωρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς πίστεως, ἡσχυναν Ἰουλιανὸν τὸν τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἐνδοξος, καὶ Σαβέλ ὁ αἰιμνηστος, καὶ Ἰσραὴλ ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς τῆ παραδόξῃ θαύματος.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. Χαῖρε Κυρίου ναέ. Χαῖρε ὄρος κατάσκιον. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία χρυσῆ. Χαῖρε τὸ κλέος, τῶν ὀρθοδόξων σεμνῆ. Χαῖρε Μαρία, μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Παραδείσει. Χαῖρε θεῖα τράπεζα. Χαῖρε σκηνή. Χαῖρε στάμνη πάγχρυσε. Χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὶ τὸ ὀρώμενον θεάμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἀπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; Ἡ Θεοτόκος, κλαίῃσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἰσαυρε Μάρτυς, εὐμενῆς, φάνηθί μοι.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Γρηγορίου, ἐλλείποντος τῆ πρώτῃ Ρ, διὰ τῶν Ὠδῶν τὸ ὀκτάρημον.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδοῦσας.

Ἰλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαι με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας μάκαρ

ῥύσασθαι με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πληθεὶ κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ Ἰσαυρε θεόφρον πρόστηθί μου, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Αθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φύλαξ, ἐχαρίσθης πόλει τῇ σῇ· γενεῆ δὲ καὶ σκέπη καὶ προσταΐτης, τῶν προσφυγόντων σοι ἐνδοξε Ἰσαυρε. Θεοτοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, εὐρών ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν· ἢ τὸν ἰατρὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ανῶθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ρεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἢ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπά, παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀρρώσθηματὰ Ἰσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα· διὸ βοῶ· Λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Ηνῶται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμέ, θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς ἠδόκησεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα, ἀνειλημμένοι, ὧ ὑπέρμαχοι τοῦ Δυρράχίου, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλιταὶ στερόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καθεύετε, καὶ Τριποντίου τὸ σέβας ἡσχύνατε. νίκης ἔπαθλα, φαιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι, δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴν τοῦ Λόγου, μόνη παναγνε, Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελουῦς ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβεῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος, Παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθῆσα ἐκραύγαζεν·

Οἶμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γψωθεὶς ἀπονοία μου, ὀλισθήσας πάθεισι κατενήνεγμα· ἐγειρόν με κατακείμενον ἐν βυθῷ Θεόφρον ἀπογνωσεως.

Σὲ Πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρερόν μου καὶ καταφύγιον· πρόστηθί μου μὴ παρίδης με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ σῶσόν με.

Εν ὀδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προσταΐτην σε τὸν θερμότατον, δυσωπῶ· Μὴ καταλίπης με, ἐχθρῶν ἐπηρεΐαις ἀπολλύμενον.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σύ μου πρόστηθι, καὶ παντοίας με ἐξήρπασον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν οἰκέτην σου.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Υἰὸς ὠφθης ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου λάμπον φῶς ἄδυτον, δι' οὗ σκοτομήνη, τῆς ἀπάτης μειοῦται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις, θείου φωτὸς· διὸ βοῶ σοὶ· Φώτισόν με τὸν γνώμη τυφλώττοντα.

Μὴ παρίδης με Μάρτυς, πίστει σοὶ προστρέχοντα, μηδὲ ἀπώση με· γλώσση γὰρ δολία, κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με φθέγγονται, πολεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν δούλον· ἀλλὰ πρόφθασον σῶσόν με Ἄγιε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προσταΐτην μου, ἐν παντί με τόπῳ καὶ καιρῷ διαφυλάξον Ἄγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον.

Θεοτοκίον.

Ολον ἐμέ μορφοῦται, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε Θεὸς ὁ πλάστης μου· ὃν αἰεὶ δυσώπει, οἰκτιρῆσαι λαὸν ἀμαρτάνοντα, διασῶσαι κόσμον, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοός μου ταῖς ἐκτροπαῖς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μου τὰ πάθη Θεόφρον, σωματικῶν, ἀλγηδόνων με ῥύσαι, καὶ ἐπηρείας ἀπάσης καὶ θλίψεως. καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ηγίασε σὲ ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγιος Θεὸς ὃν δυσώπει, ἀγιασμόν, τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμόν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προσταΐτης γὰρ παρά Θεοῦ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεῖναι με τὸν πολλά σε ποιοῦντα, πολυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν

καλόν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι Ἄγιε Ἰσαυρε: Γενήθητί μοι βοηθός, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι. **Θεοτοκίον.**

Ράνισι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατασθέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ νοός, ἐκτροπαῖς σαῖς πρεσβείαις, ὑπεραγία Παρθένε Θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον πάνταγε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη, τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Φηλικος, Ἑρμείου, καὶ Περεγρίνου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς Ἰσαυρος σὺν συναθλῶν πενταδί,
Σαύρας νοητῆς καρδίαν τέμνει μέσον.

Ο Ἄγιος Ἰσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Βασιλείος καὶ Ἰννοκεντίος, ὠρμητο ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀπαναστάντες δὲ τῆς πατρίδος, καὶ ἐν τιμῇ σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενόμενοι, Φηλικὴ καὶ Περεγρίνῳ καὶ Ἑρμείῳ περιτυγχάνουσιν· οὓς καὶ ἐδίδαξεν ὁ Ἄγιος Ἰσαυρος μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπιποιεῖσθαι· οἱ δὲ ἔργοις τοῦ αὐτοῦ λόγους ἐπεβεβαίωσαν. Ἀποστρεφόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ὁμιλίαν, ἀπίστων ὄντων, πρὸς αὐτῶν Τριποντίῳ τῷ Ἐπάρχῳ διαβάλλονται· οὓς καὶ συλλαβῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀποστῆσαι μὴ δυνηθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπομηθῆναι προστάττει. Ἰσαυρος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολλωνίῳ τῷ υἱῷ τοῦ Ἐπάρχου ἐκδίδονται. Ὑπ' οὗ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες, καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ ἐκ τούτων ῥυθῆναι, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέντες πίστιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως, Ροῦφος καὶ Ρουφίνος οἱ ἀδελφοί, τελευταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τέμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

Στίχ. Σαβέλ, Μανουὴλ, Ἰσμαὴλ, Πέρσαι γένος·

Τὸ δ' ἀξίωμα, Μάρτυρες διὰ ξίφους.

Εβδομάτῃ δεκάτῃ κασιγνήτους τρεῖς
τάμε χαλκός.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ Βασιλέως Περσῶν Βαλτάνου (ἢ Βαλάνου), καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην πρεσβεύοντες, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ὀν θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλκηδόνι δεσασάμενοι, καὶ πολλοὺς τῆ αὐτοῦ πλάνῃ καθυπαγομένους, αὐτοὶ ὑπάρχοντες Θεοσεβεῖς, καὶ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες, ὠλοφύροντο, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευον διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς τῇ πίστει τῇ εἰς αὐτόν, καὶ μὴ κοινῶνῃσαι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν. Γνωσθέντες δὲ, καὶ

ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ, τύπτονται, καὶ ἤλοις περυνῶνται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς μασχάλας καταφλέγονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ· ἰδίᾳ δὲ ὁ Ἄγιος Μανουὴλ, ὑποσχέσεις δεξάμενος παρὰ τοῦ μιαινοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ καὶ παραινέσεις, καὶ μὴ πισθεὶς θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, καθηλοῦνται τὴν κεφαλὴν καὶ ἀμφοτέρω τῶ νῶτα, καὶ καλάμοις εἰληθεῖς κατασφίγγεται, καὶ ἑτέροις ὀξείσι κατακεντᾶται βέλεσι· καὶ οὕτως ἅμα τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ Σαβέλ καὶ Ἰσμαὴλ, ἐν τῷ πρὸς Θράκην τείχει, τῷ ἐπιλεγόμενῳ Κωνσταντίνου, ἐν τόπῳ κρημνώδει ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς σπετηθήσαν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου τοῦ ἐν Ρουφιανᾶς.

Ο πατὴρ ὑπῆρχε Φρυγία, καὶ γονεῖς Θεοσεβεῖς, ἐπὶ τῶν χρόνων Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων. Γράμματα δὲ ἱκανὰ παιδευθεὶς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μονήρη βίον υπέδω. Καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς, τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν δέχεται. Καὶ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον, μακαρίως ἀνεπαύσατο. Ὅποσα δὲ δι' αὐτοῦ θαύματα τελοῦνται, ἀδύνατον γράφαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἰσαυρε, Ἰννοκέντιε θεε, Φηλιε Ἑρμεία καὶ Περεγρίνε σοφέ, σὺν Βασιλείῳ θαυματῶν λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Αστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μειοῦντες ὠφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ψυχὴν μου γνώμη τυφλώττουσαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνιάτα, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες θεοὶ ἐξάφανίσατε, ὧ Περεγρίνε Ἰσαυρε Βασιλεε, Φηλιε Ἑρμεία κλεινὲ καὶ Ἰννοκέντιε.

Θεοτοκίον.

Ισχὺς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χριστός ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομῆτορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ηγλαῖσμένος κάλλεσι, μαρτυρίου Θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ ἱερωσύνης, καλλυνόμενος δόξῃ, παρέρστης τῷ Κυρίῳ, ὃν αἰεὶ ἐκδυσώπει, κοσμηῆσαι σωτηρίου, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δειλαίος, ἠδονῶν τῷ ἐκπτώματι, ἔρριμμα εἰς γῆν, θέαμα θρηνητῶν ἁγίων· πανένδοξε Ἰσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλε-

ψον· δεῖξον ἐν ἐμοί, τὴν τῶν θαυματίων σου χάριν· βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σὺ μὴ προστάτης, καὶ σῶζεις ἐκ θανάτου, τοὺς σοὺς ἀχρεῖς δούλους.

Ιερωσύνη πρότερον, κοσμηθεὶς ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ μαρτυρίου· διὸ κάμου τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμιστον τῷ Κτίστῃ, καὶ σῶσόν με λιταῖς σου. **Θεοτοκίον.**

Ο τῶν φωστήρων κάλλεσιν, οὐρανὸν καλλωπίσας Θεέε, ἄλλον οὐρανὸν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σὲ γὰρ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, καταλάμπρυνε φέγγει· διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχὼν δωρεῶν σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεθέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ωδὴ 5'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθείς, ἐκ Θεοῦ παναοίδιμε Ἰσαυρε, ἀποσοθεὶς, δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ κάμοι παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ο θείος καὶ σεβάσμιός σου ναός, τὸ πολυτιμον ἅγιον Σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν, ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, κατακλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ καὶ γὰρ τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγὼν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Ιδοὺ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμῶν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. Πρόστηθι σὺν, πάντοτε Θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατριδα φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, κάμου τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμῖν πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυναμῳ σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόστηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρομένη, ταῖς σαῖς ἱκετηρίαις· ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ
» ἄσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν·

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἐνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προσφορὰν, ὡς ὠρμημένον ἀπ' αὐτῆς· τῆς Φοινίκης καθαρμὸν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ· φωστήρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα· γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλήττουσι. Πολύτροπός σου ἡ εὐκλεία, Λεόντιε παμμακάρισε. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἀθλοφόρε προσεῖπωμεν; στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητὴν· τροφέα, τῶν πεινῶντων ὡς φιλόπτωχον· δικαίων, ἔραστήν ὡς οὐρανόφρονα. Ποικίλα σου τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἔνοικον λαβὼν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, ποταμὸς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσφέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, ὑδάτων τῶν τῆς χρηστότητος. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάσσα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον. Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναι με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖμα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-

τρικῶς, ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τῆτο θάμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν (*).

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ἀκόλουθος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Νόμοις ἐγκωμίων ἢ ἀρετῆ σου, οὐχ ὑποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θανάτων Λεόντιε· αὐτὸς γὰρ σοι ἐγκωμίων, καὶ ὄλβος ἀναφαίρετος.

Ἰέμενος μάκαρ τῶν ὑπὲρ φύσιν, τὴν ἀκηλίδωτον ψυχὴν, παρθένῳ τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἀνοδὸν, εὐσταλῆ κατεσκευάσας.

Κράτος ἀπηνέγκω κατὰ τῆς πλάνης, τῆ εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμῆ, γεραίρων ὁσίως, αἰοῖδιμε Λεόντιε, τὸν αἰεὶ σοι ποθούμενον.

Θεοτοκίον.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν οὐρανοῦ, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πλάστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἡθὸς εὐσταθὲς καὶ φρόνημα, χάριν τε θεοῦ κεντημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητῆς καὶ Μάρτυς ἄριστος.

Θέσθε τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοῖς συστρατιώταις ἀνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰώνιως, διαμένοντι στρατεύεσθε.

Ἐρρεῖ εὐσεβείας ῥήματα, ἢ μελισταγῆς καὶ φιλόθεος γλωσσά σου, τοῖς δὲ δούλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημεῖν ἐνδιεβάλλετο.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμῶ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔσπερωθή, ἐν Κυρίῳ ἢ καρδίᾳ μου.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικά τοῦ Ἁγίου Λεοντίου, τὸ μὲν μετὰ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, εἰς Ἦχον α΄, τὸ δὲ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, εἰς Ἦχον δ΄.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ὡσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως τε ἠθλήσας· ὄθεν ἐξαφανίσας, τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυματῶν τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς Λεόντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχθροῖς ἀντιτάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν δεινῶς γὰρ ἐπέθεντο, τῆ κληρυχία τῆ σῆ, πανάχραντε Δέσποινα· ὄλεσον σαῖς πρεσβείαις, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἀφάνισον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκκείως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ΄. Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετῆ σου.

Ὁ τῷ θυμῷ τῷ δεισιδαίμονι ὑπόσπονδος, σὲ τὸν πόθῳ τῷ θείῳ πληρούμενον Χριστοῦ, ἀνηλεῶς ἠκίζετο, Μάρτυς ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκροτεῖτο παρρησία σοι Λεόντιε, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνεύοντι· μεθ' ἧς τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατετόλμας αἰοῖδιμε.

Σέ σαγηνεύειν καὶ ζωγεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θαρσαλέως ἀντέφης, ὡς μακαριστὸν τὸν ἀπειλῶντα ἠγῆμαι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Θεοτοκίον.

Χερσικῶν ταγματῶν ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκαλαῖς ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς.

Ἰερεῖον πρὸς σφαγὴν, ἐτοιμότατον ἀχθεῖς, Λεόντιε πανένδοξε, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὑπὲρ Χριστοῦ αὐθαιρέτως παρίστασο.

Καθελεῖν σου τὸ στερρόν, ἐπειράτο τῆς ψυχῆς, τῆς πλάνης ὁ ὑπεύθυνος, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὡσπερ κακοῦργον βροτὸν λοιδορούμενος.

Ἀπολέσθωσαν θεοὶ, οἱ τὴν γῆν καὶ ἕρανόν, σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι· ὁ σταυρωθεὶς ἀπάντων γὰρ, Δημιουργὸς ἐστὶ Μάρτυς ἀντέλεγες.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθενομητορ ἄχραντε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, τοῖς Θεοτόκον σε ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ῥδὴ ε΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Γλαρός μὲν, τοῖς προστρέχουσι πίστει Λεόντιε, καὶ τὸν λόγον, ἠρτυμένος τῷ Δεῖῳ σου ὄλατι, ἰταμώτατος δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείκνυσσ.

Γεγηθῶς μὲν, ὁ πιστός σου Δεράπιων Λεόντιος, ἀπεδίδου, τὸ μαρτύριον τῆς βασιλείας σου· ἀλλ' οὐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροί σου Χριστὲ τὴν ἀλήθειαν.

Εξήπτοντο, τῷ Συμῷ ὡσπερ Ξῆρες οἱ ἄνομοι, καὶ τὰς χεῖρας, ἐπετίθουν ὡς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, ἐπειγόμενοι, διασπᾶν ἀφειδῶς τὸν ἀήττητον.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Τῶν τυράννων ἠλεγξας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἠσχυνας, τὴν ἀθεώτατον πλάνην· ἠψφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χοροστασίας· ἴασιν τῶν νοσημάτων πιστοῖς παρέρχεις· διὰ τοῦτο σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφὲ Λεόντιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου, καὶ Θεοδούλου.

Στίχοι.

» Ἀκμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,

» Ἀκμων σιδηροῦς, πρὸς σφύρας τὰς αἰκίας.

Ὁγδοατῆ δεκάτῃ πληγῆσι Λεόντιος ἐκπνεῖ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔσχεν ἐξ Ἑλλάδος· μεγέθει δὲ σώματος συναυξηθεῖσαν ἔχων ἀλκὴν καὶ ῥώμην, τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολεμείν, καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι, ἀνδρείος φανεῖς, καὶ πολλάκις τρώπαια εἴσας, δόξαν δὲ καὶ σύνεσιν ἔχων, καὶ λογισμὸν ἔμφρονα, τῇ στρατηγικῇ σολῇ, καὶ τοῖς παρὰ σήμοις κατεκοσμήθη. Διατρίβων δὲ ἐν Τριπόλει τῇ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν, ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι καὶ φιλοφροσύναις ἐδεξιοῦτο τοὺς πένητας, καὶ γνησίως καὶ εὐκρινῶς ἐλάτρευε τῷ Θεῷ.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ ἡγεμὼν τῆς Φοινίκης Ἀδριανός, ὅς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐεσπεσιανοῦ, ἀποπέμνει πρὸς αὐτὸν Ὑπάτιον Τριβούνον, μεθ' ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, ὡς ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ παρεῦσε, πυρετῷ λαύρῳ ὁ Ὑπάτιος οὐσχεθεῖς, ἀνωθεν ἐνεχθείσης

φωνῆς, Ἀγγέλουτε ἐπιφανέντος αὐτῷ, ἤκουσεν. Εἰ μὲν λει τῆς νόσου ἀπαλλαγῆσεσθαι, τρίτον ἐπικαλέσασθαι εἰς βοήθειαν τὸν τοῦ Λεοντίου Θεόν. Τῆς δὲ φωνῆς ταύτης ἐν αἰσθήσει καὶ ὁ Θεόδουλος γέγονε.

Καὶ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τριβούνος, ἐπεὶ κατέλαβε τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον, Λεόντιον ἀγνοῶν, ὅς τις ἐστὶ, παρ' αὐτοῦ ἐξενίσθη. Ἐπιζητοῦντι δὲ αὐτὸν, καὶ λέγοντι κατὰ προσποιήσιν, ὅτι ἐστὶ φίλος αὐτοῦ τε καὶ τῶν Δεῶν, ὁ Ἅγιος εἶπεν, αὐτὸν μὲν εἶναι τὸν ζητούμενον Λεόντιον, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δούλον, τοὺς δὲ λεγομένους Δεοὺς ἀποβδελύττεσθαι. Ἀκούσαντα δὲ ταῦτα τὸν Τριβούνον καὶ τὸν Θεόδουλον, προσπεσὶν τῷ Ἁγίῳ, καὶ αἰτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ οἰκειώσεως. Εὐχαρίστων δὲ τῷ Ἁγίῳ ὑπὲρ αὐτῶν, ἐξ οὐρανοῦ νεφέλην ὕδατος λέγεται ἰλθεῖν, καὶ φωτίσαι αὐτούς, καὶ λευκάς ἐνδύσαι ζολᾶς· ἐφ' ᾧ τοὺς ἀπίστους παραχθέντας, μνηύσαι πάντα τῷ ἡγεμόνι Ἀδριανῷ.

Ὁ δὲ τῆς παρασησάμενος, ἐπεὶ νοουθετῶν ἀποσηναί τῆς τοῦ Χριστοῦ πίσεως οὐκ ἔπεισε, τὸν μὲν Ἅγιον Ὑπάτιον ἀναρτηθῆναι καὶ ξέεσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὸν Ἅγιον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἐκτεμῆναι. Ὁ δὲ Μεγαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τύπτεται βάλκλοις· εἶτα, ταῖς παρακλήσεσι τοῦ τυράννου καὶ κολακείαις μὴ προσχὼν, ἀλλὰ καταγελάσας αὐτὸν, τύπτεται σφοδρῶς. Μετὰ ταῦτα κρεμασθεῖς, ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ λίθῳ τῷ τραχιλῷ βαρυνθεῖς, καὶ τυπτόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέβητο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰθερίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλήτιανου. Διαβληθεῖς οὖν, παρέστη Ἐλευσίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ τριβέλοισι σιδηροῖς πυρωθεῖσι τὰς μασχάλας διακαίεται, καὶ κατὰ τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ἐγκίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἀπλοῦται, καὶ ἐκ τούτων πάντων Ἀγγέλου ἐπιστολῆ λυτρουται, εἰδ' οὕτω τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ὁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ΄. Ὁδισώσας ἐν πυρὶ.

» **Ρ**ωμαλεότητι φρενῶν, ὡσπερ οἱ αἰχμαλῶτοι
» **Π**αῖδες, σὺν τῇ φλογὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ
» τὴν πλάνην ἐπάτει Λεόντιος, ἀναμείλων σοι
» **Κ**ύριε. Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Α΄προσπαθεία τῆς σαρκός, ἐπιλελησμένος εὐτόνωσ, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερες, μελωδῶν σου τῷ κτίσαντι· Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Σοφία πόθῳ τε Χριστῷ, φύσεως βιαίως κρατήσας, τῆς ἐπικύρου βιοτῆς, ζωηφόρον προέκρινας θάνατον, ἀναμείλων Λεόντιε· Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα σὺν Πατρὶ, μίαν τρισυπόστατον, φύσιν, θεολογῶν ὁ ἀκλινης, καὶ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν. Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς, δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὀμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς μητέρα γενομένην τοῦ πάντων Κτίστου.

Ῥῆθ' ἡ. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Εἴφερε σαρκὸς πληγὰς ὁ Μάρτυς, καὶ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, σφοδρότερον ἤνία, μέλπων· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ορθιον τὸν νοῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν ταῖς βολαῖς τῶν ἀκαθῶν, ἀνέτεινας τῷ πόθῳ, Μάρτυς, Ὑπερυψοῦτε, βῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκη σοι Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν ταῖς αἰκίαις τῆς σαρκὸς, ἐδέξασα κραυγάζων· Πάντες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐκ τῆς Ἀγνῆς τεχθέντα Λόγον, καὶ δωρησάμενον ζωὴν, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Τ**ὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτηρίαν,
» Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆθ' ἡ. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Τριάδος θραύων ἀνεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε ἀμέμπτως, ᾧ καὶ πᾶν γόνυ κἀμπει, οὐρανίων ἐπιγεῖων καταχθονίων· ὃν ἀνυμνοῦντες, ὡς Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν ἐφιέμενος αὐλῶς, προσώπῳ ἀνακεκαλυμμένῳ, τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν, ταῖς ἀρχαῖς ἀπεξεδύσω καὶ ἐξουσίας, μίαν κηρυξας, Τρισυπόστατον Θεότητα.

Εὐφράνθη τῇ σῆ ὁμολογίᾳ, καὶ σὲ ὡμολόγησεν ἀξίως, τοῦ Πατρὸς ἐναντίον, ὁ Σωτῆρ· ὃν ἐξιλέωσαι ἀθλοφόρε, πᾶσι τοῖς πίστει, μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου. **Θεοτοκίον.**

Φανείσα τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρα, ὡς πάντων τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθένε, σῶσον οἰκτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, καὶ τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου προστρέχοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς
» ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέ-
» στραφῆ· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

**Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθης,
καὶ Ἀπόλυσις.**

Τῆ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ιούδα μακάριε Χριστοῦ, Μαθητῆς γεγέννησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου, τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἐνθεον ἐπίγνωσιν, τῆς Τριάδος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ιούδα θαυμάσιε βολίς, ἀνεστάλης πλήττουσα, καὶ παντελῶς ἀφανίζουσα, δαιμόνων φάλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιούδα θεόπνευστε ἀκτίς, τοῦ ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ κατεφώτισας, εὐσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδιώξας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ιούδα, οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἐξ αἰδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντος· ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἰλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεθόα μητρικῶς· Ὡς μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτικ. Ἦχος γ΄. Ἀπόστολε Ἁγίε Ἰούδα.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Μέλπειν Ἰούδαν τὸν θεόπτην σπουδάσω.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰουδα πάνσοφε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὸς τῆς ζωῆς, τὴν γλῶσσάν μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἴθυνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Ελκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὐλακα τέμνων, καὶ νεουργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπόρον κατέβαλες, καὶ πολύχην ἤνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, εὐρῶν διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου Θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πυρούμενος, ἐγένου φῶς δεύτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμψεσι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἠγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαίων, Θεογεννητορ πάναγνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Επήρηθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος· οὗτοι γὰρ γεγόνασιν αὐτοῦ, φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Ιουδα οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκί, Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων συναϊδίου ἀναλάμψαντός ἐκ τοῦ αἰδίου Γεννητορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σε μέλη συνώκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὁλῶν Χριστῷ Πανόλβιε, καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάση τῇ οἰκουμένη, καταγγελεύς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα ζωῆς προϊέμενος.

Θεοτοκίον.

Γὲθ' σὺ ὑπὲρ πάσας Ἀγνή κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἀγιότητι, πάσας ὑπερήρας καὶ πασῶν, ὠφθῆς ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων σαφῶς δυναίμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίδουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σε στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότου καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰουδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεσταλῆς πανεὔφημε, τὸν λόγον τῆς πίστεως, πᾶσι κα-

τασπεύρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ κοσμοκράτορι. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σαλῶ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε Ἀχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ὁθεν Παναγία, τὸν ἐκ σῆς σαρκωθέντα, ἀσπύρωσ ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἀπαύστως ὑμνήντων σε, πρεσβεύεσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν αἰμὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ῥδὴ δ΄. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Ο μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τοῦ Θεοῦ, ἤξιωμένος ἠγάπηται, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας, τὴν αἴγλην καὶ τὸ κάλλος θεάεται.

Υπάρχων χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δεδωρημένων Ἀπόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας ὀδήγησον.

Δυναίμει ἀήττητῷ τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Λειτουργέ, τῶν ἀπορρήτων φραξάμενος, τῆς πονηρίας διώκεις, πνεύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Αφράστως συλλαβῆσα πανάμωμε, τὸν Ποιητήν σε καὶ Θεόν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων ἡμᾶς, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε Δέσποινα.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νόμου παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματα, τὸν χαρακτήρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κερτημένος, ὀδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ τοῦ νόμου πρόσταγμα, πληρῶν Ἀπόστο-
λε, τὰ ἔθνη πάντα ταῖς διδασκαλίαις σου,
μαθητεύων ἔδραμες, καὶ ταῦτα βαπτίζων,
Τριάδος ἐπικλήσεσιν.

Ομβρος ὡς οὐράνιος, ὡς δρόσος ἄνωθεν, ὁ
Θεῖος φθόγγος σου Θεοκλήρυξ, τὸν αὐχμὸν
διέλυσε, τῆς πολυθείας, ἐνὸς Θεοῦ κηρύγματι.
Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, καὶ
τὴν ψυχὴν μου τὴν νεκρωθεῖσαν, ἀμαρ-
τίας δῆγματι, ἀνάστησον Μητήρ, τῆς ὄντως
ἀναστάσεως.

ᾠδὴ ε'. Μαινομένην κλυδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας πράξεις φαι-
δραῖς, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολε λαμπόμε-
νος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας.

Επιστέλεις ἅπασιν, τοῖς ἀνθρώποις τὴν φω-
τισικὴν, καὶ δογματικὴν ἔμπλεων τῆ Πνεύ-
ματος, ἐπιστολὴν Ἱεροφάντα Θεσπέσιε.

Ο Θεόπτης φθέγγεται, οὐρανός τις ὡς περ
λογικὸς, τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν διηγούμενος,
τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ρῦσαι με φθο-
ρᾶς, καὶ παθῶν τὸν τάραχον κατεύνασον,
ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κηύσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλυδωνι, ψυχοφθόρω Δέσπο-
» **Μ**τα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν
» κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς
» εὐσπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εκ ρίζης εὐκλεοῦς, Θεοδώρητον κληῖμα, ἀ-
νέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀ-
πόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσο-
φε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν
λόγων, τὴν ὀρθοδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων,
ὡς μύστης τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στίχοι.

Καὶ συγγενεία, καὶ χορῶ ἀρχεῖν ἔχεις
Χριστοῦ μαθητῶν, ὦ Ἰούδα, καὶ πάθει,

Ἐννεακαιδεκάτῃ βελέεσιν Ἰούδας θνήσκει.

Οὗτος, ἐν μὲν τῷ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς
Πράξεσιν, Ἰούδας Ἰακώβου ἐπονομάζεται· παρὰ δὲ
Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος, καὶ Λεβθαῖος, ἀδελφὸς
κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-

στοῦ, καὶ υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, ἀδελφὸς δὲ γνήσιος
Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθεοῦ, ὁ καὶ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογ-
ματικὴν ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος ἅπασιν ἐπιστείλας ἐπι-
στολὴν.

Οὗτος, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ
Εὐαγγελίου ἀποσταλεῖς, καὶ ὡς ἀδελφὸς καὶ μυσταγωγός,
πυρῶν τὰς αὐτοῦ λαμπρότησιν ὡς ἀνθραξ, πᾶσαν πλά-
νην κατέπλεξε, καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισεν· ἔλκων γὰρ
τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν αὐλακα τέμνων, καὶ
σπείρας τὸν σπῆρον τῆς εὐσεβείας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην, πολὺν ἔνεγκε τὸν καρπὸν. Διὸ τῆ τε μέσῃ τῶν
ποταμῶν, (τῆ Μεσοποταμίᾳ δηλ.) καὶ τὰ ὄμορα ἔθνη κα-
ταφώτισας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆ Ἐ-
δεσσηνῶν πόλει εὐδημήσας, καὶ πρὸς Αὐγάρων τὸν Το-
πάρχην πορευθεὶς τοῦ θεραπεῦσαι αὐτὸν (*), ὕστερον κα-
τέλαθεν ἐν Ἀραρᾷ τῇ πόλει· καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρ-
τηθεὶς, καὶ τοξευθεὶς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.
Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ζωσίμου.

Στίχ. Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος Θεῖς φιλάτην,
εἶπει θανῶν, ζῆ ψυχικὴν ζωὴν, Λόγε.

Οὗτος ὑπῆρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανῶ τοῦ βασιλέως,
ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς ἐν Σωζοπόλει, ἡγεμονεύοντος
τῆς ἐν Πισσιδεῖᾳ Ἀντιοχείας Δομετιανοῦ. Ρίψας δὲ αὐ-
τοῦ τὰ ὄπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βαπτίσματος. Ὄθεν ἀχθεὶς
πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολο-
γήσας, ἐπὶ κραββάτῳ χαλκῷ πυρῶντι ἐπιτίθεται, ἐκ τρι-
σάρων ταθείς. Μεταβληθέντος οὖν τοῦ πυρός εἰς δρόσον,
πολλοὶ τῶν παρόντων, καταπλαγέντες τὸ θαῦμα, προσῆλθον
τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ Ἅγιος Ζώσιμος, κρηπίσι καθηλωθεὶς,
καὶ πόλοις προσδεθείς, συνδραμεῖν ἠναγκάσθη τῷ Ἡγε-
μόνι, ἐπὶ τὴν Κανανιτῶν πόλιν ἐλαύνοντι, ἐπὶ τρισὶν ἡ-
μέραις ἄσιτος διαμένων. Θεόθεν δὲ δύο παίδων ἐπιφα-
νέντων αὐτῷ, καὶ τοῦ μὲν ἄρτον, τοῦ δὲ ἐν ἀγγεῖῳ ὕδωρ
κομιζόντος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τούτων μετέλαθεν. Ἀ-
χθεὶς δὲ εἰς ἐξέτασιν, πάλιν κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ λαμ-
πάσι πυρός κατακαίεται, καὶ σιδήροις δέξει κατακεντάται
τὸν νῶτον, καὶ ξυρῷ τέμνεται τὰ νεῦρα, καὶ τὰ ὀστέα
συντρίβεται σιδηραῖς σφαίραις· καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμη-
θεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ζήνωνος.

Οὗτος, ἀποταξάμενος τὸν κόσμον, καὶ μαθητεύσας τῷ
μεγάλῳ γέροντι Σιλουανῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης
αὐτῷ ὑπακοῆς, καὶ ἄκρας ἀσκήσεως, καὶ ἀκτημοσύνης,
γένετο σημειοφόρος· καὶ γὰρ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπί-
λασε δαίμονας. Οὕτως ὁσίως βιώσας τοῖς ἀγγελικοῖς
ἀγωνίσμασιν, ἐπὶ χρόνοις δυοῖ καὶ ἐξήκοντα, πρὸς Κύ-
ριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὸν Θεοειδέστατον, μεθέξει Θεότητος, γενό-
μενον ἅπαντες, Ἰουδαν ὑμνήσωμεν, ἐνθέως
μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η πνευματοκίνητος, καὶ Θεόπνους γλώσ-
σά σου, τὸν κόσμον ἐπέστρεψε, Χριστοῦ

(*) Περὶ τοῦ Θαδδαίου, τοῦ θεραπεύσαντος τὸν Τοπάρχην
Αὐγάρων, ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ, Αὐγούστου 21.

τῷ κηρύγματι, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον, κληρουχίαν Κύριος, καὶ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ καθεδούμενος, ἐνθίως μελωδήσεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμη σε, Θεοτόκον ἅπαντες, κηρύττομεν πάναγνε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥῶδη ἦ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Πλοῦτον τῶν ἐθνῶν, καὶ βασιλέων γέρας, εὐκλείας ἀπέληφας, βοῶν Ἀπόστολε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολὴν τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου Μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγαῶν ἐνδοξε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῖς οἱ πιστοὶ, τὴν σοὶ δοθεῖσαν αἰγλην, Ἰουδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε καλλονὴν, τοῦ Ἰακώβ ὑμνῶμεν, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, συμφώνως κράζοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶδη δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Α'παστράπτων Ἐνδοξε, φωτοχύτῳ Πνεύματος αὐγῇ, θαυματῶν τὰς ἀστραπάς, τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς παῶσιν ἀπέπεμπες, ὡς μαθητῆς τοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ θεόπτα μακαρίζομεν.

Σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, παρεστῶτες οἱ θεοειδεῖς, αὐτόπται καὶ θεωροὶ, τοῦ μονογενοῦς, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτον ἐκτεινῶς, νῦν ἰκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ω'ς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν δημιουργόν, κατὰ παντὸς γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν καὶ ὑπερφερῆ· ὅθεν τὸν τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**'σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένοσ ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν

» τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν
» μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου,
Ἐπισκόπου Πατάρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπέδημησεν· ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σου, παιδρὸς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαιίσματα, δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπαύλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλῆρωμα, θεοφάντορ Μεθόδιε· ἀθλῶν δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας, ἐμείωσας ζόφον, κα' μεταβέθηκας πρὸς φῶς, ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, εὐσεβεῖα λαμπόμενοι.

Αἶμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἰεραὴν διπλοῖδα σου, θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεῦεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θεῖαν λαμπρότητα, μουύμενος τρανότερον, τὰ ὑπέρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεούμενός ἄριστα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγῶγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευραὴν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς,

καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Κα-
ταπλήττομαι ἔνδοξε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος, οὗ ἢ
Ἀκροστιχίς:

Τῆς ἀρετῆς μέθοδόν με, πανόλβιε μύσα, δίδαξον.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος βαρὺς. Νεύσει σε πρὸς γεώδη.

Τρίβου συντονωτάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φε-
ρούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα
δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς,
ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε.

Ἡστραψας φωτοφόρος, ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίᾳ, διτταῖς λαμπρυνόμενος, Ἱερο-
φάντα χάρισιν· ὅθεν διπλοῖς σε στεφάνοις, ἱε-
ροπρεπῶς ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν.

Στέφει τοῦ μαρτυρίου, ἱερωσύνης τε μύρω,
Παμμακάρο κοσμούμενος, δι' ἀμφοτέρων
ἡστραψας· ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ Θεοει-
δοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Ἄμωμος ὡς Νυσία, καὶ ἱερά τῷ Δεσπότη,
καὶ ζῶσα καὶ ἔμψυχος, ἱερουργήτης ἐν-
δοξε· ὅθεν Νυσιαστηρίῳ, τῷ ἐν οὐρανοῖς προσε-
δέχθη Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Ρύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ
σωτήρα, Χριστὸν ἡμῖν τέτοκας, Παρθενο-
μήτορ ἀχραντε· ὅθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρόξε-
νον ζωῆς αἰωνίου δοξαζόμεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχαῖς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἐπιπολάζουσαν ἰδὼν, τὴν τοῦ Ὀριγένους
αἰπάτην, ὡς ὑπάρχων ἄριστος ποιμὴν, τῷ
Δείῳ πυρὶ συντόμως ἐφλεξας, πᾶσαν ἐκείνου
τὴν ἀχλὺν, τὴν ἀπαστραύπτουσαν αἴγλην, ἄψας
τῆς σοφίας σου Θεόληπτε.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτὸν, καὶ τῆς ἀγνείας
τὸ κάλλος, διὰ πείρας Ἐνδοξε μαθὼν, σο-
φία τῇ σῇ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσι τὴν τούτων
καλλονὴν, ὑπόδεικνύεις Θεόφραν, καὶ τὴν αἰω-
νίζουσαν φαιδρότητα.

Ἡ τῶν σῶν λόγων ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώ-
σεως σάλπιγξ, καὶ δογμάτων εὐσημος φθογ-
γῆ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντα
καλοῦσα τοὺς πιστῆς, πρὸς μετουσίαν παμμα-
κάρο, τῶν ἐπουρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρα εἰδωδῆς, πνευματικῶν συμπο-
σίων, οἱ πλησθέντες Πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν

ὄντως τρυφὴν ἐκείθεν τρέφονται, τὴν διαμένου-
σαν αἰεὶ, συμφυομένην ἀρρέυστως, καὶ συναυξ-
μένην τοῖς μετέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ Δείου Γαβριὴλ, εὐλογημένη, τὸ Χαί-
ρε, σοὶ Παρθένε κράζομεν αἰεὶ· χαρᾶς γὰρ
ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς,
τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτήρα, πάντων μετὰ σώ-
ματος κηύσασα.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχαῖς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνα-
μῶ σε λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ,
καὶ τῷ παντουργῷ καὶ Δείῳ Πνεύματι, πᾶ-
σαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέ-
τρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτε-
λέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, ἱερουργεῖ
προσηγάγες Νυσίας Θεῷ· ἀθλήσας δὲ στερό-
τατα, καὶ τυθεῖς προσηνέχθης, Νυσία ὦ Μεθό-
διε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι· ὃν ἐκτενῶς ἐκέτευ
αἰεὶ, πάντων σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντας σε.

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀ-
μαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσω-
μεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς·
Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα·
σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμά-
των· μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σέ
γὰρ καὶ μόνην, ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένος, ὃν
ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ὡς ἐβλεψεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίαις
κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου,
τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη
ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ
σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις.
Υἱμῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Εἰς ἀρετῶν σὺ περιωπὴν, μαρτυρικῶς τε-
λειωθείς διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντί-
δοσιν, τῆς ἱερουργίας σου, κομισαίμενος Παμ-
μακάριστε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικόν, (ἱερωτάτην γὰρ
ζωὴν ἐκέκτησο·) τὴν ὀρθόδοξον ἐκήρυ-
ξας, πίστιν Πανσεβάσμιε, καὶ ἐδίδαξας σοῦ
τὸ ποιμνιον.

Ὁ γλυκασμὸς ὁ ψυχωφελῆς, τῶν σῶν δογ-
μάτων ὡς πηγὴ προέρχεται, τοὺς μετέ-
χοντας εὐφραίνουσα, καὶ καταγλυκαίνουσα τὰ
τῆς ψυχῆς ἡμῶν αἰσθητήρια.

Διαφανές ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, Δείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενος, ἀναδέδειξαι Μεθόδιε· δι' εὐτονωτέρας γάρ, σεαυτὸν σπουδῆς ἀπεστειλῶσας.

Θεοτοκίον.

Ο πατρικούς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεός, διαφυλάξον τὴν ποιμήνην σου, τῆς οἰκονομίας σου προσκυνούσαν τὰ Δεῖα σύμβολα.

Ῥδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, ἐνεδύσω Πάτερ πρὸ τελευτῆς σου, καὶ ξίφει τεμνόμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου σου, πρὸς ζωὴν ἀπειροπλασίως, μετετέθης ἐνδοξε κρείττονα.

Μύστα τῶν ἀπορρήτων, κοινωνεῖ τῆς ἄνω χοροστασίας, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε, σῶσον παναοιδίμε, πειρασμῶν δεινῶν ταῖς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἰκεσίαις σου.

Εχων πρὸς τὸν Δεσπότην, παρρησίαν Πάτερ, οὐ καὶ τὸ πάθος, προθύμως ἐζήλωσας, διὰ τῶν ἀγώνων σε, τοῖς πιστοῖς τὴν Δείαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἴτησαι πάνσοφε.

Πρῶτον ἱεουργήσας, τὸν ἀμνὸν Θεοῦ τὸν ταῖς ἀμαρτίας, τοῦ κόσμου καθαίροντα, ὕστερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνέχθης τούτῳ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τῆ ἀκαταλήπτου φωτός, καὶ ναὸς τῆς Δείας ἀκτίνος, τῷ φωτί σου λαμπρυνον δέομαι.

Ῥδὴ ς'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νυσταγμὸν βλεφάροις, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, Παμμακάρ οὐκ ἔδωκας ἕως πάντων, τῶν παθημάτων σεαυτὸν ἠλευθέρωσας, καὶ χωρητικὸν ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβολοῦ ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Ολικῶς τῇ Δείᾳ, καὶ Θεοειδεῖ λαμπηδόνι, Θεόφρον ἐνούμενος τῆς ἐνθέου, ἱερωσύνης κανὼν ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης ὤφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μεθόδιε.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἡ φωτιστικὴ συνελθοῦσα, τῶν ὄντων κατάληψις Θεορρήμων, φωτὸς λαμπτήρα τῷ κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἰρετικὴν ἀδολεσχίαν, καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα.

Θεοτοκίον.

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομητορ τὸν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμνολογίαν, μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ σοὶ κράζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλοῖσι ποντούμενον ἀμαρτίαις, καὶ ψυχόφθῳρῳ θηρὶ προσριπτούμενον, ὡς ὁ Ἰωάνης Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχοι.

Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,

Μεθεῖς ὀδεύει, οὐ μέθοδος οὐ πέλει.

Εἰκάδι ἀρχιθύτην Μεθόδιον ἄορ κατέπεφνεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ παίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθείς, σκευὸς Δεῖον καὶ δοχεῖον Δεῖου Πνεύματος γέγονεν. Ὄθεν καὶ ὑπὸ τῆς Δείας χάριτος τὴν ἱερωσύνην ψήφῳ Θεοῦ λαβὼν, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον, λόγοις προσηνέσι καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὀριγένους πλάνην ἐπικολάζουσας ἰδὼν, ὡς ἄριστος ποιμὴν, πυρὶ Δείῳ ταύτην κατέπλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτομάιναν ἐκμειώσας, σοφίᾳ λόγων καὶ Δείᾳ χάριτι. Ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελήλυθεν. Ὄθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παρρησίαν καὶ ἔνστασιν τοῦ μεγάλου, ὀπίλξει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπουργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δὲ, πρὸ τῆς μαρτυρίας νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, πρὸς τὴν κρείττονα ζωὴν μετετέθη· πρῶτον μὲν ἱεουργῶν τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ὕστερον δὲ θυόμενος, προσήχθη τῷ Χριστῷ θυσία ζῶσα· ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθη ὁ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας· καὶ αἵμασι μαρτυρικοῖς τὸ τέλος ἀπενεγκάμενος, ἀνεπαύσατο αἰωνίως.

Οὗτος ὁ Δεῖος τῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς κατέλιπεν ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτοῦ φιλοπονίας, πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφίστατα προεθέσπισε, καὶ προηγόρευσε εὐκρινέστατα, περὶ τε τῶν βασιλειῶν ἐναλλαγῆς, καὶ μεταβολῆς, καὶ μεταποιήσεως, καὶ ἐθνῶν ἐκδρομῆς, καὶ χωρῶν καὶ τόπων ἐρημώσεως καὶ ἀφανισμῶν· περὶ τε ὀρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν βασιλείων, καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ πανωλεθρίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφίστατα ὁ Δεῖος οὗτος προεθέσπισε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἰερωμένος Θεόφρον, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότη μελπεῖς ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εστηριγμένος τῇ πίστει, τῶν εἰδώλων ἔσβησας φλόγα, ῥοαῖς ἀγίων αἱμάτων σε, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμνημένος τὰ Θεῖα, θεωρία τῆ ἀνωτά-
τω, τὸν νοῦν πανσόφως ἐτραίνωσας, τοῖς
πιστῶς μελωδοῦσι συνανακραζῶν· Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υμολογίαις δοξάζει, τὸν σὸν τόκον πᾶσα
κτίσις, Θεὸν Παρθένε γινώσκουσα, καὶ
σεπτῶς προσκυνοῦσα τούτῳ κραυγάζει· Εὐλο-
γητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Σὲ τὸν ἀόρατον, ὡς ὄρων ἐκαρτέρει, τοὺς
τῶν τυράννων αἰκισμοὺς ὁ Θεόφρων, καὶ
στέφανον ἀνεδήσατο μέλπων· Ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀδιάδοχον, τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν, εἰλι-
κρινῶς ἐπιποθῶν Ἱεράρχα, τὴν ταύτην σοὶ
προξενοῦσαν ὀδεύεις τρίβον, κραυγάζων τῷ Χρι-
στῷ· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απειροπλάσιον, ὁ Χριστὸς σοὶ παρέσχε, τῶν
σῶν καμάτων τὸν μισθὸν Θεοφόρε, διάνοιαν
ὑπερβαίνοντα πᾶσαν, ὑμνοῦντι εὐσεβῶς, αὐτοῦ
τὴν βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δογματῶν πέλαγος, καὶ πυξίον δογματῶν,
καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρὸν σε, γινώ-
σκωμεν καὶ αἰσθήσεως θρόνον, ὑμνοῦντες εὐσε-
βῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὴν αἰῶνα.

Θεοτοκίον.

Ικέτης Πάναγνε, σοὶ προσέρχομαι πίστει, τῆ
συλλαβούσῃ τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην. Νῦν
σῶσόν με διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνοῦντα εὐ-
σεβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σοῦ ἀνερμη-
νεύτως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» εὐλογῶσιν ἑρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίτ-
» τουσὶ τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ β΄. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Διαπαντὸς τὸν Χριστὸν ἰκέτευσ, θεομακά-
ριστε Πάτερ, τῶν αἰρέσεων παῦσαι, τὰ
καθ' ἡμῶν μηχανουργήματα, καὶ τὸν νῦν ζόφον
ἐκ μέσου ποιῆσαι· ὡς γὰρ Ἱεράρχης, δυνατὸς
πρέσβυς πέφηνας.

Απὸ τῆς γῆς πρὸς τὴν ἐπουράνιον, διαγω-
γὴν μετετέθης, λειτουργίας γέρας, τοῦτο
λαθὼν, καὶ τῆς ἀθλήσεως, ἐνθα ζωῆς ἀκηρά-
του μετέχων, συνδιαιωνίζειν τῷ Χριστῷ κατη-
ξίωσαι.

Εὐλου ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρέψης, τῆς ἀ-
θανάτου Παμμακάρι, τῆς ζωῆς τῶν ἀν-

θρώπων, τὸν ἀρχηγὸν ἐμπορευσάμενος· οὐ τῆς
χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνοῦν-
των σε, πιστῶς ἐκδυσώπησον.

Ολον τὸν νοῦν ἀνατείνων Ὅσιε, διὰ χρη-
στότητος βίου, τῆς Χριστοῦ θεωρίας,
καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως, κατηξιώθης ὡς
Ἱερομάρτυς, ὡς ὑφηγητῆς τῆς εὐσεβείας καὶ
πρόμαχος.

Θεοτοκίον.

Νόμου καινοῦ κιβωτὸν καλοῦμέν σε, καὶ θεο-
χάρακτον πλάκα, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐγράφη,
ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς γεγόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν
κόσμον ἐκ πλάνης, κεχαριτωμένη Θεοτόκε πα-
νύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τεκοῦσα, καὶ
» παρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔρ-
» γον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς
» μόνην τῶν θείων θαυματῶν, καταξιωθείσάν
» σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆς ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

*Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ
τοῦ Ταρσεῶς.*

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,*

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φωταυγῆ σε ὡς ἥλιον, τὰ τοῦ κόσμου πλη-
ρώματα, νοηταῖς λαμπρότησι καταυγά-
ζοντα, καὶ ἀθείας ἐξαίροντα, τὴν νύκτα μακά-
ριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην
σου, ἐορτάζωμεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν·
καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦμεν,
ῥῶσιν ψυχῶν ἀρῶμενοι.

Καὶ τυπτόμενος μάλιστα, καὶ δεινῶς πτερ-
νιζόμενος, καὶ φρουρᾷ Μακάριε καθεψυ-
γνύμενος, τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, θηρσί
συγκλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν, καὶ θα-
λάσῃ ποντούμενος, καὶ δεξιόμενος, τὸ μακά-
ριον τέλος, οὐκ ἠρήσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἀ-
πάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τῆ χέρσῳ
γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἐώ-
ρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς ὑπεδέ-
ξατο, Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέ-

δωκε, σου τὸ ἄμωμον, καὶ πολυάθλον σῶμα, τὸ νικῆσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξαζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μητηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μῆμε μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας (*).

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.)

Ἰουλιανὸν ὕμνοισι Μάρτυρα στέφω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Τεροῖς εὐφημείσθω, ὕμνοισι Ἀθλητὰ σου ἡ αἰοδιμος, καὶ ὑπέρτιμος μνήμη· ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδοξασται.

Ολισθον εἶχ ὑπέστης, διηγωνισμένος τὸ μαρτύριον, τοῦ Χριστοῦ Στρατιῶτα, ἀσθενεία σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Υπὲρ αἴγλην χρυσοῦ, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπαστραπτῶν καὶ πολῦτιμον λίθον ὁ Ἅγιος. *Θεοτοκίον.*

Αἴχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὕμνοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λίθοις οὐ προστέταγμα, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανός, τῷ φρενοβλαβοῦντι, δικαστῇ ἀπεφθέγγετο.

Ιστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανέ, ὡς Κριτῇ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

(* Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικά οὐκ εὐκαταφρόνητα, μετὰ τε τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Ἀποστίχου, ἀμφότερα εἰς Ἦχον πλ. β'.

Αφρων οὐ γεγένημαι, ὁμολογῶν Θεὸν ἔφη, Ἰουλιανός, ἓνα ἐν Τριάδι, ἀμερίστως ὑμνούμενον.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαισ σου Πάναγνε, ταῖς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Υδάτων πνιγμονῇ, τὸ μακάριον τέλος, δεξιόμενος Σοφέ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τέτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπέιληφας· ὄθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν, Χριστῷ ἰκετεύομεν.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ σε δοξαζουσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὄρωσα, θρηνῶσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλούζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασις, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νιφετώδεσι μάλιστα, Ἰουλιανός τὸ σῶμα προδίδωσιν· ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων γὰρ, τοῦ Χριστοῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

Οὐρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανέ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον, ὡς Χριστοῦ θραύων καταλέλοιπας.

Νικητὴν δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἡρώμη Πανέντιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν Χριστοῦ παθῶν σε ἀπειργάσατο.

Υπερέπτης ὡς πτέρυξι, τοὺς τῆς ἀσεβείας βράχους στερόρῳτητι, καὶ τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, πρὸς σκηναῖς Μαρτύρων ἐπαγόμενος.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μιμούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε, τὸν Δεσπότην, ἔστης ἐπὶ βήματος, παρανομούντων κρινόμενος.

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπότη, ὡς ἀρνίον ἀκακόν, χερσὶν ἀνόμων Μακάριε.

Οσίως μαρτυρήσας αἰοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰουλιανὲ μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ε'. Χιτῶνά μοι παραίσχου.

Ἰκρίῳ προσπαγέντος σου Χριστέ, ὁ κλεινὸς θώρακός σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ' ὡς δόξης κοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἰσχρὰ, θρηγῶρων γλώσση δέ, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται.

Ἰάματα παθῶν παντοδαπῶν, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, αἴτησαι ἔνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτῶνά μοι παραίσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πλουτέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στίχοι.

Φέρων τί χρῆμα σάικκος ἄξιον πόλου, Ἰουλιανόν, βάλλεται πόντου μέσον.

Σάικκω Ἰουλιανὸς βυθὸν εἰσέδου εἰκάδι πρώτη.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρθέων πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων Ἐπαρχίας, υἱὸς τινοῦ Βουλευτοῦ, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκώς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θεῶν γραφῶν σχολάζων, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας διαβληθεὶς, προσήχθη Μαρκιανῷ τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ καταδεχάμενος θύσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος αἰκίζετο. Εἶτα ἐν τῷ φρουρᾷ τεθείς, καὶ τῇ μητρὶ συμβουλῷ χρησάμενος, ἐμμένει εἰπούση αὐτῷ, καὶ ἐναποθνήσκει τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, ἐν σάικκῳ βληθεὶς, μεστῷ ψάμμου, καὶ ἑρπετῶν ἰσοθλῶν, καὶ λοιπῶν ὄφρων, μίσου τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται. Τοῦτον καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Κιλικίων χώρας, τὸν Χριστὸν ἀνωθεν σεβόμενος καὶ προσκυνῶν. Συναχθεὶς δὲ καὶ Διο-

νυσίῳ τῷ Ἀρχοντι προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ νῶτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λιβητα μολύβδου πλήρη καχλάζοντα ἰμβαλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται· καὶ παραδόξως ἐκ πάντων ῥυσθέντι, ἐπιφανεῖσα ἐν τῷ θεάτρῳ λείψα, αὐτῷ ἀπολύεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθγγαμένη, πολλοῦ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάσαστο· οἱ καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετριμήσαν. Τοῦτο δὲ ὁ τύραννος θρασυτάτος, κελύει πέτραν μέσον διαιρηθῆναι, καὶ ἅμα τῇ διαιρίσει τὸ Ἅγιον ἀπλωθῆναι· ἀνωθεν δὲ τοῦ τμήματος ἐπιτεθέντος παρὰ πέντε καὶ πεντήκοντα στρατιωτῶν, παρευθὺς ὁ Ἅγιος τὴν ψυχὴν ἀφείς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσαστο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Μύρον εὐώδες ἀποσταζει, ἡ αἰοίδιμος καὶ ἔνδοξός σου μνήμη, Στρατιῶτα Χριστοῦ, τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀῤῥήτος δόξα περιστέφει, τοὺς πρὸς αἴνεσιν τὴν σὴν συνειλεγμένους, Στρατιῶτα Χριστοῦ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆσει τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας Ἀοίδιμε τῇ κτίσει, ἀλλ' ἡ μόνῳ Θεῷ, τῷ ζῶντι ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τύφον κατέβαλες τυράννου, στηλιτεύσας τὴν ἀνόμων ἀφροσύνην, καὶ τὴν δόξαν Χριστοῦ, ἐκήρυττες κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνή, λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποινα, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

ᾠδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ῥπεθώπευε μὲν ὁ αἰλάστρω, καὶ βασιάνει σε ἐξεκαλεῖτο, πρὸς πλάνην Ἰουλιανέ· αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥωμαλεωτέρως ὥσπερ λέων, μετὰ τὰς αἰκίας τοῖς τυράννοις, προσβάλλεις Ἰουλιανέ, κραυγάζων νηφαλέως· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρετῆς ἀπάσης ἔμπνου στήλη, ἀσεβείας θριάμβος ὠράθης, ἐν πόλεσι περιαχθεὶς, εβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοβαρῆ πυρὸς οὐκ ἀπειλή με, οὐδ' ἀκμή τοῦ
ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστουργήσαντος
Θεοῦ, ἐβόας ἀναμελπων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς τῶν ὄλων Κύριον τεκῶσα, καὶ Παρθένος
μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ πιστοί,
ἀξίως ἀνυμνοῦντες, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
- » λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
- » τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
- » τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν εἰς
- » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Τὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως.

Τοῦ τυράννου τύπον κατέβαλες, Χριστοῦ
Στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγώνισαι κα-
τὰ κράτος, ἐκνεύρισας τοῦτον· διό σε μακα-
ρίζομεν.

Επλημένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ Στρα-
τιῶτα, ἀσωμάτου ἀλάστορος, προσπα-
λαίσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν με-
γαλύνων αἰεὶ.

Φωλεῖς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχεκά-
κου, θαλαττίοις Μακάριε κενεῶσιν, ἐμβε-
βλημένος· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ω'ς καλῶς τοῖς ἄθλοις ἠγώνισαι, ὑπὲρ τοῦ
Δεσπότη! ὡς ὠραίως κατέστεψαι, δεξιᾷ
δεσποτικῇ! διό σε ἀξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ο' Μωσῆς ἐν βράτῳ κατεῖδέ σε, Ἀγνή ἐν τῷ
ὄρει, δεχομένην τὸ ἄστεκτον, τῆς Θεό-
τητος πῦρ ἀφλέκτως· ὅθεν σε πάντες μεγα-
λύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
- » τόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξα-
- » μένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγα-
- » λύνομεν.

*Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

*Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου,
Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.*

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,*

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἐνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ,
καὶ ἱερὸν δογματιστὴν· ὀρθοδόξων στη-
ριγμὸν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμὸν· φωστῆρα,
νοητὸν φῶς ἀπαστραπτόντα· Μαρτύρων, εὐ-
κληρίᾳ διαπρέποντα· τῆς ἀληθείας ὑπέμμα-
χον· μέγαν τοῦ ψεύδους κατήγορον. Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφθέγξωμαι; ποταμὸν τῆς
νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύον-
τα τὴν γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς· κρατῆρα,
θείου νόματος πληρούμενον, Ἀρεῖθ, τοὺς ὁμό-
φρονας βυθίζοντα· στύλον πυρὸς προηγούμενον,
νέου λαοῦ θεῖα χάριτι. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσεβιε; εὐσεβείας ποριστὴν,
καὶ ἀσεβείας μειωτὴν· ἀθλοφόρων καλλο-
νήν, καὶ ἱερέων χαρμονὴν· δρεπάνην, τὰ ζιζάνια
ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνά-
γουσαν· πηγὴν θαυμάτων ἀένναον, νόσων ἐξαι-
ρουσαν καύσωνα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δοῦξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὠμοιωθῆς ταλαίπωρε, πρὸς μεταίνοιαν
οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ
μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ
τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι
καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ
διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν πα-
γίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἡ αἰνὰς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλω-
μένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-
τρικῶς, ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ
ξέγον τοῦτο θεῖαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς
Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς
παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν
Θεέ μου συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῆς εὐσεβείας τὸν φερώνυμον σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Τῶ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ Ἱερέων χοροῖς, μάκαρ συνταπτόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς εὐκλείαις ἐγκοσμήμενος, τῆς πίστει ἐορτάζοντας τὴν σὴν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστὸν ἐξιλεούμενος.

Ἡ ὄδη τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σὴν, σάρκα καθυπέταξας, παμμάκαρ τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκεῦος ἱερὸν ἀποδειχθεὶς, λαὸν ἐν ὁσιότητι, Ὅσιε ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρω τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἰρετιζόντων ἀχλὺν, λόγοις σελασφόροις σου, σκεδάζοντα σοφῆ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθὴν, τοῖς ἐν αὐτῇ ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστήρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κηύσασα, τοὺς εὐλογοῦντάς σε νῦν, Ἀχραντε εὐλόγησον, καὶ πρὸς τὰς ἀγαθὰς εἰσόδους χειραγώγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυναμώσον. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ἰπῆρξας πρᾶος καὶ ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θείας ἔμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἁγία ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων, δόξη ἐστεμμένος.

Ελέγγων Ἀρείου τοὺς ὁμόφρονας, διωγμοῦς Μάκαρ ὑπήνεγκας, βιαιότατόν τε θάνατον· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἤξιώθης.

Θεοτοκίον.

Βουλῆσει Πατρός τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος, Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σε, καὶ γενοῦ ἡμῖν
• σφρέωμα, τῶν σέ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένων.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλογαῖς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρ-

χης σεπτὸς, παμμάκαρ Εὐσέβιε· αἵματι δὲ Μαρτύρων, σεαυτὸν ὠραίσσας, ἄνω πρὸς τὰς αὐλούς, μετετέθης χορείας· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν Πάτερ ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ελπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποισθῶτων εἰς σέ, ἡ μόνη κηύσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρότελους, βίου διόρθωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλήθης σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρῆμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωπούσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, πᾶσι δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Εῆσθας σοφῆ, τῆς πλάνης σηπεδόνα, ἄλατι τῶν σῶν, νοστίμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἰρέσει κακοπιστίας, μάκαρ ὑγίασας Εὐσέβιε.

Ἰθυνας λαὸν, πρὸς ὄρμον σωτηρίας, Ἀρειανκὴν, βυθίσσας ἀπιστίαν, τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Αῆστρον φαιινόν, ἀνέτειλας ἐν κόσμῳ, φέγγει ἱερῶν, δογμάτων καταυγαίζων, τὰς διανοίας Παμμάκαρ τῶν ὀρθοδόξων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Στόματι Ἀγνῆ, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, καθομολογῶ, τοῦ Κτίστου σε Μητέρα, καὶ δυσωπῶ σε· Καταύγασον τὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ταῖς διδαχαῖς σου Μάκαρ, τῶν ὀρθοδόξων στηριζὼν τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, τὰς ὑπερορίας ὑπήνεγκας.

Ορθοδοξίας στηλήν, καὶ ἱαμάτων πηγὴν σε γινώσκομεν, πάνσοφε Ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τοὺς ἀνομοῦντας στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἄδικον ὑπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴ λυχνία, Θεοκυῆτορ τὸ θείον λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πάντα καταυγαίζον τὰ πέρατα.

Ῥδὴ ε'. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Ε'κλήρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρχον Πατρὶ τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυραῖς, τοῦ Ἀρείου μανίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον φρόνημα, Εὐσέβιε τῶν εὐσεβῶν, ἀρράγεις καὶ στερρόν περιτείχισμα.

Ρ'αντίσματοι, τῶν σεπτῶν σου αἱμάτων, πορφυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικὴν, προσεχώρησας Πάτερ, μετ' εὐφροσύνης εἰς Θεῖα βασίλεια, παρίσασθαι τῷ Βασιλεῖ, τῶν αἰῶνων παμμάκαρ Εὐσέβιε.

Ω'ς ῥόδον, ὡς εὐωδέστατον κρίνον, ὡς Παράδεισος Θεοῦ ἀνεδείχτης, μέσον ζωῆς, κεντημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτουργὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς, εὐωδίας πληροῖς Θεῖου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες, Θεηγόροι Προφήται, μυστηρίου σου τὸ ἄπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς, προεδήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγμάτων καὶ Θεῶν προρρήσεων· τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον Ἀγνὴ ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 » ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
 » ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
 » Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
 » φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

Στίχοι.

Κέραμος, Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου,
 Εὐθύς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῆ' κάρᾳ.

Εἰκάδι δευτερὴν κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίοιο.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως, ζηλωτῆς διαπύρος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Τοσοῦτον δὲ ἦν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ διὰ σπουδῆς ἐποίει, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδοξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καὶ περ τοῦ βασιλέως ἀντιδοξοῦντος, ὡς οὐχ ἕτερός τις. Καὶ ποτε τοῦ Κωνσταντίου τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμῆν ἀπειλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Μελετίου ψήφισμα, κατέχων αὐτός, πρὸς αὐτὸν καὶ προδῶ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπανεῖται, ὡς ἡδέως αὐτῶν δεξιόμενος ἐκτομῆν, ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν εὐσέβειαν.

Τοῦτου τὸν ὄσιον Πατέρα ἡμῶν, μετὰ Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανόν, Οὐάλης τὴν Ἀρειανικὴν κακοπιστίαν νοσῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν Ἰστρου ποταμὸν καταδικάζει· οὐ μετὰ τὴν τελευταίαν, πρὸς τὴν λαχοῦσαν πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανιών, μετὰ τοὺς πολλοὺς

ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῆς ἔτυχε τελευτῆς, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης, κέραμον ἀπὸ στέγους τινός ἐπὶ κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου βαλοῦσης· ἦν καὶ συγγνώμης ἠξίωσε, τὸν ἰδίου Δεσπότην, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος Στέφανον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζηναῖ.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὦν ὁ μὲν Ζήνων στρατιωτῆς τὴν τάξιν ὑπῆρχεν, ὁ δὲ Ζηναῖ οἰκέτης αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. Καταλαβόντες δὲ Μάξιμον τὸν ἡγεμόνα, τοῖς εἰδώλοις θύοντα, καὶ ἑαυτοὺς προσαγγείλαντες, καὶ εἴ τινας εἰν φανερωθέντες, τύπτεται βουνεύροις ὁ Ζήνων. Πλησίον δὲ τοῦ βωμοῦ ἰστάμενος, λαξ ἐντείνας κατ' αὐτοῦ, καταστρέφει. Ἐπὶ τούτῳ κρεμασθεὶς, ἀφειδῶς ξίεται, καὶ ἕξει καὶ ἄλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα τίθεται ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἀσφαλισθεὶς τοὺς πόδας, κεντήμασι τοῦ ξύλου τέσσαρσιν· ἐνθα τοῦ Ζηναῖ εἰσελθόντος, καὶ τὰ δεσμὰ τούτου καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος, ἐγκλείεται καὶ αὐτός, τοῦτο τοῦ ἡγεμόνος μαθόντος.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἤχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι οὐκ ἐπέισθησαν, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ἐβελίσκοις πεπυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζήνων τοῖς στήνοισι καὶ τῇ καρδίᾳ ἐμπίρειται· καὶ ἀμφω ἰμάσι τὰς μασχάλας διαληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας λίθοις βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται, τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συγχῶ τρεφομένης. Ἐπεὶ δὲ παραδόξως ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ Ἁγίῳ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ Κυπριασίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Υμνοῖς σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσῃσιν, ἐκοίμισας τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν, ἀγρυπνος ὦφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνηντῶν σε, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεὶς καὶ Ἱεράρχης, τὰ οὐράνια, ἐνθέως ἐκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βοῶν, παρίστασαι τοῦ Κτίστου· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ορθρος ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλάμψαντα, Πατὴρ πρὸ ἑωσφόρου, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, φωστῆρ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀγλαΐσμα, ἀθλοφόρων ὠραιότης.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τῆ κυήσει σου, καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡμᾶς, κακίστη παραβάσει, ἀναχωνεύεις· ὅθεν σε, κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

Ῥδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Σὴν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Εν ἀγαθῇ συνειδήσει διαπρέπων, καὶ βακτηρία τῶν λόγων, τὸ ἱερόν νέμων ποιμνιον, τῆς αἰρέσεως θῆρας, Παμμάκαρ ἀπήλασας.

Βεβαρυμένους τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης τοὺς αἰρετίζοντας μάτην, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνηρέθης ἀθλήσας, στερρότατα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα τῶν θείων ὑψωμάτων, ὑψιστον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσῦσαν ἕσσαν, ἀνθρώπων Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ὅ**ι θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέφαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ τὰ μακρόθεν, τῇ ἱεραῖ σου ψυχῇ ἐλπίζόμενα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, χαίρων ἐσκήνωσας.

Ὡραῖος ἀπεφάνθης, ταῖς θρηγορίαις, καὶ ἀγαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς παντίμοις τῶν ἄθλων, μάκαρ λαμπρότησιν.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν ἱερόν εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, τῆς εὐσεβείας τῷ κάλλει, ἀγλαϊζόμενον.

Ἡ θήκη σου μυρίζει χάριν ἱαμάτων, ἡ δὲ ἀγία σου μνήμη Εὐσέβιε, κατα φωτίζει τὸν Κόσμον ὡς μέγας ἥλιος.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀμαρτία ψυχὴν μου ἀγάθυνον, ἢ τὸν πανάγαθον Λόγον, σαρκὶ κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

- **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διασοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Εἰς τὸν ἐσημερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ρώμη σε προβάλλεται, ὡσπερ λειμῶν ῥόδον εὖοσμον, Ἀγριππίνα πολυάθλε, πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευωδιάζον, ὁδμαῖς ἐναρέτοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀποδιῶκον χάριτι πάντιμε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραῖωμα, τῶν παρθένων τὸ καύχημα, τῶν θαυματῶν τὸ πέλαγος.

Ὁλβον ὡς πολῦτιμον, τῇ Σικελίᾳ σὲ δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐνθα γενομένη, αἰοῖδιμε Μάρτυς, τῶν δαιμόνων πονηρᾶν, πληθύν διώκεις ἐπιστάσια σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐορτάζομεν ἄθλησιν, Ἀγριππίνα πολυάθλε.

Εφρον ἐπ' ὧμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα προσταῖεσι, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τόπους διαμεΐβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Ἀγριππίνα, θαυματουργίας φοβεράς, ἐπιτελοῦσαν τῇ θείᾳ χάριτι· κατέπαυσας ἐν τῷ πῶ δὲ, ἐν ᾧ Θεὸς ὠκονόμησε, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως, παλάτιον, δυσωπῶ πολυύμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλαίψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἀμέτρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

τὴν Χριστονύμφην Ἀγριππίνην αἰνέσω (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος τῆς ἀστραψάσης σοι ἄνωθεν, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνωσίας μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαῖς σου Ἀγριππίνα, χάριν ἀνυμνήσαι σου, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Ἡλίου φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας Χρισθῷ, καὶ κατηύγασας, ἀκτιῖσι τῶν ἀγῶνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον ἀθάνατον, τὸν ζωδοτὴν ποθήσασα, ὡς μνηστρα τὴν ἄθλησιν, τούτῳ προ-

(* Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκδοσις (1843) ἐπιγράφει τὸν Κανόνα τούτον· Θεοφάνους.

σήμενος, και ἀντέλαβες, οὐρανῶν Βασιλείαν, και στέφανον ἀφθαρτον, Μάρτυς αἰοιδιμε.

Χειρὶ τοῦ Δεσπότου σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τὴν ἀστάτον θαλάσσαν, τῆς ἀσεβείας σεμνή, και προσώρμισας, λιμένι Ἀγριππίνα, τῆς ἀνω λαμπρότητος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα κηύσασα, και τοῦτον ἀγκάλαις σου, θείαις κατέχουσα, κυριώνυμε, διαλύσον τὸν γνόφον, ψυχῆς μου και φωτίσον, ταύτην γεραίρειν σε.

ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Ράβδοις τυπτομένη ἔχαιρες, τέτοις τὰ ὀστά τῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, και βοῶσα· τῆς σῆς οὐδέν με, ἀγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Γνα τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρτυς στυλιτεύσης τοῦ χιτῶνος γεγύμνωσαι· διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας, τὴν στολὴν Χριστός σοι δίδωσιν.

Στόμα τὸ λαλοῦν παράνομα, τῆς εὐνομωτάτης κατά σου Χριστομάρτυρος, ἐνεφράγη, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Σωτῆρος κηρυττούσης σου.

Τείνας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σου, ὁ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὸς μεματαιώται, τεταμένην πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις εὐσεβῆς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαίου· Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, και Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, και οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, ᾠδὴ δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, και παρθενία τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, διὰ παντοίων πόνων τε και θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὡς Παρθένος και Μάρτυς· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνή παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ και ταπεινοὶ και προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψης σου δούλους κενούς· σὲ γὰρ και μόνην ἐλπίδα κекτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-

ροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ; Οἱ μοι! ποθεινότητε, Ἰησοῦ ἀνεθόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο τὸ θέλημα τῶν τοῦτον, φοβουμένων ποιούμενος, δι' Ἀγγέλου Μάρτυς, λύει σε δεσμῶν και στρεβλώσεων, τὴν διαλύσασαν πᾶσαν τὴν ἀσεβείαν, τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα δι' ἀγάπην, τοῦ νεκρώσαντος ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν θανάτου, χάριν ἀναβλύζεις αἰείζων, τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Ἀγριππίνα, Μαρτύρων Χριστοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Υπερβάσα τῇ ἀγάπῃ, τοῦ νυμφίου σου ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, ἔφερες στερρώως ἐν τῷ τύπτεσθαι, τὰς ἀλγηδόνας βοῶσα· Οὐ χωρίσει με, τῆς στοργῆς σου Χριστέ, τῶν παθῶν ἡ ἐπίτασις.

Μακαρίας ξυνωρίδος, τῆς Τριάδος τῷ ἔρωτι, ὑπεραθλησάσης, Βάσσης Ἀγριππίνης τε σώφρονος, τίς τὴν ἀνδρίαν ἐξεῖποι; ὅπως ἔδειξαν, ἀδρανῆ τῶν εἰδώλων ἰσχὺν κραταιότατα.

Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσω στολίσματι, ὠραῖζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τοὺς κρυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῶ, ἐνσκηνώσαν σκηνώματι, ἐδείκνυ σε τοῖς ὀρώσιν, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν, βολαῖς θαυμάτων πέμπουσαν.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τοῦ ποιμένος τοῖς ἴχνησι, βαιδίζουσα ἱερεῖον, ὡσπερ ἄμωμον τούτῳ, ἐνθέως προσενήνεκται.

Νοῦν ἔχουσα φωτός, προφητείας ἀνάπλεων, τὰ μέλλοντα, ὡς παρόντα, ἡ αἰοίδιμος Βάσση, προλέγειν κατηξίωται.

Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κἄκωσιν, θεραπεύσον ἡ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

ᾠδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αστράψαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον ἥλιον, ἡ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζοφώδους, τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος.

Γενναίως, αἱ τρισόλβιοι Ἁγίαι Μάρτυρες, αἱ πρό θανάτου θανούσαι, ἐν τῇ προσδοκίᾳ

τοῦ μαρτυρίου, νεκρωθέν σου, ζωηφόρον τὸ σῶμα κομίζουσιν.

Ρομφαῖαι, τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σέ ἐξησθένησαν· καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες, ἀθεμελιώτους τούτου τὰ θράση, Ἀγριππίνα, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Γᾶται, τῇ προσψάυσει αἰμόρρους τοῦ σκήνους σου· λεπροὶ καθαίρονται πίστει· δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσκλήσει, τοῦ Ἁγίου σου Μάρτυς ὀνόματος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι, τῆ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, νῦν κεχηρημένοι βοῶμεν· Χαῖρε Μήτηρ μόνη εὐλογημένη· Χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθροῦ
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Στίχοι.

Πλησθεῖσα δεινῶν τραυματίων ἐκ τυμμάτων,
Πβλλῶν μετέσχε στεμμάτων Ἀγριππίνα.

Εἰκάδι θειομένη τριτάτη θάνατον Ἀγριππίνα.

Αὕτη ἡ Ἁγία, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιδόξου Ῥώμης ἦν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ὡσπερ ἐν λιμῶνι ῥόδου εὖσομον, κατευωδιάζουσα πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα· παρθενία γὰρ καὶ ἀνδρεία τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, καὶ τῷ Θεῷ νυμφευθεῖσα, θαρσαλέως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ μαρτύριον χωρεῖ· καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ, πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη, τὰ ὄστα τῆς ἀσεβείας συνέτριψε· καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἐστηλίτευσεν· καὶ δεσμοῖς πεδθηθεῖσα, καὶ στρέβλαις καθυποδηθεῖσα, διὰ θείου τε Ἀγγέλου λυθεῖσα, πᾶσαν δυσσέβειαν διέλυσεν. Ὄθεν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβοῦσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, καὶ τόπου ἐκ τόπου διαμείβουσαι· καὶ μακρὰ πελάγη, τὴν Σικελῶν ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσι, κάκεισε τοῦτο διαναπαύουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελῶν τοῦτο ἐδέξατο, παραυτίκα τῆς ζοφώδους τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος. Ἀγαρνοὶ δὲ τολμήσαντες συλῆσαι τὸ φρούριον τοῦ ταύτης ναοῦ, ἀπωλεία παντελεῖ παρεδόθησαν. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, καθαρίζονται προσερχόμενοι πίστει, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης προσεβεία δραπετεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Περιστέρα οἶα χρυσῆ, ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, Ἀγαρνοὺς τοὺς ἐν νυκτὶ, τῷ φρουρίῳ τῷ σῶ προσεγγίσαντας, ἐξηφάνισας σώσασα, τοὺς πιστοὺς μαιφονίας, τῆς τούτων Μάρτυς.

Πολυειδεῖς διὰ Χριστὸν, πόνους ὑπομείνασα Μάρτυς, ἀπονὸν εὔρες ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Γερουργὸς ὁ θαυμαστός, καὶ θαυματουργίας ἐκλάμπων, σοῦ τὰ θαυμάσια ὀρῶν, Ἀγριππίνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, σοῦ τὸ ῥωστικὸν παθημάτων, διακομίζουσαι σῶμα, γυναικείας οὐδόλως ἠσθάνοντο, ἀσθενείας κραυγάζουσαι, αἱ παρθένοι τῷ Δεσπότη· Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυφορήσασα Θεὸν, μένεις μετὰ τόκον παρθένος, καὶ γαλαχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου Πανάμωμε· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ηνυξ ὡς ἡμέρα καθωράτο, τοῖς φέρησι Μάρτυς σου τὸ λείψανον· τόπος εὐωδίαστο, ἀπας σε δεχόμενος· δαιμονικὴ παράταξις, σφοδρῶς ἠλαύνετο· ἰάσεων ἀπέρρει πλημμύρα, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τούτου ἔδραμες, τούτῃ τὰ παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμουμένη Ἐνδοξε, καὶ ἀνακραζέουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανύστακτον ἔχουσα τὴν πίστιν, ἐλαίῳ τε φαιδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπάδα σου, ἔνδον εἰσεληλυθας, εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα, τῆς οὐρανοῦ χαρᾶς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γδεῖν τὴν τερπνότητα Κυρίου, τὸν τούτου ναὸν ἴτε ἐπισκέψασθαι, ποθοῦσα ὡς ἄρματι, αἵματι οἰκείῳ σὺ, ἐποχουμένη ψάλλουσα πρὸς τοῦτον ἔφθασας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηβαίτος τὸ πρὶν προδιετύπου, τὸ ξένον τοῦ τόκου σου μυστήριον, ἀκαυστος τῷ

φλέγεσθαι, μένυσα πανάμωμε· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκύσας, τὸ τῆς Θεότητος· καὶ ἀφλεκτος διέμεινας Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Παιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλειν σοι· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος, τοῦ μαρ-
τυρίου πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν
Βάσσα, ὁμοῦ καὶ Παῦλα προθύμως σπεύδου-
σαι, ὡς ἀληθῶς κατάλληλον, εὔρον τοῦ πόθου
τὸ συμπέρασμα.

Ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, κατασκηνώσασα
Παρθένε, καὶ τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, κα-
τανουῶσα καὶ ἀπολαύουσα, τῆς τοῦ Θεοῦ λαμ-
πρότητος, τοὺς σέ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Στέφανος ἐτέθη χαρίτων; τῇ κορυφῇ σου Ἀ-
γριππίνα, ὡς τελειώσασθαι τὸν δρόμον, καὶ
τηρησάσθαι τὴν πίσιν ἄσυλον· καὶ τῶν Δικαίων
τάγματα, περιχαρῶς σε ὑπεδέξαντο.

Ὡς παρισταμένη τῷ θρόνῳ, ἐν παρρησίᾳ
τοῦ Δεσπότη, μάρτυς Ἀγριππίνα σὺν
πᾶσι, τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίοις αἵτησαι, ἀμαρ-
τιῶν τὴν λύτρωσιν, τοῖς σέ ὑμνοῦσι καλλι-
πάρθενε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν τοῦ παντὸς δεδραγμένον, μητροπρε-
πῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρυσα Παρθένε
Μαρία, χειρὸς με ρῦσαι τοῦ πολεμήτορος, ὅπως
τὴν σὴν σωζόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στός συναψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομενον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Γενεθλίας τῆς τιμῆς καὶ ἐνδόξης Προφή-
του, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Α΄. Ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν
συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, φάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου ε΄. Δόξα, τοῦ
Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἰλα-
ρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ.
Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Ἁγίου. Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν,
τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα ἡ λιτὴ
τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁ-
γίου. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον,
Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἁγίου,
μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ
τοῦ Ἦχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Οἱ
Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ΄. Ὡδὴς,
Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀφ' ἑκτης,
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωῆς. Καταβασίαι. Εὐαγ-
γέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄.
καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυ-
λογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ συνήθη. Ἀπόστολος τῆς Κυ-
ριακῆς, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε
τὸν Κύριον.

Β΄. Ἐὰν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε τῆς
ἑβδομάδος ἡμέρᾳ.

Ψάλλεται ἅπασα ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀκολουθία, καθὼς εὐρί-
σκειται τετυπωμένη καθιεξῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία,
δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἐκ στεριουούσης γεγέννηται νηδύος, ὁ λύ-
σας τὴν στεῖρωσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ
εὐτεκνίαν ἐν πίστει τε, καὶ ἀληθείᾳ, ψυχᾷς
ἀκάρποις λόγον δωρούμενος ὁ ἐνδοξος Πρόδρο-
μος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, φωνὴ τοῦ Λόγου
ἢ εὐσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημάντωρ ὁ
μεγαλόφωνος, καὶ Παλαιᾶς τε καὶ τῆς Νέας,

Δεῖος μεσίτης σαφῶς γνωριζόμενος, οὐ τὴν γέννησιν πόθῳ, ἑορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ο σιτευτὸς νῦν τῆς ἐγκρατείας μόσχος, ἐκ στερείας γεγέννηται, ὑποδεικνύων ἡμῖν, τὸν ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ἀμνὸν τεχθέντα, καὶ τὰ τοῦ κόσμου αἴροντα πταισμάτα· τρυγῶν ἢ φιλέρημος, σαφῶς ἐπέφανε, τὸ Δεῖον ἕαρ μηύουσα, δι' οὗ ἐπαύθη, τῆς ἀθείας χειμῶν βαρύτατος· καὶ τοῦ νυμφίου φίλος γνήσιος, περιφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο κατὰ Δεῖαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος Δεῖος Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένῳ, εὐηγγελίσαστο τὴν σὴν γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ ἀντιλέξαντι, τῷ ἱερεῖ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφευσιν, ἄχρι τοῦ τόκου· σὺ δὲ Πρόδρομε, τὸν πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἠλευθέρωσας μακάρα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἢ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἀσμάτων ἢ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ· Μετανοεῖτε· τοῦ Βασιλέως ὁ σρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Τράνωσόν σε λαμπρῶς, τὴν γλώσσαν Ζαχαρία, Προφήτης τὸ παιδίον, Ὑψίστου ἔσται λέγων, καὶ Θεοῦ Λόγου Πρόδρομος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Οφθης ἐκ μητρικῶν, λαγόνων Ἰωάννη, Θεῷ ἡγιασμένος· ἐγήγερται γὰρ μείζων, βρωτῶν οὐδεὶς σου πώποτε.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λύεις τὴν τοῦ πατρὸς, Παμμακάρα ἀφωνίαν, ὡς ἀπαιδίας κλειθρα, διέλυσας τεκούσης, τεχθεὶς ἐκ Δείας χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη Χριστιανῶν, ἐλπίς καὶ προστασία, Ἀγνή συν τῷ Προδρόμῳ, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Προφῆτα καὶ Πρόδρομε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἢ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τὰ ἐξῆς, δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὡσπερ ἀπιστηθεῖσα πρώην, τὴν γλώτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ὧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. **Ὁ αὐτός.**

Σήμερον ἢ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατημένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμά τῆς στειρώσεως λύουσα μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἢ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· εἶδει γὰρ Δεῖων πραγμάτων, παραδόξως εἶναι τὰς ἀρχαίς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σποράς σύλληψις. Ὁ ποιῶν Σαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθὼν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, οὗ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέλαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατασκευάζοντι Κυρίῳ λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίροντι ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τῆ ὕδατος· τῆ Ζαχαρίῃ ὁ βλαστὸς, καὶ τῆς ἐρήμῃ τὸ κάλλιστον θρέμμα· τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ· ἢ καθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων· ὁ τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδυί τῆς μητρὸς, ὄρων τὴν Βασιλίδαν ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα

πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας, καὶ τοῦ πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ω τὸ παραδόξου θαύματος· ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεὶς, λέγοντος· Ὅτι συλλήψεται ἡ Ἐλισάβητ, καὶ τέξεται υἱόν· ὁ λέγων· Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καὶ γὰρ προέβην, καὶ κείνης τὰ μέλη νεκρῶται· ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· καὶ σιωπῆς λυθεὶς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει, Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέφατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῷ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ιωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικῆ Ἀπόστολε, τὸ τῷ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντιῦ.

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τῷ Λόγῳ, ὡς ἀστὴρ φαινός. Σήμερον Ζαχαρίας γλωτταν ἐτραίνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγγέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω, τὸν πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθοῖσιν ἐκ γαστρὸς στερωτικῆς, καὶ παντὸς τῷ κόσμῳ τὴν λύτρωσιν εὐαγγελιζομένης, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η Ἐλισάβητ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἠσκήρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων·

Εἰ τῷ ἑκατονταετῆ γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐννεήκοντα ἐτῶν οὔσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· **Ναί·** ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνή σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαὰκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. **Ε**γένετο δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὐπὼ μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· **Τί** ὅτι ἐγένετο Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Ἄραγε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. **Μὴ** ἀδυνατήσῃ παρά τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέφατο τὴν Σάρραν, καθὰ ἐλάλησε· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱόν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐντείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἠνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. **Ε**ἶπε δὲ Σάρρα· **Γ**έλῳτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γάρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι. Καὶ εἶπε· **Τίς** ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλαίζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ γῆρα μω; Καὶ νυξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἧ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωῆ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στείρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· **Ἰ**δοὺ σὺ στείρα, καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. Καὶ νῦν φυλάξαι δὴ, καὶ μὴ πῖης οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φαγῆς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναθήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαστρὸς. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα· Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανῆς σφόδρα· καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φυλάξαι, καὶ μὴ πῖης οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φαγῆς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδέθη Μανωῆ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· **Ε**ν ἐμοί, Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας· ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φω-

τισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωῆ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων, ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται· καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωῆ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· Τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἴνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θουμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωῆ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. μ. 1.} **Τ**άδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἰερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών ὑψώσον ἐν ἰσχυρῇ τὴν φωνὴν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακήσομαι, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς· ποιήσω τὴν ἐρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὴν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ εἰάν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Σταλαῆσατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλιζέσθαι,

ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ πατρὸς τὴν ἀφωνίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Η΄ Θεοσήμαντος φωνή, τοῦ φωτὸς ὁ λύγνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαιρέτως τὴν ποιήμην σου, ἰκέτευε τοῦ σωζέσθαι ἄτρωτον.

Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γέγονας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφήτα καὶ Πρόδρομε· προφητεύεις τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν· Ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Ἀ νδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων· τὸν ἐπίγειον ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον· τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ· τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα πρὸ τόκου τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει· καὶ θαυμαζέται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν ἀποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα· Σὺ γὰρ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστη κληθήσῃ, καὶ προπορεύσῃ ὁδὸς ἐτοιμάσαι αὐτῷ. Διὸ Ἄγγελε, Προφήτα, Ἀπόστολε, Στρατιώτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, καὶ Κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγὸς τοῦ φωτὸς, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελεντῶν τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγαθον προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β΄.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα· τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, ταῖς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἢ κρηπίς· ὅθεν τῷ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀφευδής, τῆς παρθείας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς ἐν ἄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφήτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑέτον, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήφει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἢ ἀπαρχῆ, παραδόξως ἐτέχθη ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζε· Μετανοεῖτε, ἡγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασιλεῖον· ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθη τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐφορτίζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύναις ὁ ἄθλιος. Οἶμοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστατίς θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτε Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στείρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ

Στίχ. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιάσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδυῖ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τὴν ἀμαρτίαν τῷ κόσμῳ, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανώς· Μετανοεῖτε· ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Κασσίας Μοναχῆς.

Ἦσαῖτο νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνὴ, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κηύσει Ἰωάννου πεπλήρωται· Ἰδοὺ γὰρ φησὶν ἀποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμῶν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, ταῖς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἀγνεῖαν γὰρ παντελεῖ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρά φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ, ἐν ἀρεταῖς μιμήμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Προφήτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημήσαι σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λένονται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· Γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῆ, Δύχνε τοῦ μεγάλου φωτός. Ὅντως Δαῦμα παραδόξον!

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαθὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἄσωματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου, λαθόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἅ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ.

Ο' Ν'. Δόξα, ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Στιχηρὸν.

Ἦχος β'. Ὁ ἐκ κοιλίας μητρός ἁγιασθεῖς.

Ζῆτει εἰς τὸν Στίχον. Εἶτα οἱ Κανόνες.

Ο' παρῶν, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα.

Τῷ Προδρόμου γένηθα νῦν Γενεθλίῳ (*).

Ὡδὴ ἅ. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεῖς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερές, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ἄσω μελωδῆμα.

Ο' ὄρθρος εὐπρεπῆς, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στείρευούσης ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κῆμα, πάσῃ νῦν τῇ οἰκουμένη, ἀναλαμπῆν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ Εἰρμοί, πλὴν τοῦ τῆς Ε'. Ὡδῆς: Νῦν ἀναστήσομαι· ἐξ ἐναντίας δὲ ἀποκλείονται τὰ Θεοτοκία, ἀπερ οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὐρίσκονται. Παρατηρητέον ἐνταῦθα τὰς ἀρχαίας, καὶ ἴσως γνησιώτερας καὶ ὀρθότερας ἀρχὰς τῶν Εἰρμῶν τῆς Η'. καὶ Θ'. Ὡδῆς, ὡς ἂν ἀρχεταί: Εὐεργέτα Χριστέ· ὁ δὲ τῆς Θ'. Λόγου Θεοῦ· ἐνῷ οἱ Εἰρμοὶ οὗτοι, ὅπου ἂν ἀπαντῶνται τετυπωμένοι, ἀρχονται συνήθως: Ἀστρωτὰ τῷ παντός· καὶ: Κρυπτόν θείον. Ἄλλα καὶ ἐν τῷ Κανόνι τούτῳ, πρὶν τῆς παρουσίας ἐκ τοῦ Χειρογράφου διορθώσεως, τὴν αὐτὴν εἶχον ἀρχὴν, φθαρτικὴν τῆς Ἀκροστιχίδας.

Σημειῶσαι προσέτι ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς δευτέρου Κανόνος, τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Ρημάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θείκης, ἐδείχθη ἀπειθῆς, καὶ σιγὴν κατακρίνεται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Η' πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλείας, Θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστιν τὸν τόκον σου.

Ὁ Κανὼν. Ἦχος ὁ αὐτός, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς Κοινῆς χαρᾶς Πρόδρομον εὐφημῷ πόθῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις Γεωργίου.

Ὡδὴ ἅ. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὠραίζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνης ἄγουσα, καὶ ἀναμελπούσα.

Ο' Κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν αὐγάζειν μελλούσαν.

Νῦξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἰ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γνωσιν τῆς συλλήψεως τῆς σῆς δεικνύει ἡ κῆσις, τῆς στείρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σου τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ, νηδύος ἤνεγκε. Καταβασία: Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστίν
» Ἅγιος, πλὴν σου φιλόανθρωπε.

Δεσποτικὴ μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις· ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρός· εἰκότως προτρέχει γὰρ, Δαῦμα τοῦ Δαύματος.

Ρύσση καὶ στείρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, θείῳ βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως, ἢ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσα-
σα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλο-
νούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄχραντε,
πλήν σου βοήθεια.

Ἔτερος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ηχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμά
διαλύσας πατριῆς, φωνῆς κηρύττει Ἐν-
δοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγ-
καταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμνηύματα.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς
εὐκαρπίας μηνυτῆς, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτε-
με, τὴν ἄγονον καὶ ἀκαρπον, ἀξίνη τοῦ κηρύγ-
ματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἰ ἀκτίνες, ἐξέλαμψαν σή-
μερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε,
καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιῶδεις γράμ-
ματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο.

Θεοτοκίον.

Εῴησεν ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμά κατα-
δίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνεδησεν,
ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας,
τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ωσπερ ἥλιος φαιδρὸς, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ
γαστρὸς, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου
ὁ υἱός, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν,
καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, Εὐ-
θύνατε βοᾶ, ταῖς τοῦ Κυρίου ὁδοῦς· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν
ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας, ὧ Ἰωάννη, ἰ-
κέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ
χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας
τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι
μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχε-
ται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γα-
λουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτω
χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα,
εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλαίμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῇ δυνά-
» μει σου.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδεύει μυστήριον,
τῇ καινοτομίᾳ, τῆς θεσμοθεσίας τῆς φύ-

σεως· τῆς ἀρρώστιας ἢ λύσις προμνηύουσα,
τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστῆ καὶ τὴν θέωσιν.

Ο Ἡσαΐας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτε-
σε, σαρκωθησομένῳ, Ἄγγελον βροτὸν τὸν
ἰσάγγελον· Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσω-
που σου, προκραυγάζοντα· Δόξα Χριστῆ τῇ
δυνάμει σου.

Υπηρετῆσαι ὡς δούλος, τῷ Δεσπότη γεγέν-
νημαι· εἰς αὐτὸ γὰρ ἦκω, τούτου κα-
ταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν
τόκον προπιστώσῃται, παραδόξως, ζειρεύουσα
γραῦς ἐκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Η Ἁγία Θεοτόκος, ἦν οἰκῆσαι πῦδόκησεν,
ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ
ὑπέρθεος, οὐ διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδί-
νησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάν-
θρωπον.

Ἔτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρεῖθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ Ἰορ-
δάνης τὰ νάματα, προευτρεπίζει, τῷ Δεσ-
πότη ἑαυτοῦ, τὸν Βαπτιστὴν θεώμενος, τούτου
νῦν ἐκ στείρας τικτόμενον.

Αἰ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ
προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ ἑωσφόρου,
διανίσχοντος ἐν γῆ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν,
καὶ ἐπίδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον
ἐκ στείρας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ
μηνύει τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ
ἀγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ως οὕσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν σκιᾷ, τύπων
καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προ-
φήται, σὲ ἀνύμησαν φωναῖς, προμνηυούσαις
ἅπασιν, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία: Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός·
» νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν
» πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ
» πρὸς φῶς τὸ θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς
» Θεότητος.

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα φωνῆν, πᾶ-
σι κηρύττουσαν, γλώσση τοῦ Πνεύματος,
τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην οὐρανόθεν
ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὕλη σώματος.

Εθετο Κύριος, παναληθῆ λύχνον σε Χρι-
στοῦ, πάντας φωτίζοντα· μόνους ἐνδύον-
τα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτῷ ὡς διπλοῖδα, τὴν

αίσχυνην· ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν κηρύττοντα.

Γηθεται ἅπαντα, κτίσις τῷ σῶ τόκῳ Δεικῶς·
σύ γὰρ ἐπίγειος, ἄγγελος Πρόδρομο, καὶ οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια, προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ὄρος καλοῦντές σε, καὶ πύλην ἄχραντε, καὶ λυχνίαν φαιρινήν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἄγνή κόσμον ἅπαντα.

Ἔτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρώννυται ἢ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, πανοιδίμει Πρόδρομε.

Ολύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντα τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμούνται πολύφθογγοι, γλῶσσαι τῆς ἀθεότητος, καὶ χεῖλη πλατύνονται εἰς δόξαν, τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῆ, σήμερον μηνύοντος, τρανῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ Ἄχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς· σύ ὑπάρχεις πάντων γὰρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἦ**λθον εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» **Ἦ**κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Θεὸν Λόγον ἔγνωσ ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδυῖ, καὶ τῇ ταύτης χρῆσάμενος γλώττη, θεολογεῖς, σκοτεινῶ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Ασιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Βαπτιστᾶ, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικὴν, διαλύσαι στείρωσιν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν. **Θεοτοκίον.**

Αστέκτου Θεότητος χωρίον, ἢ καθαρᾶ νηδύς σου, ἀναδεικνύεται ὡς Θεοτόκε, ἢ ἀ-

δεῶς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, ἀτενίζειν οὐ δύνηνται.

Ἔτερος. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Ρομφαίαν Πρόδρομο δίστομον, τὴν γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο· σύ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Ο Θεῖος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὕψους Δεικῆ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, υἰοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τικτομένου σήμερον κήρυκος.

Μύρα εὐώδη ἢ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας Πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτε μύρου εἰσεξομένη Χριστοῦ. **Θεοτοκίον.**

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προσκίρτησεν, ὁ Θεῖος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρῷα νηδυῖ Ἄγνή, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξεν.

Καταβασία: Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ἦπρὶν στείρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὲ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος. **Ὁ Οἶκος.**

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἀσπορον· τὸν Ἰωάννην στείρα ἐγέννησεν, ἀνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατὴρ καὶ Πνεῦματος Θεοῦ, Παρθένος ἔτεκεν ἄγνή· ἀλλὰ τοῦ ἐκ παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ Γενέθλιον ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ζαχαρία, χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ,

Ὅυ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Ὅτις ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ἅπαντας, καὶ Προφήτου περισσώτερον· ἐπροσκίρτησας ἀπὸ γαστρὸς, καὶ τοῖς ἐν γῆ τὴν τοῦ Σα-

τῆρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμῶν ἐν τῷ Ἄδῃ τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν υἱὸς Ζαχαρίου Ἀρχιερέως, καὶ Ἐλισάβετ τῆς στείρας, τεχθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας· ὅς τὴν τοῦ πατρὸς σιωπὴν ἐν τῷ γεννηθῆναι ἐπιλυσάμενος, πάντα τὸν κόσμον χαρᾶς ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγάλλονται, καὶ πᾶσα κτίσις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ιέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσαγμα τυραν-
» νικόν, εἰς φληναφον δέμενοι, ἐν μέσῳ
» πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν
γηγενῶν, ἡ φύσις ὡς Πρόδρομε, ἀλλ' ὄρθρος
βοῶν ἀνεφάνης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ εὐ-
κλεῆς, ἐκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα
Πρόδρομε μέλπειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στείρας· ἦλθε γὰρ
παναληθῶς, τοῦ νόμου σερεινόντος, ἡ χά-
ρις Χριστῷ μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡ-
μῶν, τῶν ἱκετευόντων σε, εἰς σέ γὰρ ἐλ-
πίζομεν πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποινα μὴ
παρίδῃς τοὺς δούλους σου.

Ἔτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ο ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος,
καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, ἐκ στειρευού-
σης καρπὸν, παρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν
Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὸν ἄ-
καρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

Νεκρωθεῖσαν τὴν μητρώαν ὡς ἐζώωσε, μή-
τραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστὸς,
διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σοῦ ἀνέστησε, καὶ ἀ-
νέρρωσε, νενεκρωμένας Πρόδρομε, τῶν βροτῶν
ταῖς προσδοκίαις.

Υπὲρ ἡλίον ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θεῖον Πα-
νεύφημε, εἰσδεχόμενη τερπιῶς, διὰ σὲ φαι-
δρύνεται καὶ ὠραίζεται, καὶ σὺν ἅπασιν, ὑ-
μνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι
ἐζήτησαν, ἣν καθορῶμεν ἡμεῖς, καὶ πι-
στῶς γεραίρομεν σέ καὶ κραυγάζομεν· Ὑπερ-

ἐνδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς
σῆς κοιλίας.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**υεργέτα Χριστέ παντοδύναμε, τοὺς ἐν
» μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκατα-
» βὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάντα
» τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον (*).

Νομοθέτης οἰκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς
δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς· νῦν δὲ ἀμφοῖν
ὁ Πρόδρομος, μελωδεῖ ὡς μεσίτης· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εξ ἐρήμου γαστρὸς τρυγῶν πάρεστιν, ἣν
θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ
Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπάδει· Πάντα
τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγὸνα
Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιρρύτως ἄ-
σατε, σωφροσύνη συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα,
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνήν καὶ παρθένον τιμησώμεν, τὴν τὸν
ἀναρχον Λόγον καὶ ἀκτιστον, ὑπερφυῶς
κυήσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ᾧ καὶ βοῶμεν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου, καὶ κή-
ρυξ καὶ Βαπτιστής καὶ θεῖος Πρόδρομος,
μάρτυς καὶ διδύσκαλος, μεσίτης καὶ ἄγγελος,
καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφη-
με, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στείρας προῆλθες, ταῦτα
προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ηνοικταί ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε
Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυ-
σιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν
ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεπαύθησαν· ὁ νέος δὲ λαὸς
ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τῆς
αἰῶνας.

Ως ἄνθη τερπνὰ τοῦ θεοῦ λόγου, συμπλέ-
ξαντες ἐγκωμίων σοὶ τὸν στέφανον, σή-
μερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ
εὐχαρίστως κράζομεν τῷ στεφοδοτῇ Χριστῷ·
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο πρώην δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρ-
θένε τῇ κυήσει σου, καὶ χεῖλη ἠνοιγήσαν,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει... εὐσεβοῦντάς σοι... ἐδρόσι-
ζες, καὶ ἐδίδασκες μέλπειν.

εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτίκα τῶν ποθούτων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**όγου Θεοῦ ἄφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανῶς Μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε.
» καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται δι' εὐσπλαγγνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ιδού φωνὴ πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἐρήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα· Ὁδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται· ὧ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ως παλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμὸν Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὸν αἵροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποιμνῇ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Η πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τιθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ Θεοῦ ἀνοίγεσθαι, σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεία σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ τοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῶα φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ομβρος νοητός, ἀνίκμου νεφέλης δὲ, ῥαγεῖς ὁ Πρόδρομος, ρεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῆς ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ωσπερ οὐρανός, ἀστροῖς καταυγάζεται καὶ ὠραῖζεται, τῷ Προδρόμῳ σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς Θεαῖς χάρισι, καὶ εὐφημῆ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξαζούσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὄλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειττόνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Υδὼρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἐπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτόν, καὶ κληρονομοὺς ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στειρώσει· μνησθεὶς δὲ τὴν μέλλουσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· διό καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἑορτάζει.

Θεοτοκίον.

Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὄλων παναγνε· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, αἰ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραίας μητρὸς, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται· τὴν δεσμευθεῖσαν γλώσσαν τρανότατα, διὰ τοῦ τόκου εὐλάλον δείκνυσιν. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, προμηθεῖας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγγνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ῥδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγγνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγγνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρῆξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτῷ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στειρώσειν, δυνάμει Θεῖα καὶ Ζαχαρίου φωνῇ. Ὡ τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδυῖ μητρὸς. Ὡ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Αστήρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθείαν πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται και ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.
 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου Ὁδῆ γ'. καὶ ς'.
 Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν.
 Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Εἴαν ἡ εἰκοστή πέμπτη τῆ παρόντος Μηνὸς τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. τὰ εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, τῷ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α. τῷ Ἦχῳ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν. Βλέπε τὴν Ἐ' λ ι σ ἄ β ε τ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον· καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ οὕτω γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου — Τὸ δὲ πρῶτ', ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος μόνη Ἀκολουθία, τῆς δὲ Ἁγίας Φεβρωνίας καταλιμπάνεται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῷ Προδρόμῳ γ'.
 Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσα πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσα, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἔλευθερίαν· ὧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Προδρόμος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν· δεσμά τῆς στείρωσεως λύονται μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μνηύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ᾠδίνων

προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἀνευ σποράς σύλληψις. Ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια γ'.
 Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αἴθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαίστρᾳ καταλλήλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἰδρῶσιν ἀσκήσεως, μαρτυρίου αἷμα, συγκερασάμενη· ὄθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο· πρὸς ὃν καὶ ἀνελήλυθας, πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Κἀλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὠραιότης ἡ ἐνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν· ὡς κρίνον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελευκασμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, πεφοινιγμένη Νύμφη πανάμωμε· διό σε καὶ οὐράνιος, τερπνὸς ἐδέξατο θαλάμος, καὶ παστὰς ἀκατάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλω παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύφημε, ὁ ρύόμενος Ἄγγελος· ἐκ βρέφους γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὄφθης, καὶ ἀνακειμένη, ὡς περ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παντοκράτορι· ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τῷ Σελήνου παράνοϊαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

ΗἘλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπίασαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἤνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἁγίας·
 Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Προδρόμου εἰς (*), καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υμνοῖς σε μέλπω προσφόρως Φεβρωνία.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Υπέμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμόν, πῆν σὴν εὐφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανήγυριν ἄσμασι.

Μελέτη θανάτου διηνεκεῖ, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία σοῦ τὴν ψυχὴν, ἔδραμες πρὸς ὕψος μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄδουσα.

Θεοτοκίον.

Ονεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, ἐσαρκώθη ὃν εὐσεβῶς, ποθήσασα κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσεγνήκεται.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰσχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὄφρυν ἐνδοξῆς, τυραννικῆν, καὶ πολυεΐας, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Σὺ νῦν ἐξερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην, Φεβρωνίαν τὴν ἔνδοξον.

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ Ἀγνὴ πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργεις ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐὐρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα Πάναγνε, ἢ εὐκλεῆς, Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ τυράννους κατήσχυε.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁπάλαι ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου βαπτίσας, τὴν καθαρσιν παντός, Ἰωάννη τοῦ κόσμου, πολλοῖς με βυθιζόμενον, πλημμελήμασιν ἔλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον, ἀπὸ παντοίας κηλίδος,

τὸν Φιλάνθρωπον, διὰ παντός ἰκετεύων, ὡς πρεσβυς εὐπρόσδεκτος.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ποθήσασα Χριστὸν, τὸν ὠραῖον ἐν καλλεῖ, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας ὅ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὀδηγοῦσά με, ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία, πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νηδυῖ μητρικῆ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρὶ σου, ἐπέγνων θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν ἄλλα δεόμεναι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δούλον σου.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Μῶμος ἐν σοὶ, ὅλως οὐκ ἔστι πανεύφημη, Φεβρωνία σὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἐραστῇ, τῷ πεποθημένῳ, εὐαρεστησῆσαι ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θείοφρον παύλιε.

Ἐξ ἀπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν ἐφετη πᾶσι λογικοῖς ἥς ὀρεγομένη, βασάνων πόνας ὑπέμεινας, πυρὶ φλογιζομένη, καὶ μελῶν στρουμένη, Φεβρωνία παρθένων τὸ καύχημα.

Ἀόγοις Θεοῦ, ἐντεθραμμένη θείοσοφε, ταῖς ἀποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον, ταῖς ἱεραῖς βίβλους ἱερώς, ἐγχειριζομένη, ἐνθέως Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τοὺς μισθοὺς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πληθήσασα.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτός, πᾶσιν ἐδειχθῆς Πανάμωμε, τοῖς ἐν σκότει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραππῶ, σώματι Χριστὸν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἀπαστράψασα ὅ νῦν ταῖς φρυκτωρίας, Φεβρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτήσατο.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ὁραιώθης πορφύρα, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου ἐξυφανθείση σοι ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τὸν χιτῶνα ἀπερρίψας, πρὸ βηματίων εἴσα, δικαστικῶν ὡ Φεβρωνία, τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Πυρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τοῦ νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χεῖρας, καὶ τῶν πληγῶν ταῖς ἀλγηδόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἐνταῦθα ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Πρόδρομον, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ αὐτὸν, γλαφυρώτατον καὶ ἀρμονικώτατον, πρὸς τὸ: Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ροή τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθείας τὴν φλόγα κατέσβεσεν, οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκρίζουμένοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδώλων πλάην, καὶ τῆς τρυφῆς σοὶ Φεβρωνία, τὴν αἰώνιον τέρψιν εἰργάσαντο. **Θεοτοκίον.**

Οἱ σοὶ πόδες τμηθέντες, θείων μαρτυριῶν τὴν τρίβον διώδευσαν, καὶ πρὸς τὸν τεχθέντα, ἐκ Παρθένου ἀγίας μετέβησαν, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν Παραδείσῳ, Φεβρωνία παρθένε θεόνυμφε.

Ὠδὴ 5'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος, καὶ θρασεῖα κατεβλήθη ὠμότης, τῆς τοῦ Θεοῦ, περὶ πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμά σου Ἐνδοξε, καὶ σέσωσται διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ θεῖος Λυσιμάχος.

Φωστῆρα θεολαμπῆ σε ἔδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ θεοφόρος Βρυαῖνη, ταῖς διδαχαῖς, ἐκβίβασα κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε· παρέστηκε γὰρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σε νύμφην ἀμόλυντον. **Θεοτοκίον.**

Ο ἔμφυχος τοῦ Δεσπότη Δάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φωτειδῶς, ὡς περ κρίνον ἐκλαμπῶν, τῆς ἀκανθῶδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπῆς, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 » ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
 » ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
 » προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
 » ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, τοῦ Προδρόμου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Οἰσιμαρτύρου καὶ πολυαύτου Φεβρωνίας.

Στίχοι.

Προῖξ τῇ γυναικῶν καλλονῇ Φεβρωνία

Τομὴ κεφαλῆς· ὡς καλὴ σοὶ προῖξ γύναι!

Δὼκε δὲ Φεβρονίη ξίφει αὐχένα εἰκάδι πέμπτη.

Αὕτη ἡ αἰδέμιμος καὶ Ὀσία, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἀραμένη, καὶ ὁσίως βίβασα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς κατ' αὐτὴν Μονῆς, ἐν τοῖς μεθόροις Περσῶν καὶ Ῥωμαίων διακειμένης, ἐν πόλει λεγομένη Νισίδει, ἥτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μυγδονίας, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ, μεθ' ὧν ἦν, ὑπερήλασεν ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ συνέσει, καὶ τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγεῖτο πασῶν ἡ οὕτω καλουμένη Βρυαῖνη.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, Σελήνου τοῦ Ἠγεμόνος διώκοντος τοὺς Χριστιανούς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν μοναζουσῶν τοῦ Μοναστηρίου ἐξῆλθον, ἐκφυγεῖν τὸν ἐπικείμενον θάνατον σπεύδουσαι· ἡ δὲ μακαρία Φεβρωνία, νόσου τότε κατασχούσης αὐτήν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι

χρήσασθαι, ἐπὶ τινος κατέκειτο βάρου, παρακαθεζομένη αὐτῇ τῆς τε Βρυαῖνης, καὶ τῆς οὕτω καλουμένης συγκλητικῆς Ἰερείας. Ἐπεὶ δὲ παρήσαν οἱ Σελήνου στρατιῶται, καὶ πελέκισι τὰς θύρας καταβράξαντες εἰσῆλθον, εὐθὺς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, κατακόψαι ἐβόλοντο τὴν Βρυαῖνην. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ ἀνῆκιστα παθεῖν αὐτὴν παρητήσατο Πρίμος ὁ τοῦ Ἀρριμάχου ἀνεψιός, τοῖς Χριστιανοῖς αἰεὶ ἐπιεικῶς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος.

Τὴν οὖν Φεβρωνίαν ἀρπάσαντες, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σελήνον ἤγον, ἢ παρηκολέθου Βρυαῖνη καὶ Ἰερεία καὶ Θωμαῖς, ἐπιστηρίζουσαι αὐτὴν τῇ πίστει, καὶ νουθετῶσαι μὴ καταπλαγῆναι τὰς βασάνους, μηδὲ τὴν εἰς Χριστὸν προδοῦναι εὐσέβειαν, μνησθεῖσαν Λιβύης καὶ Λεωνίδος τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς Εὐτροπίας· ὧν Λιβύη μὲν διὰ Χριστὸν ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν ἢ Λεωνίς δὲ παρεδόδοτο πυρὶ, τὸ δὲ παιδίον Εὐτροπία, ἀκούσασα παρὰ τῆς μητρὸς: Μὴ φύγῃς τέκνον, τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω ποιήσασα, τοῖς δημίσις τὸν αὐχένα ὑπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρυαῖνη, μετὰ τὸ ἰκανῶς νουθετηθῆσαι αὐτὴν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὑπέστρεψεν, ὀλοζύουσα, καὶ θρηνησα, καὶ τῷ τέλους τὸ ἀδῆλον φοβουμένη, καὶ νίκην αὐτῇ κατὰ τῷ διαβόλου παρὰ Θεοῦ ἐξαιτῶσα. Ἡ δὲ Θωμαῖς καὶ Ἰερεία, ἀνδρικὸν σχῆμα περιθιόμεναι, συνηκολέθου τῇ Ἁγίᾳ, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἑαυτὰς ἐγκαταμίξασαι.

Ἐπεὶ δὲ ἤχθη, πρῶτον μὲν ἐπὶ Λυσιμάχου τῷ ἀνεψιῷ Σελήνου τὸ τε ὄνομα, καὶ τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν εἰπεῖν ἐρωτηθεῖσα, καὶ ἀντὶ πάντων Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὀνομάσασα, ἔπειτα τὴν ἐξέτασιν κατέστη· ὅς αὐτὴν θωπείαις καὶ κολακείαις μεταθῆναι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐπιχειρήσας, καὶ μὴ δυνηθεῖς, ταθῆναι ἐκ τισσάρων ἐκέλευσε, καὶ κάτωθεν μὲν πυρὶ ὑποκαίεσθαι, ἀνωθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν τύπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τῷ πυρὸς, ἐλαίῳ ἐθεθίζομένου καὶ ἀναφλεγόμενου, διελύοντο καὶ κατέρρεον αἱ σάρκες αὐτῆς. Εἶτα κρεμασθῆναι ταύτην, καὶ σιδηροῖς ξέεσθαι πλήκτροις, καὶ πυρὶ καταφλεχθῆναι προστάττει, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλῶτταν τμηθῆναι, ἣν πρῶταιεν εὐθαρσῶς· καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζωθῆναι· εἶτα ξίφει τοὺς δύο ἀφαιρεθῆναι μαστοὺς, καὶ κατὰ τῆς τομῆς πῦρ ἐπιχεθῆναι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπῆναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν.

Συγκομισθὲν δὲ τὸ τῆς Ἁγίας λείψανον παρὰ τῶν πιστῶν, τοῦ Λυσιμάχου προστάξαντος, διὰ Φίρμου τῷ Κόμητος ἀπήχθη ἐν τῇ Μονῇ στρατιωτῶν βασταζόντων αὐτὸ ἅμα τῷ Φίρμῳ· καὶ συνετέθη ἕκαστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ ἑαυτῆς στηθεῖ τεθέντων. Καὶ οὕτω, μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων, συνδραμόντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ἅμα καὶ πλήθους πολλοῦ τῶν Χριστιανῶν, παννύχοις ὥδαῖς ἔτυχε τῆς ὀφειλομένης κηδεῖας.

Τῆς οὖν μνήμης αὐτῆς ἐτησίως τελουμένης ἐν τῇ Μονῇ λέγεται ἡ Μάρτυς καθορᾶσθαι, συμπαρῶσα καὶ συμψαλλουσα ταῖς παρθένοις, καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τῆς εὐχῆς· ἣν ἐπιχειρησάσης τῆς Βρυαῖνης ποτὲ κατασχεῖν, εὐθὺς ἀφανῆ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ὑπομείναςαν τῆς χειρὸς. Τὸν δὲ Λυσιμάχον, βαρεῖαν συμφορὰν ἠγησάμενον τὸ συμβᾶν, διὰ τε τὸ ἐκ μητρὸς εἶναι Χριστιανῆς, καὶ διὰ τὸ ὡμῶς αὐτῇ καὶ θρησιδῶς τὸν Σελήνον χρήσασθαι, καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς παρθένου κάλλος, κρεῖττον ἢ κατὰ ἄνθρωπον ὄν, τότε μὲν ἀπόσιτον γενέσθαι, καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος θάνατον κόψασθαι, καὶ θρηνησῆσαι πικρῶς· μικρὸν δὲ ὕστερον μετὰ Πρίμου προσηλθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ θεῖον δεῖξασθαι Βάπτισμα. Τὸν δὲ Σελήνον, ἐξω γενόμενον αὐτοῦ, ἀτενίσαι πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ ὡσπερ βῆν μυκησάμενον μέγα, ἐνὶ τῶν κίωνων προσρῆξαι τὴν κεφαλὴν, καὶ οὕτω κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπορῆξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέντιου, καὶ τῶν ἐξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα: Φαρνάκιος, Ἔρως, Φῖρμος, Φιρμῖνος, Κυριακός, καὶ Λογγῖνος.

Στίχ. Ἐκδύς θαλάσσης ζῶν Ὀρέντιος βάρους,

Ἐν γῆ τελευτᾷ, καὶ πρὸς οὐρανὸν τρέχει.

Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,

Ἀνῆλθεν εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.

Ἐρῶν ὑπῆρχεν οὐρανῶν κάλλους Ἔρως,

Πρὸς οὓς μεταστάς, ὡς περ ἦρα χαιρέτω.

Θρόνοι νοητοὶ Φιρμῖνός τε καὶ Φῖρμος,

Οἷς ἐγκάθηται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.

Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλου.

Θεὸς τίθησιν ἰσοτίμους Ἀγγέλοις.

Ὅτι οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ὁρμώμενοι τῶν ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν, στρατευόμενοι τε μετὰ χιλίων διακοσίων Τυρῶνων (νεοσυλλέκτων στρατιωτῶν) ὑπὸ Ῥόδωνα Κουδικουλάριον (κατακοιμιστήν) ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει· οἱ καὶ ἦλθον ἐν τοῖς Θρακείοις μέρεσι, ταχθέντες εἰς λεγεῶνα, καλούμενον Λεγεῶν Ἄνδρον. Ἐπαναστάσεως δὲ κατὰ τοὺς τότε χρόνους γεγενημένης, τῶν Σκυθῶν διαβάντων τὸν Ἰστρον, καὶ τὴν Θράκην ληϊζομένων, ἄρτι μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν κατασχὼν, ἐν φροντίδι πολλῇ καὶ ἀμνηχανία γέγονε, μάλιστα διὰ τὸν Μαραθῶν τὸν ἐξάρχοντα τῶν Σκυθῶν, μεγεθεὶ σώματος καὶ ῥώμῃ τῶν πολλῶν διαφέροντα, προσκαλεῖσθαι αὐτὸν, ἢ τινα τῶν μετ' αὐτοῦ διαγωνίσασθαι· καὶ παρ' οἷς ἂν τὸ κρεῖττον γένηται, τούτοις παραχωρῆσαι τοὺς ἐτέρους τῆς νίκης.

Διὰ ταῦτα τοίνυν τοῦ βασιλέως ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ καθεστηκότος, ὡς μηδενὸς παρρησιάζοντος ἀντεπεξίναί· καὶ συμπλακῆναι τῷ βαρβάρῳ, προεστράπη ὁ Ἅγιος Ὀρέντιος ἐξιλεῖν· πάσαις γὰρ ψήφοις ἐκρίθη, ὡς εἶη ῥωμαλέος, καὶ πολέμων ἔμπειρος, καὶ, δι' εὐστροφίαν σώματος καὶ ἀνδρίαν, δεινὸς ἐπιθέσθαι, καὶ τὸν ἐπεξιόντα καταβαλεῖν. Ὅς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν προβαλλόμενος, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξελθὼν, καὶ τῷ Σκύθῃ παραταξάμενος, ἀκοντίῳ τούτου διήλασε· καὶ ξίφει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμών, τῷ βασιλεῖ προσεκόμισε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν. Ἐφ' εἰς τοῦ βασιλέως ὑπερβαυμάσαντος καὶ ἀγαθέντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπινικίους σπονδὰς τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ καὶ δυνάμει περιγενέσθαι τοῦ ἀλαζόνος, οὐ τῇ τῶν ψευδωνύμων θεῶν βοηθείᾳ, παρρησία καθομολογεῖ.

Ἀλλὰ τότε μὲν καρποῦσθαι τὰς βασιλικὰς συνεχωρήθη τιμὰς, αἰδεσθέντος, οἶμαι, τοῦ βασιλέως τὸ τοῦ κατορθώματος μέγιστον, καὶ τὴν ζῶνῃ αὐτῷ προπαρασχομένῃ τῷ καταβληθέντος βαρβάρου, πολυτελῆ καὶ πολυταλαντοῦ οὖσαν. Ὑστερον δὲ, ἐπεὶ παραινῶν ἀποστῆναι τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔπειθεν, ἐκπέμπει αὐτὸν μετὰ τῶν ἐξ ἀδελφῶν αὐτῶ ἐν τῇ κατὰ Ἀρμενίαν πόλει τῶν Σατάλων, ἐπιστείλας τῷ ἐκεῖ Δουκί, εἰ μὲν ἐξεταζόμενοι πεισθῶσι θῆσαι τοῖς θεοῖς, ἀναπέμψαι τούτους πρὸς αὐτὸν· εἰδὲ οὐ πείθονται, ὑπερορίους ἐν ταῖς κατὰ Ἀβασγίαν καὶ Ζηκχίαν χώραις παῖσαι.

Κατὰ οὖν τὸ τῷ βασιλεῖ πρόσταγμα, ἀπαγομένων αὐτῶν, καὶ τὴν ἔτω λεγομένην Καινὴν Παρεμβολὴν φθασάν-

των, Ἔρως, ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε μὲν Ἰουνίῳ εἰκοστῇ δευτέρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος Ὀρέντιος, τὸ Ῥίζιον καταλαβὼν, λίθῳ τῷ τραχηλῷ περιτεθεὶς, ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσῃ· περὶ αὐτοῦ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδέδοκτο. Ἐκεῖθεν δὲ, δι' ἐπιστασίας Ἀγγέλου, ἀβλαβῆς ἐξῆλθε, κομίσαντος αὐτὸν, καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν ἐπὶ τινος πέτρας στήσαντος, καὶ εὐξάμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη, μὲν τῷ αὐτῷ εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος Φαρνάκιος, γενόμενος ἐν Κορδύλλῃ, πρὸς Κύριον μετετέθη, τῇ τρίτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός. Τῇ δὲ ἐβδόμῃ, Φῖρμος καὶ Φιρμῖνος, καταλαβόντες τὴν Ἄψαρον, τέλος εὐραντο τῆς προσκαιροῦ ζωῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Κυριακός, ἀπαχθεὶς εἰς τὴν τῶν Λαζῶν χώραν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ζυγάνεως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός. Ὁ δὲ μακάριος Λογγῖνος ὑστερος πάντων· ὅς, ἐν τῷ παραπλῆειν ἀπὸ τῆς Ζυγάνεως ἐπὶ τὴν Λιθουκὴν, τρικυμίας ἐν τῇ θαλάσῃ γενομένης, καὶ μεγάλου κλύδωνος εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, καὶ κατετέθη εἰς Πιτυῦντα, μεθ' ἡμέρας τέσσαρας ἐκεῖσε τῷ πλοίῳ ὁρμήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον καὶ πᾶσαν ἐλπίθα δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπύρωσ αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης, κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλῖδα τῶν πόλεων, καὶ πανωλεθρία παραδοθέντων τελείῳ ἀφανισμῷ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων σε τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ρεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ ναῶ σου, Φεβρωνία σεμνή, καὶ τῷ Χριστῷ βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! σαρκὸς αἵματος Θεόφρον ἀντηλλάξω, βασιλείαν Θεοῦ, πανεύφημε βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Στίφει παρθένων συγχορεύεις, ἀξιάγασε παρθένε Φεβρωνία, τῇ Παρθένω καὶ Θεομήτορι βοῶσα· Εὐλογημένος πάντα γενε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Φεβρωνία τελεῖται νῦν, ταῖς φωτοειδέσιν, ἀστραπαῖς πυρσεύουσα· φωτὶ γὰρ ὠμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας, Τὸν φωτοποιὸν, καὶ φωτοδότην βοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατεκοσμήθης ὑστερον· ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τοῦ ἔραστοῦ νεανίαις φαιδρα, καὶ σοῦ τοὺς μαστοὺς, τοὺς ἀγαθούς ὑπὲρ οἶνον, ἐτμήθης Φεβρωνία, ὑπὲρ τῆς

εὐσεβείας· ὁσμῇ δέ σου τῶν μύρων, πιστοὺς εὐωδιάζεις.

Βεβαρυμένος πταίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε, καὶ ταῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπη σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστή, καὶ ἐκλεκτὴ τῷ Δεσπότη, βωῶντα μὴ παρίδης, ἀλλὰ με σαῖς πρεσβείαις, ἐξάρπασον θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων.

Θεοτοκίον.

Ρήτορευόντων γλώσσαι σε, ἀνυμνήσαι ἔσθηνυσιν, ὦ Θεογεννητορ, Μαριαμ θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμη νηδύος· ὦ νῦν ἡ Φεβρωνία, μελωδοῦσα κραυγάζει· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας·

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ωθεῖα τοῦ Δεσπότη περιστερά, περιηργυρωμένη λαμπρότητι, παρθενικῇ, σῶμα λαμπρυνθεῖσα ἀσκητικῶς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταῖς χλωροειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θείων σου αἱμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νοὶ προσκμιλοῦσα γυμνῷ τῷ νῷ, Φεβρωνία θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλους μακαριστῆ, ἐπιτυχεῖν ἠξίωσαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ νυμφίῳ, ἀφράστοις ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Γάσεις ἀναβρύεις ὡς ποταμός, ῥοιζηδὸν τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι, σοῦ τῇ σεπτῇ, θήκη Φεβρωνία θεοειδές, τῆς παρθενίας ἀγάλμα, ἄνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνόν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγλαῖσμα.

Θεοτοκίον.

Ανῶρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλισθημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατεβράχμενους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυναίμενον· ὃν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεῖς, ποθήσασα συντόνως, Ὁπίσω σε δραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ ἕρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου

» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία
» μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου, Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἁσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βωῶν ἐν ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε· τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τῆ ΚΣ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαυὶδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄριστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, τῶν καλῶν ἀνεπτέρωσας, καὶ στύλος ὦφθης, φωτοειδέστατος, φωτίζων πάντας, λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοία πάντοτε θεοπρεπεῖ· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Καθάπερ ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτοῦ, καλιαὶν Πάτερ ἔπηξας, τῷ κρῦει πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος· χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας, καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκήκωσας ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφρομούντων σε.

Θεῖω ἀπαθείας ἀνθρακι, φλέξας σαρκὸς ἠδοναῖς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοὺς ἀνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τῷ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα· ὅθεν παρέσχε σοι, ταῖς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυν σε μακάριε, πλουτήσας χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντοτε πρᾶττων τὰ ἄτοπα, τὸν Ποιητὴν με Θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι πάντα γνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τῷ πυ-

ρός τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα· ὦν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, λόγοις τὸν φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Ως ἐβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, ἠλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα ὑπεράγαθε· ἡ δὲ Παρθένος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Οἶ μοι! ἐφθέγγετο, τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παραδοξόν, καὶ ξένον Δέαμα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Υμῶν μάκαρ σὺ τὸν βίον Δείοις λόγοις. Ἰωσήφ. **Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.**

Υμνοῖς τὴν φωτοφόρον, καὶ Δείαν μνήμην σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαυῖδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, καὶ ἡμέρας Ὅσις, κληρονόμον ἐν Δείῳ Πνεύματι.

Μέλη νεκρώσας Πάτερ, ἐν γῆ τοῦ σώματος, τὴν ζωὴν ἐνοικοῦσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἐσχηκας, Χριστὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβολῆ δύναμιν, τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, ὑπέικων Ὅσις, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων, ἀνέλαβες τοῖς ἰχνεσι, τοῖς τούτου ἐπόμενος, καὶ καθεῖλες ἔπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος ταπεινούμενος.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὠραῖσμένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ὠραῖον, Παρθένε ἀπέκνησας, βροτοὺς ὠραΐσαντα, τοῖς ὠραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος αἰεπαρθένε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μαράνας δι' ἐγκρατείας κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ Δείου Πνεύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς, ἀπήστραφας ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Προφήτου ὁμῶνυμε.

Αγίων ἰχνηλατῶν τῆς βίης μακάριε, ὅλος ἠγιασθῆς ταῖς Δείαις πράξεσιν· ὅθεν ἀγιάζεις μυστικῶς, τοὺς πίστει τὴν ἀγίαν, ἐπιτελῶντάς σε πανήγυριν, Πάτερ Θεοφῶρε πανόλβιε.

Κοιμίσας τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος Ὅσις, προσευχαῖς ἀγρύπνοις καὶ ἀγωνίσμασι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ ἀληθῶς, ὑπνώσας ἐκοιμήθης· ὅθεν σε ἀγρυπνον κεντήμεθα, φύλακα αἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων τιμιωτέρα ὦφθης κυήσασα, τὸν αὐτοὺς Παρθένε δημιουργήσαντα· ὅθεν ἰκετεύω σε ἀγνή, ἀγιάσον τὸν νῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγώγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρισθούσαν, ἐπὶ τὴν ἀσαλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εγκρατεία τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας Πάτερ σοφέ; ὠραῖθης μακάριε, μετὰ σώματος Ἄγγελος· καλιὰν δὲ πῆξας, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τὸν νῦν ἀνεπτέρωσας· ὅθεν τῶν θαυμάτων, ἐνεργείας πλουτήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας· διὰ τοῦτο βωῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπαῖ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὦν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἀθλιός. Οἶμοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προσάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ Δεία παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Τὴν Δείαν ἐννοήσας σου.

Ρημάτων ζωηρόντων τοῦ Πνεύματος, καθυπακούσας ἀλμυραῖν, τοῦ βίου θαλασσαν ἔλιπες, καὶ τοῖς κρουνοῖς τῶν δακρύνων, παθῶν ἐναπεξήρανας ρεύματα.

Συνέσεως καὶ χάριτος ἔμπλεως, Πάτερ γενόμενος Δαυῖδ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐζήτησας, τὸν

εὐεργέτην τῶν ὄλων, καὶ τούτου τῆς ἐλλάμψεως ἔτυχες.

Ο βίος σου τῇ βίᾳ τῆς φύσεως, περιφανῆς ἀναδειχθεὶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, βιαιοτάτης κακίας, ἀνθρώπους ἐλυτρώσα-
 ὅτ Ὀσιε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον Θεόν, ἀνερμηνεύτως κηύσασαν, τὴν τοὺς χορούς τῶν Ἀγγέλων, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τείνας σου τὰ ὄμματα, καὶ τὰ νοήματα, πρὸς τὸν ἐν ξύλῳ ἀναρτηθέντα, φυτῷ ἐνεκαρτέρησας, φλεγόμενος Πάτερ, καὶ νιφετοῖς πηγνύμενος.

Ολος ἀστραπύμορφος, ὠράθης Ὀσιε, τὸ πῦρ παλάμαις Δαυὶδ κατέχων, καὶ τὸν βασιλεύοντα, θυμιῶν συνθέτῳ, παμμακάρι θυμιάματι.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι οὐδὲ φαντάσματι, τὸ θεῖον κάλλος ὄρας Παμμακάρι, πρόσωπον δὲ Ὀσιε, πρὸς πρόσωπον μᾶλλον, λυθεισῶν τῶν ἐμφάσεων.

Βότρυς ὠραιότατος, τῆς θείας Ὀσιε Δαυὶδ ἀμπέλου, ἐφάνης βλύζων, οἶνον κατανύξεως, τοῖς ἐκ μέθης Πάτερ, παθῶν παραφρονήσασι.

Θεοτοκίον.

Ιθυνον τὸν βίον μου, καὶ τὰ κινήματα, τῆς διανοίας ἀγνή Παρθένη, πρὸς τὸ θεῖον βούλημα, τῷ ἐκ σὲ ἀόρητως, ἡμῖν ἐπιδημήσαντος.

ᾠδὴ ς΄. Μαινομένην κλυδῶνι.

Οἶκος θεοῦ Πνεύματος, ἐγνωρίσθης Ὀσιε Δαυὶδ, ἐν σμικρῷ οἰκίσκῳ συγκλειόμενος, καὶ τὴν στενὴν τῆς εὐρυχώρου ἐλόμενος.

Νόμοις καθυπέκλινας, τοῦ Δεσπότη Πάτερ τὴν ψυχὴν, καὶ φωτὸς ἀνάπλεως γεγένησαι, καὶ δεκτικὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Θαύμασιν ὁ βίος σου, θεοφόρε Πάτερ ἀληθῶς, καθωραϊζόμενος τοῖς πέρασι, διεδόθη ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Εξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐξυφάνθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ δημιουργήσαντι τὸν ἀνθρώπον, θεοτόκε ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλυδῶνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
 » Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
 » τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐ-
 » σπλαγχνος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι.

Δαυὶδ συνήφθης τῷ πάλαι Δαυὶδ νέε,

Ἄλλον Γολιάθ σαρκικὰ κτείνας πάθη.

Ἐκτὴ ἐξεπέρησε πύλας βίου εἰκάδι Δαυὶδ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ Ἐφῶς ἔλκων τὸ γένος, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος τὴν Ἑσπέραν κατηύγασεν. Ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὀνύχων, ἐγκρατεία καὶ ἀγνεία τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, ὠράθη μετὰ σώματος ἄγγελος. Καλιὰν γὰρ πηξάμενος ἐν ἀμυγδαλῆς φυτῷ, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, πάντας μὲν τοῖς λόγοις κατηύφρανευ, αὐτὸς δὲ τὸν νοῦν ἐαυτοῦ εἰς ὕψος ἔνθεν ἀνεπέτρωσεν. Ὄθεν τῶν θυμάτων πλουτήσας τὴν ἐνέργειαν, στύλος ὦφθη φωτειοδέστατος, πάντας καταφωτίζων τοῖς θυμάσι. Κρύει γὰρ πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος, πρὸς ἀπάθειαν ἤλασε. Καὶ φλέξας σαρκὸς τὰς ἡδονάς, ἐν χερσὶ τοὺς ἀνθρακας λαθῶν, πρὸ προσώπου τοῦ Βασιλέως στάς, καὶ τούτον θυμιάσας, ἀφλεκτοῦ ἔμεινε. Διὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τῷ βίῳ καὶ τοῖς θυμάσι καταπλήξας, πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπέθησε, μετετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Γοθίας.

Οὗτος ὠρμητο ἐκ τῆς τῶν Ταυροσκυθῶν χώρας, τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Γόθων τελευτήσας, Λέοντος καὶ Φωτεινῆς υἱὸς γεγονώς· ἤκμασε δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Κωνσταντίνου τε καὶ Εἰρήνης τῶν Βασιλέων. Ἀγιασθεὶς δὲ ἐκ βρέφους, ὡς Ἰερεμίας ὁ Προφήτης, καὶ Σαμουὴλ ὁ μέγας, κατ' ἐπαγγελίαν γεννηθεὶς, εὐθὺς τῷ Θεῷ ἀνετέθη. Ἐπεὶ δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας ἔφθασε τῆς τε πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς, καὶ ἔδει αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνελεῖν, ὑπὸ τῷ οἰκείου λαῷ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἰθρηρίας ἐπέμφθη, κακείθεν τὴν χειροτονίαν ἐδέξατο. Ἐπικράτει γὰρ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσιν ἢ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσις.

Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Λέοντος, παρεγένετο πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πρὸς τὴν βασιλίссαν Εἰρήνην διαλεχθεὶς, πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ὑπέστρεψεν. Καὶ πολλὰς κινδύνους ὑποστάς, διὰ τὸ ἐκδοθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου λαοῦ τοῖς Λαζῶν ἀρχουσιν, ἐν Ἀμάστριδι τῇ κατὰ Πόντον φυγὰς παραγενόμενος, τὸν βίον μετήλλαξε, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀπηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, πλείω τεθὲν, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν αὐτῇ κατετέθη, πολλῶν θυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ σοροῦ τοῖς προσιούσι προχέον, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ δοξάζοντος αὐτὸν Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ιστασο ἀκλόνητος, φυτοῦ κλόνοις Ὀσιε, ἀρδείαις δακρύων σου, συχνῶς ποτιζόμενος, καὶ μέλπων ἀσιγήτως. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολὴν σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας ὄλῃν τὴν καρδίαν σου, δοχεῖον ἐτέλεσας, τῶν θεῶν χαρισμάτων, θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Γ΄θυνας τὸν βίον σου, πρὸς τὸ θεῖον θελημα· ἔφθασας ὡς ἠλπισας, τὴν ἄνω μητρόπολιν, ἐν ἣ τὸ σὸν ἐκτίσω, πολίτευμα θεόφρον.

Σὲ φωτοειδέστατον, Πάτερ χρηματίσαντα, ἄνθρακας κατέχοντα, παλαίμαις ὡς ἔβλεψεν, ὁ ἀναξ κατεπλάγη, καὶ πεσὼν σοὶ προσεκύνη.

Θεοτοκίον.

Λέλυται τῷ τόκῳ σου, ἀράς τὸ ἀνθρώπινον, μόνη παντευλόγητε· διό σε δοξαζόμεν, ὡς κεχαριτωμένην, θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὡδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ορθρος φαινὸς τοῖς ἐν τῷ σκότει ὠφθης, τοῦ βίου Μακάριε, φῶς ἐπιγνώσεως, πᾶσιν ἀυγάζων, τοῖς πόθῳ σε ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γέγονας εὐθύς καὶ ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Δαυὶδ τὸν συνώνυμον, ἐξεικονίζων πιστῶς· ὅθεν σὺν τούτῳ, τὴν γῆν τὴν τῶν πραέων, Πάτερ ἐκκληρώσω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο θεοφεγγὴς τῶν μοναζόντων σύλος, Δαυὶδ ὁ μακάριος, Προφήτης ἔνθεος, ἄλλος ἐδείχθη, τὰ μέλλοντα προλέγων, θεῖα ἐπιπνοία, τῷ Πνεύματος τοῦ θείου.

Γεροπρεπὴς, ἱερωμένος ὄλωσ, ἡμερῶν τῷ πνεύματος πλήρης γενόμενος, Πάτερ ἐν γῆρα ὁσίως βαθυτάτῳ, ἔλιπες τὸν βίον, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ Παρθένε, θεὸς ἦν ἡγάπησε, καὶ ἐξελέξατο, πάντες ὡς μόνην, αἰεὶ εὐλογημένην ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ ζ΄. Ἡσαΐα χόρευε.

Γεράν πανήγυριν, συνελθόντες, σήμερον πιστῶς, τελέσωμεν ἱεροῦ, ἅπαντες Πατρός, ἀσκήσει ἐκλάμψαντος, καὶ ἑαυτὸν, ὄλον τῷ θεῷ, καθιερώσαντος, διὰ βίου τελειότητος.

Ωσπερ δένδρον τέθηλας, ἐφ' ὑδάτων, ὅσπερ ῥοαῖς, πνευματικῶν ἀρετῶν, φέρων τοὺς καρπούς, φυτῷ δὲ πηξάμενος, ὡς αἰετός, Πάτερ καλιάν, πρὸς τὰ οὐράνια, τὰς σὰς φρένας ἐξεπέτασας.

Σὲ προφητικώτατα, θεωρήσας, ὅσπερ Δαυὶδ, τὴν ἔξοδον προφωνεῖς, ταύτην τοῖς λαοῖς, ἠνικά γελλόμενος, τὴν κατ' αὐτῶν ἔσησας σοφέ, τοῦ βασιλεύοντος, σφοδροτάτην ἀγανάκτησιν.

Η ἀγία μνήμη σου, ἀγιάζει, σήμερον ἡμᾶς, τελούντας ταύτην πιστῶς, ὅσπερ Δαυὶδ· ἀγίως γὰρ ἦνυσας, τὴν σεαυτῆ, Ἁγίε ζῶν, καὶ μετὰ κοιμήσιν, τοῖς Ἁγίοις συναγάλλη αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον πύλην σε, προεώρα, Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διήλθε τὸ φῶς, τὸ ἀληθινόν, Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν· ὃν ἐκτενώς, αἴτησαι Ἁγνή, τῆς μετανοίας μοι, διανοῖξαι πύλας δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
» θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολῆς ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκὸς, ταῖς ὁρμαῖς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ὠκήσας, ὡς Ἠλίας παλαι, τὸν νοῦν καθαιρόμενος, ἀπαύσεις πρὸς τὸ θεῖον συννεύσει· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμφῶν, Ἀσκηταῖς ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε Σαμφῶν, φωστήρ ἐρηματίας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυματίων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα; καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκεείμενον, τῇ καθαρότητι ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίας, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυσον,

πανσθενεστάτη σου, προστασία· και γὰρ δύνασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμοι! θρηνηδοῦσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδου γλυκύτατε; ποῦ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Οἰκτιμήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Υμῶσε Σαμψὼν πίσεως θείοις λόγοις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Δεῦτε λαοί.

Υμνοῖς τὴν σὴν, φαινοτάτην πανήγυριν, ἀνευφημεῖν ὀρμήσαντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρεστῶς στεφηφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη Μακαριώτατε.

Μόνα ποθῶν, τὰ πρὸς ζωὴν ὀδηγοῦντά σε, κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, καὶ ὑπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτήσω· διό σε συνελθόντες Σαμψὼν γεραίρομεν.

Νόμῳ Θεῶ, ὑποκλιθεὶς Ἀξιάγασε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρόρειαν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πᾶσι, γενόμενος· διό σε νῦν μακαρίζομεν.

Ωφθης πτωχῶν, συμπαθεστάτη βοήθεια, καὶ ἀσθενήτων Ὅσιε, ἰατρὸς ἄριστος, καὶ καταπονουμένων ἀντίληψις· διό σε Θεὸς ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπὲρ λόγον λοχεύτριαν, ὡς κραταιὰν ἀντίληψιν, πάντων Πανάμωμε, τῶν καταπονυμένων, δοξαζόμεν ἀπαύστως καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ελέω τοῦ Θεοῦ τὸ θεῖον ἔλεος, ἐκτήσω καὶ τῆς φωνῆς ἐπακουσαι, ἠξιώθης τῆς καλούσης σε, πρὸς τὸν θεῖον νυμφῶνα Ἀξιάγαστε.

Σαμψὼν τὸν ἱερόν ἀνευφημήσωμεν· Θεοῦ γὰρ μιμούμενος εὐσπλαγχνίαν, συμπαθῆς νοσοῦσι γέγονε, γυμνουμένων τε πάντων περιβόλαιον.

Αγίως καὶ σεπτῶς τὸν θεῖον βίον σε, ἀνύσας Ἁγίοις συνηριθμήθης, καὶ μονὰς Ὀσίων ἐφθασας, φωτισμοῦ ἀπορρήτου ἀξιούμενος.

Μακάριος εἶ σὺ, καὶ εὐ σοι γέγονε, τῆς θείης τηρήσαντι Πάτερ νόμους, τοῦ Κυρίου καὶ Θεῶ ἡμῶν· ὃν ἐκέτευε σώζεσθαι τὴν ποιμήνην σε.

Εν συμπαθεία πολλῇ, τοῖς πενομένοις πλουτισμός γέγονας, καὶ ἰατροῖς, τοῖς ἐν ἀσθενείαις, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατροῖν, καὶ Δαῖρον νοσήματα.

Ωφθης ναὸς καθαρὸς, τοῦ παναγίου καὶ σεπτοῦ Πνεύματος, τῆς τῶν παθῶν ἰλύος, καθάρας σαυτὸν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ Θεοφόρε· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Σε παναγία Ἄγνη, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακῶβ πίστεως, θείαις φωναῖς, ἀνυμνολογοῦμεν, κησασαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ γ'. Β ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θσαυροὺς οὐρανίους ἐπλούτησας, στέργων τὴν συμπαθείαν, Σαμψὼν αἰοῖδιμε, καὶ ὑπανοίγων πένησι, σοῦ τὰ σπλάγχνα τελεῖω φρονήματι.

Εδομήσω εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν, οἶκον ἱερώτατον, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πολυειδῶν καθαίρονται νοσημάτων πιστοὶ Παμμακάριστε.

Ιερῶς σου τὸν βίον διήνυσας, καὶ μετὰ Ὁσίων ὁσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν πιστῶς σε τιμώντων Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ὑψηλὸς ἐχρημάτισας, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ Παναμώμητε, καὶ καθαρὸν παλάτιον, καὶ παστὰς φωτεινὴ θεία χάριτι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ω ἀπαρχάς.

Ως ἰατρὸν πανάριστον, καὶ λειτουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σὲ τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν Θεόφρον Ὅσιε, συνελθόντες σε ἕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνῆμέν, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Συναξάριον.

ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχοι.

Ἤγγεν ὁ πρὶν ἐκ γνάθου Σαμψὼν πόμα.

Ὁνὺν δὲ Σαμψὼν μῦρον ἐκ τάφου βρῦει.

Ἡκαδιέβδομάτῃ Σαμψὼν θάναε, βλῦσέτε μῦρα.

Ος ὁ Ἄγιος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τὸ γένος· ἐξ διασκοπίσας τὸν καταλειφθέντα αὐτῷ πλούτον ὑπὸ τῶν γομένων τῆς πίνης καὶ πτωχούς, τὴν βασιλεύουσαν κατέ-

λαβε, καὶ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους καὶ σεβασμίους καταλαβὼν, καὶ ὁσίως αὐτῶν καταπολαύσας, ἠσυχίαν λαβόμενος, ταῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐνετρώσα, μόνῳ Θεῷ προσανῶν. Ὅθεν κατάδηλος γενόμενος τῷ σεβασμιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, χειροτονεῖται ὑπ' αὐτοῦ πρεσβύτερος, ἐκ τῶν τοῦ κλήρου γενόμενος· καὶ ἦν σωτήριος λιμῆν τοῖς πενομένοις, καὶ χρήζουσι βοηθείας. Καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ὧν ἐν πείρᾳ, αὐτὸς καὶ τὸν Βασιλεῖα Ἰουστινιανὸν ἀνιάτῳ πάθει περιπεσόντα ἠλευθέρωσεν. Ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς, ὑπεραγασθεὶς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιδύπον δι' αὐτοῦ ἀνεγείρας, ξενῶνα κατεσκεύασε, καὶ Σκευοφυλακα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν Ἄγιον τούτον κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ καλῶς καὶ Θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοὺς πρόξενος σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν τοῦ αὐτοῦ ἀκραιφνοῦς βίου διαναστήσας, ἐκεῖ μὲν ἀνεπαύσατο· κατετίθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν τῷ μεγίστῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μωκίου, καθ' ἑκάστην βρῦον ἰαματοφόρανάματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου.

Στίχ. Ὡς ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνέκτῳ μὴ στέγειν

τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας. Διὰ οὖν τὸ τοὺς Χριστιανούς διδάσκειν καὶ παραινεῖν μὴ ἐκλύεσθαι δεινοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι, καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῆς εὐσεβείας, διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, συλλαμβάνεται. Καὶ πρῶτον μὲν φρουρεῖται· ἰπειτα παραστάς τῷ ἡγεμόνι, θυσίαν προσεγγεῖν τοῖς εἰδωλοῖς ἀναγκάζεται· ὁ δὲ δι' εὐχῆς εἰς γῆν τὰ εἶδωλα κατέβαλε. Τείνεται οὖν ἐκ τεσσάρων, καὶ βάκλους ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν τύπτεται· εἶτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῶ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν τὰ σῶμα καταξάινεται. Ἐπιφανείᾳ δὲ θείου Ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιῆς ἀποκατέστη.

Ἄλλα καὶ αὐθις τοῦ ξύλου κατενεχθεὶς, τρυπάται τοὺς ἀστραγάλους περόναις σιδηραῖς· καὶ τήγανον πυρωθὲν δέχεται κατὰ τοῦ στήθους, καὶ ἐν βάρῳ σιδηρῷ, πυρωθῆντι λίαν, καθισθῆναι κελεύεται· καὶ σούβλαις σιδηραῖς πεπρακτωμέναις τοὺς πόδας διατιτρώσκειται καὶ τῇ εἰρκῇ ἀπορρίπτεται. Καὶ αὐθις, Ἀγγελος αὐτῷ ἐπιφανείᾳ, τῶν δεσμῶν ἀπαλλάττει, καὶ ἀνακτάται. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν Θεοσασμένων αὐτὸν οὕτως ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτάται τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας λίθις βαρυτάταις, καὶ ξύλῳ ἐρθίῳ μετεωρίζεται ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. Εἰθ' οὕτω τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ λίθῃ καχλάζοντι ἐμβάλλεται, εἰς τὸ στόμα μέλυθρον δέχεται, καὶ κασίδα (περικεφαλαίαν) πυρωθεῖσαν σφοδρῶς τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθεται, καὶ εἰς κἀμινον πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἀλώθης δὲ ἐκ τούτων πάντων διαφυλαχθεὶς, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἄγιος, δυοὶ λῶρεις ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχρι πτέρυγης ἀποδαρεῖς, ὧν τὸν ἕνα λαβὼν τῇ χερὶ τῇ τοῦ δικάζοντος ἔψι· ἠκόντισε· διὸ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, γάλακτος ἀντὶ αἵματος τῆς τομῆς ἐξελθόντος, καὶ ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπολαβόντος, καὶ ἐπὶ δύο σημείων περιπατήσας, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐικόνοσ χρυσῆς.

Ισχὺν τὸν Χριστὸν, κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς ἔχων· ταμμάκαρ, βίου διεβῆσ τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος Ὅσιε· καὶ πρὸς γαληνότατον ὄρμον, προσωρμίσθης γηθόμενος, Εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφία πολλῇ, καὶ σοργῇ πνευματικῇ Πάτερ κινούμενος, οἶκον ἐδείμω μάκαρ μέγιστον· ἐν ᾧ προσφεύγοντες Ὅσιε, ἴασιν κομίζονται πάντες, οἱ βροῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτήρ φαεινός, ἀρετῶν θείῳ φωτὶ λελαμπρυσμένος, Σαμψὼν ὠράθης καὶ κατῆγασας, τῆς οἰκημένης τὰ πέρατα· ὅθεν συνελθόντες σε πίστει, μακαρίζοντες ψάλλομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οπόκος ποτέ, προεδήλου τὴν ἀγνὴν Σεμνὴ γαστέρα σου, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κεκρατημένους τῇ δίψῃ, τῆς ἀμαρτίας κραυγαίζοντας· Εὐλογημένη ἦ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Γλῶσσαν κινῶν χαρμονικῶς, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμψὼν ὕμνους, τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, κατεδουλώσω ψυχῇ, καὶ δοῦλος Χριστοῦ γνησιώτατος, ὠφθῆς καὶ τῆς ἄνω, πόλεως κληρονόμος.

Οκαθαρώτατός σου νοῦς, φρυκτωρίαις θεικαῖς ἠγλαῖσμένος, φωτεινότητας ὠφθῆ, καὶ δεκτικὸς καθαρῶν, Παμμάκαρ θείων ἐπιλάμπειων· ὅθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις θεοφόρε.

Ιερωτάτην ἐσχηκῶς, τὴν ζωὴν πανευκλεῶς Σαμψὼν παμμάκαρ, προφανῶς ἐδοξάσθης, πρὸς τὸν Θεὸν μετελθὼν· ἰδοὺ γὰρ μένει τὸ μνημόσυνον, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον.

Στῆσον παθῶν μου τὸ δεινόν, νῦν κλυδώνιον ἀγνὴ εὐλογημένη, καὶ πολέμησον πάντα, τῆς ἀφειδῶς τῇ ἐμῇ, πτωχεία Κόρη ἐπεμβαίνοντας, δυσμενεῖς ἀσάρκῃς, ὅπως πιστῶς ὕμνῳ σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
 • τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
 • φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὕμνεϊ-
 • τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
 • πάντα τοὺς αἰῶνας.

τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόνηρον.

Διὰ βίβη λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσει ὑστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κύρε ἐνδοξε· στρατείαν δὲ ἔλιπες, τὴν ἐπίγειον σοφέ, Ἰωάννη καὶ εὐρηκας, τὴν οὐράνιον. Ἰκετεύσατε ἄμφω τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν ἐπιτελούντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Γατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοί, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κύρε ἐνδοξε, καὶ σοφέ Ἰωάννη ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων ὑμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θεῖαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινεῖ σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς εἶώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναριστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἔθνῶν διασκεδάσον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλόνηρος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Καλῶν δοτῆρες, τῶν κακῶν ρύσασθέ με.

Ἰωσήφ (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Κράτος ἐχθροῦ, τῇ κραταιᾷ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, Θεομακάριστοι,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα ἀναίνυμον, εἰς Ἦχον πλ. β΄. πρὸς Εἰρμάν: Τῷ ἐκτιναξάσῃ ἐν θαλάσῃ.

κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Αθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν Σαφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν διόμου, τὰ πάθη τῆς καρδίας νῦν ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ρύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κύρε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι θεραπεύοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἀκείνουμένη Παναγνε, θεοχαρίτωτε, ἀμαρνώσεως πάσης, καὶ ζαλῆς καὶ κινδύνων πάντας διάσωσον.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενοι, ἀνόμους ἡσχύνετε Ἀθλοφόροι· ἀλλ' αἰτούμαι παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνῃς με λυτρώσασθε.

Δοτῆρες ἀγαθῶν, σωτῆρες πάντοτε, τῶν πιστεῖ πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχὴν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὁδοὺς ταῖς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἄγιοι, ὁ δεύειν σθενώσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείας ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Τὰς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρούμενον, τεκοῦσα πανύμνητε Παναγία, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεραπεύσον.

Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ἐξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλης ἴδοναῖς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρητε ἐν χάριτι, Κύρε Ἰωάννη τε, οἰκτιμένης φωστῆρες· ὅθεν ἰκετούμεν, σκοτασμοῦ ἀμαρτίας καὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς, τῶν ἐπὶ πάντων Θεῶν ἰκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν ταῖς νιφάδας, τίς ἐξείπειν δυνησεται Παναμίωμε; ταῖς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε· ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Ἡ ἁγίου, νοητοῦ λαμπρότησιν, αὐγαζόμενοι Ἀθλοφόροι, τῆ σκοτῆς τὸν ἄρχοντα ὠλέσατε, ἐξ οὗ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωποῦμεν ἐκλυτρώσασθε, φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

Ρομφαῖαι, ἀσεβεῖς σαφῶς συγκόπτουσαι, ἐγνωρίσθητε Ἀθλοφόροι, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς ρομφαίας· διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτους ῥύσασθε, τῶν ἐναντίων πάντων προσευχαῖς ὑμῶν.

Εκ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλήθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἅγιοι, ὑμῶν τοῦ πλήθους τῆ ἐλέους τυχεῖν, διὰ ταίχους τῆς ἰάσεως· διὸ τῆς προσευχῆς με ἐπακούσατε.

Θεοτοκίον.

Συνήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλούσια, σοῦ ἐλέη Παρθένε ῥᾶνον, νοσήματα παύουσα, καὶ πάθη λύσσα ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίσει προσιόντων σοι, τῇ τῶν καλῶν αἰτίᾳ πολυῦμνητε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῶν μελῶν, κατασπαράξαντες ἐχθρῶν ἄνοιαν, θεοειδεῖς Μάρτυρες Κυρίου, τὴν σπαραττομένην ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχὴν μου ἰάσασθε.

Ω μακαρία δυὰς, ἱερονίκων Ἀθλητῶν αἰτησαι, ἀμαρτιῶν πολλῶν ἡμῖν λύσιν, καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἴασιν τελείαν, πιστῶς δυσωποῦμέν σε.

Νόσω συνέχομαι, ἀμαρτημάτων χαλεπῶν Ἅγιοι, καὶ τῆς σαρκὸς χειμαζόμεαι πόνοις, ἐξ ὧν ῥύσασθέ με, τὸν ἀγαθοδότην Χριστὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Κύματα πράϋνον, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς δέομαι, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον ταῖς ὀδύνας, ἢ μόνη τεκοῦσα, ἀνευθεν ὠδίνων Θεὸν σωματούμενον.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αῤῥαγεῖς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεσοδείαις ἐχθροῦ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς σου οἶκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίζατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θείων, θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἔνδοξοι,

ἐπὶ τῆς βασιλείας μὲν Ἀρκαδίου, πατριαρχούντος δὲ τότε τῶν Ἀλεξανδρίων Θεοφίλου, εὐρέθησαν τὰ τίμια ταῦτα καὶ ἅγια λείψανα, ὧν τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἐορτάζομεν σήμερον.

Κατὰ γὰρ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ ἄσυλοι οὗτοι Ξησαυροὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνήχθησαν, ἀναρίθμητα πλήθη συνδραμόντα, πολλοὺς νοσήμασι κατεχόμενα, πάσης θεραπείας καὶ ἰάσεως ἠξιώθησαν. Καὶ γὰρ δεξιμῶντες ἰώντο, νοσοῦντες ἐθεραπεύοντο, τυφλοὺς τὸ βλέπειν ἐδίδοτο, χολοὺς τὸ περιπατεῖν, καὶ ἄπλως πᾶσαν ἴασιν καὶ θεραπείαν ἄπασι ἀνθρώποις παρεῖχον. Οὐ μόνον δὲ τῷ τότε καιρῷ ταῦτα διαπράττετο, ἀλλὰ μέχρι τῆς δεῦρο, οἱ πίστει προσερχόμενοι αὐτοῖς, πᾶσαν θεραπείαν ἑαυτῶν ἀπολαμβάνουσι, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ δοξάσαντος αὐτοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανῶ, ἄνωθεν ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβόμενος καὶ κηρύσσων. Διαβληθεὶς οὖν, συλλαμβάνεται· καὶ παραστάς τῷ Ἀρχοντι, ζῆειν προτρέπεται. Μὴ εἶξας δὲ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Ἡγεμόνα ἐξουδρίσας, εἰς ὄργην ἀνήψεν. Αὐτίκα οὖν αἶρεται ἐκ τεσσάρων καὶ τείνεται, καὶ νεύροις ὡμοῖς μαστίζεται ἐπὶ πολὺ. Εἶτα λέβητι μεγίστῳ, μετῶ ἐλαίου καὶ στέατος, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβάλλεται, καὶ ἦν θαῦμα καὶ ἐκπληξίς τὸ ἐρώμενον! ἄνθρωπος ὡς ἰμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ βασινῶ ταύτῃ ἐγκαρτερῶν. Πολλοὺς οὖν τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλέσατο. Ἐκείθεν τε ἐκβληθεὶς, αὐθις ἐπὶ τριβῶν σιδηρῶν γυμνὸς σύρεται, καὶ ἵπποις ἀγρίοις προσδεθείς, ἐπὶ τραχέσι καὶ δυσβάτοις τόποις ἐλαύνεται. Ἐπειτα κρεμάται ἐν τῇ δοκῷ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, κατὰ κεφαλῆς, λίθου μεγίστου ἐξαρτηθέντος αὐτῷ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν, δρεπάνῳ τοῦ σκηνίου διακοπέντος, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἅγιος προσαράσσεται. Αὐθις οὖν ἀνθρακίαν ἐπὶ πλείστην ἐκφορεῖται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λίθοις ἄνωθεν ἐπιχύνονται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστοσίᾳ ἀσλαβῆς τῶν λίθων ἐκβάλλεται, καὶ ὑγιῆς ἔλος ἀπεκαθίσταται, καὶ τοὺς δημίους πρὸς τὴν πίστιν ἐπιστάται, καὶ ὄχλον ἱκανόν, εἰ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Εἶτα ὁ Ἅγιος τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Ρεόντων φοράν, παρωσάμενα νοὶ τελείῳ Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσασθε, καὶ καθελόντες τὸν τύραννον, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὑψους, ἀναβῶντες ἐδέξασθε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υμῶν τῇ θερμῇ, προστασίᾳ Ἀθληταὶ πολλοῖς πυρούμενος, νῦν καταφεύγω ἀρρώσθημασι· καὶ ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, δέομαι. Ταχεῖάν μοι δότε, μελωδοῦντι τὴν ἴασιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρκὸς βλαβεραῖς, ἀρρώστιάις ὀμιλῶν καὶ ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κύριε ἀθλητῶν ὡ-

ραϊότης, καὶ Ἰωάννη πανεύφημε, σπεύσατε τάχος δυσωπῶ, τοῦ ἐξελεσθαι με.

Θεοτοκίον.

Ανθρώπων δεικῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ τῆς τοῦ βίου, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ῥύσαι με Ἁγία Παρθένε, καὶ συντήρησον ψάλλοντά· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὼν ἐπιδόσει πρεσβειῶν, παμμακάρισε διὰς εὐλογημένη, ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος δίωξον, ὅπως σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κύριε καὶ Ἰωάννη καὶ τὰς ὁρμαῖς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέου ἰθύνετε, ὅπως κατὰ χρέος, ὑμᾶς ἀνευφημῶμεν.

Εν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, δαπανῶν τὴν φοβερὰν πτοοῦμαι δίκην, ἐν ἧ λυτρώσασθέ με, τῆς καταδίκης, θερμοὶ προστάται, μάρτυρες γεόμενοι, τῆς ἀμαυρωθείσης τοῖς πάθεσι ψυχῆς μου.

Τριαδικόν.

Μονάδα φύσει σε ὑμῶν, καὶ Τριαδα προσκυνῶ τοῖς χαρακτῆρσι, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα, τῶν Ἀθλητῶν ἡ χαρὰ, καὶ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύστοις φωναῖς σε ἀνυμνούντων. Θεοτοκίον.

Εν ὁμοιώματι σαρκὸς, ὁ ὑπέρθεος Ἀγνὴ ἐκ σοῦ ὠραίθη· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακίᾳ συζῶντας καὶ τρέμοντας τὰς αἰωνίζουσας, Παρθένε τιμωρίας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ιερωτάταισ χορεῖαισ, ἱερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες καὶ ταῖσ θείαισ καλλοναῖσ, ὠραῖζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντός, ὠραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες ἐνδοξοί.

Ως εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, ὑπάρχοντες Κυρίου Ἀθληταί, πᾶσαν ψυχὴν κατοσφραίνετε, ἱεραῖσ εὐωδίαισ· διὰ μου τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Στήσατε Μάρτυρες θεῖοι, τῶν παθῶν μου τὴν ῥῶσιν, ὡς παλαι τῶν αἱμάτων ὀχθετοῖσ πλα-

νης πλημμύραν αλλόκοτον, και αιτήσασθε χύσιν, δοθῆναί μου δακρύων ψυχικῶν, δι' ἧς ῥύπου παντοίου ἀμαρτιῶν πλυθήσομαι.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ὁ ναὸς ὑμῶν πλεόν, ἰάσεων ἐκπέμπων τὰς αὐγὰς, σκότος παθῶν πονηρότατον, ἐκδιώκει· ἐν ᾧ με, φωτίσατε προστρέχοντα πιστῶς, Κύριε και Ἰωάννη, θαυματουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδῆς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης, κατέχουσα ἀγκάλαις σου Ἄγνη, ἥλιον ἄδυτον πέφυκας· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· Πολλοῖς ἐσκοτισμένον με κακοῖς, φωταγωγήσον Κόρη, ἀπαύστως σε γεραίροντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδᾶμ,
 » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
 » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, και Ἀπόλυσις.

Τῆ κο. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων και πανευφημῶν Ἀποστόλων και Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου και Παύλου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Εὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἐορτὴ, ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' και τῶν Ἀποστόλων δ' Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ ἀ τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, και τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς και λυτρωτῆς μου. Ἀπελυτικίον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀποστόλων, και Θεοτοκίον, και Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἀξίον ἔστι, κτλ. Ἀπελυτικίον τῶν Ἀποστόλων — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου και τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, και τῶν Ἀποστόλων τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐαγγελτάρια, ἡ Ὑπακὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ, και τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος και τῶν Ἀποστόλων. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Καθίσμα τῶν αὐτῶν. Ἀφ' ἑκτης, Κεντάκιον και Οἶκος τοῦ Ἦχου. Αἱ Καταβασαί. Εὐαγγελίον Ἐωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' και τῶν Ἀποστόλων δ' Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη — Ἀπόστεις τῶν Ἁγίων. Εὐαγ-

λων ἢ κρηπίς, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, καὶ Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε ἀγνή, δυσώπησον τὸν Κύριον, ὅπως πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις σου ἀγνή, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρήσῃται καὶ σῶση, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόνητος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στιχους σ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς γ'. ἰδιόμελα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν ζέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἠνωμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς θεοκηρύκων πρωτοστάτας· τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα, τούτῃς γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς θεογνωσίας ταῖς πτέρυγας, ταῖς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψωθείσας· ταῖς χεῖρας εὐαγγελίου τοῦ τῆς χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμούς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ κέρατα· δι' ὧν δαιμόνων ὄφρυν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας· τὰ ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα· τὰ πάσης τῆς αἰκουμένης ἐντροφήματα· ταῖς τῆς καινῆς Διαθήκης, θεογράφους πλάκας, νοημένας ἅς ἐν Σιών, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ, Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνωσὴν ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς αὐτόν ὁ Σωτὴρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποιίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποιίμαινε τὰ ἀρνία μου,

ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτόν ἰκέτευε, θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' δια σέ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σέ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρῶν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβῶν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ δελήματι ταῖς οὐρανίαις συναΐψῃ Δυναμέσι, καὶ σῶσῃ Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α' δελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτῷ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένη, εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν ἐκ εἰδότες ἀγαπάτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιάσθε χαρᾷ ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α' γαπητοί, ἀναζωσάμενοι ταῖς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐπίστατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστη ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι

οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς αἰμοῦ αἰώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικῆς α΄.

Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφήν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν· ἵνα, ἐν ᾧ καταλαθῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θελημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιῶντας, φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνδρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικαλύμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δῦλοι Θεῷ. Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικεῖσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως· Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιῶντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολημπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὔρεθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει· πάσχων οὐκ ἠπειλεῖ· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λατίν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος β΄. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Δεῦρο δή μοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐθύμως καλλιέρημα, χοροστατήσαντες ἅμα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλόγους ὑφάντας, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπουσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλούτησαν· καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμ-

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Βυζαντίου.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφωρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ Πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε, καύχημα τῆς οἰκουμένης, στηρίξατε ποιμνην, ἣν ἐκτίσασθε διδαχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἐνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, οὓς ἐκοπίσας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; Ἀλλὰ ταύτην αἰτησαι, φυλάττειν τὴν καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε, καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἐνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τὴν ραβδισμόν, τοὺς λιθασμοὺς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια; Θέατρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν ὑπὲρ ἡλίον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτίσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας εἰς τὴν θείαν γνῶσιν ἐπανήγαγον. Ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἔνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς

ἐγκεχειριστο· ὁ δὲ τῷ ἕξει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας ἐπαξίως μακαρίζεται καὶ ἀμφοτέροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσι, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὁδόδοξον πίστιν κράτυνον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Ε ὁρτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορευούσα. Ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βωῶντες πρὸς αὐτοὺς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σου Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγος ἀγιολεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Πέτρου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, οὐρανὸν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως· καὶ παρρησία πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίστη σου· Τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον. Ὄθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε νθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβεράν, τρέμω τὴν ἀ-

πόφασιν, καὶ πτοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον. Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται! Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενουῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν τὴν κλήσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὠφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι τοῖς τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι· τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τῆ γραμματος, τοῖς πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παραδείσον ἔφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κρυγαῶ σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινοὺς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἀνω, βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκαλῆς ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι

βραίων ἐκ σπορᾶς φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθεὶς, ἠγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σε ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄ-
» γιος πλήν σου φιλόνητο.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτερον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Επί τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ἧσε Ἀπόστολε, Πέτρε δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανείᾳ, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, κριτὴν τε καὶ συνέδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Απειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Τοῦ Παύλου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἠξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σε πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν ἐποικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάνταγε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκός μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε

σκελισθέντα φωτὶ· Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπύργα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθίσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκ Παρθένου σαρκω-
» **Θ**εὸς, καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ὃν ὑμνῶν-
» **Τ**ες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βροτῶν ἀλιεῖά σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρῶτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴκους.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκώς σοι εὐθύνας, Πέτρε γεννητήτω μοι ἴλεως.

Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ἀνεωχθῆναι ἐκτεκῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θεῖαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστακτῶ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανύμνητε Θεοκυητορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμούς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὐκαρπὸν με, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦλος ποτέ· τιθασσευθεὶς δὲ θεῖα φωνῇ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν ἐδίωκε ποιμνὴν, οἷά περ ποιμνὴν ἐγχειρίζεται.

Ο μέλλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην σκοτιζεται· Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπέσταλται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδοὺς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θεῖας ἐμφανείας, σκευὸς ἐκλογῆς διδάχθεις αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ Παραδείσου ποτέ, ναμάτων θεῶν, οὗτος προῆλθε μεγίστη πηγῇ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ θεογνωσίᾳ ἀφθῶως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, τοὺς δὲ πεινῶντας, θεῶν ἀγαθῶν ἐπέπλησε, τοὺς πίστει μελωδοῦντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαόν,
» **Ο** τῷ αἵματί σου, Κύριε, τὴν σὴν εἰρή-

» νην δός ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν ποι-
» μνην σου.

Τὴν ἐκ πόθῃ εἰληφώς, παρρήσιαν πρὸς Θεὸν,
ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἀλιεύς καὶ ἀγροῖκος,
τερατουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Οὐ χρυσίον διὰ σέ, οὐκ ἀργύριον Χριστέ, ὁ
θεῖός σου Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κτησά-
μενος, τὴν τῶν θαυμαμάτων ἐπλούτησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ βάσεις τῶν
χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· διὰ γὰρ
θεοῦ Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παραδόξα πρᾶγ-
ματα.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτῳται Θεός, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή,
ἐκ σοῦ σαρκὶ ἐνούμενος, μεμενηκώς οὐκ
ἐλαττον, κατὰ τὴν θεϊαν οὐσίαν ἀσώματος.

Τοῦ Παύλου. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθές, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν
σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αἰεὶ βα-
σταζῶν, ὡσπερ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστός, τὸ θαυεῖν δὲ κεδρὸς ἄ-
ριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τῷ
σταυρωθέντι, δι' ἡμᾶς ὡ Παῦλε ἔνδοξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε, ἐκδη-
μήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας,
πρὸς Χριστὸν τὸν ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθεσίας τὸ κειμήλιον, ἡ
τῆς προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κα-
τάρας, ἡ λύσις τοῦ προπάτορος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν κῆτει Χριστέ τριημερεύσας, Ἰωνᾶς
» προέγραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν
» ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύ-
» σαντα.

Ως πάλαι Χριστέ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ
πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, καὶ με βυ-
θιζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν ὑπεξάγαγε.

Αφῆκας ὡ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄν-
τα ἔφθασας, ὡσπερτις ἔμπορος· καὶ
σαφῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν
πολύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα τὸ παν-
ἅγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὃ ἐθεολόγησας
πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ
τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διό σε Θεο-
τόκον, χεῖλεσί τε καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Τούτοις τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα ἄν τις ἐπινοήσῃ, παρά τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν καλέσαντος, ἐφ' ἧς ἰδρῶσαι τὴν Ἐκκλησίαν φησί· τὸν δὲ, σκευὸς ἐκλογῆς ἔσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων.

Τὰ περὶ τοῦ Πέτρου.

Ἰπῆρχε δὲ ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέα, ἐκ πόλεως ἀσήμε καὶ εὐτελοῦς, τῆς Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς Ἰωῆ, ἐκ φυλῆς Συμεῶν, ἐπὶ Ὑρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενία συζῶν ἐσχάτη, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν ποριζόμενος. Αὐτοῦ δὲ (Ἰωῆ δηλαδὴ τοῦ πατρὸς αὐτῶν) τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσποτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην Γεννησαρέτ ἀφικόμενος, καὶ εὐρῶν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε, καὶ εὐθὺς ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ λοιπὸν, κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰουδαίᾳ, καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι, Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι Σίμωνα τὸν μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξηγήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν λευκός, ὑπώχρος, ἀναφάλας, οὐλος τὰς περιληφθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς ὀφθαλμοὺς αἱματώδεις καὶ οἰνωποὺς· τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον πολιός, τὴν ῥίνα ἔχων μακράν, ἀναπεπτακῶς τὰς ἄφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ τὸ ὀρθότερον ἠγμένος τὸ σχῆμα τοῦ σώματος· συνετός, ζήλω θεῷ ὀξέως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμων καὶ εὐμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήφους μετακινῶν.

Τὰ περὶ τοῦ Παύλου.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτός, φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιήλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσείως νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν· ὃς καὶ διάπυρος ἐραστής γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. Τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μεσοῦσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ Θεῖας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν, ἀρχαῖον μαθητὴν οἰκῶντα ἐν Δαμασκῷ, ὃς κατηχήσας, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ σκευὸς ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμῶν τὴν οἰκουμένην, ἐσαγήνευσε· καὶ ἐν Ῥώμῃ καταντήσας, καὶ διδάξας πολλοὺς, ἐκείσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὑστερον μετὰ Πέτρον, τὸν αὐχένα τμηθεὶς· ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀποβρέυσαι φασὶν αἷμα σὺν γάλακτι. Εἶδὲ καὶ ὑστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρός τὴν κεφαλὴν καὶ φιλός, χαροποιοὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς, κάτω νεύων τὰς ἄφρῦς, λευκός τὴν ὄψιν, προφερῆς (φαίνόμενος νεώτερος, παρ' ὃ, τι ἐστίν), εὐ μάλα τὸ γένειον κεκαθικῶς, εὐκαμπῆ καὶ εὐπρέπουσαν ὄλω τῷ προσώπῳ τὴν ῥίνα ἔχων· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μελαίναις καὶ λευκαῖς θριξίν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος (κυρτός), εὐρωστος, τὸ τοῦ σώματος μέγεθος μικρὸς, συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἤθεσι, καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ θεῶν θαυμάτων δυνάμει, τοὺς πρᾶσιόντας χειρούμενος.

Ἀμφότεροι δὲ οἱ Κορυφαῖοι πλήρεις ἦσαν Πνεύματος

Ἁγίου, καὶ Θεῖας χάριτος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύνοξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὁρφανοτροφίῳ, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγος, σὺν Πατρὶ
» καὶ τῷ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενῆς, ἐ-
» λογημένος εἶ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς Θεῖα προνοία, τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος, ἐκμιμῆσθαι συγχωρῆ, τὸ πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς προεδρῶ εὐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλείφω ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς Θεοφθόγγου ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ τὴν ἀγάπην.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο μάρτυρα, τὸν τὰ πάντα ὡς Θεὸν εἰδῶτα Λόγον· ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζει σα ποιῆμιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ τὸν πρὸ αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς ἀνατειλαντα, Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ συνελθηφυῖαν, πάντες μακαρίσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Ἐν πεδίῳ Δεσρᾶ.

Εχρημάτισε Χριστὲ, σφραγίς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σε, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῆ πάντας ὑπερβάλλων δέ· μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων συνήγαγα γὰρ Χριστὲ, τὰ ἔθνη κράζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλὴμ κηρύξας, ἅπασιν τὸ Εὐαγγέλιον, περιλαβὼν δὲ ἐν κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν ἐκστάσει ἐπαρθεῖς, τὸν τρίτον ἐφθασας πόλον Πανόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀρρήτων λόγων βοᾶς· Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ,

καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγασματι συνθρόνῳ, τῷ ἐρευ-
 νῶντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βῆθη.

Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ πόκον ὑετός, ἐν σοὶ κατέβη Παρθέ-
 νε Χριστός ὁ Θεός· καὶ σαρκοφόρος ἐκ
 σοῦ προῆλθεν, ἐνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρή-
 νην ἐν γῆ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογημένος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

· Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σε
 » δυνάμει Χριστέ, τοὺς ὀσίους σου Παῖ-
 » δας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· Εὐ-
 » λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εκτενοῦσί σου χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περι-
 ζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε
 προστάττει ἐπεσθαι κράζοντα· Εὐλογεῖτε τὰ
 ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν πα-
 ρειμένον δεινῶς, Ταβηθαῖν δὲ θανούσαν,
 τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας· Εὐλογεῖτε
 τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο τῷ πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀπο-
 φήνας Χριστέ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ,
 κάμου τὰς φρένας κάθαρων κράζοντος· Εὐλο-
 γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εν μιᾷ σοὶ σκηνοῦσα, τῶν ἑαυτῆς ἀγίων ὑ-
 ποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένε, ὅλη μοι
 ἔλω ἦνωται· ὅθεν σε ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν μακαρίζομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν κα-
 λὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέστη· οὐχ ἑαυτῷ γὰρ
 ἔζη ὁ αἰοίδιμος, εἶχε δὲ οἰκτίρμον, ζῶντα ἐν
 αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ ἡμόσω ὡς νύμφην παραστήσαι, τῷ νυμ-
 φίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν· νυμφαγωγὸς
 γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεοφόρε· ὅθεν
 κατὰ χρέος, τὴν μνήμην σου γεραίρει.

Ηγωνίσω τὸν καλλιστον ἀγῶνα, καὶ τελέσας
 τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσῆλ-
 θες χαίρων παναοίδιμε· ὅθεν τῶν στεφάνων,
 Παῦλε ἠξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε νύμ-
 φη ἀνύμφευτε Παρθένε· Χαῖρε νεφέλη
 ἥλιον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης· ὃν ὑπερυ-
 ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

τορ Παρθένε, Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκαλύψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς εὐθύναις κομισάμενος.

Ο ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῖον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτειν τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως πρατεδρεῦουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σε ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χριστοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θεῖαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ἐρῶντας συνδέουσαν, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρινῶς ἀπάντων προέκρινας· ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος, προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἠξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότη σου ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Η πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τούτοις προσεῖπωμεν· Χαίrete φωστῆρες

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο ἐστὶ τὸ πρωτότυπον Αὐτόμελον, καθ' ὃ ἐμελουρήθησαν πάντα τὰ λοιπὰ, ὅσα ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀκολουθίᾳ εὐρίσκονται ὑπὸ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν πεποιημένα.

τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίrete Πέτρε καὶ Παῦλε, δογματῶν τῶν θεῶν θεμελίοι ἀράραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεπητῖμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτήν, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κωνωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Ἀποστόλων, ψαλλόμενα εἰς τὴν διαδοσὶν τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου.

Ἦχος δ'.

Χριστὸς ἡ πέτρα, τῶν Ἀποστόλων Πρόκριτε, διὰ σοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύουσιν αἰρετικῶν γλωσσαλγίαι, οὐδ' οὐ μὴ πορθήσουσι βαρβάρων φρυάγματα. Ταύτην οὖν ρύσαι περασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παμμακάριστε.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπίδα τῆς πίστεως ἐστεφάνωσε· σὰ ὁ τοῦ παντός Δεσπότης προέφησε· Μακάριος εἶ Σίμων βάρ Ἰωνᾶ, ὅτι οὐ σὰρξ καὶ αἷμα, ἢ ἕτερον, ἱεροκήρυκά μοι σὲ πεποιήκειν, ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς. Αὐτὸν ἰκέτευε θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος;

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφαεῖς ἀστέρας, ὑμνοῖς ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ διδάσκαλον, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Υβριστῆς καὶ διώκτης τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, Παῦλε παμμακάριστε· οὐρανόθεν δὲ κληθεῖς, ὑπερήσπισας ταύτης παραδόξως ἦν ἰκέτευε ρύσθῆναι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΙΒ' ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Εὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Κορυφαίων γ'. καὶ τῶν Δώδεκα γ'. Δόξα, Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, Ἑορτὴ χαρμόσυνος. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου. Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Κορυφαίων, τῶν ιβ'. καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῶν Κορυφαίων, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ — Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων τὰ δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Ἀπόστολος τῶν ιβ'. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Κορυφαίων γ'.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Εἰδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σε, ἐν ἡ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὡς περ ἀστέρες λογικοὶ, τὴν οἰκουμένην περιαιυγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τοῦ Πέτρου στερρότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἑκατέρων, θεηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθεΐας πλάγην διώκουσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνουμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰδωκας ὑπέδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα· καὶ ἄμφω τοῦ συ-

δαδεκαρίθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκαλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς εὐθύνas κομισάμενος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ἔξ ὑψίστου κληθεὶς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῦον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήσραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτον τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνων τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκοτούς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευσέω σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτουνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε τῶν ἑρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἰκέτευσέω σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἐφραίμ Καρίας.

Εὐορτή χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βρωῶντες πρὸς αὐτούς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τῷ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης· ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγος ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Κορυφαίων κατὰ σειράν, καὶ ζῆται αὐτὰ ἐκεῖ. Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες, τῶν Κορυφαίων, καὶ τῶν ΙΒ΄.

Ο΄ Κανὼν τῶν Κορυφαίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὕμνῳ προφρόνως.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξέω τὸ στόμα μου.

Παράσχου μοι Κύριε, τῷ παναγίου σου Πνεύματος, σταγόνα χάριματος, λόγον τὸν εὐσημον, καὶ τερφθήσομαι, πιστῶς ἐγκωμισζων, τῶν πρωταποστόλων σου τὰ κατορθώματα.

Ελίπες πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τὰ πρόσκαιρα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας. Τὴν δυσπείθειαν, ἀπέλιπες δὲ Παῦλε, καὶ τῷ σὲ καλέσαντι, προσεκολλήθης Χριστῷ.

Τὴν χάριν Ἀπόστολοι, οὐσιωδῶς ἐνδημήσαν, ὑμῖν εἰσδεξάμενοι, τοῦ θείου Πνεύματος, διενείμασθε, τῆς γῆς ἀπάσης Πέτρε, καὶ Παῦλε διδάσκοντες, πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ρητόρων πολύφθογγοι, καὶ μουσικῶν λίαν εὐήχοι, γλώσσαί σε οὐ σθένουσι, τιμᾶν ἢ μέλπειν Ἀγνή· ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον, ἐν σοὶ μόνῃ πέφυκε, θείον μυσῆριον.

Ὁ Κανὼν τῶν ΙΒ΄. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστῷ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ρῶσθέντες Ῥώμη τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστῷ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἔχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σου Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γινόμενοι, ταῖς ἀνευδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Γάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοί, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίῳ, πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἀχρηστον, τῇ συντονίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Τριαδὸς τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς;

εὐδοκία τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Μητροπάρθενε.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ γ'. Τους σὲς ὑμνολόγης.

Ο ἑσὺ γόνος Πέτρε σοὶ Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσσίαν τὸν Χριστὸν, ᾧ πίστει προσεπέλασας. Καὶ σὺ Παῦλε θεσπέσιε, τῷ θεουργῷ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ Νόμου, προσπαίοντας γόνους Ἰσραὴλ, τῷ φωτισμῷ τῆς Χάριτος, ὁ Πέτρος προσεσήνοχε. Τὰς τῶν ἔθνῳ ἀγάλας δὲ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη, ἀπέστειλας σοῦ τοὺς Μαθηταίς, ἀνθ' ὀπλων σοῦ τὸ ὄνομα, βαστάζοντας τὸ ἅγιον· καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστέ τῇ πίστει διέλυσαν.

Θεοτοκίον.

Επλήσθη Ἀπόστολοι τῆ γνῶναι, τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, καὶ κόσμον καταυγάσαντα, θείῳ ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Τῶν ΙΒ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Υπέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθηταίς σε λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπαντι, ἐκδηγουμένους τοῖς πέρασι.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς Πάισοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίσοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σποράς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Καταβασία. Τους σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτω, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε αἰεὶ, θείαις προσφοιτήσεσιν· ὅθεν πίσει βρωμεν· Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἔθνῳ ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀναξιοὶ· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐξασο πρεσβεύσασα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφυλάξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὲς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Α κήρατον εὐκλειαν, καὶ δόξαν τὴν αἰδίου, Πέτρε πρὸς Χριστὸν σὺν Παύλῳ εὖρες, τὰς κλεῖς αὐτὸς μὲν τῶν οὐρανῶν πιστευθεῖς· ὁ δὲ εἰς Παραδείσον ἀχθεῖς, ῥήματά τε ἀρρήτα, μυθεῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον. **Θεοτοκίον.**

Υ πὸ Θεοῦ πνεύματος, ὁ Ἡσαΐας ἔμπλεως, τόκον τὸν ἀπάτορα προεῖπε, σὲ ἐκ Παρθένου τεχθέντος Ἐμμανουὴλ, ὅς ἐστι Θεὸς ὁ μεθ' ἡμῶν· ὃν Ἀγνή ἐκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Τῶν ΙΒ΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τ εἰς Θεοῦ σου Χριστέ, καὶ πανσόφους Δεραίποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Ο ἰ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Υ πέφνησαν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι. **Θεοτοκίον.**

Σ ἐ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῶν Κορυφαίων· Ὡδὴ 5'. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Λ αμπρὰ τοῦ Πέτρου τὰ θαύματα· σεπτὰ δὲ καὶ τοῦ Παύλου τὰ τέρατα· τὰ γὰρ σουδάρια, σκιαί τε τήτων νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν ἰῶνται προσεπεγγίζοντα.

Ο ἰ Πέτρος ὄντως ὁ ἐνδοξος, καὶ Παῦλος ἀληθῶς ὁ Δεσπέσιος, δυὰς ἡ ἔνθεος, καὶ τῆς σεπτῆς καταγωγία, ζωαρχικῆς Τριάδος, ἀπάντων μνήσθητε.

Ν οσοῦντων ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς Θεὸς ἰατρός καὶ πανάρκτος, Πέτρος ἰάσατο. Παῦλος δὲ ἔθνη κατηύγασε, καὶ τῷ φωτὶ Κυρίου ἐσημειώσατο. **Θεοτοκίον.**

Υ μνεῖν σε χρέος ὀφείλομεν, ἀλλ' ὅμως κατ' ἀξίαν οὐ σθένομεν· διὸ ὑμνοῦντές σε, σιγῇ τιμῶμεν τὸ ἀφραστον, τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε πραχθὲν μυστήριον.

Τῶν ΙΒ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Σ τηρίξας, τοὺς μαθηταῖς σοφία καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σωτὴρ ἐρεσχελίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλά κατήρησας δόγματα.

Ο ἰ Θεοῖ, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φ ανέντες, ζωτικοί, ὡς ἀγέρες Πανόλθιοι, διεσκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάτην ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, Θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες. **Θεοτοκίον.**

Ο ἴλην σε, τὴν πλησίον καλὴν τε καὶ ἁμωμον, καὶ καθαρὸν εὐρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Καταβασία. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τ οὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σε Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τ ραίνωσόν σου τὴν γλῶτταν Σωτήρη μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἅ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· εἰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δεόντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ΄. Καὶ δήλωσις, ὅπως, καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχοι.

**Τιμῷ Θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἦρωας ἄνδρας, καὶ Θεοῦς τολμῶ λέγειν.**

Δώδεκα εὐκλεέας τριακοστὴ ἀγείρει μύσας.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατήλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρενοκμηῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελειοῦται.

Παῦλος.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων, τῷ ζήλῳ καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστιν πάντας τοὺς Ἀποστόλους ὑπερβαλὼν, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικῶς κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ καταλαβὼν τὴν Ῥωμαίων πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ἀνδρέας.

Ανδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόντου

του και Ἀρμενίας τὸν Χριστὸν κηρύξας, και ὑποστρέψας διὰ τοῦ Πόντου και Βυζαντίδος, κατήλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος· και ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ Αἰγείατου σταυρωθεὶς, τελειοῦται.

Ἰακώβος.

Ἰακώβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγροίππα, διὰ τὸ εὐπαρήρσιαστον αὐτοῦ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται.

Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, και ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ἐν Ἀσίᾳ και ἐν Πάτρῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς, και πολλά πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ὑποστρέψας ἐν Ἐφείῳ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου και Πέτρου, και αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ και Ἱεραπόλει, σὺν Μαρίας τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ και Βαρθολομαίῳ, τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς ὁ και Δίδυμος, Πάρθοις και Μήδοις, Πέρσαις και Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, και ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διατρωθεὶς, τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμέναις Εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἀλδανοπόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τὸ δὲ ἄγιον αὐτοῦ Λεῖψανον, ἐν λάρνακι σιδηρᾷ ἐμβληθὲν, τῇ θαλάσῃ ἐναπορρίπτεται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ και Λευῖς, και ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης και Εὐαγγελιστής, ὁ και ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειωθεὶς.

Ἰακώβος Ἀλφαίου.

Ἰακώβος Ἀλφαίου, ὁ και ἀδελφὸς Ματθαίου, (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον ἔσχον Πατέρα·) ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τελειοῦται.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ και Ναθαναὴλ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, και τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, και κηρύξας τὸν Χριστὸν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λουκᾷ, ἔντε τῷ Εὐαγγελίῳ και ταῖς Πράξεσιν, Ἰούδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίῳ και Μάρκῳ Θαδδαῖος και Λεβθαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν Ἀραράτ τῇ πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς και τοξευθεὶς.

Ματθίας.

Μαθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου συγκαταριθμηθεὶς ταῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπία κηρύξας τὸν Χριστὸν, και πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

τῶν Ἀποστόλων **Πράξεις** ἐμφέρεται, ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβοληθεὶς, ἀναιρέεται, συνευδοκούντος τοῦ Παύλου τῆ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Ἐἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀνακομίζεται τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀποτίθεται ἐν Κωνσταντιαναῖς (*).

Πρόχορος.

Πρόχορος, καὶ αὐτὸς τῶν ἐπτά Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων εἷς, Ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Νικάνωρ.

Νικάνωρ, εἷς τῶν ἐπτά Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Παρμεναῖς.

Παρμεναῖς, εἷς τῶν ἐπτά Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ἐπ' ὄψει τῶν Ἀποστόλων ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.

Νικόλαος.

Νικόλαος, καὶ αὐτὸς τῶν ἐπτά Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα τῶν Μαθητῶν. Οὗτος ἑτεροδοξήσας, ἀπεβλήθη τῆς τῶν Ἀποστόλων χορείας· ἐξ οὗ καὶ ἡ τῶν Νικολαϊτῶν αἵρεσις συνέστη.

Δεῖ εἶδέναι, ὅτι οἱ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ Δώδεκα, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς Ἐβδομήκοντα, οὗς ὁ Κύριος Ἀπόστολους ἀνέδειξε, σὺν ταῖς πισταῖς γυναῖξιν, οὐκ ἐτελέθησαν τῷ θείῳ Βαπτίσματι, διὰ τὸ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑποσχέσθαι αὐτοῖς οὕτω μετὰ τὴν θείαν ἀνάστασιν, καὶ εἰπεῖν· Ὅτε Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὅτι, μετὰ τὸ ὑποστρέφαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος Ὀρους, καὶ καθίσαι ἐν τῷ ὑπερῷ, σὺν πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἀδελφοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παναχράντῳ αὐτοῦ Μητρί, ὡς εἶναι πάντας ἑκατὸν εἰκοσι τὸν ἀριθμὸν, κατήλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐμπλησθέντες ὑπ' αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἰωὴλ ὁ Προφήτης φησὶν, οὐκ ἐδεήθησαν ἑτέρου Βαπτίσματος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ ζ'. Ο ὕκ ἐλάτρευσαν.

Μεμακάρισται, ὁ Πέτρος παρὰ τῷ Χριστοῦ, ὡς τέτον φάμενος, Υἱὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ· Παῦλος δὲ τετίμηται, ὡς σκευὸς εὐχρηστον· καὶ ἀμφοτέροι, συμμελωδούντες ἔψαλλον· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομολάτρας μὲν, ὁ Πέτρος ἐσυνέτιζεν, ὡς προσετέτακτο· ὁ Παῦλος δὲ ἐθνικούς· τούτους τε τῇ χάριτι, Χριστοῦ προσέφερον, ἀνακραζόντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁς πανάριστος, ὁ Πέτρος τοῦ Χριστοῦ ποιμὴν, τὴν ποιμνὴν εἴληφε· τῆς δ' Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὁ Παῦλος διδάσκαλος, ἐνθεὸς γέγονεν, ἄμφω κρίζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

(*) Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὅρα ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ, Αὐγούστου 2.

Θεοτοκίον.

Παναμώμητε, Παρθένε καὶ ἀσύγκριτε, τῇ ἀγιότητι, ἢ τὸν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀφραστῶς κηύσασα, καὶ γαληχῆσασα, αὐτῷ πρέσβεσε, παντοίων ἡμᾶς ῥύεσθαι, πειρασμῶν τε καὶ σκανδάλων.

Τῶν ΙΒ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υιοθετήσας, τοὺς μαθηταῖς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱὸς, θήσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς, κληρουχίας Ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρευέη σοι, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη εὐδόκησας.

Σοφίας χῦμα, καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὐλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς θείοις σου Μαθηταῖς, ἐξαπέστειλας κηρύττοντας, τὸ εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανέντες, ὡσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτός, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ θείᾳ δόξῃ ὠφθης ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, δεξαμένη Μητροπάρθενε. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Καταβασία· Ὁ ὕκ ἐλάτρευσαν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρώμη κρατυνθεὶς ὁ Πέτρος θεία, θανούσαν τὴν Ταθηθάν εὐχῇ ἀνέστησε· Παῦλος δὲ τὸν Εὐτυχον, ὕψους ὀλισθήσαντα, καὶ νεκρωθέντα ἠγειρεν, ἄμφω κραυγάζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁράσει φρικτῇ καὶ θαυμασίᾳ, ὁ Πέτρος καταφωτίζει τὸν Κορνηλίον· Παῦλος δὲ τὸν Γαῖον, Κρίσπον καὶ Πανέστιον, τὸν Στεφανᾶν ἐβάπτισεν, ἄμφω κραυγάζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρουρούμενον Πέτρον δεδεμένον, Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ Χριστὸς ἔλυσε· Παῦλον σὺν τῷ Σίλα δὲ, αὐθις προσευχόμενον, κολαστηρίῳ πόδας τε, δεινῶς τεινόμενον, ἀνήκε, τὴν φρουρὰν διασεισας· ὅθεν γεγηθότες αὐτὸν ἐδοξολόγουν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τῶν παθῶν τῶν ὀλεθρίων, σειραῖς τε ἁμαρτιῶν ἡμῶν διάρρηξον, αἷς ἕκαστος σφίγγεται· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, καὶ ἰλασμὸν αἰτούμεθα, ὄντες ὑπεύθυνοι· ὃν διδὼ θεοτόκε λιταῖς σου, τοῖς ὑπερυψοῦσι Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν **ΙΒ'**. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ο΄ Δεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρηστον ἔφλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν ἐφωταγώγησε, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς Δεῖους μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τῆς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινούς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ Σωτῆρος, τῆς ὑπηρετάς ἐν ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τοῦ φωτός, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχαῖς, τὰς τῆ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμαρρῶν τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀστράπας, τὰς ἰαμάτων πηγὰς, τοὺς νοερούς πόδας, τῆ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ο΄ πλήρης κενεῖται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσῃς, αὐτῆ μετὰσχῶμεν· τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σε, ὑποδὺς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποσταῖς κόλπων σεσάρκῳται· ὅθεν πάντες, σε εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῶν **Κορυφαίων. Ὠδὴ Δ'.** Ἄπας γηγενῆς.

Ο΄ λον πανταχῶ, τὸν κόσμον διήλθετε, ὡσπερ ὑπόπτεροι· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, φυλαῖς ἀπάσαις γλώσσαις καὶ ἔθνεσι, τὸ τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντες, πάντας εἰλκύσατε, πρὸς τὴν πίσιν, Πέτρε παμμακάριστε, καὶ δεσπέσιε Παῦλε Ἀπόστολε.

Νεύσας εἰς βαθύ, τὸ γῆρας καὶ φύσεως, τὸ χρέος Πέτρε πληρῶν, τῆ τοῦ διδασκάλου σου, Χριστοῦ μιμήσει σταυρὸν ὑπέμεινας· σὺ δὲ τμηθεῖς τὴν κάραν σου, Παῦλε, ὦ θαῦμα φρικτόν! ἀντὶ λύθρου, γάλακτος ἀνέβλυσας, ὀχετὸς καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας.

Ω΄ Δεῖα δυὰς, κόσμῳ τὸ σωτήριον, ἢ πιςευθεῖσα παντός, καὶ πρὸς θεοσέβειαν, ἐξ ἀσεβείας μεταρρῦθμίσασα, καὶ μετὰ πότμον σώζουσα, ἔτι πισῶν τὰς ψυχὰς, καὶ ἡμῶν νῦν μνήσθητε καὶ πρόσητε, τοῦ Χριστοῦ Κορυφαῖοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ ἀγαθὲ, ὁ φύσει φιλόανθρωπος καὶ πολυεύσπλαγγνος, ταῖς τῆς πανυμνήτου σου, Μητρὸς Παρθένου Δεῖαις ἐντεύξεσι, Πέτρε πρεσβείαις Παύλου τε, τῶν Ἀποστόλων τῶν σῶν, τὰ ἐλέη, σοῦ καὶ τὴν βοήθειαν, οὐρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ὃν ἰκέ-
τευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων,
ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ
γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς
σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλθοντα,
τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητὰς σου Σῶτερ ἀ-
νέδειξας· οἱ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἅπασαν,
τῷ φωτί σου τῷ Δεῖῳ κατηύγασαν, δυσωποῦν-
τές τε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀν-
δρέα Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφῆ, Βαρθο-
λομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων
Γούδα, Δεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν
Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαν-
τες, τὴν παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν αἰῶδιον,
τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ

στύλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἰκε-
τεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δεξά, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σω-
τῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων,
ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,
τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν Δεῖαν
γνώσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρε-
βεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

*Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κα-
νόνο τῶν Κορυφαίων Ὠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ τῶν
Δώδεκα Ὠδὴ ε'.*

*Ο' Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*

Τ Ε Λ Ο Σ .

ὅλων, ἡ
οναχοῦ.
οἱ τοῖς
ὄν εἰδὼ
μασπὶ
σπὴν
κί νῦν
σαι ἡ
πρόδοξ
ἐκ τῆ
ἐκ τῆ
ἔστι

